

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
НАРОДНА СКУПШТИНА
СЕДМО ВАНРЕДНО ЗАСЕДАЊЕ
У ЈЕДАНАЕСТОМ САЗИВУ

Пети дан рада
19. јун 2018. године

(Седница је почела у 10.20 часова. председава Маја Гојковић,
председник Народне скупштине.)

*
*   *

ПРЕДСЕДНИК: Поштоване даме и господо народни посланици,
настављамо рад седнице Седмог ванредног заседања Народне скупштине
Републике Србије у Једанаестом сазиву.

На основу службене евиденције о присутности народних посланика
констатујем да седници присуствује 85 народних посланика.

Ради утврђивања броја народних посланика присутних у сали,
молим народне посланике да убаце своје идентификационе картице у
посланичке јединице електронског система за гласање.

Констатујем да је применом електронског система за гласање
утврђено да је у сали присутно 88 народних посланика.

Да ли неко од председника, односно овлашћених представника
посланичких група жели да затражи обавештење или објашњење у складу
са чланом 287. Пословника? (Да.)

Први се пријавио Ђорђе Вукадиновић.

Изволите.

ЂОРЂЕ ВУКАДИНОВИЋ: Захваљујем.

Моје прво питање иде на адресу Министарства за трговину, туризам
и телекомуникације и тиче се једне, наизглед, ситне животне теме. Ја овде
обично питам и велика државна питања третирам, али заправо постоји
мноштво могућих и легитимних ствари и тема које просто пролазе поред
нас.

Једно од тих наизглед малих питања, које упућујем овом
министарству, односно Сектору за туризам овог министарства, односи се
на ове чувене бесплатне ваучере за летовања у земљи, које добијају готово

све категорије грађана Србије. На моје чуђење и неверицу, морам признати, испоставило се да у тим категоријама које су таксативно набројане и где спадају сви или готово сви (запослени са приходом испод 60.000, пензионери, незапослени са евиденције итд.) нема домаћица. Дакле, једна интересантна категорија, помало заборављена али важна категорија, домаћице, уопште се не наводи на том списку лица која имају право на ове бесплатне ваучере.

С обзиром на то да је реч о једној важној, доброј мери, позитивној мери – дакле, потпуно независно од тога ко је усвојио и донео ту уредбу – мислим да би требало отклонити ово, односно проверити, али моји сарадници и ја смо већ проверили... Требало би отклонити ту аномалију, ту невероватну чињеницу да се домаћице... А то је проверено и у телефонском разговору, чији снимак поседујем, где је експлицитно речено да се на њих ово не односи. И то је тако четири године колико је ова уредба на снази.

Дакле, не само да питам него и апелујем на ово министарство да ту грешку (надам се, случајну грешку) што пре исправи и да те, како бих рекао, помало заборављене хероине, стубови наших породица, нашег друштва, наше транзиције могу да стекну то право које има велика већина и велики број грађана ове земље, право на те бесплатне ваучере.

Колико сам похвалио ову меру дотичног министарства, толико сам и забринут, али то је већ друга тема, због најављене предстојеће праксе да ће се добар део наших туристичких капацитета продати на овај или онај начин и прећи у стране руке. Али, кажем, то је посебна тема.

Друго питање иде на рачун министарстава пољопривреде и енергетике и тиче се више пута помињане теме цене горива за грађане Србије, која је изазвала и протесте, који су опет изазвали, рекао бих, непримерене и неодмерене реакције власти. Овде сад нису тема ни протести, није чак ни толико тема цена горива, мада јесте важна ствар, већ за мене једно необично и фрапантно саопштење са састанка Националне асоцијације пољопривредника Србије са министром Недимовићем, где им је речено да нема ништа, а то је и објављено у медијима, до јесени, и тек од јесени се можда може рачунати на јефтинију цену горива.

Наравно, све грађане погађа то што евентуално умањење цене, било преко акциза било на неки други начин, следи тек од јесени, али посебно погађа пољопривреднике, јер, као што рекоше, њима су главни пољопривредни радови сада, у лето, и у суштини им та мера неће много значити када дође.

Опет се наставља стара пракса – када се нешто лоше уводи, нешто што удара по џепу грађане, онда се то уведе одмах и најчешће тихо и готово неприметно, а када је реч о нечем што треба да буде олакшање, као

овај пројекат, односно укидање уредбе о пензијама или сад укидање повећања или смањење цене горива, онда се то помпезно најављује а ступа на снагу негде на јесен или често чак почетком следеће године.

Последње моје питање иде на адресу Министарства правде и тиче се опет једне, рекао бих, необичне, непријатне и фрапантне чињенице којој присуствујемо, а о којој је посведочио Горан Илић. Дакле, Повереник за самосталност јавних тужилаца нас је поново подсетио, поводом најновије афере „Цветковић“, на недопустиву праксу да сви говоре о истрагама и процесима сем оних који би то једини смели да говоре, а то су јавни тужиоци. Највиши јавни руководиоци, медији, чудновато цуре информације, оглашавају се тим поводом, само не они који би требало. У том смислу, молим од Министарства правде информације и објашњење ове праксе и да ли намерава нешто да предузме тим поводом.

ПРЕДСЕДНИК: Хвала.

Реч има народни посланик Александар Стевановић.

Изволите.

АЛЕКСАНДАР СТЕВАНОВИЋ: Хвала лепо.

Поштована председнице, даме и господо народни посланици, Посланичка група Слободних посланика има четири питања.

Прво питање упућујем министру здравља и, такође, министру информисања. Наиме, ових дана се спомиње феномен лажних вести и морам признати да су лажне вести једна изузетно штетна ствар, праве збуњеност међу грађанима, међу привредом, наводе људе да доносе погрешне одлуке.

Колико је то битно, сведочи и то да је делегација Народне скупштине Републике Србије била протекле седнице на једној конференцији Европског парламента и Доњег дома Чешког парламента управо о теми слободе изражавања, где је једна од кључних тема била – лажне вести.

Стога је питање за оба министра – шта ће учинити да спрече лажне вести које су постале, малтене, медијске атракције, а везане су за то да су вакцине штетне и да обухват вакцинацијом треба да буде што мањи да бисмо децу заштитили од аутизма, што је једна потпуна будалаштина, могу тако да кажем употребивши једну тешку реч, чији је резултат двоцифрен број смртних случајева?

Ако ћемо говорити шта су страшне „фејк њуз“, мислим да је ово једно од кључних питања, на шта треба да реагујемо и као министарство и као друштво и да спречимо да можда неко још са погубнијим намерама, са мање памети, рецимо, доведе до тога да се врати дечја парализа у Србију. Дакле, једна ужасна кампања лажних вести.

Друго питање везано је за наше евроинтеграције, односно питање је за министарку задужену за евроинтеграционе процесе. Нажалост, дефинитивна реалност је да се отварају само два поглавља у јуну. Од тога, једно поглавље, искрено говорећи, нам није уопште битно, чак смо и креативно написали преговарачку позицију за тринаестицу. Отвориће се највероватније и 33. Разлози нису до нас, то је тачно, али три поглавља стоје због тога што траје процес добијања сагласности, а треба да се сагласи још увек свих 28 чланица ЕУ. Једноставно, нисмо добили сагласност за барем три поглавља и вероватно је нећемо добити.

Наше је питање – шта радимо на билатералној дипломатији и да ли чинимо све напоре да се процес отварања поглавља убрза, јер овим темпом нећемо испунити наш амбициозни циљ да до 2025. године постанемо део европске породице народа, где припадамо по својој трговини, по својој култури и по свему осталом што твори наш идентитет као грађана Србије?

Треће питање намењено је премијерки Владе Републике Србије. Посланичка група Слободних посланика је гледала два врло битна рангирања земаља у свету. Једно се зове Индекс опажене корупције и у њему можемо приметити да у последњих пет година имамо нешто што се зове стагнација напретка. Дакле, ми се „клацкамо“ негде између 72. и 77. места по степену корупције у свету. Оцена нам иде од 39 до 42. Што је виша, оцена је боља.

Имајући у виду да истиче и Стратегија борбе против корупције ове године и Акциони план за борбу против корупције, моје питање је – да ли ћемо у наредним плановима поћи од основне реалности да корупција није морални проблем превасходно, него да је рационални одговор појединца на постављање препрека у животу, односно да ли ће план ићи ка томе да се смањи број места где неко користећи своју моћ може да тражи новчане услуге које му по закону не припадају од људи који желе да убрзају процесе?

Смисао борбе против корупције јесте да се држава измести из места где не треба да буде. Дакле, моје питање је – да ли ће наредни план, стратегија и акциони план уважавати ту чињеницу, јер корупцију не можете уништити ни са више државе ни са више силе, барем не у земљама које су јужноевропског менталитета, него тако што отклањате препреке?

У складу с тим, такође има још један интересантан индекс, индекс економске слободе, који говори да смо након једног великог замајца који смо имали 2012, 2013. и 2014. године опет ушли у стагнацију и да немамо напретка у неким областима. А знате и сами, ако људи нису слободни да се баве бизнисом, ако нису слободни у довољној мери да уговарају, такве земље не могу да се развијају дугорочно и да имају стопе раста 6% и 7%, што земља на нивоу развитка као што је Србија свакако може да има.

Дакле, моје питање је – шта мисле да ураде поводом ставки које јесу оцењене као најпроблематичније, а то су финансијска слобода, власничка права и опет питање корупције? Хвала на пажњи.

ПРЕДСЕДНИК: Реч има народни посланик Мирослав Алексић.

МИРОСЛАВ АЛЕКСИЋ: Захваљујем, председнице.

Постављам питање премијерки Владе Републике Србије и министру пољопривреде, везано за то на који начин ће Влада и Министарство пољопривреде надокнадити штету која је настала на пољопривредним културама и усевама у претходних неколико недеља, а и неколико месеци, с обзиром на то да су размере штете катастрофалне. И ове, 2018. године, као и свих ранијих година, пољопривредници Србије трпе огромне штете по своју производњу и све су у тежој ситуацији везано за своју егзистенцију и функционисање у својим пољопривредним газдинствима.

Дакле, оно што смо досад видели шта су мере Владе, то се углавном своди на сажалевање пољопривредника када се нешто догоди. Тако смо ових дана могли видети премијерку која обилази убијене воћњаке и винограде, сажалева пољопривреднике и говори како им је много тешко и како их разуме и како ће држава учинити све да им помогне, само заборавља да одговори, да каже зашто Србија није у стању да плати противградне стрелце да би све противградне станице биле у функцији, да осавремени систем противградне заштите.

Исто тако, имали смо прошле године катастрофалне последице огромних суша које су задесиле земљу. На преко милијарду се процењује та штета. Прошле године су такође сажалевали пољопривреднике и говорили како је велика суша, како ћемо урадити каналску мрежу за наводњавање, како арапске паре само што нису стигле. Чекамо те арапске паре за улагање у системе за наводњавање и канале за наводњавање од 2013. године; ево, већ пуних пет година немамо ништа од тога.

Године 2015. такође су биле поплаве, био је и град; 2014. године биле су разорне поплаве. Дакле, уназад пет или шест година, сваке године су у пољопривреди размере штете абнормалне, и за саме пољопривреднике а и за државу Србију, у смислу стварања бруто друштвеног производа. Ви се сетите сељака само онда када кажете – биће БДП ове године нешто мањи зато што су биле велике суше или зато што су биле поплаве итд.

Дакле, суштина је што држава до дана данашњег ништа није урадила на улагању у превенцију. Превентивно деловање не постоји, само сажалевање када се догоди некакав проблем. Ја ћу подсетити да је чак и председник Републике Александар Вучић 2015. године, на презентацији Националног програма управљања ризиком од елементарних непогода, навео податак да је сваки динар уложен у превенцију једнак седам динара

који се троше на обнову и да ће Србија сада кренути са превенцијом. Ево, већ три године или шест година нема ништа од те превенције.

Даље, постављам питање министру финансија – докле ће Влада Републике Србије да крши Закон о буџету и да издваја испод 5% за пољопривреду Републике Србије, односно за аграрни буџет? Од 2012, када сте дошли на власт и обећали да ћете сваке године за по 1% повећавати аграрни буџет, он је данас мањи него што је био 2012. године. Дакле, уколико имате суфицит у буџету, уколико је све онако као што говорите, да Србија цвета, да је из дана у дан све боље и боље, па усмерите мало тог новца и на пољопривреднике. Немојте да се пољопривредника сећате само када су предизборне кампање и онда причате о сељаку, обилазите њиве и штале и говорите о њима како су они стуб ове државе.

Да, два милиона људи данас живи од пољопривредне производње у Републици Србији. Од та два милиона људи, највећи део њих се професионално бави пољопривредом, од тога живи, а држава их не препознаје у буџету. Највећи послодавац у Србији су мала пољопривредна, породична газдинства.

Оно што је такође истина, то је да нико није у скоријој историји више лаган него пољопривредници од ове власти. Малинаре сваке године обмањујете обећањима за цену, обмањујете ратаре, обмањујете воћаре, обмањујете повртаре, наши пољопривредници плаћају најскупље дизел-гориво.

Постављам питање – зашто се не смањи акциза на дизел-гориво за пољопривредну производњу како би и наши пољопривредници плаћали јефтино и субвенционисано гориво као што плаћају Мађари, Хрвати или било ко други? И зашто ће ове године тек од јула пољопривредници моћи да конкуришу за мере подршке развоју за 2018. годину?

ПРЕДСЕДНИК: Хвала.

Реч има народни посланик Ана Стевановић.

АНА СТЕВАНОВИЋ: Захваљујем се.

Своје питање упућујем министру просвете, науке и технолошког развоја Младену Шарчевићу, као и министру културе и информисања Владану Вукосављевићу. Наиме, да ли су поменути министри упознати да у Србији има цензуре? Колико сви знамо, члан 50. Устава Републике Србије каже да у Србији цензура не постоји, да је она забрањена и да је не сме никада бити.

Међутим, шта се десило у Вршцу, граду Јована Стерије Поповића, који сам већ неколико пута поменула у овој скупштини? У граду Вршцу забрањују се, замислите, тинејџерске, омладинске представе. Забрањена је представа „Ствар избора – зашто слушама Марчела“, која је требало да затвори фестивал „Циркулирање“ који се одржао у граду Вршцу од 8. до

10. јуна. Чак се на седници Градског већа дискутовало о томе да би ову представу требало забранити, да не би требало да се одржи, наводно из техничких разлога. Најпроблематичнији је био назив представе, наиме, само име Марчело.

Међутим, када питате чланове ауторског тима шта је толико спорно у тој представи, одговорно ће вам рећи – заправо ништа. Можда је једино спорно то што се у овој представи подстичу млади људи да мисле својом главом, да не буду полтрони, да се ослањају на своје знање, на свој живот и да тиме могу сами остварити апсолутно све што желе у свом животу.

Када говоримо о техничким разлозима због којих је представа отказана, чудо једно да се за једну представу која захтева једног глумца, један штендер са офингерима и једног плишаног меду (заправо, можда је меда проблем, антидржавни, префригани меда) каже да „технички услови не могу да задовоље такву врсту представе“.

Међутим, шта се дешава одмах након пошто је представа требало да буде одржана? Одржавају се концерти, мачевање, параглајдинг, чак и екстремни спортови. Уколико питате организатора, казаће да је то до њих, међутим, права истина је да је организаторима од стране Градског већа запређено да ће им цео фестивал бити отказан уколико ова представа не буде скинута са репертоара.

Није помогло ни то што су аутори представе послали цео текст на увид. Није помогло ни то што су психолози који раде у школама, како основним тако и средњим, истицали да је ова представа најблиставији пример како треба одрастати, да је пуна изузетних порука о начину одрастања. Ништа то није помогло. Није помогао чак ни стих који Марчело у својим песмама каже, па најпозитивнији тај стих који каже „Дотаћи сунца зрак, и то сам, значи стопут опећи свој длан“. Шта је овде спорно? Шта је овде толико проблематично да је условило да ова представа буде цензурисана?

Стога ја питам министре, како Шарчевића, тако и Вукосављевића – да ли у Нацрту стратегије образовања стоји да деца не треба и не смеју никако да мисле својом главом? Да ли у нацрту стратегије културе, културног развоја стоји да представе треба да буду забрањиване не би ли се случајно неко њима инспирисао?

Подсећања ради, ангажовани театар постоји преко две и по хиљаде година. Ниједна нормална власт никад се није усуђивала да забрањује и цензурише представе, поготово не представе које раде млади: деца, омладинци, тинејџери, студенти, који једино што желе јесте да се баве културом у својим местима.

Урош Младеновић, који је, између осталог, аутор ове представе, води и Омладински театар у Параћину. Једино што он и његов тим, његови

млади ученици, студенти, желе да раде у овој земљи јесте да се баве уметношћу и културом, једино то. Нити да руше власт, нити да руше државни поредак, нити ишта слично, нити демонстрирају против ове власти. Једино што желе јесте да се баве уметношћу и да се баве културом, и њима се сад то забрањује. Каква је то порука не само Урошу Младеновићу већ и свим младима који желе да остану у овој земљи и једино што желе да раде јесте да се баве оним за шта су се школовали? Желе да се баве, замислите, уметношћу. Има ли шта лепше од тога?

Можда ће неки рећи да ово питање није најбитније питање у нашој земљи. Можда и није. За мене јесте једно од најбитнијих, јер ако власт, на ком год нивоу власти, спречава младе људе да се баве оним што желе, онда је то сигуран пут у пропаст за целокупно друштво. Препорука свакој власти је да буде што отворенија, што демократичнија и што слободнија према култури, јер дајући потпуну слободу уметности показује да је демократична. А уметност, самим тим, најмање постаје критична када је слободна. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК: Хвала.

Мариника Тепић има реч.

МАРИНИКА ТЕПИЋ: Захваљујем.

Питање упућујем министру унутрашњих послова Небојши Стефановићу поводом случаја новинара Стефана Цветковића, који је пријављен да је нестао у ноћи између 13. и 14. јуна, а 15. јуна пронађен.

Дакле, питање је, прво, зашто је у случају новинара Стефана Цветковића министру Стефановићу и његовом објављивачу података Александру Вучићу, с обзиром на то да се ради о подацима којима располаже МУП а не кабинет председника Републике, сумњиво све друго и сумњиви сви други осим чланова сопствене политичке партије, осим чланова Владе који су њихови чланови или су предложени од стране СНС-а, имајући у виду да је Стефан Цветковић имао јавне контакте, за то постоје докази, фотографије и са председницом Владе Аном Брнабић и са министром пољопривреде Браниславом Недимовићем? Моје питање је, такође – да ли је полиција испитивала и њих, односно обавила разговоре с њима овим поводом? Имају ли, наравно, икаква сазнања и каква је уопште природа њиховог контакта била?

Такође, с обзиром на то да је министар Стефановић имао заједнички наступ на јавној конференцији за медије с Александром Вучићем, као председником Републике, а претходно су и сами рекли да су се консултовали, питам одакле им уопште подаци и инспирација за све алузије, интерпретације и пројекције, за закључке, да би се оптуживали и страни фактори и дестабилизаторски интереси на штету Републике

Србије, а нису се, као што кажем, позабавили контактима Стефана Цветковића са високим функционерима СНС-а.

У том светлу, питам такође – да ли је полиција испитивала потпредседника Извршног одбора СНС-а, овде у Парламенту већ познатог Бранка Маловића, такође и функционера СНС-а из Панчева Дејана Симеуновића званог Симке, јер су обојица тужила за увреду новинара Стефана Цветковића? Дакле, Цветковић је с њима имао озбиљних проблема. Осуђен је на две године затвора и на два милиона динара казне у марту прошле, 2017. године, из чега је потпуно јасно да је Цветковић с њима имао проблема. Морам да напоменем да је у другостепеном поступку ослобођен, да га је суткиња у Панчеву Станка Симоновић ослободила, али је након тога, захваљујући већ поменутиим Маловићима и Симеуновићима и њиховој информативној дружини на ТВ Панчево, ова жена харангована, због чега су реаговала, из медија се то да видети и доказати, сва струковна удружења из правосудне области.

Такође морам да додам по овом питању, с обзиром на то да је Бела Црква регион мени близак, ја припадам јужном Банату, да су Белоцрквани имали сазнања да је након овог проблема са Маловићем и Симеуновићем Цветковић нагло престао да извештава критички о СНС-у, али да је посведочио више пута да је имао личне и телефонске контакте са истим тим Бранком Маловићем. Моје је да ли сматрам или не да је тај разговор био потребан, али свакако питам министра Стефановића да ли је полиција испитивала и ове високе функционере Српске напредне странке.

Такође је питање – по ком основу је Полицијска управа Панчево синоћ поднела (бар је синоћ објављена вест) кривичну пријаву против истог тог Стефана Цветковића, по којој надлежности, по којој месној припадности с обзиром на то да он нема никакве везе са Панчевом?

Када већ помињем Полицијску управу Панчево, искористићу прилику да министра питам и – по ком основу и због чега је смеђен Јожеф Млеков, који је био начелник криминалистике у Панчеву, а Панчевци немају никакву информацију о томе?

У прилог целој овој ситуацији и атмосфери која се креира, дужна сам да питам и како је могуће да је још пре више од десет дана пријављен нестанак одборника румунске националности, Мохана, у Општини Алибунар. Нестанак је пријавио председник Општине. Десет дана тог човека нема. По мојим сазнањима, он још увек није у својој кући, а нисам приметила да је иједан хеликоптер ангажован, да је иједна јединица МУП-а ангажована у потрази за њим. Или су, евентуално, отимачи Мохана познати? Хвала.

ПРЕДСЕДНИК: Хвала.

Реч има народни посланик Марија Јањушевић.

МАРИЈА ЈАЊУШЕВИЋ: Захваљујем.

Прво питање је за Министарство заштите животне средине, односно за министра – на основу чега је од законске одговорности изузет привредни субјекат *СА Group* из Београда, који одлаже отпад из Железаре Смедерево који се депонује на локацији Јелен до у Радинцу код Смедерева и трује животну средину ових грађана? Да ли сваки власник земљишта има право да то земљиште загађује и тако угрожава све друге грађане?

Министру се иначе већ обратио представник удружења „Смедеревски домаћин“ из Радинца, који је министра обавестио да мештани већ скоро годину дана бију битку са локалном и републичком бирократијом око одлагања пет милиона кубика шљаке која се насилно, односно без знања и сагласности тадашње месне заједнице, а уз дозволу градоначелника Смедерева Јасне Аврамовић и Министарства привреде, одлаже на локацији Јелен до у селу Радинац. Поменута шљака је одложена између два изворишта пијаће воде; удаљеност између та два извора је 500 метара. Ово легло заразе и загађења је на само 1.000 метара од центра села и 200 метара од насељених кућа.

Моје друго питање је за председника Републике – да ли је свестан да својим изјавама о Украјини и наводном територијалном интегритету Украјине угрожава односе Србије и Русије? Јер као што је Крим Русија, тако је Косово и Метохија Србија. То су територије које су у комунистичко време одвојене и сада се просто враћа фактичко стање на терену. Ми имамо једино Русију, поред Кине, у Савету безбедности Уједињених нација да помогне у заштити интереса Србије у нашој јужној покрајини и опасно је играти се тиме.

С тим у вези, сада је јасно да је мој колега Иван Костић као председник Одбора за дијаспору смењен након посете тужиоца Наталије Поклонске и посланика Думе, која потиче са Крима.

Друго питање председнику Републике је – да ли остаје при свом ставу да Србија неће бити паркинг за мигранте? Ово питам с обзиром на то да у „Политици“ већ данима читамо о најави нове мигрантске кризе. Ми се, наравно, не противимо, чак поздрављамо то да мигрантима треба помоћи да оду до дестинација ка којима су се упутили, али не треба бити наиван и не треба бити непажљив према изјавама званичника ЕУ. Просто, питам председника на који ће начин заштитити интересе грађана Србије.

Последње питање је за министра за државну управу и локалну самоуправу – да ли сте упознати са прекршајима, боље рећи криминалом који се у Пријеполу дешава у континуитету, у организацији Драгољуба Зиндовића, председника Општине Пријеполје, и његових страначких сарадника али и странака које овде у градском парламенту пружају подршку владајућој већини?

Да ли су надлежни органи поступили у складу с обавезама и надлежностима по више десетина пријава поднетих против Драгољуба Зиндовића од којих је, по нашем сазнању, последња поднета 13. јуна ове године? Да ли је тачно да је преко фантомске фирме „Глобал партнерс плус“ из Новог Пазара из општинског буџета извучено најмање 7,2 милиона динара, новца који припада грађанима Пријепоља?

Постоје јасне индикације да су јавна предузећа и установе у Пријепољу, попут Дома културе, Центра за социјални рад и других, у организованом криминалу и корупцији, јер су се нпр. зимус делили новогодишњи пакетићи реалне вредности око 900 динара који су плаћени 3.500 динара. Такође, прозори за управну зграду коштали су 100.000 динара по комаду, а купљени су без спроведене јавне набавке. Јавна набавка изостала је и у Туристичкој организацији са чијег је рачуна више милиона динара уплаћено за промо материјал. Незаобилазна новогодишња расвета и јелка, то је сада већ симбол владавине Српске напредне странке. Тражимо да се ови наводи, за које је у већини случајева покренута истрага, провере.

Да ли је тачно да је Дом културе у Пријепољу наручио израду процене ризика и ангажовао као обезбеђење фантомску фирму која нема ни потребне дозволе за рад?

Истакнути спортски радници у Пријепољу штрајкују глађу јер им општина...

ПРЕДСЕДНИК: Хвала лепо, прекорачили сте време.

Реч има народни посланик Александра Јерков.

АЛЕКСАНДРА ЈЕРКОВ: Захваљујем, председнице.

Неки су посланици рекли да њихова питања можда и нису међу најважнијима, ја сматрам да моје питање јесте међу најважнијима. У сваком случају, за људе који се суочавају са проблемом о коме ћу говорити јесу најважнија. Важна су за оне парове и особито жене које се веома често налазе на мети државних функционера зато што немају децу, или немају, према њиховом суду, довољан број деце, па се рачуна колико је деце по жени потребно да бисмо достигли не знам шта. И важна су, по свој прилици, за државу будући да је управо пронаталитетна политика један од најважнијих циљева који су прокламовани од стране Владе Републике Србије, председника Републике и надлежних министара а, богами, и многих медија.

Питање упућујем министру здравља, министарки без портфеља Славици Ђукић Дејановић, са молбом да од Републичког фонда за здравствено осигурање добију све податке и да ми одговоре врло прецизно.

Наиме, 17. јуна 2018. године се у појединим медијима појавила вест да ће замрзавање ембриона о трошку државе почети да се примењује, и да то није све него да следи још добрих вести. На први поглед, ово делује одлично, међутим када се мало загребе, види се да је у питању, изгледа, само још један трик који ће да уведе додатну забуну међу те људе који као да нису довољно слуђени и довољно у трошку, у силној бирократији и силним захтевима који прате процес вантелесне оплодње.

Проблем је у томе што је 26. марта исто тако речено да ће замрзавање ембриона о трошку државе почети 1. маја. То је рекла в. д. директорка РФЗО. Затим је 25. маја (1. мај је, као што сте можда могли приметити, прошао, замрзавање ембриона није почело) речено да ће то почети од 15. јуна, иста особа је то рекла, да би се 17. јуна појавила ова вест која је пуна изјава оних који спроводе процес вантелесне оплодње, а пуна је разних нелогичности. Мислим да би паровима који су у процесу вантелесне оплодње од кључног значаја било да се на моје питање врло прецизно одговори.

Наиме, у том тексту пише да, иако је најављиван месецима, овај процес још не функционише. Специјални фрижидери у пет државних болница у којима ће ембриони бити замрзавани и чувани још не раде, али су тестирани и биће пуштени у рад када стигну први ембриони. Шта значи да фрижидери још не раде? Како фрижидери могу још да не раде када су парови већ у процесу вантелесне оплодње и када већ могу да замрзавају ембрионе они парови који сами плаћају замрзавање ембриона? Да ли то значи да они плаћају замрзавање ембриона у фрижидерима који још увек не раде?

Друго питање се односи на изјаву директора ГАК Народни фронт, који је рекао – имамо све техничке услове, машине су тестиране и добијене су дозволе, апарати још нису укључени јер не треба да раде док су празни. О чему се ради? Неки парови сами финансирају замрзавање ембриона; где се ти ембриони држе ако фрижидери у тих пет болница у којима ће бити замрзавани не раде?

Како сазнајемо, ову могућност ће засад имати само пет државних болница у Србији, док приватници који имају потписане уговоре са РФЗО још увек немају дозволу да замрзавају полне ћелије. То су потврдили из Управе за биомедицину. Зашто паровима који улазе у процес вантелесне оплодње није речено да ће постојати разлика између приватних и државних болница у којима раде вантелесну оплодњу? Не, њима је речено да су те болнице равноправне. Они се махом опредељују за приватне болнице због тога што у државним нема ембриолога, који не желе да раде за смешне плате које имају у државним болницама. А сада се испоставља да ће парови који су у приватним болницама бити дискриминисани.

Последње питање, једнако важно – да ли ће се то замрзавање ембриона и одмрзавање рачунати као нови покушај вантелесне оплодње, јер то је кључно за многе парове који су у овом процесу? Хвала вам.

ПРЕДСЕДНИК: Реч има народни посланик Маријан Ристичевић.

Изволите.

МАРИЈАН РИСТИЧЕВИЋ: Даме и господо народни посланици, кад смо већ код вантелесне оплодње, моје прво питање је за Министарство здравља – да ли је тачно да је ова власт, нова власт, одобрила бесплатни трећи покушај и променила закон да би се услови вантелесне оплодње побољшали? Тек толико да обавесте и мене и претходну говорницу с обзиром на то да очигледно није упозната с тим стварима.

Даме и господо народни посланици, овде је припадник странке Вука Јеремића, доскорашњи припадник странке Бориса Тадића и скорашњи припадник странке Млађана Динкића, изнео нетачну тврдњу, па с тим у вези постављам питање Министарству пољопривреде – да ли је тачно да је 2006. године за субвенције у пољопривреди издвојено 136.633.000 евра, 2011. године 188.000.000 евра, а да је 2016. године исплаћено за субвенције укупно 309.000.000 (дакле, готово дупло више у односу на 2011. годину, односно готово три пута више у односу на 2006. годину); да је 2017. године исплаћено 268.000.000, а да је за 2018. годину планиран 281.000.000 евра за подстицаје, субвенције у пољопривреди? Чисто да се види из одговора да је припадник странке Вука Јеремића, познатог нафташа из села Жежевица код Чачка, овде обмануо и изнео неистину.

Следеће питање је за Хидрометеоролошки завод – да ли је тачно да смо ове године имали рекордну набавку ракета за противградну одбрану, за одбрану од града, да никада раније није набављано толико ракета и да никада раније у овом периоду није толико ракета испалено? И, да нам кажу да ли је тачно да је наше дејство ограничено дуж граничних линија када градоносни облаци долазе из Босне и суседних држава зато што не може да се реагује. Да ли је тачно да је почела аутоматизација односно да се аутоматизују противградне станице? Да ли је тачно да је то далеко боље него што је било до 2012. године?

Идемо даље, питање за Владу и органе безбедности је следеће природе – да ли има одређених паралела између догађања у Украјини и Србији? Да ли има сличности између тровања бившег руског шпијуна Скрипаља у Енглеској и кампање која се водила око тровања, о наводно затрованим водоводима у Београду и неким другим локалним самоуправама?

Такође, да ли има сличности између нестанка руског новинара у Украјини, под украјинским службама безбедности и намештаљкама, са

нестанком новинара који је наводно нестао у Србији, у Белој Цркви, а који је, на срећу, пронађен жив и здрав?

Да ли постоје одређене паралеле, односно политичке смицалице да би се наудило Влади Републике Србије, као што је то био случај са Владом Руске Федерације?

Да ли има сличности између блокада саобраћаја које су вршене у Украјини и блокада саобраћаја које су се недавно десиле у Републици Србији?

Да ли је то на одређени начин специјални рат, односно унутрашње помагање да би били реализовани спољни притисци на нашу земљу, односно да ли ти догађаји помажу спољашњим притисцима и снагама које притискају нашу земљу? Да ли наше службе безбедности имају сазнања у вези с тим?

Такође, у вези с новинарем који је нестао, питање за Владу Републике Србије и за органе – да ли је прекршај уколико, кад се новинар који је наводно био угрожен, по неким опозиционарима чак убијен, кад се пронађе, да ли Влада и извршни органи имају право да о томе обавесте јавност одмах, о сазнањима којима располажу и да саопште народу да лажне вести које су се шириле нису истините, односно да постоје индиције да је цео случај измишљен да би се политички нашкодило овој земљи?

То су питања која имам за Владу Републике Србије и верујем да ће одговори бити тачни и да ће, на нашу радост, обрадовати све грађане Републике Србије.

С тим у вези...

(Председник: Време, захваљујем.)

Завршавам. С тим у вези желим да кажем да нема несреће и елементарне непогоде коју наши политички опоненти не желе да искористе.

ПРЕДСЕДНИК: Реч има Даница Буквић.

ДАНИЦА БУКВИЋ: Поштована председнице Скупштине, поштовани народни посланици, данас желим да поставим питање министарки Зорани Михајловић задуженој за питања саобраћаја и инфраструктуре.

Питање се односи на безбедност у саобраћају и последице нерегулисаног прелаза преко Ибарске магистрале код Лазаревца. Наиме, познато је да је Ибарска магистрала државни пут првог Б реда. Овај пут је, поред ауто-пута, односно Коридора 10, најоптерећенија саобраћајница у Србији и због преоптерећености, односно интензитета друмског саобраћаја који се одвија на овој магистрали спада међу најопасније путеве у Србији. Подаци говоре да у време годишњих одмора Ибарском магистралом прође и до 18.000 возила дневно.

Чињеница је да се овим магистралним путем одвија много више саобраћаја од онога за шта је пројектован. У питању је велики обим путничког, а посебно теретног саобраћаја који иде ка Косову и Метохији и Црној Гори, што уз локални саобраћај и близину насељених места још више доприноси повећању опасности које носи ова магистрала. Нажалост, из медија се веома често обавештавамо о бројним саобраћајним несрећама које се на Ибарској магистрала дешавају, многе су са трагичним последицама.

Као народни посланик из општине Лазаревац, на овај проблем желим да скренем пажњу из још једног угла. Наиме, на десној страни Ибарске магистрале, на улазу у Лазаревац из правца Београда, налази се језеро Очага. Ово је омиљено купалиште Лазаревчана, отворено '70-их година прошлог века, а сада је лепо уређено место које у летњим месецима посећује на стотине Лазаревчана, посебно младих и деце. С обзиром на то да преко Ибарске магистрале нема прелаза за пешаке, претрчавање ове опасне магистрале је једини начин да се до овог купалишта дође. Имајући у виду оптерећеност пута и брзину кретања возила, то је веома опасно. Иако претрчавање магистрале није допуштено законом, то се дешава свакодневно и то је разлог што, нажалост, сваке године, посебно у летњим месецима када је отворена сезона купања, долази до бројних саобраћајних незгода и повређивања, често са смртним последицама.

Било је више покушаја протеклих деценија да се овај Гордијев чвор реши, али до сада нема решења, а опасност по град и живот грађана Лазаревца се увећава. Било је обећања да ће се овај део Ибарског пута премостити пешачком пасарелом. Овом приликом бих поставила питање министарки Михајловић задуженој за саобраћај, а оно гласи – да ли се планира и када ће бити пројектована и изграђена пешачка пасарела на овом делу Ибарске магистрале код Лазаревца како би се спречиле бројне саобраћајне незгоде и повређивања грађана због претрчавања овог дела пута ради одласка на језеро Очага? Напомињем да сличне пасареле већ постоје на овом магистралном путу, и то у Рипњу, Мељаку, а подземна пасарела постоји у насељу Баћевац. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ (Верољуб Арсић): Захваљујем.

Реч има народни посланик Александар Шешељ.

Изволите.

АЛЕКСАНДАР ШЕШЕЉ: Даме и господа народни посланици, појавила се у српској јавности недавно информација да Северноатлантски пакт планира да у Србији организује клуб од сто утицајних људи у сфери културе, уметности, науке, политике, спорта који би промовисали учлањење Србије у НАТО. Мислим да је власт дужна да одговори на те наводе, те упућујем посланичко питање министрима унутрашњих и

спољних послова, Небојши Стефановићу и Ивици Дачићу, као и председнику Владе Ани Брнабић и председнику Републике Александру Вучићу – да ли је истина да је почео напад на свест коју има српски народ јер се у свим релевантним истраживањима говори да је више од 85% људи против НАТО-а и против учлањења?

Да ли нам се спрема сценарио из Црне Горе где је одлука о учлањењу Црне Горе у НАТО донета у Скупштини уместо на референдуму, будући да је премијер Црне Горе изјавио да је то мудра и визионарска одлука државног руководства Црне Горе јер се зна да тако нешто не би прошло на референдуму? Да ли се то спрема и у Србији и зашто се о томе ћути, имајући у виду да су потписана два споразума са Североатлантским пактом, ИПАП и СОФА, која дају привилегије НАТО војницима у Србији какве нису имали ни војници Трећег рајха предвођени Тројним пактом?

Исто тако, појавиле су се и препоруке Европског савета везано за преговоре ЕУ и Србије о учлањењу. Поред свих поглавља, поред свих успеха, поред свег напретка, и даље је јасно оно што је било јасно и 2000. и 1999. године – нема Европске уније без признања Косова и Метохије и нема Европске уније без увођења санкција Руској Федерацији. Државно руководство би требало, крајње је време, да прекине да срља у наставак преговора и да тиме наруши и Устав Републике Србије и државни суверенитет и територијални интегритет. Дакле, више ни не крију, више се не говори по кулоарима, сада се то пише у званичним саопштењима, у званичним актима ЕУ.

Када ћемо да прекинемо са тим? Трбало би да је ситуација таква да о томе не треба ни да се разговара, а не да водимо дијалоге о томе да ли треба или не треба и на који начин да признамо независност Косова, да дамо сагласност и да утичемо на наше савезнике у Савету безбедности да не ставе вето на пријем Косова у УН. Мислим да о томе постоји свеопшти консензус и да никакав дијалог у Србији по том питању није потребан.

Дакле, не само што та поглавља више ништа не значе, то што нам долазе Јункер, Могерини, Мекалистер итд. и што нас тапшу по рамену и хвале наше реформе, успехе итд., никакве везе нема, у питању је само одрицање од Косова и Метохије.

Исто поводом безбедности имам једно питање – када ће Народна скупштина Републике Србије да избаци посланика Меха Омеровића из Одбора за контролу служби безбедности? Тај човек није достојан да контролише службе безбедности имајући у виду какав је скандал направио недавно и тиме обрукао не само Народну скупштину, не само владајућу коалицију, већ целу Србију. И сваког посланика овде који треба да иде негде да представља Народну скупштину и Србију он је тиме обрукао.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Реч има народни посланик Миодраг Линта.
Изволите.

МИОДРАГ ЛИНТА: Поштовани председавајући, даме и господо народни посланици, желео бих да поставим питање Министарству спољних послова.

Повод за моје питање јесте чињеница да се сутра обележава Светски дан избеглица, дакле 20. јун. То је дан када се сећамо сурове чињенице да је током деведесетих година, као и 2004. године, на простору бивше Југославије протерано преко милион Срба: преко 500.000 са простора данашње Хрватске, преко 500.000 са простора данашње Федерације БиХ и преко 200.000 Срба и других неалбанаца са простора Косова и Метохије.

Ове чињенице најбоље демантују бесмислену и лажну тезу политичких елита у Загребу, Сарајеву, Приштини и делу међународне заједнице да је Србија и да су Срби, тобоже, били агресори, злочинци, а да су Албанци, Хрвати и Бошњаци водили некакве ослободилачке ратове и били жртве.

Такође, остале чињенице које ћу поменути демантују ову тезу. Што се тиче Хрватске, протерани Срби и даље потражују преко 40.000 отетих станова; потражују преко 50.000 заосталих, неисплаћених пензија; преко 10.000 српских породица потражује накнаду штете за миниране куће и локале ван подручја ратних деловања, ван подручја Крајине, у десетинама хрватских градова; више хиљада протераних Срба и даље чека да им се обнове куће на подручју Крајине.

Имамо десетине хиљада протераних Срба којима, у већој или мањој мери, није признат радни стаж у целости до 1991. године. Имамо, на пример, Србе који су радили у Творници вијака, у ТВИК-у, којима недостаје пет–десет година до 1991. године, а сваки Хрват који је радио тада у Творници вијака ТВИК има признат радни стаж. Да ли је било могуће да се било ком раднику до 1991. године не уплате доприноси? Хиљаде Срба, такође, чекају да им се призна радни стаж за време Републике Српске Крајине.

Такође, имамо преко 10.000 протераних Срба који су преварени приликом продаје кућа преко хрватске агенције за промет некретнина. Значајан део њих изгубио је куће на основу система лажних уговора. Један значајан део њих је такође изгубио део средстава на основу система двоструких уговора: један уговор је добио за продају куће, где је добио мања средства, а прави уговор се налазио у агенцији за промет некретнина у Загребу. Те криминалне радње до данашњег дана нису расветљене.

Слична ситуација је и на подручју Федерације БиХ. Велики број Срба и даље није обновио своје куће због компликоване процедуре, велики део њих такође има проблема са повратком отетих станова,

пословног простора, имају проблеме са повратком узурпираног и отетог пољопривредног и шумског земљишта, а таква је ситуација и у Хрватској.

Слични проблеми су такође и код протераних Срба и других неалбанаца на Косову и Метохији – спора обнова кућа, погоршана безбедносна ситуација, такође проблеми с отетом, узурпираном имовином, дакле кућама, становима, пословним простором.

Темељ за решавање ових проблема би морао да буде Бечки споразум о сукцесији, односно Анекс Г тог споразума у коме се јасно каже да свим грађанима морају бити враћена и заштићена права која су имали на дан 31. 12. 1990. године, а сви уговори склопљени за време рата морају бити проглашени ништавним. Хрватска од 2004. године, када је ступио тај споразум на снагу, опструише спровођење Анекса Г Бечког споразума о сукцесији.

Постављам питање Министарству спољних послова – када ће да упути један извештај, један меморандум Уједињеним нацијама, Европском парламенту, Европској комисији, Савету Европе, *OSCE*, у коме ће рећи ове чињенице и тражити од међународних организација да инсистирају и да изврше притисак на Хрватску и на друге центре, Сарајево и Приштину, да се поштује темељно начело данашње цивилизације, а то су људска права? Хвала вам.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

Да ли још неко од председника, односно овлашћених представника посланичких група жели да затражи обавештење?

Пошто се више нико од представника, односно овлашћених представника посланичких група не јавља за реч, настављамо са радом.

Обавештавам вас да су спречени да присуствују седници народни посланици Стефана Миладиновић, мр Дејан Раденковић и Гордана Чомић.

Прелазимо на 1. тачку дневног реда – **ПРЕДЛОГ ЗАКОНА О ИЗМЕНАМА И ДОПУНАМА ЗАКОНА О ЛОКАЛНОЈ САМОУПРАВИ** (наставка претреса у појединостима).

Сагласно члану 90. став 1. Пословника Народне скупштине, обавештавам вас да је поводом претреса у појединостима о 1. тачки дневног реда, Предлогу закона о изменама и допунама Закона о локалној самоуправи, позван да присуствује министар државне управе и локалне самоуправе господин Бранко Ружић, са сарадницима.

На члан 2. амандман је поднела народни посланик Јасмина Обрадовић.

Изволите, колегинице Обрадовић.

ЈАСМИНА ОБРАДОВИЋ: Захваљујем.

Цењени представници Владе Републике Србије, колеге народни посланици, поштовани грађани, поднела сам амандман на члан 2. Предлога закона о изменама и допунама Закона о локалној самоуправи.

Како је познато, Српска напредна странка је у већини општина преузела одговорност за вођење локалне самоуправе. Морам опет да нагласим да управо тако јесте и у Новом Саду. У Новом Саду градска власт, предвођена Милошем Вучевићем, свакодневно ради на побољшању животних услова грађана Новог Сада. Да је то истина, много је примера. С обзиром на то да сам поднела амандман на један од чланова закона, члан 2, нећу читати, списак је дуг. Погледајте, само за месец дана, шта једна одговорна власт и један градоначелник у својој локалној самоуправи раде.

Тако су најстаријим суграђанима обезбеђене пензионерске картице, а за најмлађе је омогућена пријава за вртић путем интернета. Што се тиче субвенција за боравак у приватним вртићима, можемо се похвалити да смо лидери у Србији. У Новом Саду организују се едукативни центри; постоји жива међународна активност, долазе представници са истока и запада; град је отворен за инвестиције. Ми смо управо Европска престоница културе, као и европска престоница младих.

Када причамо о инвестицијама, много их је. Пре неки дан, могло би се рећи, пре месец дана, отворен је Хотел „Шератон“, а колико сутра отвара се зграда Хитне помоћи, о томе сам већ јуче причала. Обнављају се болнице, школе, цркве, јавне установе, улице. Једном речју, под вођством СНС-а Нови Сад је оживео.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

На члан 2. амандман је поднела народни посланик Александра Малетић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 2. амандман је поднела народни посланик Сандра Божић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 2. амандман је поднео народни посланик Михаило Јокић.

Да ли неко жели реч?

Изволите, колега Јокићу.

МИХАИЛО ЈОКИЋ: Желим да упознам грађане да поред редовних средстава које локалне самоуправе добијају буџетом предвиђеним за 2018. годину оне локалне самоуправе које имају пројекте и идеје могу добити додатна средства из републичког буџета.

Ту желим да похвалим Министарство за локалну самоуправу, које је у марту ове године предвидело 320.000.000 за оне локалне самоуправе које имају пројекте и накнадне идеје како да побољшају живот грађана у својим срединама. Тако је предвиђено 256.000.000 за комуналну изградњу,

48.000.000 за е-управу и 16.000.000 за спортске, културне и туристичке манифестације. Значи, оно што је записано и уписано буџетом може бити много веће за оне локалне самоуправе које домаћински послују и које знају којим путем треба ићи, јер најскупљи су они пројекти који остају недовршени.

С друге стране, да кажем грађанима да се за трансферна средства из републичког буџета издваја 1,7% БДП-а, који у 2018. години са повећањем од 3,5% износи 4.755 милијарди, или у апсолутном износу 80,83 милијарде. Рецимо, један Тутин добија 446.000.000 трансферних средстава. Значи, сасвим довољно да оне локалне самоуправе које имају добро руководство могу врло успешно да развијају своју локалну самоуправу. Толико и хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

На члан 2. амандман је поднео народни посланик Љубиша Стојмировић.

Да ли неко жели реч? (Да)

Колега Стојмировићу, изволите.

ЉУБИША СТОЈМИРОВИЋ: Колегинице и колеге, ја поздрављам одлуку Министарства да овим изменама побољша Закон о локалној самоуправи али истовремено гајим наду да ће Министарство имати разумевања и према овим рубним местима, односно селима у Србији. Као што сам већ јуче рекао, у Србији има око 4.600 села, која су у највећем делу неразвијена. Да бисмо омогућили развој Републике Србије, поред градова и варошица морамо да поведемо рачуна и о развоју села.

Ја сам имао ту част, пре 20-30 година, да будем гост једног нашег човека у Минхену. Пошто нисмо завршили посао у предвиђеном року, он нас је позвао да о његовом трошку будемо гости код њега у селу. Сад, нормално, ми кажемо ко ће да иде сад у село да се бакће, ја мислим да је село као што су код нас села. Кад смо отишли тамо, то село је било лепше и уређеније од највећег броја наших градова.

Да би исто тако наша села била макар слична нашим градовима и варошицама, морамо да поведемо рачуна о томе да се много више улаже у села. Поред тога што ћемо им омогућити приступ интернету и најновијим телекомуникацијама, морамо да изградимо инфраструктуру, морамо да им обезбедимо путеве. Рецимо, местима као што је Црна Трава, у којој постоји једна средња школа – грађевинска је некад била, а данас је то мешовита школа која чак оспособљава и неговатељице за стара лица – морамо да омогућимо развој тих профила, кадрова које би требало да школујемо, јер данас Србија већ има проблема са недостатком мајстора из области грађевинарства. Ако кренете поред ових зграда које се граде овде по Београду и другим градовима, видећете написано – тражимо зидаре,

тражимо тесаре, тражимо армираче. Да не бисмо дошли у ситуацију да данас-сутра увозимо ту радну снагу, помозимо онима који знају да обуче и науче те младе људе. Хвала, господине Арсићу.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: На члан 2. амандман је поднео народни посланик Ненад Митровић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 2. амандман је поднео народни посланик Марко Зељуг.

Да ли неко жели реч? (Да.)

Колега Зељуг, изволите.

МАРКО ЗЕЉУГ: Захваљујем, председавајући.

Уважене колеге посланици, Предлог закона о изменама и допунама Закона о локалној самоуправи ближе прецизира права али и дужности локалне самоуправе које проистичу из статута који доноси надлежни орган локалне самоуправе.

Амандман који сам поднео на члан 2. Предлога закона има за циљ да сагледа ефекте реализације статута локалне самоуправе и његов утицај на свеукупан развој Републике Србије. Сарадњом локалне самоуправе и државне управе у случајевима када локална самоуправа нема надлежност за реализацију него надлежност лежи на органима државне управе, најсврсисходније решење је управо у сарадњи два нивоа власти, уз уважавање захтева нижег нивоа власти, у овом случају локалне самоуправе.

Добар пример овакве праксе и сарадње показао бих кроз пример договора између Градске општине Сурчин, Града Београда и Министарства саобраћаја, везано за трасу коридора Београд – Јужни Јадран, који једном деоницом пролази кроз градску општину Сурчин. Од стране председника Градске општине предложено је Министарству да се у пројекат дода изградња петље на укрштању трасе коридора и пута Сурчин–Јаково. Реализацијом овог пројекта обезбедила би се комуникација за само седам минута између Сурчина и Новог Београда. Око будуће петље омогућио би се развој привредне зоне у насељу Јаково, која је предвиђена ПГР-ом у површини од 220 хектара, и потенцијалним инвеститорима омогућило брзо и лако улагање у најперспективнију општину града Београда, која је у овом моменту најбогатија путном инфраструктуром. Реализација овог пројекта створиће и додатне ефекте.

У циљу прихватања предложеног амандмана, позивам колеге посланике да у дану за гласање подрже моју измену Предлога закона. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: На члан 2. амандман је поднео народни посланик Милосав Милојевић.

Изволите.

МИЛОСАВ МИЛОЈЕВИЋ: Хвала.

Уважени потпредседнице Народне скупштине, цењени министре, даме и господо посланици, предлажем да се у члану 2. Предлога закона о изменама и допунама Закона о локалној самоуправи којим се врше измене у члану 11. Закона о локалној самоуправи дода став 2, који гласи: „Реализацијом статута локалне самоуправе обезбеђује се свеукупни развој Републике Србије с посебним освртом на унапређење приватног сектора.“

Овим амандманом унапређење приватног сектора уводи се као један од циљева којима локална самоуправа треба да тежи на свим нивоима својих надлежности. Само остваривањем унапред јасно постављених циљева и метода рада у којима се зна који су краткорочни а који дугорочни циљеви могуће је остварити значајан напредак и помак. Мишљења сам да се управо на том путу тренутно налази Србија и да из дана у дан, доношењем реформских закона, уређујемо област на прецизан начин.

Бројни су примери колико су проблема имале одређене локалне самоуправе у неким претходним годинама око папирологије, имовинских односа или правних питања. Велики број неусклађених одредаба и одлука које су правно ништавне теме су бројних јавних установа и предузећа на локалном нивоу. Дакле, искључиво поштовањем статута, дефинисаних норми, унапред припремљених тематских целина постоји реална шанса за напредак. То је процес који се већ увелико одвија, и Општина Аранђеловац прати токове и препоруке Владе Републике Србије кроз убрзан процес модернизације управе, развој електронског пословања, издавање неопходних дозвола и пројектне документације. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала.

На члан 2. амандман је поднела народни посланик Станија Компировић.

Изволите.

СТАНИЈА КОМПИРОВИЋ: Захваљујем.

Наш председник и Влада раде на модернизацији друштва у свим сегментима да би створили друштво које пружа једнаке шансе свим својим грађанима. Зато раде на доношењу модерних закона како би остварили своје циљеве.

Амандман који сам поднела на члан 2. Предлога закона о изменама Закона о локалној самоуправи иде баш у том правцу: „Реализацијом статута локалних самоуправа обезбеђује се свеукупни развој Републике Србије са посебним освртом на унапређење правосуђа.“

Убрзање судских поступака и повећање поверења грађана у правосуђе главни су циљеви реформе истог. Примена новог Закона о извршењу и обезбеђењу, који је ступио на снагу 1. јула 2016. године,

допринела је да се број старих извршних предмета смањи за скоро 900.000 у односу на претходну годину. Успостављен је и систем бесплатне правне помоћи. Циљ успостављања таквог система је да свим грађанима треба да се пружи правна помоћ, посебно онима који се налазе у најтежој финансијској ситуацији. На тај начин они ће моћи да остваре своје право да буду равноправни пред судом и другим органима правде. Нацрт закона о бесплатној правној помоћи имаће за циљ и водиће рачуна да се усагласи са локалним самоуправама у Србији како бисмо као друштво разумели обавезе свих релевантних фактора у том важном процесу.

Важно је истаћи и унапређење правосудне инфраструктуре. Изградњом судова у градовима Србије створиће се адекватни услови за рад и брже окончање поступака. Грађанима ће бити омогућен приступ правди. То су и циљеви нашег друштва и то је оно зашто и наш председник води тако мудру политику; достижемо своје циљеве и идемо путем бржег, јачег и бољег. Захваљујем.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

На члан 2. амандман је поднео народни посланик Владимир Ђукановић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 2. амандман је поднела народни посланик Јелена Мијатовић.

Да ли неко жели реч?

Колегинице Мијатовић, изволите.

ЈЕЛЕНА МИЈАТОВИЋ: Захваљујем.

Поднела сам амандман на члан 2, који додавањем става 2. предвиђа доношење статута локалне самоуправе у циљу развоја наше земље кроз финансирање институција које воде бригу о деци. Изменом постојећег статута проширује се круг деловања локалних самоуправа, посебно у поступку спровођења јавне расправе приликом доношења разних општинских аката.

На самом почетку хтела бих да нагласим да се овај предлог закона односи на повећање ефикасности рада локалне самоуправе пошто се законским решењима предлаже пуно учешће и пуна партиципација грађана у свим оним питањима која се тичу њих самих. Укључивањем у поступак припреме дела буџета локалне самоуправе који се односи на инвестиције грађани ће имати могућност да кажу и предложе шта да се гради и у шта да се улаже, док ће јавност бити укључена и у сам поступак припреме закона, стратешких и других докумената.

Што се тиче финансирања и улагања у институције које се баве бригом о деци и збрињавањем деце, конкретно Град Београд је представио лепезу активности у домену одговорне социјалне политике кроз обнову,

реконструкцију и изградњу објеката за бригу о децу. Институције социјалне заштите збрињавају децу без родитељског старања, децу жртве породичног насиља, небриге и другу децу и младе који долазе из нефункционалних породица.

Желим да истакнем да су у току радови на изградњи зграде у Улици Живка Давидовића на Звездари где ће бити смештено Прихватилиште за децу и омладину. Инвестиција у вредности од 97.000.000 динара омогућиће да ово прихватилиште буде опремљено по највишим могућим стандардима. Статистика је показала да кроз Прихватилиште годишње прође око шест стотина деце узраста од седам до 18 година, и то најчешће оне која су злостављана, са улице, без родитељског старања, па чак и деце која су предмет трговине људима.

Реализација овог пројекта је важна пре свега за децу али и за нас као друштво.

(Председавајући: Приводите крају, колегинице Мијатовић.)

Брига о деци је основни, кључни задатак државе и друштва и у том смислу и овај амандман потенцира улагање, односно финансирање институција које се баве бригом о деци.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

На члан 2. амандман је поднео народни посланик Миодраг Линта.

Да ли неко жели реч?

Колега Линта, изволите.

МИОДРАГ ЛИНТА: Ја бих желео да поздравим напоре Владе Србије везано за дешавање кључног питања највећих жртава рата на простору бивше Југославије, то су протерана лица, а ради се о питању становања.

Иако Влада Србије чини све што је у њеној моћи и заиста имамо конкретне напретке, имамо и одређене проблеме, посебно проблеме који су заостали из времена режима Бориса Тадића. Једно од тих питања о којима сам говорио више пута у јавности јесте проблем 530 породица, корисника СИРП програма, које имају стамбене јединице у седам локалних самоуправа, у питању су Ниш, Крагујевац, Ваљево, Краљево, Чачак, Панчево и Стара Пазова. Познато је да је меморандумом Владе Србије и Владе Италије јасно речено да ће те породице имати право откупа својих стамбених јединица. Нажалост, за време министра за капиталне инвестиције Велимира Илића, укинута је та могућност откупа.

Закон о избеглицама који је усвојен 2010. јасно је рекао да све избегличке породице имају право откупа својих стамбених јединица које су изграђене средствима међународних организација, на начин да се процени реална тржишна цена у тој локалној самоуправи и на то иде попуст 50%, а за ратне војне инвалиде, породице палих бораца и друге

екстремно рањиве категорије иде такође додатни попуст. Међутим, ево, већ више година покушавамо да решимо овај проблем, лично сам ангажован на томе, имали смо више разговора... Ја и овај пут апелујем на Владу Републике Србије и надлежне министре да тај проблем покушамо решити у корист тих породица. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

На члан 2. амандман је поднела народни посланик Љиљана Малушић.

Да ли неко жели реч?

Колегинице Малушић, изволите.

ЉИЉАНА МАЛУШИЋ: Хвала, председавајући.

Поднела сам амандман на члан 2. Предлога закона о изменама и допунама Закона о локалној самоуправи да бих појаснила како се реализацијом статута локалне самоуправе утиче на боље финансирање социјалних институција.

Наиме, 2014. године, када је Српска напредна странка дошла на чело Града Београда, затекли смо дуг од 1,2 милијарде евра. Пре свега, на име исплате заосталих накнада зарада за време трудничког одсуства дуг је био 390.000.000 динара. Тај дуг је 2014. године покривен.

Такође, измирена су и дуговања за једнократна новчана давања запосленим и незапосленим породиљама из 2013. године, дуг је износио 6.375.000 динара. Поред исплате дуговања, вршена је и редовна месечна исплата запосленим и незапосленим породиљама.

На име субвенција за плаћање комуналних услуга затечен је дуг у 2013. години од 4.025.000.000 динара, који је Српска напредна странка са својим коалиционим партнерима, наравно, покрила.

Укупно смо на име заосталих дуговања за социјално угрожене породиље, кориснике једнократне помоћи и труднице, субвенције за комуналне услуге и остала дуговања покрили дуг од 5.320.000.000 динара. Овај дуг је у потпуности измирен, без задуживања у наредном периоду.

Локална самоуправа ради на успостављању недостајућих социјалних услуга које су прописане Законом о социјалној заштити, чиме ће се омогућити адекватан, хуман третман корисника који имају потребу за социјалним збрињавањем.

Једна од надлежности локалне самоуправе је доношење одлука о правима грађана у области социјалне заштите. На основу ове одлуке, локална самоуправа обезбеђује средства за финансирање рада у социјалним установама. Институције у обављању своје редовне делатности, а тиче се социјалнозаштитне функције грађана, средства обезбеђују из буџета локалне самоуправе. На пример, решавање

нерешених стамбених питања социјално угрожене популације, такође, давање уџбеника деци, школског прибора, а и сахране N. N. лица. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

На члан 2. амандман је поднео народни посланик Зоран Бојанић.

Да ли неко жели реч?

Колега Бојанићу, изволите.

ЗОРАН БОЈАНИЋ: Захваљујем, уважени председавајући.

Као и сви амандмани које сам поднео на предлог измене и допуне овог закона, и овај амандман тиче се одрживог и економског развоја Републике Србије. Види се напор Владе Републике Србије да и кроз овај закон уради све што је најбоље за нашу државу и да се све своди на економски и одрживи развој, на стварање услова достојних сваког нашег грађанина.

Да је то тачно, види се и из циљева Агенде 2030, односно циљева одрживог развоја, а два циља су смањење неједнакости, што дефинише и овај закон, и одрживи градови и заједнице. Овде бих напоменуо да су измене Закона о локалној самоуправи у члану 11. важне јер доносе промену у начину одређивања надлежности јединица локалне самоуправе, у раду скупштине, већа и управе; унапређују механизме непосредног учешћа грађана у обављању послова у локалној самоуправи; реформишу функционисање месних заједница и, што је значајна новина, јачају међуопштинску сарадњу, што је нешто стварно ново. Управо кроз концепт међуопштинске сарадње и заједничко обављање одређених послова општина и градова који су од интереса за грађане решаваће се реални, животни проблеми грађана, посебно тамо где не постоје капацитети за обављање одређених послова попут комуналних, инспекцијских и сл.

Такође, сва решења која доноси Предлог закона о изменама Закона о локалној самоуправи доприносе бољем раду јединица локалне самоуправе, већој партиципацији грађана у креирању политика, ефикаснијем раду службеника, напреднијим решењима за стварање бољих услова за живот грађана целе Републике, што и јесте основни циљ коме стреме председник Републике и Влада на челу са Аном Брнабић. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

На члан 3. амандмане, у истоветном тексту, поднели су народни посланици Вјерица Радета и заједно Горица Гајић и Дејан Шулкић.

Да ли неко жели реч?

Колегиница Вјерица Радета.

Изволите.

ВЈЕРИЦА РАДЕТА: Чланом 3. ви интервенишете у члану 13. и говорите да органи јединица локалне самоуправе могу сарађивати, раније је писало „са невладиним организацијама“, а ви сте сада рекли „са

удружењима“, јуче смо то мало коментарисали, данас ћемо још детаљније, и додајете став који каже да „јединица локалне самоуправе, у оквиру својих надлежности, преко својих органа прати процес европских интеграција Републике Србије и развија за то потребне административне капацитете, у складу са законом и утврђеном политиком Републике Србије“.

Овај став је најпре неуставан. Локалне самоуправе не могу да се баве овим послом. Кажете – у оквиру својих надлежности. Које су то надлежности локалне самоуправе које су везане за евроинтеграције? Још кажете да за те потребе развијате административне капацитете. Министре Ружићу, знате ли ви какви су вам административни капацитети по локалним самоуправама? Питајте ваше партијске другове који имају више година искуства по локалним самоуправама да ли деле наш став (сигурна сам да деле) да када људи који сада имају десетак или нешто више година до пензије оду из локалних самоуправа, тамо више неће имати никог да уради ни најједноставнији посао. Зашто? Зато што се тамо запошљавају људи који се шаљу из општинских одбора владајуће странке; зато што се тамо шаљу људи који дођу без дипломе па за неколико месеци добију диплому, па онда са том новодобијеном дипломом истог момента добијају ново радно место; зато што се у локалним самоуправама запошљавају људи на одређено време, ништа не раде, углавном и не долазе на посао, једина обавеза им је да обезбеде капиларне гласове пред изборе, одређено време се понавља више пута и највећи број тих људи заправо никада и не добије посао.

Знате ли ви, министре Ружићу, да се и у овој згради дешава да неко ко је дуже овде запослен, ко нема никакве везе са политичким партијама не може да каже неком (а иначе по систематизацији и опису посла би требало), да каже сарадници – позовите посланике за то и то време, договорила сам са председником одбора да се закаже седница неког од скупштинских одбора, а та сарадница каже – ко, ја да зовем, па ја сам овде дошла преко странке, ја овде не радим. Је л' ви знате да се то дешава?

Ми одлично знамо и немамо ништа против, нисмо популисти... Ми српски радикали кажемо – кад се борите за власт и кад освојите власт, онда треба да преузмете и одговорност. То не значи да не може да се запосли неко ко је члан странке. Ми не мислимо да је чланство у странкама нешто чега треба људи да се клоне, напротив, свака политичка партија треба својим програмом да привуче што више људи, да што више људи буду чланови странака. Наравно да ти чланови странака кроз победу своје странке остварују неке своје амбиције, али то мора бити покривено одговарајућом дипломом, мора бити покривено одговарајућим искуством;

не може чланство у политичкој партији никоме бити ни сметња, али ни препорука.

Много је проблема те врсте у локалним самоуправама у целој Србији, и ја сам уверена да ви то, министре, знате. Зато, између осталог, овај став никако не може да буде саставни део закона.

Говорите о сарађивању са удружењима. Јуче смо почели ту расправу да је постала мода последњих неколико година да се на територији општина формирају одређена удружења, рекох јуче, најчешће се зову удружење цвећара, руже за жене, цвеће за даме итд. Такве организације се појављују код општина са, наводно, неким својим програмом и на основу тог програма добијају паре из буџета општина, и те паре се деле за оне активисте који су учествовали у изборним кампањама. Дакле, ово што говоримо је јавна тајна и ово сви у Србији знају и немојте законом да стварате такве могућности, гледајте да се законом такве ствари сузбијају.

Ми смо вам у начелној расправи рекли, између осталог, да је овај закон заправо донет пре свега ради НАЛЕД-а и ради фирме „Асеко“. Нико нам још није одговорио колико је та фирма послова узела у локалним самоуправама и у државним органима. Кажу да јој се приход повећао за шест милиона евра на име тринаест послова закључених у јавним установама у току 2017. године. Да подсетимо, то је фирма брата председника Владе Републике Србије, а Ана Брнабић је била председник, директор НАЛЕД-а, како се већ то зове; она је обилазила локалне самоуправе пре него што је постала министар, она је сугерисала локалним самоуправама да узимају кредите, да улазе у неке велике инвестиције из којих ни данас нису изашле.

Рецимо, овде се пре неки дан водила расправа о председнику Општине Параћин... Па он је својевремено од Ане Брнабић добио неку повељу, награду, шта ли, као један од најбољих или најбољи председник општине. Дакле, мало сте сами са собом у колизији.

Шта је још важно за овај члан и, заправо, цео овај закон? Када је Ана Брнабић постала председник Владе, е-управа је била приоритет и, уопште, дигитализација јавног сектора. Онда смо слушали овде како већ функционише е-управа у неким локалним самоуправама, што наравно везе нема са е-управом, па смо чули како е-управа подразумева набавку хардвера, софтвера, како систем подразумева, ево сада цитирам колегу, „електронско гласање одборника, на електронским извештајима, и налик је електронском систему који се примењује овде у Народној скупштини“ итд. Док је говорио колега, смејали су му се и они што су седели око њега. Али он каже: „Комплетан рад система контролисаће председник

скупштине и његов заменик преко електронског уређаја, централне конзоле“ итд.

Дакле, ово није суштина, суштина је да ако сте желели Закон о локалној самоуправи да суштински промените, мада нема потребе за неким озбиљнијим променама постојећег закона, онда је требало да донесете потпуно нов закон.

Још нешто, министре. У оквиру ове заједничке расправе имамо и предлоге закона који се односе на националне мањине. Ви знате да убрзо треба да се распишу избори за националне савете националних мањина. Ви и даље, заправо цела скупштинска већина вређа представнике свих националних мањина. То су људи који су лојални држави Србији, који овде живе, поштују Устав Републике Србије и заслужују да их пре свега Народна скупштина поштује. А Народна скупштина показује велико непоштовање према националним мањинама зато што је и даље, а већ је петнаест-двадесет дана прошло, на челу скупштинског Одбора за националне мањине Мехо Омеровић, који је обрукао и националне мањине, и државу Србију и Народну скупштину тако што је крао на аеродрому у Франкфурту. Очигледно је да му ни у политичком животу ни у професионалном длака са главе фалити неће.

Господо, то је јако лоша порука. Није битно да ли је Мехо Омеровић извршио неку ситну крађу или је то била озбиљнија крађа, од тога зависи какви ће бити даљи поступци; за оно што је радио вероватно ће прекршајно одговарати. Али прекршај или кривично дело, свеједно је, брука је настала, позвао се на дипломатски пасош, на дипломатски статус и крајње је време да његова партија а и владајућа странка тај проблем реше. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Реч има народни посланик Горица Гајић као подносилац амандмана.

ГОРИЦА ГАЈИЋ: Хвала, председавајући.

Господине министре, и посланици Демократске странке Србије су поднели амандман да се члан 3. Предлога закона брише. Донекле смо могли став 1. овог члана и, да тако кажем, да задржимо с обзиром на то да се само технички ту одређује да се речи „невладиним организацијама“ замењују речима „удружењима“, односно то је усклађивање са Законом о удружењима па то и може да прође.

Међутим, овај став 2. апсолутно не би требало да стоји сад у овом члану 3. Такође сматрамо да је, пре свега, неуставан, јер се овде на неки начин законски обавезује локална самоуправа да развија административне капацитете, што значи да би требало, евентуално, да запосли нове људе не би ли они били неки партнер Влади у спровођењу политике европских интеграција и на неки начин ишли у том правцу.

Сматрамо да је то непотребно, поготову сада, с обзиром на то да је и број запослених у локалним самоуправама ограничен; то би вероватно значило повећање броја запослених. А много већи разлог је тај – зашто сада да намећемо обавезу локалним самоуправама да прате европске интеграције када смо сведоци да су те европске интеграције у овом моменту потпуно стале, или пре бих рекла да су ушле у ћорсокак. Наравно, дуго ће се још чекати да се отворе нека нова поглавља. Видимо да је за то неопходно и да смо уцењени, да ћемо морати, хоћемо ли да наставимо тим путем, да на крају признамо Косово и Метохију. То смо сви знали од 2000. године до данас. Нажалост, то ћемо морати да прихватимо и у једном моменту ћемо морати да станемо са тим интеграцијама.

Зато вас молим да овај став избришете. Не мора да значи да ће увек бити на власти, и на републичком и на локалном нивоу, еврофанатици; можда ће доћи и неке друге странке, које ће се више окренути Србији и неким другим развијеним земљама, па нам овај став свакако неће бити потребан и зашто бисмо онда мењали Закон. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Реч има министар господин Ружић.

Изволите.

БРАНКО РУЖИЋ: Захваљујем, председавајући.

Дакле, врло кратко, не улазећи у то да је легитиман политички став у вези са ЕУ сваке странке која има своје представнике у Парламенту, овде се ради о томе да се прати процес европских интеграција Републике Србије управо од стране јединица локалне самоуправе, а преко Сталне конференције градова и општина, где представници локалне самоуправе практично иду у сусрет оним вредностима и оним одредбама из законодавства које ће тек уследити и ради се, практично, о 20 или 21 преговарачком поглављу. То је нешто што је ваљда сасвим природно у једној држави где је један од стратешких циљева управо процес европских интеграција.

Оно што је овде такође поменуто као један лош тренд у јединицама локалне самоуправе, ја желим просто, и због људи који раде годинама... И хвала госпођи Радети на томе што је рекла да вероватно немам довољно искуства мада се двадесет година бавим локалним самоуправама. Мислим да су најдрагоценији део управо ти службеници који застално раде у свим јединицама локалне самоуправе. Они су управо ти који спроводе све реформе и примењују одредбе из прописа који се у овом дому усвајају. Они заиста заслужују поштовање и мислим да није важно уопште да ли су или нису припадници неких политичких организација.

Сви знамо како се и раније дешавало да се некада сходно партијској припадности људи запошљавају. Сада водимо рачуна о томе, спроводимо рационализацију, оптимизацију. У овом закону такође имате став да не

предвиђа ново запошљавање, него да се управо кроз процес оптимизације ово повећање административних капацитета устроји на начин да даје позитивне ефекте.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Колегинице Радета, по амандману.

Изволите.

ВЈЕРИЦА РАДЕТА: На реплику немам право, је л’?

Па, ја мислим да имам право на реплику, али добро, ваш избор. Зато што је министар погрешно протумачио оно што сам ја рекла.

Прво, легитимно право јесте заузимати став за или против Европске уније – ми српски радикали смо апсолутно против ЕУ – али је не само легитиман став него обавеза поштовање Устава Републике Србије. Не могу локалне самоуправе да иду, како каже министар, у сусрет европским интеграцијама и отварањима неких поглавља докле год не буду имале такву уставну надлежност, а сад је немају.

Што се тиче тога какви су људи који раде у локалним самоуправама и да ли је битно да ли припадају некој партији или не, наравно да није битно, нагласила сам то када сам мало пре говорила. Ради се о томе да се запошљавају нестручни људи, нешколовани људи, људи који под силом те локалне власти не желе да науче да раде. То је проблем, господине министре. Није проблем чињеница да су чланови неке странке или нису, него то што не желе да науче да раде. То ће бити проблем који чека државу Србију пре тих поглавља, пре те Европске уније, у коју никада нећемо ући, јер локалне самоуправе морају да буду сервис грађана не само на папиру, не само у закону него истински, а, нажалост, то су све мање.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: На члан 3. амандман је поднео народни посланик Бошко Обрадовић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 3. амандман је поднела народни посланик Марија Јањушевић.

Да ли неко жели реч?

Колегинице Јањушевић, изволите.

МАРИЈА ЈАЊУШЕВИЋ: Захваљујем, председавајући.

Члан 3. овог предлога измене Закона односи се на члан 13. основног закона у којем између осталог стоји да „јединице локалне самоуправе могу сарађивати са јединицама локалне самоуправе других држава, у оквиру спољне политике Републике Србије, уз поштовање територијалног јединства и правног поретка Републике Србије, у складу с Уставом и законом“.

Самим тим је став који се предлаже као новина, да „прати процес европских интеграција Републике Србије и развија за то потребне административне капацитете, у складу са законом и утврђеном политиком

Републике Србије“, већ у колизији с основним чланом. Јер, довољно је било само синоћ погледати вести и видети активности амбасадора Немачке, који пожурје Србију да потпише правнообавезујући споразум. Ми знамо да грађани Србије нису баш одушевљени свим условима који нам стоје да бисмо постали чланица ЕУ, али када их питамо да ли би се одрекли Косова и Метохије а да Србија постане чланица ЕУ, онда је проценат који гласа против тога и преко 80%. Према томе, мислим да је потпуно неодговорно да се у тренутно веома сложеној политичкој ситуацији позивамо на закон и утврђену политику, не Републике Србије већ овог тренутног режима, о безусловном путу у ЕУ, а да притом запостављамо Устав, који нас једини штити у овом тренутку. Штити нас Устав Републике Србије, преамбула, штити нас, уосталом, и добар однос са Русијом и Кином и њихов положај у Савету безбедности УН. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

На члан 3. амандман је поднео народни посланик Драган Весовић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 3. амандман је поднео народни посланик Срђан Ного.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 3. амандман је поднео народни посланик Зоран Радојичић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 3. амандман је поднео народни посланик Миладин Шеварлић.

Да ли неко жели реч? (Да.)

Реч има народни посланик Миладин Шеварлић.

Изволите.

МИЛАДИН ШЕВАРЛИЋ: Хвала, потпредседниче.

Молио бих господина министра да одговори на два питања. Прво јесте – да ли се у Предлогу закона о изменама и допунама Закона о локалној самоуправи речи „невладине организације“ могу заменити појмом „удружења“?

То је једно питање, а друга два питања се односе на надлежности које су прописане будућим статутом локалних самоуправа. Прво је утврђивање стопе изворних прихода. Смањењем трансфера буџетских средстава са нивоа Републике на ниво локалних самоуправа значајно су смањена средства већини локалних самоуправа. Због тога су локалне самоуправе повећале приходе, на које оне имају право да их уводе на локалној самоуправи, који су постали неподношљиви за грађане на подручју појединих општина.

Други проблем који је уочен од стране грађана је практично потпуна слобода локалних самоуправа да одређују урбанистичка подручја, при чему проширују зону урбанистичких подручја и

пољопривредно земљиште преводе у урбанистичко да би повећале пореску основицу и приход за локалну самоуправу. Познат је случај од пре месец дана у локалној самоуправи на подручју Новог Сада, односно за Футог, где је повећана не знам колико пута пореска основица за пољопривредно земљиште, што је накнадном интервенцијом Скупштине града Новог Сада смањено.

Али то доводи до још једног проблема, аграрног, који је изузетно значајан. Не би смеле локалне самоуправе да мењају урбанистичка подручја, барем без најаве промене тих урбанистичких подручја за наредних десетак година, јер ако пољопривредници имају штале на том подручју...

(Председавајући: Приводите крају, колега Шеварлићу.)

... Они даном доношења тог документа немају право да гаје стоку на тим подручјима. Ко ће да прави шталу... (Искључен микрофон.)

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем, колега Шеварлићу.

Реч има министар, господин Ружић.

Изволите.

БРАНКО РУЖИЋ: Захваљујем, председавајући.

Ово последње питање заиста није предмет овог закона.

А што се тиче питања да ли је могуће заменити термин „невладине организације“ термином „удружења“, не да је могуће него је обавезно због члана 2. Закона о удружењима. Ово је, дакле, терминолошко уподобљавање са тим законом, тако да то уопште није спорно.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

(Миладин Шеварлић: Реплика.)

Немате право на реплику, господине Шеварлићу.

На члан 3. амандман је поднела народни посланик Александра Белачић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 3. амандман је поднео народни посланик Миљан Дамјановић.

Да ли неко жели реч? (Да.)

Колега Дамјановићу, изволите.

МИЉАН ДАМЈАНОВИЋ: Нашим амандманом затражили смо да се овај предлог закона брише, из више разлога.

Шта је пракса показала? Практика је показала да се преко ноћи, како се која власт промени, стварају на територијама, причам сада о београдским општинама, нове невладине организације. Те организације или, како сад хоћете да их зовете, удружења, служе само за испумпавање финансијских средстава, новца из општина и локалних самоуправа.

Овде се често говори о свему ономе што недостаје нашем граду. На само седам километара од центра Београда ви имате насеља без канализације, водовodne мреже и свега осталог. А онда погледамо колико се у седамнаест београдских општина издваја за тзв. невладине организације и њихов рад, па се поставља логично питање да ли смо толико напредовали и завршили све наше обавезе па је сада потребно бацити новац на неке пројекте који су заиста безначајни.

С друге стране, имамо кроз општине, као што знате, одборе. Чланови одбора су углавном одборници, чине их одборници, стручна лица и неретко људи из грађанског сектора могу да учествују. Ако се већ формирају одбори, као што имамо за екологију и за многе друге ствари, и за то су плаћени кроз дневнице, поставља се питање чему онда финансирати људе који долазе са безначајним пројектима. Нисмо видели никакав њихов успех на терену. Чему онда служе скупштина, одборници и локална самоуправа ако ћемо ми неке „генијалце“ донирати како би они за своје интересе завршавали одређене послове?

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

На члан 3. амандман је поднео народни посланик Неђо Јовановић.

Да ли неко жели реч? (Да.)

Реч има народни посланик Неђо Јовановић.

НЕЂО ЈОВАНОВИЋ: Захваљујем се, председавајући.

Пре свега, предложеним амандманом смо покушали да оставимо могућност министру да оцени да ли овим амандманом заиста дајемо допринос побољшању квалитета закона у смислу његове прецизности, или треба оставити постојеће решење онако како је већ нормирано у предлогу овог закона.

Оно што је за похвалу у сваком случају јесте једна новина, а то је да је коначно, и то нама у Посланичкој групи СПС нарочито импонује, управо ово министарство предложило нешто што досад није било предмет систематизације у било ком законском акту. Ради се о томе да се сарадња више јединица локалне самоуправе (да ли су у питању општине или градови, небитно је) може остварити и оснивањем заједничких предузећа, установа или институција. Први пут долазимо у ситуацију да коначно решавамо, и то законским путем, статус предузећа која се оснивају од стране више јединица локалне самоуправе.

Зашто ово говорим? Због тога што смо управо ми у Посланичкој групи СПС били иницијатор да се промени Закон о јавним предузећима, да се мења Закон о привредним друштвима, да се на неки начин дође до решења како коначно регулисати статус тзв. регионалних предузећа, регионалних јавних предузећа, јер таквих у Србији имамо немали број, као што су регионалне депоније у Ужицу, Врању итд.

Мислим да сте, министре, у овом смислу постигли изузетан напредак и да је у том правцу овај закон еволуирао на најбољи могући начин. Зашто? Па због тога што коначно долазимо до ситуације да више јединица локалне самоуправе кроз оснивачке акте, где су јасни статуси оснивача, сада су то општине, градови итд., могу да оснују једно такво предузеће. Ми досад такав начин нисмо могли да нађемо нигде у закону, нисмо имали законско упориште. Онда смо на питања која смо постављали, конкретно пре две године министру привреде, добијали одговор – па имате упориште у Закону о комуналним делатностима, што апсолутно није адекватан закон и не може се ни у ком случају везати за оно што се сада регулише.

Мислим да сте успели у том правцу да учините велики искорак и да је овај закон сада решио једно питање које дуго времена није решено, односно није било никако решено.

На крају, пошто ми је остало још мало времена овлашћеног представника посланичке групе, желим да истакнем још једну чињеницу која је такође битна, а то је да ће кроз међуопштинску или међуградску сарадњу више јединица локалне самоуправе бити решени многи проблеми (комунални и сви они који су од највећег интереса за задовољење потреба грађана), јер сада улазимо у ситуацију коју досад нисмо имали, да општине или градови који имају боље капацитете, веће ресурсе помогну оним јединицама локалне самоуправе које те ресурсе немају, које тим капацитетима не располажу, и да на тај начин задовоље потребе грађана у највећој могућој мери. Рецимо, Трговиште или Жагубица, врло мале општине, морају решавати своја питања када су у питању интереси грађана, а те проблеме ипак не могу сами решити. Онда је логично да се ослањају на веће центре, на оне јединице локалне самоуправе које располажу могућностима да се ти проблеми реше. Заиста, то је, искључиво због грађана, једна порука која је веома важна.

У сваком случају, све похвале за овакав предлог закона. Хвала вам.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: На члан 3. амандман је поднела народни посланик Стефана Миладиновић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 3. амандман је поднео народни посланик Милисав Петронијевић.

Колега Петронијевићу, изволите.

МИЛИСАВ ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Поштовани председавајући, поштовани министре са сарадницима, поштоване колеге народни посланици, Предлогу закона о изменама и допунама Закона о локалној самоуправи који је на дневном реду Посланичка група СПС дала је пуну подршку. Ми смо кроз неколико амандмана покушали да дамо допринос

и још више истакнемо значај промена које су предвиђене изменама и допунама овог закона.

Промена која се односи на члан 3. овог закона је мала, али је члан 13. који се допуњује веома значајан. Значи, промена мала а значај велики. Зашто? Зато што се, у ствари, тим чланом 13. ствара законска могућност да више општина сарађује, да се удружују ради остваривања заједничких циљева, планова, програма развоја итд., о чему је и мој колега Неђо Јовановић већ говорио.

Управо и наш амандман који смо поднели наглашава законску могућност удруживања и сарадње више јединица локалне самоуправе и формирања различитих организационих облика и форми кроз које се могу реализовати различити регионални објекти.

Ми у том смислу дајемо пуну подршку предлагачу за то решење које је предложено овим законом, што се иначе још, да нагласим, детаљније разрађује члановима 34. и 35. овог истог закона, који ће тек доћи на ред, где се детаљно разрађује процедура сарадње и тих међусобних односа.

У суштини, амандман који смо поднели није суштинског, он је терминолошког карактера. Суштина реализације циљева у овој области је у апсолутном сагласју нас и предлагача закона.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

На члан 3. амандман су заједно поднели народни посланици Марко Ђуришић, Ненад Константиновић, Мирослав Алексић, Горан Богдановић и Здравко Станковић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 3. амандман је поднео народни посланик Томислав Љубеновић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 3. амандман је поднео народни посланик Момчило Мандић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 3. амандман је поднела народни посланик Љиљана Михајловић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 3. амандман је поднео народни посланик Милорад Мирчић.

Колега Мирчићу, изволите.

МИЛОРАД МИРЧИЋ: Амандманска интервенција Српске радикалне странке односи се на то да коначно схватимо да у Србији постоје организације које представљају кровну конструкцију над удружењем општина и градова Србије, она се зове Стална конференција градова и општина Србије. Та невладина организација, како се у основи дефинише, увек је била и остала могућност за политичке манипулације.

Имамо недавни пример да је, рецимо, председник Општине Параћин дуго времена био на челу те организације и користио је ту организацију за политичке манипулације. Само као пример наводим, без икаквих других намера. Указујем на то да, када је у питању удруживање општина, треба бити веома, веома пажљив. Није то само по економским основама, по основама инфраструктуре, већ ту постоји и политичка позадина, о томе треба водити рачуна. Има нешто што је веома значајно, а то је да се уз контролу Владе, односно министарства строго потписују ти уговори о сарадњи са општинама у иностранству.

Али суштина је у ономе о чему смо ових дана говорили ми српски радикали – да се закон стриктно спроводи и поштује.

Овде имамо очит пример у Парламенту: Мехо Омеровић је човек који је покрао у Франкфурту, џепарош, сецикеса, шибицар, и никакве санкције не предузимамо као Парламент. Можда би требало мало да се преиспитамо сами пред собом да ли је морално да седимо у овом парламенту док седи и човек који је крао по аеродромима.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: На члан 3. амандман је поднео народни посланик Дубравко Бојић.

Да ли неко жели реч? (Да.)

Колега Бојићу, затражите реч само једном, нема потребе више пута.

Изволите.

ДУБРАВКО БОЈИЋ: Хвала.

Уважене колеге народни посланици, већ трећи дан расправљамо у појединостима а тек смо код трећег члана овог предлога закона, што је, признаћете, прилично обесхрабрујуће.

Тражио сам брисање става 2. овог члана са образложењем да јединице локалне самоуправе нису у могућности да преко својих органа прате процес европских интеграција, па самим тим и развијају административне капацитете.

Даме и господо, Влада Републике Србије предлаже законе а народни посланици уређују једну по једну област друштвеног живота. Све бисмо ми то поздравили да су ти закони израз стварне потребе за побољшањем и унапређењем положаја људи и институција, а не усаглашавања с Европом, да су плод унутрашње потребе а не страних инспирација.

Такође, овим законом предвиђа се да месне заједнице ојачају, да доносе своје финансијске планове. Али како када се зна да велики број њих нема услова ни за најосновније потребе грађана? Месне заједнице се не осећају. Предлагач рачуна на већу помоћ општина, и то финансијску, материјалну, стручно-административну, техничку, а знамо да поједине

месне заједнице немају ни телефон а камоли нешто друго. О компјутерима да и не говоримо.

Предлагач се латио посла да преко јединица локалне самоуправе прати процес европских интеграција Републике Србије али и да развија административне капацитете. Можда ће му у овом првом делу, европском, то и поћи за руком, али у овом другом неће, у шта сам више него сигуран.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

На члан 3. амандман је поднео народни посланик Божидар Делић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 3. амандман је поднео народни посланик Дејан Раденковић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 3. амандман је поднела народни посланик Ружица Николић.

Да ли неко жели реч? (Да.)

Колегиница Николић.

Изволите.

РУЖИЦА НИКОЛИЋ: Захваљујем.

Даме и господо народни посланици, Предлог закона о локалној самоуправи предвиђа сарадњу локалне самоуправе са невладиним организацијама, а то је сада по овим изменама и допунама сарадња са удружењима, хуманитарним организацијама али и другим организацијама, у интересу те локалне самоуправе и становника са тог подручја. Морам признати да то веома лепо звучи, али је у пракси нешто сасвим друго.

У више наврата сам истицала да СРС веома озбиљно и одговорно приступа проблемима националних мањина и да им чланови Српске радикалне странке помажу у решавању њихових свакодневних проблема.

Удружење „Ромска зора“, чији сам председник, бави се многим питањима Рома. У удружењу имамо одличне правнике, који одређеним данима примају Роме и дају им бесплатне правне савете, на територији београдских општина. Такође бих истакла да удружење „Ромска зора“ организује и тзв. радионице, у којима са децом предшколског и школског узраста ради и помаже им у савладавању наставних садржаја. Такође бих истакла да смо и са децом, ако могу рећи децом, преко 14 година, која су рано напустила школу, радили на описмењавању јер их је већина била неписмена, и постигли смо значајне резултате.

Имали смо још много идеја, као што је компјутерско описмењавање, али, нажалост, због недостатка средстава нисмо могли многе пројекте да спроведемо. Ми јесмо конкурисали, односно аплицирали за многе пројекте, али нажалост средства нисмо добијали, вероватно јер је на челу Удружења неко ко не припада владајућој већини па није политички подобан.

Зато бих још једном напоменула да сарадња локалне самоуправе и удружења функционише тако што финансијска средства добијају само она удружења која су блиска власти, а да не раде у интересу грађана тих локалних самоуправа. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

На члан 3. амандман је поднео народни посланик Зоран Деспотовић.

Да ли неко жели реч? (Да.)

Колега Деспотовићу, изволите.

ЗОРАН ДЕСПОТОВИЋ: Захваљујем, господине Арсићу.

Даме и господо народни посланици, господине министре са сарадницима, СРС сматра, када је у питању Предлог закона о локалној самоуправи, да нисте предвидели спречавање злоупотребе трошења буџетских средстава.

Драстичан пример за то је накнада лицима која долазе са лекарским уверењима о последицама уједа паса луталица. С обзиром на то да држава оволико брине о псима луталицама (немам ништа против тога), требало би да се више укључи, заједно са локалном самоуправом, и системски реши проблеме злоупотребе грађана који на незаконит начин дођу до одређених новчаних средстава.

Заправо, о чему се овде ради? С обзиром на то да грађани истински трпе због слободног кретања паса луталица улицама, који често наносе повреде грађанима, појединци су се досетили да то може бити добар извор прихода, тако да локалне самоуправе, поштујући закон, по свим овим лекарским уверењима морају једнако да поступе и из буџета годишње издвоје вишемилионске цифре за ту намену. У сиромашним општинама, са ограниченим буџетом, злоупотреба тих средстава је забрињавајућа. Грађани знају да се ради о једној криминалној спрези између довитљивих појединаца, адвоката, општинских правобранилаца, лекара, вештака, и судова. Министар локалне самоуправе би морао да хитно нађе начин да се ова криминална радња сузбије и да се новчана средства која су на овај начин злоупотребљена усмере за решавање проблема социјалних категорија грађана у тој локалној самоуправи. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

На члан 3. амандман је поднео народни посланик Ђорђе Милићевић.

Да ли неко жели реч? (Да.)

Колега Милићевићу, изволите.

ЂОРЂЕ МИЛИЋЕВИЋ: Захваљујем, господине Арсићу.

Поштовани министре, поштовани представници Министарства, даме и господо народни посланици, реч је о члану 3, став 3. и амандман је следећег садржаја: „Одлуку о успостављању сарадње, односно закључењу

споразума о сарадњи са јединицама локалне самоуправе друге државе доноси скупштина јединице локалне самоуправе, уз претходну сагласност Владе Републике Србије“.

Изворни Предлог закона каже, став 2: „Јединице локалне самоуправе могу сарађивати са јединицама локалне самоуправе других држава, у оквиру спољне политике Републике Србије, уз поштовање територијалног јединства и правног поретка Републике Србије, у складу с Уставом и законом“, што апсолутно није спорно.

Став 3. у изворном предлогу каже: „Одлуку о успостављању сарадње, односно закључењу споразума о сарадњи са јединицом локалне самоуправе друге државе доноси скупштина јединице локалне самоуправе, уз сагласност Владе.“ Ми смо само желели да додатно прецизирамо одредбу овог члана: „уз претходну сагласност Владе Републике Србије“. Дакле, амандманом је предвиђено да јединица локалне самоуправе може донети одлуку о успостављању сарадње, односно закључењу споразума о сарадњи са јединицама локалне самоуправе друге државе, то апсолутно није спорно, уз претходну сагласност Владе Републике Србије. Овим амандманом прецизније се утврђује да сагласност на ову одлуку коју ће донети јединица локалне самоуправе мора уследити пре него што јединица локалне самоуправе донесе одређену одлуку.

Иначе, још једном ћу рећи, ми у потпуности подржавамо оно што се предвиђа изменама и допунама овог закона, а то је међуопштинска сарадња у вези с повереним и изворним пословима, на основу чега ће више општина и градова уз споразум моћи да се организује око заједничког обављања одређених послова, који ће свакако бити у интересу грађана обе општине или оба града. Захваљујем.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

Реч има народни посланик Ђорђе Вукадиновић.

Изволите.

ЂОРЂЕ ВУКАДИНОВИЋ: Захваљујем.

Јављам се по амандману, иако вероватно већ мало ко прати и зна где смо. Ово је заправо један врло добар амандман и доказ да нису сви предлози које ми из опозиције критикујемо, али мислим да заиста није добро што колеге из владајуће већине подносе амандмане чисто реда ради, или бар велики део њих, па онда они који су озбиљни некако потону, изгубе се у тој шуми.

Дакле, само да појасним отприлике предлог, а мислим да Министарство нема разлога да га не усвоји – реч је о томе да се још мало обезбеди или спречи или умањи могућност или опасност да јединице локалне самоуправе склапају договоре, споразуме са градовима и

општинама у другим земљама, а да за то немају не само сагласност републичких власти, односно Владе, него – поготово у неким осетљивим, национално мешовитим, али чак и не морају бити национално мешовите средине – понекада ти споразуми могу директно или индиректно нарушавати територијални интегритет и суверенитет државе Србије. Кажем, то је опасност, могућност која треба да се предупреди овим што је колега Милићевић предложио.

Ја сам увек за јачање локалне самоуправе, за ингеренције локалне самоуправе и за повратак средстава и надлежности локалној самоуправи, за преузимање одговорности локалних самоуправа када је реч о многим питањима, пре свега у уређивању живота грађана на локалу и посебно када је реч о финансирању локала и локалних самоуправа. Али када је реч о овоме, међународни споразуми, договори итд., ту места волунтаризму и релативизацији нема. Нема никаквих разлога да за такву врсту договора, споразума – што није често, не склапа општина безброј, стотине и десетине споразума с другим локалним самоуправама у иностранству – процедура не иде управо овако како се овим амандманом предлаже, дакле уз претходну сагласност и одобрење републичких власти, а не само овако, у блажој формулацији, као што је тренутно у овом предлогу закона. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

На члан 3. амандман је поднела народни посланик Весна Николић Вукајловић.

Реч има колегиница Николић Вукајловић.

ВЕСНА НИКОЛИЋ ВУКАЈЛОВИЋ: Захваљујем.

Јуче сам кратко говорила везано за овај Закон о локалној самоуправи и стварно је кратко време да се било шта каже или развије као дијалог или дискусија, а Закон јесте врло озбиљан и јесте закон о коме треба говорити.

Оно што желим да питам министра локалне самоуправе јесте – да ли он стварно верује да је све ово што је написано уопште примењиво у нашој држави, односно у нашим локалним самоуправама? Ако он верује да је ово примењиво, хајде и даље да разговарамо о овоме. Ако он зна да ово није примењиво, а добро зна да није примењиво, зашто смо ми уопште губили оволико времена само на овај један закон, и то само на прва три члана, а имамо још колико закона о којима је требало можда озбиљније да разговарамо?

Сад ми реците, господине министре, зашто ви нама подмећете овакве законе који су непримењиви? Стварно су непримењиви у овом тренутку. Ви нас за неко друго време спремате, а ми немамо друго време него ово у којем сада живимо. Лепо вас питам – шта грађани Србије имају од овог закона? Само ми реците шта је ново и реците ми на конкретном

примеру шта ће то бити ново где ће грађанин да се пита шта ће се радити у његовој локалној самоуправи? Хајде реците ми то. Немојте мени да кажете, реците то грађанима Србије.

Лично знам из свог искуства да још дуго грађани неће ништа да се питају у овој земљи Србији, нити у локалној самоуправи нити у месним заједницама, осим локалних активиста политичких странака који су на власти, и то тамо, тих локалних активиста месних заједница где имају веће биначко тело, већи број људи, где вреди уложити у пут, у комуналије, у осветљење итд. Наш народ, шта мисли? Мисли да је то велика ствар, а у ствари, то му је елементарно људско право. Ви све време, шта радите? Како да кажем, мислим, правите нас будалама, најпростије речено. Нек извине јавност, али је то тако. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Реч има народни посланик Неђо Јовановић, по Пословнику.

НЕЂО ЈОВАНОВИЋ: Захваљујем се, председавајући.

Рекламирам члан 27, у вези с чланом 107. Пословника Скупштине Републике Србије.

Моје колеге у Посланичкој групи СПС и ја желимо да верујемо да је претходна говорница имала најбољу намеру када је указивала на евентуалне проблеме у закону, које ми искрено не видимо, али је начин да се обрати неко министру, да министар прави будалама посланике, апсолутно непримерен начин опхођења у овом парламенту. Мислим да је ту требало да реагујете иако сам, понављам, уверен да није постојала било каква зла намера ни према министру ни према било коме од његових сарадника, али комуникација ове врсте ипак није прихватљива за овај дом.

Због тога сам и рекламирао члан 107. па вас молим да то имате у виду, јер ипак министри, када дођу овде, нису глинене голубови на које ћемо ми испаливати хице како бисмо их приволели да коментаришу на начин како ми то желимо. Захваљујем се.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Да ли желите да се Народна скупштина изјасни у дану за гласање? (Не.)

Реч има народни посланик Весна Николић Вукајловић, по Пословнику.

Изволите.

ВЕСНА НИКОЛИЋ ВУКАЈЛОВИЋ: Хвала.

Да бих што боље објаснила реалност, ја сам се стварно извинила и јавности и министру и колегама на изразу који ми је тог тренутка стварно дошао као најбољи. Тако да немојте ми на томе замерити, али ја вас молим да врло озбиљно схватите оно о чему сам говорила. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Реч има народни посланик Вјерица Радета, по Пословнику.

ВЈЕРИЦА РАДЕТА: Колега Арсићу, јавила сам се по члану 116, али сада вас упозоравам на члан 27, да морате да водите рачуна којим редоследом дајете реч народним посланицима по повреди Пословника.

Наравно да није било повреде Пословника. Све што народни посланик може да каже другом народном посланику, може да каже и министру. Ништа увредљиво није било то што је народни посланик, а не, како малопре рече колега, „говорница“, јер говорница је ово овде, а колегиница је народни посланик... Тако да је и то увредљиво ако баш сад гледамо како се ко изражава. Није било ничег увредљивог.

Да, Влада Републике Србије, министри у Влади Републике Србије својим предлозима покушавају да праве будале и од народних посланика и од јавности Србије зато што нам потурају оно што није у интересу грађана Србије, зато што, ево, и кроз локалну самоуправу покушавају да нам потуре ЕУ...

(Председавајући: Колегинице Радета...)

Молим, колега Арсићу?

(Председавајући: ... Не можете тако да говорите.)

Како тачно не могу? Боли ме грло па имам проблем, да ли сте на то мислили?

(Председавајући: Не можете ипак тако да говорите, да министри и Влада Републике Србије од народних посланика покушавају да направе будале.)

Хајде другачије ћу: министри и Влада Републике Србије обмањују грађане Србије, дају нам да расправљамо и ви усвајате законе који су неуставни. Неуставно је локалној самоуправи давати ингеренције из надлежности Владе Републике Србије. И који год израз да употребим за таквог министра и такву владу, то им је само комплимент. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Реч има министар Бранко Ружић.

БРАНКО РУЖИЋ: Захваљујем на овим комплиментима.

У сваком случају, не министри, него они људи који воде разне секторе у министарствима, пре свега помоћници који раде са својим тимовима на писању закона... Интенција заиста није да било кога и на било који начин дискредитујемо, деградирамо, обманемо. О законима гласате ви, а не ми као министри. Дакле, гласају народни посланици, као представници легитимитета, носилаца суверенитета ове земље, а то су грађани. Седите у овом дому и ваше је право да гласате како желите.

Што се тиче овог конкретног закона, желимо бољу примену института непосредне демократије. То је нешто конкретно. Правимо га за ово време, не правимо га за неко бивше време. Правимо га управо за ово време. Желимо да у овом времену увременимо оно што се у пракси показало као на пример месне заједнице које нису функционисале, да

функционишу на један бољи начин. То је ваљда за ово време, није то ништа спорно.

Да ли је спорно ако желимо ефикаснији рад општина? Не видим зашто би то било спорно. Ако кажемо да је 24 сата минимум времена за сазивање седнице да не би долазило до злоупотреба до којих је долазило, да ли је то боље или горе у односу на оно што је била пракса? Мислим да је боље.

Такође, број чланова већа и број помоћника председника општина или градоначелника смо увели у складу са скалом по броју становника у општинама. Мислим да то такође води једној рационализацији, оптимизацији и елиминише оно што је била, на неки начин, у неким срединама, политичка злоупотреба да би се удомили неки функционери. Мислим да је и то добро, да није лоше. Свакако ви имате право да кажете да није добро, да можда желимо да вас на тај начин обманемо. Наша намера, најискреније, није била да вас обманемо. Нити замерама заиста на речнику, имате права да говорите у овом дому шта год желите. Захваљујем.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Реч има народни посланик Вјерица Радета, по амандману.

ВЈЕРИЦА РАДЕТА: Наравно, хвала на великодушности, господине Ружићу. Да, наравно да имамо право да говоримо шта год хоћемо. Имате и ви, али је суштина да морате да предлажете оно што је у складу с Уставом Републике Србије. Да ли је оовремено, оновремено, време будућности, то је ствар визије, то је ствар размишљања, то је ствар политичког става, али какав год да вам је став, мора бити уоквирен у Устав Републике Србије. Устав Републике Србије не дозвољава да ико води спољну политику осим Владе Републике Србије. То је оно што ми од вас тражимо.

Хвалите се да сте овим законом променили да седница скупштине не може да се закаже у року краћем од 24 сата. Да ли је то неки велики напредак? Ово је такође катастрофа. Лепо стоји – не односи се на ванредно стање, на, не дај Боже, ратно стање итд. Која мука може натерати владајућу већину у некој општини да заказује седницу 24 сата пре почетка? Дешава нам се то и у Народној скупштини. То је само ствар злоупотребе. То је само ствар да не окупи одборнике на време; то је само ствар да одборници немају времена да проуче материјал. То није ништа добро. Требало је да кажете, ако није у питању неко ванредно стање, да не може седница да се закаже у року краћем од бар недељу дана. Онда би то била нека промена и неки озбиљан приступ.

Дакле, све лепо звучи, али у суштини није добро. Као што није добро, министре, похвалили сте се малопре, да и даље остаје забрана

запошљавања. Није добро, не можете ви забраном запошљавања да обогалите неке службе. Када вас питамо где су инспектори рада, немате довољно инспектора. Када питамо где су просветни инспектори, нема их довољно. Где су ови, они инспектори, нема их довољно, мали број покрива целу територију државе. То разумемо, али зашто ограничавате запошљавање тамо где заиста има потребе да се повећа број? Негде купите и капом и шаком, и ко испуњава услове, и ко не испуњава услове, повремено, привремено уговор, бацате прашину у очи, замазујете очи народу овом причом да не можете да запошљавате, а у сваком сегменту вам недостаје инспекција да би се покрила територија, од радних односа, инспектора, управе прихода, тржишних итд. Дакле, немојте да ограничавате број запослених, односно дозволите ту могућност, али водите рачуна да то буде у интересу обављања посла из надлежности одређеног министарства, односно локалне самоуправе.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

Реч има народни посланик Весна Николић Вукајловић, по амандману.

ВЕСНА НИКОЛИЋ ВУКАЈЛОВИЋ: Па, знате како, када бисмо овакав одговор који смо добили од министра локалне самоуправе, конкретно сада Ружића, добили од неког ко је случајно дошао на место министра, онда бих ја могла да поверујем да он стварно верује у ово што говори. Али пошто знамо ко је господин Ружић и да је учествовао толико година у локалним властима, да је правио локалне коалиције и да тачно зна како све функционише, мало је, како да вам кажем а да не употребим нешто грубо, али мало је веровати да он ово не разуме.

Ево, ако жели да га баш потпуно убедим, то јесте овако. Ви сте у Националном програму за усвајање правних тековина ЕУ 1. марта 2018. године... У ствари, тај национални програм сте тада трећи пут ревидирали и у њему тачно стоји све. Ја ћу сада вас да питам – да ли сте ви да ЕУ има само један услов, а то је владавина права, без решења питања Косова и Метохије? Када бисте ушли у ЕУ, по њиховим проценама, да сте стварно увели владавину права у земљи Србији? Никада, јер ви немате преговараче за тако нешто, јер ви не узимате нашу реалну ситуацију, не узимате наш реални живот у обзир када идете да преговарате. Ја вас молим, промените те преговараче како бисмо заиста могли да донесемо ваљане и квалитетне законе. Има добрих закона у ЕУ, али само ако се они правилно примене на нашу друштвену реалност. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Право на реплику, министар Бранко Ружић. Изволите.

БРАНКО РУЖИЋ: Захваљујем.

Дакле, заиста немам мандат да преговарам са ЕУ. Мислим да то сасвим квалификовано, квалитетно раде министарка Јадранка Јоксимовић и шефица преговарачког тима Тања Мишчевић. Имао сам и та искуства, није да нисам, и мислим да Србија заиста врло предано ради на том пољу, сасвим реалистично и у интересу грађанки и грађана.

Што се тиче поменуте наводне забране запошљавања, ја бих рекао да је то рационализација. Нисам помињао забрану запошљавања, рекао сам – рационализација и оптимизација. Та рационализација не предвиђа искључиво забрану запошљавања. Два су закона која третирају ова питања, а закони који су донети у овом дому, понављам, нас обавезују да их примењујемо, Закон о буџетском систему и Закон о одређивању максималног броја запослених у јавном сектору. Надамо се, и куцате на отворена врата, госпођо Радета, да ћемо од идуће године на неки начин бити у позицији да ту рационализацију, а не забрану запошљавања, спроводимо по једном либералнијем моделу.

Слажем се с вама – и ту куцате на отворена врата – уставна надлежност је вођење спољне политике, али овај члан на говори о локалним самоуправама које воде спољну политику, него прате процес европских интеграција у смислу благовременог информисања о томе шта се дешава, а ради се о двадесет и једном поглављу где су локалне самоуправе заинтересоване. Ваљда је логично да они који су одборници, народни представници, представници грађана у локалним самоуправама буду укључени у тај процес и иду у сусрет тим стварима, а не да забију главу у песак, да забораве на све остало и као ној да не гледају шта се дешава у њиховим срединама. Хвала вам.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

На члан 3. амандман је поднела народни посланик Душица Стојковић.

Да ли неко жели реч? (Да.)

Колегинице Стојковић, изволите.

ДУШИЦА СТОЈКОВИЋ: Захваљујем, господине Арсићу.

Поштоване колеге народни посланици, поштовани грађани Србије, изменама и допунама Закона о локалној самоуправи постиже се заиста боља примена института непосредне демократије али и веће укључивање јавности и грађана. Изменама овог закона ми ћемо заправо постићи и ефикаснији рад наших општина и градова.

Поред реформе наших месних заједница и односа месних заједница према јединицама локалне самоуправе, измене ће се односити и на јачање међуопштинске сарадње. Колико је важна међуопштинска сарадња, управо говоре примери из Београда, сарадња три градске општине:

Барајево, Сопот и Вождовац. Када се договоре те три општине, ми можемо да брже градимо наше локалне путеве, да их повезујемо са регионалним и магистралним путевима, да их повезујемо и да добију прикључак са Ибарском магистралом. Реч је о изградњи деонице пута која се тренутно реализује, то је деоница пута Парцани – Парцански вис – Губеревац – Барајево – Рипањ, која излази на Ибарску магистралу.

Моја општина, из које ја долазим, општина Раковица, има добру сарадњу са општином Вождовац. Заједничким снагама ове две градске општине у Београду ради се на изградњи канализације и фекалног колектора „Јелезовац“, који ће коначно решити проблем грађана насеља Миљаковац 3 и Сунчани брег.

На самом крају, као члан Одбора за европске интеграције желим да укажем на следеће: морамо сви заједно да радимо на локалу како бисмо процес европских интеграција приближили нашим грађанима, нашим удружењима али и свим оним актерима и организацијама које су укључене у процес европских интеграција, не само да бисмо апсорбовали средства из ЕУ већ како би наши грађани осетили бенефите ових интеграција.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: На члан 3. амандман је поднела народни посланик Милена Турк.

Да ли неко жели реч?

Колегинице Турк, изволите.

МИЛЕНА ТУРК: Хвала, председавајући.

Даме и господо народни посланици, поднела сам амандман на члан 3. Закона о локалној самоуправи како би се локалне самоуправе додатно подстакле да својим активностима доприносе реализацији пројеката који су од виталног значаја за све становнике градова и општина али и како би покретањем иницијатива унапредили квалитет живота свих грађана.

С једне стране, веома је важно оно што је постигнуто у протеклом периоду, а то су реформе које су спроведене и постигнута политичка и економска стабилност. Сигурно је да су резултати које је постигла Република Србија примећени, препознати и цењени у свету и да побољшавају углед који ужива Република Србија међу осталим земљама.

Испуњењем ових кључних предуслова, променом политике, створене су могућности да се покрене развој свих наших градова, свих наших општина, свих наших округа који су дуго били запостављени и да се просто на праведан начин улаже у све округе, нарочито у оне неразвијене. Реч је о промишљеном, домаћинском пословању, о промишљеном и одговорном односу државе према свим градовима и општинама, а то је сигурно оно што је недостајало у протеклим годинама и што нас је изузетно много коштало.

С друге стране, и локалне самоуправе морају бити спремне и способне да изнесу и припреме све пројекте, да у договору са грађанима предлажу иницијативе, предлажу шта ће се радити по приоритетима како би се унапредио сваки сегмент живота који је од виталног значаја за све грађане.

Сигурно је да се клима мења, да наше локалне самоуправе много боље сарађују са Републиком, о томе говоре сви пројекти који се реализују широм Републике Србије. Само у Трстенику сада се раде прилично озбиљни пројекти на обнови и изradi нове инфраструктуре када су у питању путеви, када је у питању водоводна мрежа, а то је сигурно оно што је кључно и што претходне власти нису имале у свом плану и нису сматрале за сходно да ураде. Ради се на обнови школа, установа, домова здравља. Овај амандман је управо у том смеру да се подстакне и оснажи ова сарадња и однос локалне самоуправе према пројектима.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

На члан 3. амандман је поднела народни посланик Љибушка Лакатош.

Да ли неко жели реч?

Колегинице Лакатош, изволите.

ЉИБУШКА ЛАКАТОШ: Захваљујем.

Уважене колеге и колегинице народни посланици, министре са сарадницима, процес европских интеграција је веома сложен посао, крајње одговоран и од посебног интереса и значаја за Републику Србију, њен напредак и свеукупни развој.

Преко 60% европског законодавства примењује се на локалном нивоу и из тог разлога је неопходно да се наше општине и градови благовремено упознају са својим обавезама које их очекују али, исто тако, и да се води рачуна о капацитетима и могућностима локалних самоуправа у Србији.

Локалне самоуправе морају имати довољно институционалних, административних, финансијских и техничких капацитета за успешну примену ЕУ стандарда на локалном нивоу, што указује на неопходност реформи у локалним самоуправама. Веома је битно да на путу евроинтеграција јачамо и развијамо административне капацитете у локалним самоуправама како бисмо били спремни да имплементирамо промене које се планирају као последица интеграција.

Амандманом који сам поднела на члан 3, којим се врше измене у члану 13. Закона о локалној самоуправи, додатно се дефинише проактивност јединице локалне самоуправе.

Отварањем Канцеларије за локални економски развој, формирањем тимова за израду пројеката за претприступне фондове Општина Стара

Пазова је направила значајан корак ка напретку, те је из европских фондова обезбедила више од 500.000 евра за реализацију три пројекта, и то из области економије и развоја и социјалне заштите.

Стара Пазова, као једна од најразвијенијих општина, која превазилази ниво општинског уређења, добијањем статуса града стекла би још боље услове за привлачење инвеститора. Много извеснија би била и сарадња и реализација пројеката са развијеним европским градовима, а то не само да би утицало на квалитетнији живот грађана Старе Пазове већ, наравно, и на свеукупни развој Србије. Захваљујем.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

На члан 3. амандман је поднео народни посланик Верољуб Матић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 3. амандман је поднео народни посланик Зоран Милекић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 3. амандман је поднела народни посланик Љиљана Малушић.

Да ли неко жели реч?

Колегинице Малушић, изволите.

ЉИЉАНА МАЛУШИЋ: Хвала, председавајући.

Поднела сам амандман на члан 3. Предлога закона о изменама и допунама Закона о локалној самоуправи да бих појаснила како се проактивношћу јединица локалне самоуправе утиче на боље финансирање социјалних институција.

Наиме, доласком Српске напредне странке на власт, по први пут у Србији увешћемо интегрисани систем израде социјалних карата кроз повезивање великог броја различитих институција, пре свега Пореске управе, МУП-а, Катастра непокретности итд., а у складу са најбољим позитивним примерима светске праксе. Увођењем овог система спречиће се злоупотребе и омогућити праведнија расподела тако што ће социјалну помоћ добити они корисници којима је та помоћ заиста потребна.

Захваљујући Српској напредној странци и њеном председнику господину Александру Вучићу, по први пут све породиље добијају једнократну новчану помоћ у износу од 10.000 динара за свако новорођено дете, док социјално угрожене породиље добијају додатних 25.000 динара, без обзира на број деце. Ову врсту помоћи данас прима 14.000 нових мајки, за разлику од 2013. године када је тај број био четири пута мањи, само 3.500 мајки.

Такође, у протекле три године Град Београд је стамбено збринуо 209 породица интерно расељених лица, док ће у оквиру Регионалног стамбеног програма за збрињавање избеглица још 925 избегличких породица бити стамбено збринуте. То значи да ће преко 1.200 породица

добити кров над главом, чиме се решава вишедеценијски проблем и неправда која је почињена овим људима.

Услуге личних пратилаца данас бесплатно користи преко 350 деце, од 2016. године, такође захваљујући Српској напредној странци и њеним коалиционим партнерима, док је та мисија до 2016. године била немогућа. Три дневна боравка за децу са сметњама у развоју су реновирана, проширена, изграђен је објекат...

(Председавајући: Приводите крају, колегинице Малушић.)

... Може да служи педесет корисника.

Још само једна реченица. На Звездари се отвара објекат, један од најзначајнијих, прихватилиште за децу, после двадесет година. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: На члан 3. амандман је поднела народни посланик Тања Томашевић Дамњановић.

Да ли неко жели реч?

Колегинице Томашевић Дамњановић, изволите.

ТАЊА ТОМАШЕВИЋ ДАМЊАНОВИЋ: Хвала, поштовани председавајући.

Поднела сам амандман на члан 3. Предлога закона, којим се у члану 3. додаје нови став, који гласи: „Проактивношћу јединице локалне самоуправе обезбеђује се свеукупни развој Републике Србије с посебним освртом на унапређење правосудних институција“.

Побољшање квалитета и ефикасности правосуђа у циљу јачања владавине права, демократије, правне сигурности, приближавање правде грађанима и враћање грађанима поверења у правосудни систем од изузетног је значаја за свеукупни развој Републике Србије. Процес развоја Републике Србије присутан је у свим сферама нашег друштва јер тежимо да живимо у модерној, нормалној и пристојној држави, а то можемо постићи само трудом и радом.

Држава Србија, на челу са председником господином Александром Вучићем, и Влада Републике Србије чине много када су у питању реформе свих сфера друштва, па и сфера правосуђа. У прилог томе говори чињеница да је много уложено у изградњу и адаптацију зграда правосудних органа широм Србије. Тиме се омогућава бољи простор за рад правосудних органа и пружање услуга грађанима. Уведене су нове професије, донесени нови закони, уведен је нови систем рада.

Држава је показала спремност да одговори на захтеве грађана за поштовање владавине права и независан, непристрастан, одговоран и ефикасан правосудни систем. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

На члан 3. амандман је поднео народни посланик мр Игор Бечић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 3. амандман је поднео народни посланик др Дарко Лакетић.
Да ли неко жели реч?

Колега Лакетићу, изволите.

ДАРКО ЛАКЕТИЋ: Поштовани председавајући, уважене колеге народни посланици, данас ћу говорити о финансирању локалних самоуправа и значају не само буџетског финансирања већ и пројектног финансирања локалних самоуправа.

Локалне самоуправе користе буџетска трансферна средства по различитим основама. Развој локалних самоуправа не зависи само од тих средстава које стижу по том основу из буџета Републике Србије. Оно што бих потенцирао јесте управо коришћење пројектних средстава, дакле средстава која локалне самоуправе добијају по основу апликације по различитим пројектима министарства. Ту бих нагласио пре свега велики значај за развој локалне самоуправе уколико постоје развијени пројектни тимови и уколико постоји заинтересованост од стране локалних самоуправа за ова средства.

Као пример ћу пре свега дати општину из које долазимо, то је општина Прокупље, која је из буџетских средстава успела да обезбеди средства за изградњу нове пијаце, тзв. Мала пијаца у Прокупљу се пребацује на једну сасвим другу локацију. Тај пројекат се финансира од стране Министарства привреде (први део) и Министарства локалне управе (други део овог пројекта). Реч је о једном пројекту који је врло значајан за локалну заједницу, дакле за становништво општине Прокупље, јер је локација садашње пијаце нешто што ствара проблеме у саобраћају, ствара проблеме и везано за здравствену исправност намирница, јер није опремљена адекватним објектима, нити уређајима за чување. На овај начин ће дугорочно бити решен један врло значајан проблем.

Такође бих нагласио значај коришћења средстава из Канцеларије за локални економски развој. Та средства су посебно значајна, нагласићу пројекат болнице, санацију просветних, односно школских објеката...

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

На члан 3. амандман је поднела народни посланик Миланка Јевтовић Вукојичић.

Да ли неко жели реч?

Колегинице Јевтовић Вукојичић, изволите.

МИЛАНКА ЈЕВТОВИЋ ВУКОЈИЧИЋ: Захваљујем.

Поштовани председавајући, даме и господо народни посланици и посланице, процес европских интеграција јесте стратешко опредељење Владе Републике Србије и свакако да на том путу и те како активне треба да буду и локалне самоуправе.

Говорићу и даље о заштити рањивих друштвених група и надовезаћу се на говор моје претходнице, народне посланице Љиљане Малушић, која је говорила о социјалној одговорности и социјално одговорној политици Града Београда и општина у Београду, пре свега Општине Вождовац, што се тиче заштите рањивих друштвених група.

Морам да истакнем да је од доласка СНС-а однос према друштвено рањивим категоријама побољшан не само у Граду Београду већ је тај однос побољшан и што се тиче других градова у Републици Србији. Навела бих социјално одговоран однос Општине Прибој када је у питању заштита најрањивијих друштвених група и пружање услуга које доприносе квалитету њиховог живота.

Најпре бих истакла да Општина Прибој из свог буџета обезбеђује средства за финансирање пет услуга које се тичу побољшања квалитета живота, пре свега, старих лица, затим лица којима су неопходне услуге помоћи у кући, затим деце са сметњама у развоју, затим лица која су оболела од дечје церебралне парализе. На подручју општине Прибој налази се и прихватилиште за жртве породичног насиља, пре свега децу и ненасилне родитеље. Морам да истакнем да је ово прихватилиште једино у југозападном делу Србије. Захваљујем.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ (Ђорђе Милићевић): Захваљујем.

На члан 3. амандман је поднео народни посланик Радмило Костић.

Да ли неко жели реч?

Реч има народни посланик Радмило Костић.

Изволите.

РАДМИЛО КОСТИЋ: Хвала, председавајући.

Даме и господо народни посланици, последњих година у целом свету постоји тенденција да владе земаља дају велику слободу локалним властима у трошењу новца и прикупљању додатног капитала. Већина општина и градова западне Европе проблеме решава емитовањем сопствених хартија од вредности, најчешће емитовањем муниципалних обвезница. Улога локалне самоуправе је да идентификује пројекте и обезбеди стручне људе са искуством у спровођењу оваквих пројеката. Примери коришћења овако обезбеђених средстава се могу дуго ређати, између осталог користе се за финансирање пројеката за заштиту животне средине или обновљивих извора енергије.

Органи локалне самоуправе имају могућност да кроз издавање муниципалних обвезница прибаве неопходна средства за улагање у локалну инфраструктуру и друге пројекте, а ова врста хартија од вредности је веома често високо рангирана код инвеститора с обзиром на релативно низак ризик неиспуњавања обавеза од стране издаваоца, тј. локалних самоуправа. Муниципалне обвезнице се могу издавати за

финансирање пројеката који не доносе приход, за пројекте који доносе приход и за покривање дефицита буџета локалних самоуправа.

Законских препрека за овакав вид финансирања пројеката уопште нема, а једини разлози зашто се ово не ради јесу незаинтересованост и незнање. Према досадашњем искуству, општине су се задуживале једино код пословних банака узимајући краткорочне кредите да би пребродиле проблеме текућих плаћања. Тек пет локалних самоуправа капиталне пројекте финансира емитовањем хартија од вредности, и то: Нови Сад, Шабац, Стара Пазова, Панчево, а улазак у овај посао најавила је и Општина Књажевац.

Локалне самоуправе морају да питају грађане шта желе да се гради или реконструише. Након тога, пажљивим планирањем пројектује се буџет ...

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем, колега Костићу.

На члан 3. амандман је поднео народни посланик Бојан Торбица.

Изволите.

БОЈАН ТОРБИЦА: Поштовани председавајући, поштовани министри са сарадницима, колеге народни посланици, амандман на члан 3. је логичан наставак онога што сам предложио амандманима на чл. 1. и 2. предлога овог закона, јер за функционисање локалних самоуправа изузетан значај има ефикасност правосуђа.

У претходном периоду, током владавине Демократске странке, били смо сведоци не само неодговорног већ и криминалног односа људи који су се налазили на челу локалних самоуправа, нарочито према средствима локалних самоуправа. Тако сви знамо нпр. за дуг од четири милијарде динара, за колико је бивши председник Општине Смедеревска Паланка Радослав Милојичић Кена задужио своју општину.

Милојичић, иначе познати популиста, који се само када је у опозицији залаже за права грађана, на дан 30. 9. 2016. године је иза себе у својој општини оставио следеће финансијско стање. Јавно предузеће „Паланка развој“ је за неисплаћене зараде имало дуг од 7.825.000 динара, за отпремнине и јубиларне награде 635.000 динара, укупан дуг овог предузећа био је преко 380.000.000 динара. Архив „Верослава Вељашевић“ је на дан 30. 9. имао неисплаћене зараде у висини од 11.700.000 динара, а укупан дуг од 15.039.000 динара. Предшколска установа „Чика Јова Змај“ је на основу неисплаћених зарада дуговала запосленима близу 35.000.000 динара, на основу превоза за запослене близу 850.000 динара, обавезе по основу боловања у износу од 800.000 динара, а укупан дуг ове установе је био око 93.000.000 динара. Културни центар је за неисплаћене зараде дуговао запосленима близу 20.000.000 динара, за превоз запослених дуговао је близу 900.000 динара, а укупан

дуг је био око 27.000.000 динара. Јавно предузеће „Паланка“ за неисплаћене зараде је дуговало око 25.000.000 динара, за превоз за запослене преко пола милиона динара, укупан дуг је био преко 43.000.000. Јавно комунално предузеће „Пијаце, зеленило и чистоћа“ за неисплаћене зараде је дуговало преко 27.000.000 динара, укупан дуг предузећа био је преко 37.000.000 динара. Општинска туристичка организација је за неисплаћене зараде дуговала 18.000.000 динара, превоз за запослене преко 1.200.000 динара, укупан дуг је био преко 24.000.000 динара.

Овај списак је изузетно дугачак и само говори о томе како су се председници општина који су то радили испред Демократске странке односили према својим грађанима и према запосленима у јавном сектору.

Све ово нам говори од коликог је значаја за функционисање локалних самоуправа ефикасност правосуђа, које би требало да судске поступке оконча у разумном року. Тако би, пре свега, правда била задовољена а одговорни за овакве и друге сличне ствари били санкционисани. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

На члан 3. амандман је поднела народни посланик Станислава Јаношевић.

Изволите.

СТАНИСЛАВА ЈАНОШЕВИЋ: Хвала, председавајући.

У ово турбулентно време када смо стављени на многе тестове како ћемо се носити са константним налетима миграната, како ћемо реформисати наш финансијски систем, како нам је уређено здравство, просвета, образовање и када водимо рачуна о статусу Косова и Метохије и паралелно јачамо Војску, њене структуре, полиција кажњава све прекршаје без обзира на то ко је починио прекршајно дело и коначно добијамо обресе сигурније и добро уређене земље и нећемо се обрукати када нам неко из окружења и шире дође у посету, имамо ситуацију да у то време неки маргинални фактори одржавају демонстрације, протестују, онемогућавају нормалан живот мојих суграђана. Ружно је то што шаљу лошу слику о нашим градовима, о нашем менталитету. То је нетачно, господо, они сигурно не представљају менталитет мог народа, већ само 3–5% бирача. Сигурна сам да на наредним изборима то неће бити тако. Стога, неће креирати вољу народа на улицама и на вештачки начин. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала.

На члан 3. амандман је поднео народни посланик Ђорђе Комленски.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 3. амандман је поднела народни посланик Ана Караџић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 3. амандман је поднео народни посланик Драган Шормаз.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 3. амандман је поднео народни посланик Александар Марковић.

Да ли неко жели реч? (Да.)

Изволите.

АЛЕКСАНДАР МАРКОВИЋ: Захваљујем, председавајући.

И на члан 3. Предлога закона о локалној самоуправи поднео сам амандман у коме се наглашава потреба за модернизацијом. Мислим да тај амандман апсолутно има своје место у овом предлогу закона и да се директно ослања на интенцију Владе када је реч о дигитализацији.

Свакако да ће овај закон донети многе бенефите када је реч о бољем функционисању локалне самоуправе и о већој укључености грађана у процес доношења одлука, поготово када је реч о припреми буџета и ономе за шта се СНС снажно залаже, а то је да општине у Србији постану сервис грађана у правом смислу те речи.

Ми смо у досадашњој расправи истицали у неколико наврата и позитивне примере, а заиста их има доста у Србији када је реч о функционисању локалне самоуправе, али смо истицали и негативне примере. Мој колега Торбица је малопре изнео негативне примере када је реч о функционисању Општине Смедеревска Паланка у периоду када је Демократска странка вршила власт у тој општини. Лично сам износио у више наврата како је функционисала Градска општина Врачар док је исто Демократска странка, нажалост, управљала том општином годинама уназад. Ми и данас имамо у Србији, нажалост, један пример који премашује сва достигнућа ДС-а, а то је Општина Параћин и „параћински деспот“, како га грађани Параћина зову, Саша Пауновић из Демократске странке, који уништава упорно ту општину.

Мислим да у будућности треба да радимо на томе да нађемо начине како бисмо повећали одговорност за вршење власти у локалним самоуправама, баш да не бисмо долазили у ту ситуацију да једна странка или један човек својим вођењем једне локалне самоуправе, у овом случају Општине Параћин, потпуно уништи ту општину. Сигуран сам да ће Параћинци на наредним изборима умети адекватно да санкционишу тако нешто. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

На члан 3. амандман је поднела народни посланик Ана Чарапић.

Изволите.

АНА ЧАРАПИЋ: Захваљујем, председавајући.

Уважени чланови Владе Републике Србије, даме и господо народни посланици, Влада Републике Србије је у претходном периоду водила одговорну економску политику, и то смањивањем нерационалне

потрошње, бирократије и свих осталих непотребних трошкова, све у циљу како би се подстакао привредни раст, привредни развој, запошљавање и инвестирање. Сходно томе, поднела сам амандман.

Управо предлог закона који је на дневном реду, а то је Предлог закона о изменама и допунама Закона о локалној самоуправи, односи се на редуковање броја радних места; значи, оптимизујемо број радних места што се тиче броја чланова општинског већа и броја помоћника председника општине. Значи, настављамо са редуковањем непотребне и нерационалне потрошње, а средства усмеравамо за инфраструктурне пројекте, самим тим и за привлачење инвеститора и отварање нових радних места.

С обзиром на то да долазимо из Топличког округа, истичем да је прва влада која је препознала значај изградње ауто-пута на југу Србије влада актуелног председника Александра Вучића. А пројекат је довела до почетка реализације, и очекујемо почетак реализације пројекта изградње ауто-пута Е80 у другој половини 2018. године, наставила госпођа Ана Брнабић. То за грађане Топличког округа, Прокупља, Блаца, Куршумлије и Житорађе много значи. Не само да ће ауто-пут Е80 повезати Јадран са Бугарском и Румунијом, затим Турску са ЕУ, Србију са Албанијом, него ће бити веома значајан пројекат за привлачење свих инвеститора, јер смањујемо трошкове набавке, односно трошкове превоза који су зависни трошкови у набавци материјала, али и трошкове пружања услуга.

Честитам Влади Републике Србије на исцрпном раду и уложеном труду јер све што чинимо, чинимо за добробит грађана Србије и за наше боље сутра. Захваљујем.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

Поштовани народни посланици, сагласно члану 27. и члану 87. ст. 2. и 3. Пословника Народне скупштине, обавештавам вас да ће Народна скупштина данас радити и после 18 часова због потребе да Народна скупштина што пре донесе законе из дневног реда ове седнице.

На члан 3. амандман је поднела народни посланик Александра Томић.

Да ли неко жели реч?

Реч има народни посланик Александра Томић.

Изволите.

АЛЕКСАНДРА ТОМИЋ: Захваљујем, председавајући.

Мој амандман односи се на члан 3. за који сматрам да треба додати, потпуно оправдано, да у усклађивању које се односи на Закон о локалној самоуправи и удружења, када говоримо о европским интеграцијама, треба посебан акценат ставити на Агенду 2030. године управо због тога што су европске интеграције и уопште цивилно друштво, које се активније

укључује у рад локалних самоуправа, саставни део ове агенде, а нарочито у 17. циљу између 17 циљева одрживог развоја, који се односи на партнерство до циљева и учвршћивање средстава за спровођење глобалног партнерства за одрживи развој.

Оно што постижу локалне самоуправе, наши градови и општине, то је пре свега да већом апсорпцијом од стране пројеката ЕУ са локалним самоуправама, када говоримо о пројектима који се реализују у самим локалним самоуправама од стране свих носилаца власти, локалне власти, показују да оно што је потребно држави Србији, то је бољи, већи и снажнији развој локалних привреда, локалних активности, повећава се активизам.

То се најбоље види на примерима као што је ИПАРД програм. То је, иначе, програм ЕУ и европских фондова за финансирање пољопривредника, односно удружења пољопривредних произвођача, који заједно са локалним самоуправама и свим релевантним субјектима на локалном нивоу треба да подигну ниво финансирања пољопривредних произвођача и прерађивача. Имали смо прилику прошле године да је држава издвојила и подршку за развој ИПАРД програма, а сам ИПАРД дао је 175.000.000 бесповратних средстава ЕУ.

Затим, имамо пројекте прекограничне сарадње са Мађарском, Румунијом и Бугарском, где су градови који се налазе у пограничним подручјима, као што су Димитровград, Бор, Неготин и Суботица, имали прилике да имају директне користи, као локалне самоуправе, од ових пројеката.

Затим, пројекти заштите животне средине које је држава Србија уз помоћ ЕУ и фондова урадила, као што је депонија Ужице, као што је систем за управљање медицинским отпадом у Пироту, заиста показују да сте са великим оправдањем овакав вид измена и допуна ставили у овај члан 4, због тога што нам то даје практично ветар у леђа да јачамо капацитете у локалним самоуправама, људе који су способни да спроводе пројекте ЕУ. Самим тим, и држава и надлежна министарства која се баве одређеним областима дају свој пуни капацитет и подршку локалним самоуправама за реализацију оваквих пројеката.

Влада Републике Србије има право да каже да се сада налазимо на путу напретка, да идемо испред свих земаља региона и западног Балкана и да смо заиста најбољи, не само на основу ових резултата него да нас то није зауставило на том путу напретка, већ да само овим резултатима које смо досад постигли можемо да идемо даље.

Наравно да на том путу увек има одређених препрека, али мислим да је јако важно да овим променама Закона и оваквим амандманом који сам предложила нађемо пут којим ће Србија сигурно ићи и пут којим се

заиста ређе иде, због тога што, када имате велике проблеме и када на том путу решавања тих проблема заједно са грађанима учествују локалне самоуправе, онда имамо разлога да будемо задовољни, јер резултате које постижемо заиста подржавају грађани Србије. И не само на изборима који су били него на сваким следећим изборима, Српску напредну странку препознаће као странку која заиста има шансе да уведе Србију у ЕУ у најкраћем могућем року. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем, колегинице Томић.

На члан 3. амандман је поднела народни посланик Оливера Пешић.

Да ли неко жели реч?

Реч има народни посланик Оливера Пешић.

ОЛИВЕРА ПЕШИЋ: Поштовани председавајући, јединице локалне самоуправе треба да буду проактивне, односно треба да покажу смелост и иницијативу и да иду укорак са политиком коју воде председник Републике Србије Александар Вучић и Влада Републике Србије, а то је политика свеукупног развоја, тако да и мој амандман иде у том правцу.

Ја сам о Граду Лесковцу, као примеру једне проактивне јединице локалне самоуправе, говорила. Говорила сам о томе да грађани Лесковца и привреда Лесковца имају прилику још од 2012. године да кажу шта је то што у граду Лесковцу треба да се гради. Говорила сам о томе да Градско веће усваја тромесечне извештаје о раду јавних предузећа и да се ти извештаји објављују на сајту Града Лесковца.

Када смо 2012. године у Лесковцу преузели одговорност за руковођење градом, све развојне институције у граду Лесковцу су биле у блокади, сви рачуни месних заједница су били у блокади, скоро све школе на територији града су биле у блокади, угашен је Фонд за младе таленте, а дуг од две милијарде динара који смо наследили износио је 70% вредности буџета града Лесковца за 2012. годину.

На моју велику жалост, немам довољно времена да набројим шта је све откако је СНС на власти у Лесковцу урађено, од 2012. године до данас, али очигледно је да су грађани Лесковца задовољни радом СНС-а и радом градоначелника Лесковца Горана Цветановића, јер су они на изборима 2016. године рекли да нам верују. То је оно што колеге прекопута боли, то што грађани Лесковца верују и градоначелнику Горану Цветановићу и Српској напредној странци. Због тога је градоначелник Лесковца неретко тема у овом парламенту, јер се посланици опозиције користе свим средствима како би урушили углед СНС-а и углед представника СНС-а на локалу. Захваљујем.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем, колегинице Пешић.

На члан 3. амандман је поднео народни посланик Милован Дрецуна.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 3. амандман је поднела народни посланик Вера Јовановић.
Да ли неко жели реч?

Изволите.

ВЕРА ЈОВАНОВИЋ: Поштовани председавајући, све чешће чујемо да је за успех потребна проактивност, те да они који се одликују овом особином брзо стижу до успеха.

Предлог овог закона дозвољава да статутом општине може да се предвиди да се за поједине области, као што су економски развој, урбанизам, примарна здравствена заштита, заштита животне средине, пољопривреда, постављају помоћници председника општине. Помоћнике председника општине поставља и разрешава председник општине.

Помоћници председника општине покрећу иницијативе, предлажу пројекте и сачињавају мишљења у вези са питањима која су од значаја за развој у областима за које су постављени и врше друге послове по налогу председника општине. Тако проактивном политиком помоћник председника општине може да се фокусира да на својој општини настоји да има што више малих и средњих предузећа и да на тај начин директно утиче на смањење незапослености у својој општини и повећа привредни раст не само у својој општини већ и у самој Републици.

Године 2012. затекли смо покрадене општине, у којима се ништа није радило ни изградило. Зато грађани треба да знају да тим преварантима не треба веровати и дозволити им да поново узму наше судбине у своје руке. Нервозни су, не иде им ништа одруке, ни све лажи, ни све обмане којима се служе ових дана, али зато је ту, на челу ове наше државе лепе, Српска напредна странка са својим председником Александром Вучићем. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем, колегинице Јовановић.

На члан 3. амандман је поднео народни посланик Милимир Вујадиновић.

Да ли неко жели реч?

Реч има народни посланик Милимир Вујадиновић.

Изволите.

МИЛИМИР ВУЈАДИНОВИЋ: Хвала, председавајући.

Интенција мог амандмана је да укаже на потребу борбе против корупције и у самим локалним самоуправама.

Иначе, у члану 13. основног закона дефинишу се субјекти са којима локалне самоуправе сарађују али и начини и области те сарадње. Наиме, јасно је да без те и такве сарадње и активности у локалним самоуправама нема ни бољег квалитета живота грађана у тим локалним самоуправама. Међутим, ако су те активности и сарадња усмерене искључиво на некакве криминалне или коруптивне активности, а у циљу стицања личних

привилегија, тешко да се може говорити о било каквом квалитету живота грађана а камоли нешто бољем. Пример за то су општине Параћин и Смедеревска Паланка: имате нефункционалност локалне самоуправе, блокаде јавних предузећа, вишемесечно неисплаћивање зарада, а о некој развојној компоненти у тим локалним самоуправама да и не говоримо.

Међутим, уколико су активности и сарадња усмерене ка циљу да, уз борбу против криминала, помогну бољем животу грађана у локалној самоуправи, онда имате случај као што је Суботица где имате једну озбиљну развојну компоненту, поред редовног функционисања локалне самоуправе. Пример је ревитализација језера Палић. Уз помоћ градоначелника, председника државе и Владе Републике Србије обезбеђена је, баш кроз овакву сарадњу, озбиљна донација од 6,5 милиона евра од стране немачке *KFW* банке за ревитализацију Палића. Морам да им се сад јавно захвалим на томе, то је једно од круцијалних питања за Суботицу и Палић, а такође да похвалим напоре Владе и председника на том пољу.

Управо мој амандман је једна подршка тим и таквим процесима у Републици Србији и у Суботици. Хвала вам.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем, колега Вујадиновићу.

На члан 3. амандман је поднела народни посланик Дубравка Филиповски.

Реч има народни посланик Дубравка Филиповски.

Изволите.

ДУБРАВКА ФИЛИПОВСКИ: Захваљујем, председавајући.

Амандман који сам поднела на члан 3. односи се на кадровске ресурсе у локалним самоуправама. Мојим амандманом додаје се нови став којим се дефинише додатна активност локалних самоуправа, која је иначе потребна због афирмације људских и кадровских ресурса.

Свакако да локалне самоуправе, када су у питању кадровски ресурси, имају различите шансе. Мислим да је универзитет стваралац кадрова и да су општине и градови који имају универзитете односно факултете у бољој позицији. Шта је ту потребно урадити?

Прво, локалне самоуправе које немају факултете и универзитете треба константно да раде са министарством на едукацији запослених у локалним самоуправама. То је краткорочно решење, а дугорочно је да се млади људи који студирају у другим градовима по завршетку студија враћају у своје средине и да држава утиче на то да им се што више омогуће услови.

Друга ствар која је веома важна за афирмацију кадрова у локалним самоуправама јесте сарадња локалних самоуправа са тржиштем. Апсолутно се мора водити рачуна да локалне самоуправе на време

тржишту рада достављају информације о томе који су кадрови потребни за развој њихових општина, односно градова.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем, колегинице Филиповски.

На члан 3. амандман је поднео народни посланик Звонимир Ђокић.

Да ли неко жели реч?

Реч има народни посланик Звонимир Ђокић.

Изволите.

ЗВОНИМИР ЂОКИЋ: Хвала, председавајући.

Када говоримо о локалној самоуправи, ствари су потпуно јасне чак и лаицима. Локалном самоуправом управља се успешно само ако се према њој односи домаћински, само ако је однос оних који су на власти према тој локалној управи и свему што она представља домаћински.

Разлика између бивших власти, које су раније водиле локалне самоуправе у Србији, и данашњих локалних самоуправа, где је на власти у највећем броју случајева СНС, управо је у том домаћинском односу који је препознатљив у сваком граду, у сваком већем месту у Србији, у свакој локалној самоуправи.

Ми једноставно не можемо заборавити како је у време владавине „жуте“ власти та „жута“ власт „почистила“ државну касу и девастирала Србију. Не можемо заборавити како се странка Драгана Ђиласа, Вука Јеремића и Саше Јанковића, иако се фино прикривао, богатила на рачун грађана. Питамо се како је могуће да су у Србији тада сви били сиромашни само је Драган Ђилас успео да се обогати и стекне фирме, агенције, виле, четвртину рекламног простора у Јавном сервису и ко зна шта још. Тада се хвалио како је успешно управљао једном локалном самоуправом, највећом у земљи, Градом Београдом, а управо у главном граду ситуација никад није била гора него када је њиме владало „жуто предузеће“, захваљујући бизнисмену и менаџеру Драгану Ђиласу који је ставио омчу на врат грађанима задужујући нас кредитима које ће, нажалост, морати да плаћају и наши унуци. Ако је неко заборавио владавину тог „жутог предузећа“, ми нисмо, јер како је могуће заборавити толики криминал и корупцију који су у то време ојадрили Београд. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

На члан 3. амандман је поднела народни посланик Весна Марковић.

Да ли неко жели реч?

Реч има народни посланик Весна Марковић.

Изволите.

ВЕСНА МАРКОВИЋ: Хвала.

Реформа јавне управе и локалних самоуправа је најважнији аспект процеса евроинтеграција. Власт на локалном нивоу је најближа грађанима и реформе спроведене на локалном нивоу грађани могу директно да осете.

Општине и градови пружају највећи број услуга неопходних грађанима, услуга које директно утичу на квалитет њиховог живота.

Програмом *Exchange 5*, који се финансира из ИПА средстава Европске уније, планирана је подршка за унапређење општинских услуга у управљању имовином за најмање двадесет градова и општина које спадају у категорију неразвијених. То је прва компонента овог програма *Exchange 5*, а друга компонента је подршка за планирање и програмско буџетирање на локалу, у оквиру које је предвиђена техничка подршка за дванаест локалних самоуправа.

Процес шире реформе управљања јавним финансијама ставља нагласак на утврђивање приоритета и оптимизацију потрошње, и то у циљу постизања привредног раста и ефикасног пружања квалитетних услуга јавне управе. Предвиђено је да овај програм траје три године, а почео је прошле године, и његова укупна вредност је 4,45 милиона евра.

На овај начин не желим само да укажем на бенефите које имају локалне самоуправе од процеса придруживања Европској унији већ и да позовем представнике локалних самоуправа да аплицирају за ова средства, да користе средства из ових програма. Претходним програмом *Exchange 4* било нам је на располагању 5,8 милиона евра, које смо на прави начин искористили.

Циљ свих ових реформи је да општине и градови ојачају своје административне капацитете, развију у потпуности своје потенцијале који би им донели додатне приходе и на тај начин би били мање зависни од средстава која добијају из буџета. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем, колегинице Марковић.

На члан 3. амандман је поднео народни посланик Душко Тарбук.

Да ли неко жели реч?

Реч има народни посланик Душко Тарбук.

Изволите.

ДУШКО ТАРБУК: Захваљујем, председавајући.

Поштовани грађани Србије, желео бих да предложим амандман на члан 3. Предлога закона, који врши измене у члану 13. Закона о локалној самоуправи, и додам нови став 3, који гласи: „Проактивношћу јединица локалне самоуправе обезбеђује се свеукупни развој Републике Србије, са посебним освртом на ефикасност локалне самоуправе“.

Проактивност локалне самоуправе огледа се у њеној тежњи да на што бољи начин преузме контролу, одговорност и ефикасност у доношењу одлука. Одговорност локалне самоуправе огледа се кроз степен одговорности органа власти. Неопходно је да локална самоуправа као орган државне управе на који су грађани и привреда непосредно упућени буде способна, ефикасна и професионална.

Оно што желимо јесте проактивна локална самоуправа, која ће да буде сервис грађана и, самим тим, бољи рад локалних самоуправа и веће учешће грађана у доношењу одлука. Неке од њих су и укључивање најшире јавности у сам поступак припреме закона, стратешких и других докумената јавних политика, као и подстицање грађана на покретање иницијатива од значаја за њихову средину.

Мислим да овај сет закона иде у правцу децентрализације, што сви овде, наравно, желимо јер је то жеља наших грађана у Србији. Одлазио сам и на сајт Министарства и погледао ову брошуру, која свима онима који желе да погледају и сазнају о чему ми овде у Парламенту говоримо може пуно да помогне.

Своје поштоване и уважене колеге молим да у дану за гласање подрже овај закон. Наравно, ако буду имали снаге и времена, и мој амандман. Захваљујем.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

На члан 3. амандман је поднео народни посланик Никола Јоловић.

Реч има народни посланик Никола Јоловић.

Изволите.

НИКОЛА ЈОЛОВИЋ: Захваљујем, председавајући.

Јединице локалне самоуправе сарађују и удружују се ради остваривања заједничких циљева, планова и програма развоја, као и других потреба од заједничког интереса. Ради њиховог остваривања, могу удруживати средства и образовати заједничке органе, предузећа, установе и друге организације и службе у складу са законом и статутом.

Такође, јединице локалне самоуправе могу сарађивати са јединицама локалне самоуправе других држава, у оквиру спољне политике Републике Србије, уз поштовање јединства и правног поретка Републике Србије, у складу с Уставом и законом. Одлуку о успостављању сарадње, односно закључењу споразума о сарадњи са јединицом локалне самоуправе друге државе доноси скупштина јединице локалне самоуправе, уз сагласност Владе.

Јединице локалне самоуправе могу оснивати и своја удружења, а све у складу с Уставом и законом.

Овим амандманом се додатно дефинише проактивност јединица локалне самоуправе, јер се он управо односи на бољи приступ економским ресурсима, а све у циљу унапређења развоја Републике Србије. Захваљујем.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем, колега Јоловићу.

На члан 3. амандман је поднео народни посланик Горан Пекарски.

Да ли неко жели реч?

Реч има народни посланик Горан Пекарски.

ГОРАН ПЕКАРСКИ: Хвала, председавајући.

Даме и господо народни посланици, поштовани гости из Министарства, ево, причамо о јединицама локалне самоуправе, причамо о општинама и градовима. Постоје различити статуси општина, постоје самосталне општине и постоје градске општине. Градске општине немају ту самосталност у одлучивању као ове претходне него зависе од градова. Оне се крећу у оквиру буџета града, коригују своје статуте у односу на градски статут. Једноставно, Град Београд, причам сада о Београду, контролише рад тих градских општина.

Што се тиче тих контрола, синоћ сам почео да причам, које је Драган Ђилас на неки начин злоупотребио инсистирајући да стигне финансијска контрола у Општину Гроцка, у којој сам ја тада био, која је остала девет месеци, просто се уселила у Градску општину Гроцка, и после девет месеци нису успели да нађу ништа. Револтиран, градоначелник је у том тренутку послао буџетску инспекцију, која је дошла као вид политичког притиска. Кажем политичког притиска, зато што они нису дошли да контролишу рад буџетског дела, односно извршног дела Општине, него су контролисали строго скупштински део Општине, онај законодавни део. И, контролисали су рад председника Скупштине општине Гроцка, тј. мене у том тренутку. Сваки дан су проводили са мном у канцеларији по сат-два, и остали су неких месец дана. Чак су инсистирали да буду присутни на састанцима председника Скупштине општине Гроцка са шефовима одборничких група које су биле у скупштинском сазиву.

Наравно да госпођица Јерков синоћ није хтела да се тако нешто чује и да јавност сазна ко је и какав је њихов нови-стари лидер Драган Ђилас. У једној ствари је у праву, није Драган Ђилас стално слао инспекцију, у неким тренуцима је покушавао и да купи функционере јединице локалне самоуправе, и то у периоду од 2008. до 2009. године, када је и сам имао интерес да се изгради асфалтна база у Врчину, на територији општине Гроцка. Тада је прећутно дао сагласност функционерима јединице локалне самоуправе да могу да лобирају код грађана и да утичу да се грађани не буне око изградње асфалтне базе у Врчину и да објасне грађанима да је асфалтна база добра за респираторни систем. Хвала вам пуно.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем, колега Пекарски.

На члан 3. амандман је поднела народни посланик Драгана Костић.

Да ли неко жели реч?

Реч има народни посланик Драгана Костић.

ДРАГАНА КОСТИЋ: Захваљујем, председавајући.

Уважене колеге народни посланици, између осталог, овај Предлог закона о изменама и допунама Закона о локалној самоуправи дефинише и

месне заједнице, значи, њихове статуте, начин избора чланова месне заједнице и финансирање.

Локална самоуправа одакле ја долазим, Сокобања, доласком Српске напредне странке јуна 2016. године увела је додатно финансирање сеоских месних заједница с обзиром на то да је ситуација у тим месним заједницама била катастрофална. Зарасли и непроходни сеоски путеви су били ван употребе па смо због тога увели да свакој сеоској месној заједници доделимо по 300.000 динара, а има их 25 на територији општине Сокобања, што је седам и по милиона динара додатно издвојених из буџета за санацију и реконструкцију тих атарских путева.

Сем тога, увели смо и пројектно финансирање за шест сеоских месних заједница. На конкурс је изабрано шест најбољих, значи економски оправданих и одрживих пројеката. Углавном су то реконструкције дома културе или разних спортских терена, улепшавање сеоских централних тргова или чесми.

Све ово говорим зато што претходна власт уопште није водила рачуна о сеоском становништву, а у општини Сокобања 50% становништва живи на селу, и зато што нису имали слуха за њихове потребе и бриге. Све ово радимо да бисмо задржали становништво на селу и да им на неки начин омогућимо нормалан и комфорнији живот. Захваљујем.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

На члан 3. амандман је поднела народни посланик Тијана Давидовац.

Да ли неко жели реч?

Реч има народни посланик Тијана Давидовац.

Изволите.

ТИЈАНА ДАВИДОВАЦ: Захваљујем, председавајући.

Предложеним изменама и допунама Закона о локалној самоуправи отклањају се уочени недостаци у практичној примени важећег закона у области рада и функционисање месних заједница.

Од када је Српска напредна странка дошла на власт, Градска општина Лазаревац, из које ја долазим, представља позитиван пример сарадње између општине и месних заједница. У протеклом периоду интензивно се радило на асфалтирању државних, локалних и некатегорисаних улица и путева, на иницијативу савета и грађана месних заједница на територији Градске општине Лазаревац. Затим, интензивно се ради и на реконструкцији водоводне и канализационе мреже.

Крајем лета се очекује завршетак радова на првом ванболничком породилишту које се гради на територији Београда у протеклих четрдесет

година. У току је и реконструкција столарије у Дому здравља „Др Ђорђе Ковачевић“.

На иницијативу грађана општине Лазаревац, у току је израда пројектне документације, у сарадњи са Министарством грађевинарства, саобраћаја и инфраструктуре и ЈП „Путеви Србије“, како би се направио кружни ток на магистралном путу код скретања за Лазаревац, на Очазима, чија реализација је планирана за 2019. годину.

Улагање у пољопривреду један је од приоритета наше општине. Отварањем Канцеларије за пољопривреду омогућили смо нашим грађанима да се информишу о бројним подстицајима у пољопривреди, здравственој заштити животиња и будућим улагањима за која могу да аплицирају, што доприноси развоју пољопривреде као једне од најважнијих грана привреде на територији општине Лазаревац.

У циљу повећања безбедности наших грађана, у Лазаревцу је уграђен видео-надзор на неколико локација у граду, као и паник тастер који сваки грађанин, уколико је угрожен, може активирати и повезати се одмах са полицијском станицом.

Бројни су примери сарадње Градске општине, месних заједница и грађана, а усвајање предложених закона значајно ће допринети повећању ове сарадње и у другим општинама. Захваљујем.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

На члан 3. амандман је поднела народни посланик Снежана Петровић.

Да ли неко жели реч? (Да.)

Реч има народни посланик Снежана Р. Петровић.

Изволите.

СНЕЖАНА Р. ПЕТРОВИЋ: Захваљујем, председавајући.

Поштоване колеге народни посланици, на члан 3. Предлога закона поднела сам амандман којим се врше измене у члану 13. Закона о локалној самоуправи додавањем новог става 3, који гласи: „Проактивношћу јединица локалне самоуправе обезбеђује се свеукупни развој Републике Србије с посебним освртом на пореску одговорност“.

Спремност за преузимање одговорности у циљу општег интереса и добробити грађана локалне самоуправе огледа се у проактивности њених челника да организују и створе услове за бољи живот својих суграђана. Ступањем на челне функције јединица локалне самоуправе сви њени функционери имају обавезу да улажу максималне напоре да локална самоуправа функционише као професионалан, модеран и уређен сервис свих грађана. Проактивност не познаје изразе – не могу ништа да учиним, морам и не могу, већ је њена суштина у смеру – хајде да сагледамо алтернативе, морамо изабрати другачији приступ, хоћемо и можемо.

Овакав проактиван приступ у раду јединица локалне самоуправе јесте и начин рада одговорне Владе Републике Србије и јесте пут свеукупног развоја Републике Србије.

Практична примена наведеног није лака, али посвећеност у раду, преузимање одговорности у јединицама локалне самоуправе један је од путева привлачења и довођења инвеститора; улагање у развој локалне самоуправе обезбеђивањем нових радних места, што пак обезбеђује боље услове да млади људи остану да живе у својим местима, да раде, да својим прегорним радом помогну и побољшају свој и живот свих својих суграђана. Све ово ће, овакав проактиван приступ у раду у локалним самоуправама, мотивисати и саме грађане да се укључе што више у рад локалне самоуправе и на тај начин заједно сви помогнемо побољшању услова живота и омогућавању бољег живота свих.

У дану за гласање, подржаћемо предложене амандмане.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

На члан 3. амандман је поднео народни посланик Огњен Пантовић.

Да ли неко жели реч? (Да.)

Реч има народни посланик Огњен Пантовић.

Изволите.

ОГЊЕН ПАНТОВИЋ: Хвала.

Добра сарадња локалних самоуправа са државном управом увек доноси добре резултате и помаже да се побољшају услови живота становништва на свим пољима. Наравно, потребно је и да локалне самоуправе препознају шта је оно што је битно за грађане. Мој амандман управо говори о проактивности локалних самоуправа како би се повећали инфраструктурни капацитети у нашој земљи.

Навешћу неке примере са општине Палилула, одакле ја долазим. Отварањем Пупиновог моста и обилазнице од Земуна до Панчевачког пута овај део Београда добио је једну безбедну и модерну саобраћајницу, којом се изместио део теретног саобраћаја из центра града. Сада становници леве обале Дунава а и целог Баната могу лакше и брже да дођу до Земуна и Срема. Такође, изградња ове обилазнице је позитивно утицала на атрактивност овог подручја, тако да можемо да очекујемо и неке нове инвестиције на левој обали Дунава. У претходном говору сам споменуо најаву изградње великог индустријског парка у Борчи.

Када је у питању добра сарадња локалне самоуправе са државном управом и препознавање од стране општинских руководства оних пројеката који су битни, морам да напоменем изградњу станова за припаднике безбедности на локацијама у Борчи и Овчи. Локација у Овчи је прва на којој ће кренути да се реализује овај пројекат у Београду; ту ће се градити 2.000 станова и добро је што су имовински односи већ решени.

Оваквим пројектима и њиховим препознавањем од стране локалне самоуправе долази до повећања инфраструктурних капацитета наше земље и побољшавају се услови живота грађана. Захваљујем.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем, колега Пантовићу.

На члан 3. амандман је поднео народни посланик прим. др Владо Бабић.

Да ли неко жели реч? (Да.)

Реч има народни посланик Владо Бабић.

Изволите.

ВЛАДО БАБИЋ: Захваљујем.

Цењене колегинице и колеге народни посланици, Србија је последњих година великим корацима загазила на пут европских интеграција са циљем да постане уређена земља и самим тим достигне стандарде високоразвијених европских земаља. То, пре свега, чини својим грађанима ради њиховог бољег и достојанственијег живота. Признао то неко или не, Србија ради то веома успешно на свим пољима, а посебно у области здравствене заштите и развоја медицинских центара и домова здравља.

На том путу локалне самоуправе морају бити оспособљене у толикој мери да могу свакодневно подизати своје капацитете, да преко својих органа прате процес европских интеграција и буду спремне да испрате и све промене које овакве промене носе са собом.

Да ћемо, пре свега, здравствени систем обезбедити новоотвореним здравственим центрима и исте опремити адекватном савременом опремом, да ћемо у свакој локалној самоуправи домове здравља оспособити за пружање још квалитетније и врхунске здравствене услуге – овакве празне приче, обећања слушали смо све до 2012. године од представника бившег режима готово свакодневно, али све се задржавало само на пустим обећањима и, просто речено, њиховим лажима. Никада није забележено више афера у здравству него у периоду од 2000. до 2012. године, а у Војводини до 2016. године, а све под руководством министара и покрајинских секретара, тада чланова Г17 и Демократске странке.

Амандманом који сам поднео инсистира се на развоју медицинских центара који ће се развијати по европским стандардима и допринети свеукупном планском развоју Србије, јер само здрав човек може својим преданим радом и ангажовањем достићи ниво високоразвијених земаља, што нам је и циљ зацртан на путу европских интеграција. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем, колега Бабићу.

По амандману реч има народни посланик Александар Мартиновић.

Изволите.

АЛЕКСАНДАР МАРТИНОВИЋ: Даме и господо народни посланици, господине министре, желим да вам се обратим не само као ресорном министру, него као члану Владе. Ради се о једном веома узнемирујућем и озбиљном питању које се данас појавило.

Наиме, мој уважени колега др Владо Бабић, из Сомбора, иначе по националности Буњевац, посланик Српске напредне странке, добио је данас на адресу Народне скупштине Републике Србије, као што можете да видите, једно грозно претеће писмо, писано је латиничким писмом, руком, у коме му се између осталог прети да ће бити заклан зато што је пре неколико дана реплицирао господину Томиславу Жигманову, због тога што се залаже за очување идентитета буњевачке националне мањине.

На најгори могући начин се у овом писму вређа председник Републике Србије Александар Вучић. Спомиње се да је, цитирам, везано за јасеновачке жртве, „лијепо дефинирао први хрватски председник др Фрањо Туђман да је у Јасеновцу убијено само 20–30 тисућа људи“. Говори се погрдно о Александру Вулину, који ће, каже, доживотно бити персонa нон грата у Хрватској. Говори се о господину Војиславу Шешељу, за кога се каже да је осуђени хашки злочинац, каже „комуњарско-четнички војвода који ће такође бити заклан првом приликом“ итд.

И оно што је, мислим, најгрозније у овом писму, господину Бабићу се прети да ће, каже, некакви осветници атаковати на његову женску обитељ: „Мртав си, наћи ћемо ти слабу точку у кретању. А шта ћемо тек да радимо цијелој твојој женској обитељи, цаба ти и скупштинска реторика...“ итд.

Дакле, ја вас молим да упознате Владу Републике Србије, да упознате министра унутрашњих послова с овим писмом које је данас стигло на адресу др Бабића овде у Народну скупштину Републике Србије. Плашим се да је ово наставак најгоре могуће кампање против Републике Србије. Ми смо о томе више пута говорили ових дана у Народној скупштини, али ово је заиста превазишло сваку меру. Ово је сад атак на личност једног народног посланика; овде се прети његовој породици, женским члановима његове породице, можете да замислите шта то значи.

Овде се на најгори могући начин говори о Србији, о њеном руководству, о српским политичарима, на крају крајева, који су у опозицији, који чак нису ни на власти. И, ако желите, могу ово да вам фотокопирам, да имате код себе.

(Вјерица Радета: Ми желимо.)

Добићете, колеге, и ви.

Ми ћемо као посланичка група инсистирати да се открије ко стоји иза овог писма. Ово писмо је анонимно, није потписано, писано је руком.

Писано је неким језиком који мене доста подсећа на овај новохрватски Туђманов говор.

Али није то сад најважније, најважније је да држава Србија реагује, да се стане у одбрану и др Бабића и чланова његове породице, али и свих осталих који су поменути у овом писму, без обзира на то да ли су у питању политичари из власти или политичари из опозиције.

Коверта у којој је стигло ово писмо налази се код др Бабића, тако да молим Владу Републике Србије, молим Министарство унутрашњих послова да ове претње најозбиљније приме к знању, да реагују и да се открије ко стоји иза овог монструозног чина.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем, колега Мартиновићу.

По Пословнику, народни посланик Вјерица Радета.

Изволите.

ВЈЕРИЦА РАДЕТА: Ово свакако заслужује да се каже неколико реченица, рецимо по члану 27.

Јесте страшно што се дешавају овакве ствари – не само ово што је сад прочитао господин Мартиновић, већ то траје дуже време – да свако може себи да дозволи да на најгрубљи начин прети и вређа државу Србију и појединце, да ли из власти да ли из опозиције. С друге стране, постоје неки „бели медведи“ којима ништа не сме да каже, јер онда скачу разне организације итд., проглашавају овде неке народне посланике за хероине зато што су безобразне па се усуде да кажу нешто што пристојан човек не би могао ни да помисли.

Што се тиче господина Бабића, када је говорио у Народној скупштини Милорад Мирчић му је пружио пуну подршку, јер се ми заиста годинама залажемо за оно о чему је он тада говорио, и тај покушај да се Буњевци хрватизују није од јуче. Али јесте тај господин Жигманов... Господин Жигманов, ми кажемо да је он усташа, и он јесте то. Само немојте, молим вас, да ме прекидате. Слушали смо га пре неки дан како је овде говорио – да посланик Србин део онога каже у Хрватском сабору, не би смео изаћи напоље. Дакле, ми дозвољавамо много тога, плашим се да ће нам се обити о главу.

Придружујемо се позиву надлежним органима, МУП-у пре свега, да се озбиљно позабаве и овим писмом и свим оним што се дешавало претходних дана.

Ево, видимо сад како јавност и Србију исмева и овај самоотети новинар; па како се исмева то што су пронађене ствари које су 5. октобра покрадене итд. Дакле, све то делује онако као ситница, али мозаик се слаже и морају надлежни органи бити будни и реаговати у складу с овлашћењима. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

Морам да вас питам да ли желите да се Народна скупштина у дану за гласање изјасни о указаној повреди Пословника. (Не.) Захваљујем.

Повреда Пословника, народни посланик Неђо Јовановић.

Изволите.

НЕЂО ЈОВАНОВИЋ: Захваљујем се, председавајући.

Члан 27. у вези с чланом 107, имајући у виду и члан 108, наравно, да не бисмо понављали одредбе Пословника које се везују за оно што је за најоштрију осуду. А за најоштрију осуду је, у сваком случају, свака претња, сваки покушај да се дестабилизује држава Србија на начин како се то сада покушава. Сваки акт, свака манифестација радње која угрожава нашу стабилност представља опасност за државу Србију. Уколико нисмо јединствени, уколико ово не осудимо на најоштрији могући начин, доводимо себе у опасност и на тај начин доприносимо да држава Србија буде угрожена. То власт Републике Србије, ми који партиципирамо у тој власти не смемо да дозволимо.

Једноставно, ситуација нам налаже опрез, будност. Истовремено, с друге стране је коришћење сваке могуће шансе, уколико им се укаже, а има их много који желе ту шансу да искористе, као што је кроз ово писмо то већ наговештено, да дестабилизују државу, да смене власт на нерегуларан начин, нелегалан начин. То свакако не смемо да дозволимо.

Због тога, апел свим државним органима, свим институцијама, свима онима који су надлежни да се баве овим питањима, да ово писмо узму озбиљно у разматрање, да виновника или виновнике приведу правди, процесуирају и да свако ко је за овако нешто одговоран буде кривично одговоран, на начин који подразумева најоштрије кажњавање. Ја вам се захваљујем.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем, колега Јовановићу. Да ли желите да се Народна скупштина у дану за гласање изјасни о указаној повреди Пословника? (Не.) Захваљујем.

Реч има министар Бранко Ружић.

Изволите.

БРАНКО РУЖИЋ: Захваљујем, председавајући.

Наравно да је, господине Мартиновићу, овај срамни чин један позив на линч – и, као што се то обично догађа, од стране анонимног аутора – нешто што је неприхватљиво у једној демократској држави каква Србија јесте.

Овај однос према нашој спољној политици, према политици коју персонификује председник Републике и у односима са Републиком Хрватском, где има много тешких и отворених питања, али покушавамо да покажемо и на том пољу лидерство и направимо бољитак за будућност

свих нас у региону... Наравно да ћу пренети, пре свега као министар у Влади, ово срамно писмо и надлежним органима, пре свега министру унутрашњих послова.

Оно што је важно за Србију, то је да је Србија озбиљна држава, да имамо јасно дефинисане законе који третирају, између осталог, и питања националних савета националних мањина. Ни на који начин не смеју бити угрожена права свих представника националних мањина, било да говоримо о Буњевцима, Румунима, Власима, Ромима, Хрватима. Имамо 21 национални савет и тиме се поносимо.

Они који су екстремисти, они који на такав начин сагледавају бављење политиком и заштитом својих мањинских права, просто не припадају једном уређеном друштву, а Србија свакако јесте једно уређено друштво. Хвала вам.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем министру Ружићу.

На члан 3. амандман је поднела...

Извињавам се, повреда Пословника, народни посланик Александар Мартиновић.

АЛЕКСАНДАР МАРТИНОВИЋ: Није повреда Пословника, јавио сам се за реплику.

Пре свега желим да се захвалим господину Ружићу због тога што ће обавестити Владу о овом немилостивом чину.

Оно што само желим да додам, симптоматично је да ово писмо долази на адресу др Бабића пред предстојеће изборе за националне савете у Републици Србији.

Оно што сам заборавио да кажем у свом излагању, то је да се аутор или аутори овог анонимног писма позивају на Хрватско национално вијеће. Они прете др Бабићу у име Хрватског националног вијећа зато што господин Бабић сматра да су Буњевци посебна национална мањина, да не припадају хрватском националном корпусу него да су посебна етничка заједница, која живи пре свега на територији Војводине, односно на територији градова Сомбора и Суботице.

Због тога користим ову прилику да позовем представнике Хрватског националног вијећа... Ако треба, ми ћемо им упутити ово писмо, као што ћемо га дати и колегама из Посланичке групе СРС и свих других посланичких група. Дакле, позивам господу из Хрватског националног вијећа да се изјасне везано за ово писмо, да га осуде и кажу ко стоји, ако знају ко стоји, дакле, ко је аутор овог писма и ових монструозних претњи, пре свега на рачун др Бабића и његове породице али, богами, и на рачун целокупне државе Србије.

Писмо није нимало наивно, није безазлено. Ту се отварају многе, веома комплексне теме, теме из прошлости, теме из садашњости. Има ту

много ствари које би требало да се разјасне и којима би требало да се позабаве надлежни државни органи.

Вама, министре, још једанпут хвала. Али желим да нагласим да ће Посланичка група СНС заиста учинити све да се овде ствари истерају на чистац. Нико у Србији не може да буде обележен и нико у Србији не може да буде мета без обзира на своју политичку, националну, верску или било коју другу оријентацију.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем, колега Мартиновићу.

Колега Мијатовићу, ви сте се јавили. Само ми реците, молим вас, основ јављања. Ви можете и по амандману с обзиром на то да имате време посланичке групе.

Изволите.

МИЛОРАД МИЈАТОВИЋ: Ја ћу се осврнути на ово писмо.

Као странка која се залаже за права националних мањина, заиста осуђујемо овакав начин дешавања у Србији, писање анонимних писама, нападање појединаца зато што припадају одређеној националној заједници или националној мањини.

Сматрам да је Србија једна уређена земља и свима онима који мисле да ће бити другачија поручујем одмах – не, Србија ће бити уређена земља, која има јасне службе безбедности, које знају шта и како раде. Управо очекујем да ће службе безбедности дати одговор и на ово питање, на начин како доликује једној демократској земљи.

Морам да нагласим да се у Србији свако мора осећати добро, да је то дом свих оних који поштују Устав и законе ове земље. Зато нашем колеги народном посланику поручујем – да, ви живите у својој земљи и осећајте се веома добро, имаћете добру заштиту. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

На члан 3. амандман је поднела народни посланик др Драгана Баришић.

Реч има народни посланик Драгана Баришић.

ДРАГАНА БАРИШИЋ: Захваљујем.

И ја бих додала пар речи. Заиста је за сваку осуду овако нешто, поготово то да се прети члановима породице. Сматрам да ће Влада Републике Србије и надлежна министарства учинити кораке да заштите колегу Владу Бабића и његову породицу.

Када говоримо о предложеним законима, мислим да је заиста показано у претходном периоду, у претходних неколико година, да добро радимо. Управо све то смета онима који су уништили ову земљу, који су до 2012. године девастирали Србију. Они само лажима покушавају да обману грађане Србије и доведу их у заблуду не би ли им на неким наредним изборима дали глас.

Још један пример који лажима покушава да доведе све нас овде у заблуду али и грађане Србије јесте колега који је јутрос говорио о поплавама, пољопривреди. То је колега Мирослав Алексић, бивши председник Општине Трстеник, човек који је блатио и свакодневно блати државу Србију, сва министарства, а од државе је узео трактор из субвенција од 893.000 динара. Није спорно што је добио трактор, није спорно што прима плату као народни посланик, али спорно је то што на сваки начин покушава да представи јавности, грађанима да све оно што се добро ради у Србији – није добро. Исти тај човек је примао највећу плату у Србији до пре две године. Трстеник, који је малтене био град на рубу пропасти, он је довео на још ниже гране и грађани Трстеника су му јасно рекли да га не желе.

Тај човек је са тастом опљачкао државу, о томе смо много пута у овој скупштини говорили, али и даље се не стиди да овде говори лоше о држави, о Влади Републике Србије, о господину Александру Вучићу који покушава да врати Србију на стабилне ноге. Али једно је битно – да грађани Србије препознају ко од нас говори истине, а ко лажи, ко покушава да врати Србију на оне гране на којима је била 2012. године. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем, колегинице Баришић.

Поштовани народни посланици, у складу са чланом 87. став 1. Пословника Народне скупштине, сада одређујем паузу у трајању од једног часа. Са радом настављамо у 15.05 часова. Захваљујем.

(После паузе – 15.05)

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ (Ђорђе Милићевић): Даме и господо народни посланици, настављамо са радом.

На члан 3. амандман је поднела народни посланик др Светлана Николић Павловић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члана 3. амандман је поднео народни посланик Славиша Булатовић.

Да ли неко жели реч?

Реч има народни посланик Славиша Булатовић.

Изволите.

СЛАВИША БУЛАТОВИЋ: Захваљујем, председавајући.

Поштоване колеге, на члан 3. Предлога закона подносим амандман у смислу да се дода нови став 3, који гласи: „Проактивношћу јединице локалне самоуправе обезбеђује се свеукупни развој Републике Србије са посебним освртом на владавину права“.

Процес реформе система локалне самоуправе у Републици Србији учинио је локалну самоуправу ефикаснијом и функционалнијом, а промене на локалном нивоу власти омогућиле су ефикасније управљање локалном самоуправом, а посебно бржи и стабилнији економски развој, успешно решавање проблема грађана, развој међусобне сарадње између локалних заједница. Ефикасност рада градске управе директно је сразмерна степену примене међународног стандарда у области локалне самоуправе.

Реформа локалне самоуправе у Републици Србији утиче на већу ефикасност локалне администрације, подстицање економског развоја и усвајање пројеката развоја у различитим сферама друштвеног живота, што доприноси стабилнијем функционисању свих нивоа власти и бољем пружању јавних услуга грађанима.

Данас у свету постоји одлична сарадња између општина, округа и региона унутар једне државе. Међутим, данашње мишљење, које је све распрострањеније, јесте да за задовољење основних потреба становништва државне границе постају претесне. Тако су у разне облике сарадње између прекограничних општина осим заинтересованих држава укључене и многе међународне организације као и међународна заједница. Зато се и говори да је једна заједница онолико јака колико су њене везе са светом развијене.

Све напред наведено говори о томе да се описаном проактивношћу јединица локалне самоуправе доприноси свеукупном развоју Републике Србије, те из тог разлога предлажем да усвојимо амандман.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

На члан 3. амандман је поднела народни посланик Ивана Стојиљковић.

Да ли неко жели реч?

Реч има народни посланик Ивана Стојиљковић.

Изволите.

ИВАНА СТОЈИЉКОВИЋ: Захваљујем, председавајући.

Пре свега желим да дам подршку колеги Бабићу због оног страховитог писма које је примио, јер желим да сви заједно најоштрије осудимо такве претње и начин комуникације у Републици Србији. Србија је суверена, стабилна, сигурна земља, и то више не сме да се понови. Зато још једном апелујемо на комплетну Владу, пре свега МУП, да се што пре пронађу анонимни починиоци таквог недела.

Дакле, предложила сам амандман и предлажем додавање става 3. у члану 3, којим се истиче да се проактивношћу јединица локалне самоуправе постиже смањење сиромаштва у Републици Србији. Дакле, овим чланом требало би прецизно и недвосмислено да се утврде права и

дужности локалних самоуправа, а пре свега да се утврде планови даљег развоја, са циљем јачања животног стандарда сваке локалне самоуправе и сваке општине.

Међутим, посебно желим да скренем пажњу на некоректно позивање неколицине опозиционих посланика на невреме које је недавно задесило поједине општине и градове, а све у циљу њиховог прикупљања јефтених дневнополитичких поена. Док су они овде инсистирали да се искључиво усменим путем помињу те општине, наравно, највиши државни функционери и чланови СНС-а али и наши коалициони партнери већ су се нашли на терену и помагали грађанима.

Још једну ствар бих поменула, како данас помињу како противградни систем треба осавременити. Осећам потребу да подсетим наше суграђане како су они то чинили и како планирају то да чине. Од 2007. до 2013. године, пољопривредници знају да је тај период уписан црним словима управо због начина како су они покушавали да осавремене тај систем, па су онда четири милиона евра улагали у којекаква истраживања и покушаје да нађу алтернативу, не купујући противградне ракете...

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем, колегинице.

На члан 3. амандман је поднео народни посланик Србислав Филиповић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 3. амандман је поднео народни посланик Владимир Петковић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 3. амандман је поднела народни посланик Оливера Огњановић.

Да ли неко жели реч?

Реч има народни посланик Оливера Огњановић.

Изволите.

ОЛИВЕРА ОГЊАНОВИЋ: Захваљујем.

Амандман који предлажем показује допринос проактивности локалне самоуправе свеукупном развоју Републике и постизању финансијске стабилности. Проактивна сарадња локалне самоуправе са државном управом доприноси повећању планирања унутар јединице локалне самоуправе, у циљу постизања привредног раста и развоја али и подстицања конкурентности са другим јединицама локалне самоуправе. Данас имамо читав низ споразума о финансирању различитих пројеката где су потписнице управо јединице локалне самоуправе, чиме се унапређује квалитет живота грађана али и повећава конкурентност међу општинама.

Оваква политика допринела је повећању сарадње и удруживању општина. Као пример ћу навести потписивање Протокола о сарадњи градова и општина дуж слива Велике Мораве и слива горњег Дунава, што ће допринети организованом повезивању локалних самоуправа у циљу смањивања ризика од елементарних непогода. Сви се сећамо великих поплава које су 2014. године захватиле нашу земљу, посебно неке београдске општине попут Обреновца. Овакав протокол подразумева сарадњу и удруживање градова и општина а постиже се не само превенција у циљу смањења ризика од непогода већ и сигурност очувања достигнутог степена развијености, што доприноси напретку и финансијској стабилности, а то је пут којим се креће СНС. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем, колегинице Огњановић.

На члан 3. амандман је поднела народни посланик Соња Влаховић.

Да ли неко жели реч?

Реч има народни посланик Соња Влаховић.

Изволите.

СОЊА ВЛАХОВИЋ: Захваљујем, председавајући.

У претходне четири године власт у Београду је пуно урадила, успех се види на сваком кораку. Више инвестиција у Београду значи напредовање читаве државе, јер се 40% БДП-а остварује управо у престоници, која је мотор и покретач привреде.

Мој амандман везан је за привредни раст локалних самоуправа. Говорићу не само шта смо урадили, шта је градска власт урадила, него шта ће се радити и шта смо започели. Почели су радови на постављању шинске мреже на Мосту преко Аде Циганлије. Завршетком те трамвајске инфраструктуре моћи ћемо да повежемо Баново брдо са Новим Београдом, и то Мостом преко Аде. Ове године се планира измештање корита Топчидерске реке и проширење Булевара патријарха Павла како бисмо Раковицу и Видиковац повезали са Мостом.

Градиће се и тунел испод Топчидера који треба да повеже новобеоградску страну са Ауто-командом. Важна је изградња новог савског моста. Планирана је изградња тунела испод центра града који ће да повеже савску и дунавску терасу. Да би се повезала лева страна Дунава са Палилулом, са десном обалом, неопходно је изградити нови мост на Ади Хуји. У саобраћајну инфраструктуру спада измештање Железничке станице. У Београду се свеобухватно ради на побољшању саобраћајне инфраструктуре, што је један од највећих покретача и приоритета.

Туризам је најбрже растућа привредна грана у Београду. Само у 2017. години у Србију је дошло преко три милиона туриста, у Београд око милион, а у првом кварталу 2018. године 19% више. Београд ће постати центар услуга када је туризам у питању. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем, колегинице.

На члан 3. амандман је поднела народни посланик Катарина Ракић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 3. амандман је поднео народни посланик Јовица Јевтић.

Да ли неко жели реч?

Реч има народни посланик Јовица Јевтић.

ЈОВИЦА ЈЕВТИЋ: Поштовани председавајући, уважени представници Владе Републике Србије, поштовани народни посланици, на члан 3. предложеног законског решења којим се врше измене у члану 3. важећег Закона о локалној самоуправи предлажем амандман у смислу додавања новог става који додатно дефинише однос између степена проактивности јединица локалне самоуправе и равномерног развоја Републике Србије.

Члан 13. важећег Закона о локалној самоуправи дефинише да јединице локалне самоуправе могу да сарађују и удружују се ради остваривања заједничких циљева, планова и програма развоја, као и других потреба од заједничког интереса. Ради њиховог остваривања, могу удруживати средства и образовати заједничке органе, предузећа, установе и друге организације и службе, у складу са законом и статутом. Такође, дефинише да јединице локалне самоуправе могу сарађивати са јединицама локалне самоуправе других држава, у оквиру спољне политике Републике Србије, уз поштовање територијалног јединства и правног поретка Републике Србије, у складу с Уставом и законом. Одлуку о успостављању сарадње, односно закључењу споразума о сарадњи са јединицом локалне самоуправе друге државе доноси скупштина јединице локалне самоуправе, уз сагласност Владе.

Наведени члан важећег закона такође дефинише да јединице локалне самоуправе могу оснивати своја удружења, у складу с Уставом и законом и да органи јединица локалне самоуправе могу сарађивати са невладиним организацијама. Предложеним изменама члана 13. важећег закона врши се термилошко усклађивање са одредбама Закона о удружењима.

Такође, новим ставом у предложеним изменама уређује се и питање могућности јединице локалне самоуправе да, у оквиру својих надлежности преко својих органа, прати процес европских интеграција Републике Србије и развија за то потребне административне капацитете, у складу са законом и утврђеном политиком Републике Србије.

Сматрам да се додавањем новог става, који предложени амандман и дефинише, додатно дефинише узрочно-последична веза између степена проактивности јединица локалне самоуправе и равномерног развоја Републике Србије.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем, колега Јевтићу.

На члан 3. амандман је поднео народни посланик Жарко Богатиновић.

Да ли неко жели реч?

Реч има народни посланик Жарко Богатиновић.

Изволите.

ЖАРКО БОГАТИНОВИЋ: Захваљујем, председавајући.

Даме и господо народни посланици, уважени министре са сарадницима, императив сваке локалне самоуправе јесте смањење броја незапослених лица. Локална самоуправа Града Лесковца и градоначелник Горан Цветановић свакако су пуно учинили у решавању тог питања. Према подацима из 2012. године, број незапослених лица у Лесковцу износио је 22.812 лица, док је данас смањен за више од 5.000 и износи 17.225. Поред повећања запослених радника у фабрикама, смањењу овог броја допринео је и локални акциони план за запошљавање, који је у периоду од 2013. до краја 2017. године својим програмом и мерама обухватио 961 лице. Досад је Град за његову реализацију издвојио око 131.000.000 динара, док висина издвајања за 2018. годину износи 18.000.000 динара.

Иностране компаније запошљавају преко 3.500 Лесковчана и све више се интересују за наш град. Томе је допринела куповина имовине „Југекспреса“ и „Синтетике“, за које је град издвојио четрдесет, односно тридесет милиона динара. Влада Републике Србије је за адаптацију зграде „Синтетике“ издвојила 185.000.000 динара. Врло брзо тамо ће се уселити турска компанија „Џинси“, која ће запослити још 300 радника. Што се тиче „Југекспреса“, добар део имовине овог предузећа користи „Јура“, а тренутно смо у преговорима да на преосталом делу отвори своју четврту фабрику.

Поред „Џинсија“ и „Јуре“, у Лесковцу успешно послују *VNB Knitting*, *Terasteel*, *Autostop*, *Falke*, а до краја године се очекује и покретање погона *Aptiv Packard*, у зеленој зони, коју смо управо ми након дужег низа година покренули и где очекујемо долазак још многих инвеститора. Британски инвеститор ће до краја ове године запослити око 300 радника, а укупан број радних места која ће отворити у наредне две године је за 3.000 Лесковчана. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем, колега Богатиновићу.

На члан 3. амандман је поднео народни посланик Крсто Јањушевић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 3. амандман је поднео народни посланик Горан Ковачевић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 3. амандман је поднео народни посланик проф. др Милан Кнежевић.

Да ли неко жели реч? (Да.)

Реч има народни посланик Милан Кнежевић.

МИЛАН КНЕЖЕВИЋ: Поштовани председавајући, уважени министри са сарадницима, колегинице и колеге народни посланици, поднео сам амандман на члан 3, који чини целину са моја четири амандмана које сам поднео на овај закон.

Колеге су већ у претходном делу дискусије укратко рекле, и детаљно, на шта се односи члан 3, тако да грађани који су се укључили у пренос у поподневним сатима, односно после посла знају садржај тог амандмана. Ја бих искористио да у оквиру свог амандмана поменем једну тренутно актуелну активност коју спроводи локална самоуправа Града Крагујевца, која би требало, између многих, али немам довољно времена да још многе ствари поменем... Само бих се осврнуо на актуелну активност која је везана за запошљавање, где незапослене особе и особе с инвалидитетом добијају прилику за посао на јавним радовима, на основу конкурса Градске управе за 2018. годину.

Конкурс је расписан пре четири дана, значи у току заседања ове скупштине, 15. јуна. Истовремено је расписан и конкурс за субвенције послодавцима који припадају приватном сектору и имају регистровану привредну делатност на територији града Крагујевца. На овај начин, с једне стране, поред других системских мера за запошљавање, Град Крагујевац подстиче запошљавање, а с друге стране даје подстицај за предузетнике и послодавце. Износ који је Град издвојио за ове намене је осам милиона динара, а Национална служба за запошљавање шест и по милиона динара. Циљ овог конкурса је очување и унапређење радне способности незапослених лица.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

На члан 3. амандман је поднео народни посланик др Александар Мартиновић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 3. амандман је поднео народни посланик Далибор Радичевић

Да ли неко жели реч? (Да.)

ДАЛИБОР РАДИЧЕВИЋ: Захваљујем.

Поднео сам амандман на члан 3. Предлога закона о изменама и допунама Закона о локалној самоуправи са циљем да се додатно дефинише закон.

Сарадња локалне самоуправе са Министарством је добра, али ћу нагласити министру да је сада Алексинцу неопходна помоћ. Наиме, у ноћи

између 14. и 15. јуна једанаест села на територији општине је поплављено. Уништени су путеви, оштећени мостови, поплављене су куће и помоћне зграде. Екипе предузећа из Алексинца су на терену. Покушава се на сваки начин да се живот у ових једанаест села нормализује, али капацитети локалне самоуправе су ограничени и штета која је нанета превазилази могућности алексиначке локалне самоуправе. Зато је неопходна помоћ државе да се отклоне последице невремена.

Не можемо кривити никога за штету која је нанета. Река Турија или, боље рећи, поток, то је мали бујични поток који преко лета пресуши, али количина падавина била је толика да ништа није могло спречити поплаву.

Потребно је нагласити да се у невољи показује ко је какав човек. Године 2014, иако је и сам Алексинац био поплављен, упутили смо помоћ општини Параћин. Добровољно ватрогасно друштво из Алексинца, са јаким пумпама, са храном и водом, о трошку општине Алексинац, недељу дана је пружало помоћ грађанима Параћина. Данас када је нама потребна помоћ, нема чак ни телефонског позива од стране Пауновића, председника Општине Параћин, а камоли да се помогне у рашчишћавању терена и санацији последица поплава. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

На члан 3. амандман је поднео народни посланик Јован Палалић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 3. амандман је поднео народни посланик Радослав Цокић.

Да ли неко жели реч? (Да.)

РАДОСЛАВ ЦОКИЋ: Поштовани председавајући, колеге посланици, нема човека који не би осудио претњу коју су добили наш колега Владо Бабић и неке друге личности из Владе. Не сумњам да ће МУП брзо пронаћи починиоца, а дотле на прави начин заштитити колегу коме је прећено, као и друге људе који се налазе на овом списку једног човека или организације.

Овде смо у прилици, и ви и ја, да стално слушамо неке лоше вести из Општине Смедеревска Паланка. Мислим да треба полако с тим да престајемо; променило се штошта, дошло је ново руководство после овог убедљивог резултата, па можемо да не говоримо више о крађама и лоповлудима, томе је крај, већ можемо да кажемо да ново руководство активно ради.

Ова реч, проактивност, коју данас користимо права је за ново руководство Општине Смедеревска Паланка, јер је после избора урађено неколико путних праваца. Један је пут који спаја два велика села, Кусадак и Азању, а самим тим и два регионална пута, Смедеревска Паланка – Смедерево и Смедеревска Паланка – Младеновац, као и Смедеревска Паланка – Топола, на индиректан начин.

Још један правац се ради, то је у Паланци Мукерова улица која својим завршетком има за циљ да повеже једним споредним правцем и општину Велика Плана, заправо регионални пут Велика Плана – Смедерево и Велика Плана – Смедеревска Паланка. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

На члан 3. амандман је поднео народни посланик Блажа Кнежевић.

Да ли неко жели реч? (Да.)

БЛАЖА КНЕЖЕВИЋ: Захваљујем, председавајући.

Како функционише локална самоуправа тамо где влада „жути отпад“, најбоље се види на примеру Шапца. С почетка 2018. године, мало-помало у Шабац почињу да долазе највећи политички пропалитети које је Србија икада имала: Јеремић, Ђилас, Стаматовић, Пауновић, уз домаћинство Душана Петровића и Небојше Зеленовића.

Није се дуго чекало, епилог је специјални пријем градоначелника Шапца Небојше Зеленовића и председника Скупштине Немање Пајића код градоначелника Пећи, извесног Газменда, који није скривао задовољство што му поред заставе непризнате и самопрокламоване државе Косово седе два горенаведена политичка идиота из Шапца. Док држава Србија бије битку и покушава да сачува оно што је трећи идиот у овој причи, Вук Јеремић, изместио из надлежности УН, а то је питање Косова и Метохије, да би потврдили свој заједнички карактер ове посете, два климоглавца, Зеленовић и Пајић, потписала су неке документе и уговоре с ознаком републике Косова.

Постављам питање – у чије име су градоначелник Шапца Небојша Зеленовић и председник Скупштине Немања Пајић седели под заставом непризнате и самопрокламоване државе Косова?

Очекујем осуду свих патриота у Србији, нарочито Шапчана. Посебна одговорност је на одборницима Града Шапца који би требало да сазову хитну седницу и смене их са функције. Посебно ту мислим на одборнике тренутно владајуће коалиције, који су после овога ваљда коначно схватили каква је политика Јеремића, Ђиласа, Душана Петровића. Сигуран сам да нису спремни да носе терет овакве издајничке политике, као што сам сигуран да ни грађани Шапца нису гласали за овакву политику.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

На члан 3. амандман је поднела народни посланик Наташа Ст. Јовановић.

Да ли неко жели реч? (Да.)

НАТАША СТ. ЈОВАНОВИЋ: Захваљујем, председавајући.

Поштовани министре, поштоване колеге народни посланици, и даље сам под утиском срамног анонимног писма које је добио наш колега

Бабић и, како је рекао наш председник посланичке групе господин Мартиновић, ово није претња само народном посланику, ово је претња Републици Србији. Зато апелујем на надлежне да учине све како би се пронашао и раскринкао подносилац овог писма.

Поднела сам амандман којим бих указала на то колико је важно да локалне самоуправе учествују проактивно у развоју Републике Србије. Овде, наравно, утичу и очекиване међународне околности најављених економских политика, као и трендови у 2017. години који се настављају у 2018. години, и то привредни раст који би требало да буде већи од 4%. У наредној години очекујемо стабилност, затим очекујемо благи раст запослености, нове инвестиције, да спољни дефицит буде као на прошлогодишњем нивоу.

Ми немамо времена за бацање и зато га не смемо трошити на празне приче, већ искључиво на конкретне акције од којих морамо имати користи. Српска напредна странка има зацртан циљ, којег се морамо држати, да никада не попусти воља и жеља за бољим животом у свим активностима које су од важности за грађане Србије. С Александром Вучићем на челу, нећемо скренути са курса који нас води тамо где су све шансе и прилике које нам се дају у сврху побољшања услова којима подижемо стандарде добијајући подршку ЕУ и целог света. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала.

На члан 3. амандман је поднео народни посланик Владимир Орлић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 3. амандман је поднела народни посланик др Десанка Репач.

Да ли неко жели реч? (Да.)

Изволите.

ДЕСАНКА РЕПАЦ: Захваљујем, господине председавајући.

Желим да поздравим министра са сарадницима. Желим да осудим овај инцидент који се догодио колеги Бабићу и желим да се то што пре разреши, да нам се то више не понови.

Поднела сам амандман који се односи на унапређење здравствене заштите када су јединице локалне самоуправе у питању. Локалне власти у целој Републици Србији имају значајну улогу у текућим реформама земље и обликовању будућности Републике Србије. Будући да је власт на локалном нивоу најближа грађанима, она је у центру демократије.

Реформе спроведене на локалном нивоу јесу оне које грађани могу директно осетити те су стога одговорност и децентрализован приступ њиховом спровођењу од пресудног значаја. Локалне самоуправе су одговорне за пружање великог броја важних услуга грађанима, као и за велики део инвестиција и инфраструктурне и комуналне службе.

Још 2009. године представљен је Акциони план за припрему јединица локалне самоуправе у Србији за процес европских интеграција. Преко 60% европског законодавства примењује се на локалном нивоу.

Хтела бих нешто да кажем о локалним самоуправама на територији АП Војводине од 2000. до 2016. године када је здравство у питању. Лошом политиком Демократске странке у локалним самоуправама Војводине уништено је све што је могло да се уништи, па и здравствени систем, све у здравству осим људског ресурса, а чак је и он окрњен.

ПРЕДСЕДНИК: Хвала, време.

На члан 3. амандман је поднео Маријан Ристичевић.

Изволите.

МАРИЈАН РИСТИЧЕВИЋ: Даме и господо народни посланици, пољопривреда јесте шанса Републике Србије која досад није коришћена, пре свега заслугом странке бившег режима која је субвенције углавном делила само себи и својим пријатељима.

Дакле, ја верујем да модернизација, кооперација и прерада што ближе месту производње могу да буду шанса не само за пољопривреду, већ то може да има и демографски потенцијал, односно да становништво које сада живи на селу буде задржано, да се отвори могућност да се појединци врате, не само да се баве пољопривредном производњом већ да се баве прерађивачком индустријом.

Мислим да је велика шанса у воћарству, повртарству и да пољопривредници убудуће, а већ дајемо субвенције, буду власници складишних капацитета, да на такав начин одлажу своју робу да могу кроз неколико месеци да сачекају бољу цену, да сачекају купца и тако избегну побуне и блокаде путева, односно протесте којима су годинама изложени.

Такође, мислим да сточарство даје велику шансу зато што ми имамо 0,33 грла по хектару пољопривредног земљишта, а европски просек је око један. Уколико бисмо то урадили, добили бисмо око три и по милиона грла. Не бисмо извозили милионе тона пшенице, а заузврат увозили месо сумњивог квалитета, већ бисмо били извозници меса. Та три и по милиона грла, само живе ваге, вредела би око три и по милијарде; прерађено, не у финални производ, то би вредело најмање седам милијарди. На такав начин бисмо стекли више новца не само у пољопривреди и преради.

Ја се залажем за то да пољопривредници могу кроз складишне капацитете и прерађивачку делатност да оно што евентуално изгубе на њиви надокнаде тиме што ће у складишту нешто зарадити, што је пракса у развијеним земљама, навешћу пример Данске. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК: На члан 3. амандман је поднео народни посланик Иван Манојловић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 3. амандман је поднео народни посланик Драган Савкић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 3. амандман је поднео народни посланик Бранимир Ранчић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 3. амандман је поднео народни посланик Марко Атлагић.

МАРКО АТЛАГИЋ: Уважена председнице Народне скупштине, господине министре са сарадницима, даме и господо народни посланици, без убрзане активности локалних самоуправа нема развоја васпитања и образовања, поготово његовог главног задатака – развоја љубави према својој отаџбини.

Да је бивши министар пољопривреде досовског режима и професор универзитета, Драган Веселинов, имао развијене патриотске осећаје, не би 10. јуна 2018. године изјавио: „Ми морамо радити на томе да Република Војводина неће угрозити будућност дођоша“. Или, да је Чедо Јовановић, звани „Чедо Шмркач“, имао патриотске осећаје, не би 26. октобра 2012. године изјавио: „Војводини треба дати пуни суверенитет и признати је као независну земљу“. Или, да је Ненад Чанак, звани „Нешо Гица“ или „Вепар од Каталоније“, имао патриотске осећаје, не би 5. марта 2017. године изјавио: „Спреман сам да признам независност Косова и Метохије“. Или, да је Саша Јанковић, звани „Сале Прангија“, имао патриотске осећаје, не би 7. августа 2017. године изјавио: „Србији је у интересу да Косово уђе у Интерпол, а тиме и призна независност Косова“.

Све што је друг Тито саградио, Слободан Милошевић сачувао, уништила је „жута олош елита“ плачкашком приватизацијом, а Александар Вучић поново изграђује.

Зато је овај амандман важан, да се не би у будућности, даме и господо, јављали политичари као што су Чедо Јовановић звани „Шмркач“, Ненад Чанак звани „Вепар од Каталоније“, Саша Јанковић звани „Сале Прангија“, Драган Веселинов „Убица са Семафора“, који немају ни морала, ни части, ни стида, људи без образа који раде на разбијању наше отаџбине. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК: Хвала.

На члан 3. амандман је поднео посланик Милија Милетић.

На члан 3. амандман је поднела Александра Мајкић.

Да ли жели реч?

Изволите.

АЛЕКСАНДРА МАЈКИЋ: Захваљујем, председнице.

Даме и господо народни посланици, поднела сам амандман на члан 3, којим се додатно дефинише проактивност локалних самоуправа и повезује ефикасност локалне самоуправе.

Проактивна локална самоуправа је она која преузима контролу над надлежностима и ресурсима којима располаже, поставља јасне стратешке циљеве и константно ради на њиховом остварењу. Иако није у изворној надлежности локалне самоуправе, оно што је најбитније за сваку локалну самоуправу јесте, пре свега, привлачење инвестиција и запошљавање људи на територији локалне самоуправе.

Пример таквог привлачења инвеститора и подстицања запошљавања имамо у Кикинди, која је прошле године донела Одлуку о накнади за заштиту и унапређење животне средине. Том одлуком је смањена такса за заштиту животне средине компанијама у инвестиционим циклусима, тј. компанијама које проширују капацитете и обнављају опрему, а самим тим стварају услове за нова запошљавања. Ово умањење таксе зависи од висине инвестиција и може да се умањи до максимално 50%, а доступно је свим правним лицима на територији града Кикинде. Ову погодност користио је француски *Le Belier* претходних година, а тренутно је користи *Zoppas* у Кикинди. Захваљујем.

ПРЕДСЕДНИК: На члан 3. амандман је поднео Живан Ђуришић.

Изволите.

ЖИВАН ЂУРИШИЋ: Поштовани председавајући, поштовани министри са сарадницима, поштовани народни посланици, овај амандман поднео сам на члан 3. Предлога закона о изменама и допунама Закона о локалној самоуправи, којим се врши измена у члану 13. Закона о локалној самоуправи, а члан дефинише сарадњу и удруживање локалних јединица самоуправе ради остваривања заједничких циљева, планова и програма рада. Овим чланом регулисана је сарадња локалне јединице самоуправе са јединицама локалне самоуправе других држава, у оквиру спољне политике Републике Србије, а све у складу с Уставом и законом Републике Србије.

Мој амандман гласи: „У члану 3. Предлога закона о изменама и допунама Закона о локалној самоуправи, којим се врши измена у члану 13. Закона о локалној самоуправи, додаје се нови став 3, који гласи: ’Проактивност у јединицама локалне самоуправе обезбеђује свеукупни развој Републике Србије с посебним освртом на побољшање функционалности правосуђа’“.

Само да подсетим народне посланике и све грађане Србије да је председник Александар Вучић у свом експозеу приликом избора Владе 2014. године између осталог навео да је завршетак реформе правосуђа један од битних стубова за нормално функционисање привреде, државне управе и стварање сигурног амбијента за страна улагања.

Користим прилику да изнесем неколико података о раду локалне самоуправе, општине из које долазим, Велике Планае, и то о раду локалне

самоуправе од конституисања Скупштине општине када је одговорност за вођење локалне самоуправе преузела Српска напредна странка. За ове две године вођена је активна политика привлачења нових инвестиција и отварања нових радних места.

Активном сарадњом са стечајним управницима локална самоуправа је допринела убрзању и окончању стечајних поступака, излагању продаји имовине стечајних дужника: хотела „Плана“, млекаре „Плана“ и конфекције „Перкон“.

Покренуте су и потпуно нове инвестиције у новим објектима. У индустријској зони у Великој Плани 1. јуна 2016. године отпочела је производњу кланица пилића, која тренутно запошљава 145 радника, вредност инвестиције је два милиона евра. Такође, у индустријској зони у току је изградња млекаре, вредност инвестиције је 3,5 милиона евра; очекује се да пре краја 2018. године отпочне са радом и запосли педесет радника. У индустријској зони у Милошевцу приводе се крају радови на изградњи најсавременије фарме пилића, вредност инвестиција је преко два милиона евра. Очекује се да се у горенаведеним привредним друштвима до краја године запосли нових 200 радника, а у току 2019. године нових 370 радника.

У дану за гласање гласају за закон о изменама и допунама овог закона.

ПРЕДСЕДНИК: На члан 3. амандман је поднела народни посланик Јелена Жарић Ковачевић.

Да ли неко жели реч?

Реч има народни посланик Јелена Жарић Ковачевић.

ЈЕЛЕНА ЖАРИЋ КОВАЧЕВИЋ: Захваљујем, председавајућа.

Даме и господо народни посланици, Министарство државне управе и локалне самоуправе и јединица локалне самоуправе из које ја долазим одлично сарађују; сви пројекти који су за град Ниш планирани од стране Владе Републике Србије, а да је ово министарство укључено на било који начин, спроводе се на време и онако како је то планирано.

Процес модернизације државне управе се, наравно, односи и на функционисање Градске управе у Нишу, односно на тежњу да и она ради одговорније и ефикасније, пружајући услуге становницима Ниша на задовољавајућем нивоу. У томе је Ниш увек имао стручну и техничку подршку од стране Министарства државне управе и локалне самоуправе.

Након рационализације броја запослених у управи, која је била нужна, наставља се са оптимизацијом процеса рада и инвестирањем у унапређење знања и вештина запослених али и стварањем бољих услова за њихов рад. У складу са таквом намером Владе, радиће се на изменама закона које се односе на начин провере знања и вештина приликом

запошљавања, професионални развој запослених и награђивање по заслугама.

С друге стране, наставља се са реформом система плата, јер само транспарентан, праведан и управљив систем кадрова и плата може подићи мотивацију запослених, што на крају доприноси и квалитетнијим услугама које управа пружа грађанима. Управа је успешна онолико колико су грађани задовољни, а то је примарни циљ свих реформских мера Владе Републике Србије. Захваљујем.

ПРЕДСЕДНИК: На члан 3. амандман је поднео народни посланик Бобан Бирманчевић.

Да ли неко жели реч?

Реч има народни посланик Бобан Бирманчевић.

БОБАН БИРМАНЧЕВИЋ: Поштована председавајућа, поштовани министре, поштоване колеге посланици, проактивност локалне самоуправе управо је везана за члан 3. на који сам поднео амандман. Управо је тај члан најгрубље нарушен понашањем градоначелника Шапца и председника Скупштине града Шапца, који су својом посетом Скупштини општине Пећ и градоначелнику Пећи, под окриљем заставе непостојеће државе Косово, најгрубље нарушили све законске али и људске норме у Републици Србији.

Колико кошта част једног слободарског града и слободарског народа, колико кошта да неко у име остатака „жутог предузећа“ седне и преговара с неким у Пећи, под окриљем косовске државе која, наравно, не постоји и коју ми никада нећемо признати, питање је за градоначелника Зеленовића али и његове налогодавце: Ђиласа, Петровића, Вука Јеремића и остале. Они свакако не представљају моје Шапчане, не представљају Србију, него представљају себе и остатке „жутог предузећа“.

Оно што морам питати министра – после две године власти, када грађани у Шапцу немају нити један глас који би дали Душану Петровићу и Небојши Зеленовићу, како грађани да се захвале таквом градоначелнику, који је на власт дошао куповином гласова, лагао за инвестиције, трошио буџет без покрића и на изборима за савет месне заједнице добио од грађана града Шапца једну велику нулу? Како грађани да се захвале том градоначелнику? Да је имао образа и части, он не би правио неред и учествовао у стварању слике која није реална и лажно представља Србију, него би, да је имао образа и части, поднео оставку на ту функцију и дозволио да грађани Шапца поново одлуче о томе ко ће их водити у наредном периоду. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК: На члан 3. амандман је поднела народни посланик Студенка Ковачевић

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 3. амандман је поднео народни посланик Бранко Поповић.
Реч има народни посланик Бранко Поповић.

Изволите.

БРАНКО ПОПОВИЋ: Захваљујем, председнице.

Даме и господа народни посланици, претпоставка развоја наше државе је добра координација Владе Републике Србије са општинама и градовима, пре свега у препознавању кључних проблема у јединицама локалне самоуправе а затим и у реализацији пројеката од виталног значаја за грађане.

Поред континуираног улагања у здравство у Новој Вароши, куповином медицинске опреме, санитетских и теренских возила и адаптацијом здравствених објеката, Општина Нова Варош веома активно ради на креирању нових идеја и нових пројеката које усмерава ка бројним конкурсима државе. Већина ових пројеката је добила зелено светло па је преко четрдесет милиона динара одобрено у протеклих неколико месеци. Скоро 24.000.000 динара одобрено је за израду пројектно-техничке документације, а затим и за проширење и комплетно уређење Трга војводе Петра Бојовића. Девет милиона динара одвојено је за последњу фазу реконструкције зграде основне школе, четири милиона за модернизацију и унапређење рада Општинске управе, четири милиона за пројекат проширења Завичајног музеја и седам милиона за адаптацију предшколске установе, као и адаптацију сеоских основних школа.

Пре неколико дана почела је изградња трафостанице у Радоињи код Нове Вароши, која ће дугорочно обезбедити квалитетно напајање електричном енергијом потрошача на подручју Нове Вароши, Прибоја, Пријеполја, Чајетине, Новог Пазара, Сјенице, Рашке и Тутина. Вредност ове веома важне инвестиције је преко осам милиона евра.

Реализација свих ових пројеката показатељ је да Влада Републике Србије стреми свеукупном развоју државе и подизању животног стандарда свих њених грађана. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК: На члан 3. амандман је поднео народни посланик Верољуб Арсић.

Изволите.

ВЕРОЉУБ АРСИЋ: Даме и господа народни посланици, у вези с изменама и допунама Закона о локалној самоуправи, највише је, чини ми се, бивши режим користио то време да оптужује Владу Републике Србије и Народну скупштину како се наводно смањују приходи локалних самоуправа. То јесте њихово право, међутим, заборавили су једну другу обавезу док су руководили тим општинама, а то је да су локалне самоуправе прво место где грађани остварују своје основне потребе према државним органима.

Тако да ми се чини да је један од разлога тај што садашње локалне самоуправе не само да треба него и морају да прате законодавни оквир Републике Србије, да прилагођавају своје капацитете и органе управе да би могле та очекивања која грађани имају од њих заиста и да реализују. То је основни задатак локалне самоуправе. Може да буде дискусија око тога да ли је то усклађивање са законодавством Европске уније ради самог приступања или усклађивање ради остваривања права и потреба које имају грађани. Ваљда свако од нас жели да Република Србија и сви њени органи власти, без обзира на ниво власти, испуњавају захтеве које грађани очекују.

А они који су из бившег режима, те захтеве најчешће нису испуњавали, по принципу „мора да ти фали један папир“, да би неког службеника, неког начелника, неког председника општине наградио ковертом. Захваљујем.

ПРЕДСЕДНИК: На члан 3. амандман је поднео Младен Лукић.

Да ли желите реч?

Изволите.

МЛАДЕН ЛУКИЋ: Захваљујем, председнице.

Дана 21. јануара 2014. године у Бриселу је одржана прва међувладина конференција између Србије и Европске уније, чиме је означен почетак приступних преговора на политичком нивоу. Од тада се интензивира активност свих нивоа власти, укључујући јединице локалне самоуправе, да у оквиру својих надлежности, преко својих органа, прате процесе европских интеграција Републике Србије и развијају за то потребне административне капацитете, односно да врше потребне реформе како би спремно дочекале затварање преговарачких поглавља и прикључење Србије Европској унији.

На том пољу постигнут је огроман напредак у професионализацији службеника, подизању нивоа стручности и односа са грађанима, тако да се све чешће могу срести службеници који су љубазни и грађанима на услузи, а све ређе мрзовољни и бахати службеници који мисле да су грађани ту ради њих, а не обрнуто. Локалне самоуправе углавном постају модерне и ефикасне, истински сервис грађана. Такође, систематизације и системски акти прилагођавају се потребама локалне средине и грађана, чиме се омогућава грађанима да лакше остварују своје потребе и утире се пут за долазак инвеститора у локалне средине.

Премијерка Ана Брнабић, као тадашња министарка локалне самоуправе, прву радну посету имала је баш у Бајиној Башти, где је 21. августа 2016. године обишла клизишта и бујице у селу Дуб настале услед обилних падавина. Тиме је јасно ставила до знања да Влада брине о проблемима локала, као и да се обиласком локалних самоуправа боље

уознаје са потребама локалног становништва и лакше се опредељују приоритети приликом расподеле буџетских средстава. Захваљујем на пажњи.

ПРЕДСЕДНИК: На члан 3. амандман је поднео Драган Вељковић. Изволите.

ДРАГАН ВЕЉКОВИЋ: Хвала, председнице.

Даме и господо народни посланици, полазећи од нашег главног стратешког циља, приступања ЕУ, као и чињенице да је локална самоуправа дефинисана као најважнији адресар европског законодавства будући да је између 60% и 70% свих европских директива адресирано управо на јединице локалне самоуправе, сасвим је логично и нормално што је суштина измене и допуне одредбе члана 3. предложеног закона уређивање питања могућности да јединице локалне самоуправе прате процес интеграција Републике Србије и у том смислу развијају своје административне капацитете.

Наиме, процес друштвене трансформације, која се неминовно одвија на путу једне државе ка њеном чланству у ЕУ, подразумева важну и активну улогу локалних самоуправа, те њихово позиционирање као незаобилазних актера у преузимању, прилагођавању и провођењу европских правних и политичких тековина и вредности.

Као самостални облик јавне управе који је најближи грађанима, њиховим потребама и свакодневним изазовима, локална самоуправа је задужена за регулацију и вршење јавних послова у многим друштвеним пословима. Због тога она мора имати важну улогу у процесу евроинтеграција, јер од способности и капацитета локалних заједница у великој мери зависиће успех и временски оквир приступног процеса.

Преговарање о различитим приступним пословима биће незамисливо без координације и сарадње са локалним самоуправама, с обзиром на то да се нека од кључних поглавља односе на социјална питања, запошљавање, заштиту животне средине, пољопривреду, енергетику, рурални развој, здравље и др., управо она питања која се најефикасније решавају на нивоу локалних заједница и за која су оне непосредно надлежне.

Такође, повлачење финансијских средстава из фондова ЕУ за локални и регионални развој, те размена искустава и имплементација европских стандарда и решења, главни су бенефити који треба да мотивишу локалне самоуправе на један проактивни приступ у самом интеграционом процесу.

Из свих напред наведених разлога, СНС подржава предложене измене које воде ка оснаживању капацитета за укључивање и могуће учешће у скринингу и процесу преговарања.

ПРЕДСЕДНИК: Хвала.

На члан 3. амандман је поднео Милован Кривокапић.

Изволите.

МИЛОВАН КРИВОКАПИЋ: Хвала, председнице.

Кроз члан 3, односно постојеће ставове урађене су измене и допуне, на које сам поднео амандман 3, којим се додаје став 3, који гласи: „Проактивношћу јединица локалне самоуправе обезбеђује се свеукупни развој Републике Србије с посебним акцентом на неразвијене општине“.

Процеси друштвене трансформације који се неминовно одвијају на путу једне државе ка њеном пуном чланству у ЕУ подразумевају важну и активну улогу локалних самоуправа и њихово позиционирање као незаобилазних актера у преузимању, прилагођавању и спровођењу европских правних и политичких тековина и вредности.

Локална самоуправа, у складу са прокламованим принципом према којем одлучивање о заједничким питањима треба да буде пренесено на најнижи могући ниво друштва, самим тим има веома важну улогу у процесу прилагођавања националног, институционалног и законодавног оквира са нормативном праксом ЕУ.

Као самостални облик јавне управе који је најближи грађанима, њиховим потребама и свакодневним изазовима, локална самоуправа је задужена за регулацију и вршење јавних послова у многим друштвеним областима. Због тога она мора имати и важну улогу у процесу евроинтеграција, јер од способности и капацитета локалних заједница, пре свега административних, материјалних и персоналних, у великој мери зависи успех и временски оквир приступног процеса.

Локалне самоуправе у нашој држави раде на оснаживању капацитета за укључивање и могуће учешће у скринингу и процесу преговарања, оспособљавању локалних власти и институција и развоју мреже локалних службеника.

Локалне самоуправе, које су грађанима најнепосреднији облик вршења власти, у време претходне владе биле су неправедно занемарене и стављене на маргину за многа питања.

Узимајући у обзир напред наведено, мишљења сам да би, поред начина дефинисаних у члану 3, требало додатно дефинисати да се проактивношћу јединица локалне самоуправе обезбеђује свеукупни развој...

ПРЕДСЕДНИК: Хвала.

На члан 3. амандман је поднео посланик Мирко Крлић.

Изволите.

МИРКО КРЛИЋ: Хвала, госпођо председавајућа.

Мој амандман тиче се односа културе и локалне самоуправе и вероватно би имао сасвим другу тематику да данашња седница није почела од стране једне опозиционе народне посланице, за коју мислим да заиста зна много када прича о култури, али на један врло ружан начин, када је покушано да локална самоуправа у Вршцу буде оптужена да је гасила слободу медија и слободу уметничког израза тиме што је представа „Мој избор – зашто слушама Марчела“ скинута са фестивала у Вршцу.

Имам неку обавезу, јер се и у Скупштини бавим културом и информисањем, да управо одговорим на овакву врсту оптужби према Српској напредној странци, према локалној самоуправи у Вршцу која наводно гуши слободу културе, слободу израза, слободу младих људи, што је јако важно, јер та дуодрама за тему има образовање младих људи и њихово ангажовање у друштву.

Могу рећи, врло одговорно, да је изречен низ неистина. Прво, представа у Вршцу на фестивалу није отказана, већ није имала техничке могућности јер организатор није обезбедио разглас и све потребне додатне ствари да би представа могла да се одигра. То је прва ствар. А друга ствар, та иста представа је 2. новембра 2016. године понуђена да се игра у општини Чукарица. У Општини Чукарица на власти је СНС. Наравно, директор Мишко Ракочевић је потпуно отворено, с пуном слободом уметничког изражавања, дозволио да се таква представа одигра. Та представа је продала пет карата, и сам је организатор одустао од представе.

Према томе, све што је речено за то, обична је лаж, инцидент и покушај да се поново прави хаос у једној малој локалној заједници као што је Вршац.

ПРЕДСЕДНИК: Хвала вам.

На члан 3. амандман је поднео посланик Горан Николић.

Да ли жели реч? (Не.)

На члан 3. амандман је поднео посланик Радован Јанчић.

Изволите.

РАДОВАН ЈАНЧИЋ: Захваљујем, госпођо председавајућа.

Поштовани народни посланици, Предлогом закона о изменама и допунама Закона о локалној самоуправи којим се врше измене у члану 13. Закона о локалној самоуправи уређује се питање могућности јединице локалне самоуправе у оквиру којих ће оне, преко својих органа, пратити процес европских интеграција Републике Србије и развијати своје административне капацитете. На путу европских интеграција од посебне важности је да локалне самоуправе подижу своје капацитете и буду

активни учесници тог процеса, да прате и примењују промене које се планирају као последице истих.

Питање је да ли све локалне самоуправе ове послове могу успешно обављати с постојећим бројем запослених, посебно када су у питању пограничне општине, узимајући у обзир да су поједине већ успоставиле висок степен сарадње с општинама из суседних земаља, а поштују закон о начину одређивања максималног броја запослених у јавном сектору. То је случај када је у питању општина Нови Кнежевац, из које долазимо, где у Општинској управи данас ради свега 37 запослених.

И поред ове чињенице, претприступним фондовима доставили смо осам пројеката по основу ИПА пројеката прекограничне сарадње, пет по основу сарадње Србије и Мађарске и три Србије и Румуније, по којима је одобрено 1.200.000 евра, од чега је за Општину Нови Кнежевац 750.000, чија је реализација у току. Ови пројекти значајно ће унапредити рад локалне самоуправе и допринети свеукупном развоју Републике Србије.

Србија је на путу убрзаног развоја. У Србији се већ боље живи. Стандард грађана је на вишем нивоу, стопа незапослености је на историјском минимуму, о чему говоре све релевантне међународне институције, а грађани на бројним изборима од 2012. године до данас кажу да је то резултат одговорне политике Српске напредне странке и њеног председника господина Александра Вучића. Захваљујем.

ПРЕДСЕДНИК: На члан 3. амандман је поднео посланик Жарко Мићин.

Да ли жели реч? (Не.)

На члан 3. амандман је поднела посланик Борка Грубор.

Изволите.

БОРКА ГРУБОР: Захваљујем, председнице.

Локална самоуправа је најповољнији облик за утврђивање потреба грађана и планирање материјалних ресурса за њихово остварење. Као самостални облик јавне управе који је најближи грађанима, њиховим потребама и свакодневним изазовима, локална самоуправа је задужена за регулацију и вршење јавних послова у многим друштвеним областима. На овај начин ће локалним властима бити дозвољено да у што већој мери прилагођавају спровођење закона локалним условима.

Локалне самоуправе су одговорне за пружање великог броја важних услуга грађанима, за велики део инвестиција у инфраструктуру и комуналне службе, као и установе од значаја за развој Републике Србије и развој здравства на локалном нивоу.

У оквиру својих надлежности, а у складу са спољном политиком Републике Србије, уз поштовање територијалног јединства и правног поретка Републике Србије и у складу с Уставом и законом, јединице

локалне самоуправе могу да сарађују и удружују се ради остваривања заједничких циљева, планова и програма развоја, као и других потреба од заједничког интереса. Ради њиховог остваривања, могу удруживати средства и образовати заједничке органе, предузећа, установе и друге организације и службе.

Значи, на овај начин дата су широка овлашћења да, у интересу грађана Републике Србије, проактивним деловањем локална самоуправа може да подстакне привредни развој, равномерни регионални развој, унапређује конкурентност домаће привреде, подстиче развој производног занатства и услужних делатности, подстиче запошљавање и развој тржишта капитала, самим тим, изврши утицај на развој здравствених институција и здравства уопште.

Локална самоуправа је равноправни партнер републичким органима у смислу деловања на добробит грађана и развој Републике Србије. Захваљујем.

ПРЕДСЕДНИК: Хвала.

На члан 3. амандман је поднела народни посланик Маја Мачужић Пузић.

Није ту.

На члан 3. амандман је поднела Љубица Мрдаковић Тодоровић.

ЉУБИЦА МРДАКОВИЋ ТОДОРОВИЋ: Хвала, председнице.

О јавном здрављу и унапређењу нашег здравственог система говорио је и господин Александар Вучић у свом експозеу из 2016. године: „Међу приоритетима здравственог система Србије у наредном периоду свакако ће бити континуирано спровођење скрининг програма и побољшање превентиве на свим нивоима. Осим што пружају много веће шансе за излечење, правовремени скрининг програми и превентива омогућавају уштеду за здравствени систем на име скупоцених трошкова лечења примарног обољења и његових последица“.

Акција бесплатних превентивних прегледа, коју је у циљу ране дијагностике и промоције превенције као најефикаснијег начина бриге о сопственом здрављу покренуло Министарство здравља у периоду септембар 2017. године – мај 2018. године, изазвала је велико интересовање грађана који су масовно одлазили у здравствене установе како би се превентивно прегледали.

Велику подршку и значајно интересовање грађана за ову акцију Министарства здравља посебно потврђује податак да је у девет дана акције прегледано више од 170.000 грађана Србије, односно близу 20.000 грађана сваке последње недеље у месецу. Од тог броја, код више хиљада грађана превенирано је озбиљно обољење, што је најзначајнији резултат ове акције.

Посебност ове акције јесте у томе што су преглед могли да обаве и грађани који из било ког разлога немају здравствено осигурање. Највеће интересовање грађана забележено је за мамографске и гинеколошке прегледе, кардиолошке, дерматолошке, офталмолошке прегледе, као и контроле холестерола, триглицерида и друге лабораторијске анализе.

Министарство здравља ће, у складу с исказаним огромним интересовањем грађана за бесплатне превентивне прегледе, наставити с организовањем оваквих и сличних акција.

ПРЕДСЕДНИК: Хвала.

На члан 3. амандман је поднела Јасмина Обрадовић.

На члан 3. амандман је поднела Александра Малетић.

На члан 3. амандман је поднела Сандра Божић.

На члан 3. амандман је поднео др Михаило Јокић.

Изволите.

МИХАИЛО ЈОКИЋ: У вези с приходима локалне самоуправе, мислим да једну трећину буџета сваке општине или сваког града треба да чине изворни локални приходи а у структури изворних локалних прихода круцијално место или прво место треба да садржи, и садржи тренутно, порез на имовину.

Када је у питању порез на имовину, ја се залажем, односно наша странка се залаже за то да број грађана који плаћају порез на имовину буде све већи. Када би сви грађани плаћали порез на имовину, тај порез био би мањи. Значи, морамо се трудити да легализацијом тај обим буде све већи, да цена по квадратном метру буде што мања и, с друге стране, да та процентна стопа о којој сам говорио, која може бити 0,2, 0,3, 0,4%, не буде у свакој општини 0,4%.

Још једна ствар која је врло битна – када грађани добију решење о порезу на имовину, годишње решење, онда то годишње решење мора да садржи тренутно стање, тренутну обавезу коју грађанин има према држави. О чему се ради? Прва два плаћања су аконтације и појављује се мала разлика о којој грађанин нема сазнање. Та разлика коју грађанин не плаћа, стално се увећава, као грудва снега. Због тога се залажем за то да Министарство наложи локалним самоуправама да уз годишње решење иде обавештење какво је тренутно финансијско стање, или које су тренутно обавезе сваког грађанина када је у питању порез на имовину. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК: На члан 3. амандман је поднела Ивана Николић.

Да ли жели реч? (Не.)

На члан 3. амандман је поднео Љубиша Стојмировић.

На члан 3. амандман је поднео Ненад Митровић.

На члан 3. амандман је поднео Марко Зељуг.

Изволите.

МАРКО ЗЕЉУГ: Захваљујем, председавајућа.

Проактивност локалне самоуправе у Предлогу закона треба да обезбеди слободу иницијативе и покретања пројеката од интереса за грађане, у циљу развоја локалне самоуправе, као и укупан развој Републике Србије.

Доласком СНС-а на власт у Београду и формирањем тима који је имао задатак да реши све нагомилане проблеме који су настали за време тајкунске власти Драгана Ђиласа, затечен је укупан дуг Града у износу од 1.200.000.000 евра. Одговорним располагањем буџетом и реализацијом инвестиција данас је тај дуг сведен на дупло нижи ниво.

Градска јавна предузећа, која су била стециште јавашлука и „машина“ за извлачење новца грађана Београда за лично богаћење, после увођења реформи и оптимизације броја запослених данас стварају добит. Најдрастичнији пример је „Паркинг сервис“, који суштински добија ресурс јавне површине финансиран од ресорног секретаријата на управљање, а обавеза предузећа била је да наплати таксу. Године 2014. „рупа“ у каси тог предузећа била је сто милиона динара. Већ 2016. године, по извршеним променама, добит истог предузећа достигла је 730.000.000.

Слична, ако не и гора, ситуација била је у градским општинама где је владала Демократска странка. Навешћу пример Градске општине Сурчин из које долазим, где је бивша власт покушала отимање одборника да би задржала власт, да би сакрила своја криминална дела. Дуг касе са јавним предузећима износио је 500.000.000 динара, што превазилази буџетски оквир Градске општине Сурчин. Затечен је енорман број непотребно партијски запослених људи, као и број људи у комисијама које се никада нису састајале а месечно су коштале грађане Сурчина три милиона динара. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК: На члан 3. амандман је поднео Милосав Милојевић.

МИЛОСАВ МИЛОЈЕВИЋ: Уважена председнице Народне скупштине, цењени министре, даме и господо, желим да изразим уверење да је ово једна од најважнијих тема о којима дискутујемо. У претходним обраћањима по амандманима истакао сам важну сарадњу локалних самоуправа и државних органа. Рекао сам да верујем да само са јасном визијом и поштовањем статута једна општина или град могу ићи напред.

Сада бих се надовезао на претходно излагање и казао да, као што и сам израз значи, ништа од тога не би било могуће уколико нема проактивног приступа, односно самоиницијативно, смело, са свесним преузимањем одговорности и контроле над оним што желите остварити, можемо доћи до напретка и развоја.

Управо овај елемент чини окосницу развоја приватног сектора, то је оно што модеран послодавац тражи од свог радника: креативност, преузимање одговорности, иницијативе. Модеран живот 21. века то захтева.

Општина Аранђеловац је током протеклих година добила више од двадесет милиона евра помоћи од Владе Републике Србије, кроз разне програме и за многе намене. Урађене су десетине километара локалних и магистралних путева, извршена санација школа, вртића, библиотеке, музеја, зграде суда, културних и историјских споменика. Започињу се велики пројекти реконструкције болнице, спортских хала и много тога што је суштински важно за функционисање и развој града.

Многи од пројеката су деценијама стајали и били заборављени под дубоким слојем прашине. Доласком СНС-а на власт, визијом Александра Вучића, почела је поново да се развија свест колико је заправо важно радити битне ствари, колико је значајно покушати и учинити све да би се једна локална јединица, град, општина развили.

Управо проактивним приступом, са идејом и жељом, дошло се до тога да нешто што није рађено деценијама, за шта су многи мислили да ће заувек остати мртво слово на папиру, одједном постане реалност. То се постигло само и једино захваљујући жељи и вољи људи из локалне самоуправе, с једне, односно разумевањем и познавањем проблематике људи из државних органа, с друге стране. То је јасан образац како треба ићи даље. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК: На члан 3. амандман је поднела Станија Компировић.

Изволите.

СТАНИЈА КОМПИРОВИЋ: Захваљујем, председавајућа.

Мој амандман на члан 3. односи се на свеукупни развој Републике Србије, с посебним освртом на унапређење правосуђа.

Главни циљ унапређења правосуђа и унапређења рада правосудних органа јесте увођење нових и побољшаних методологија рада, побољшање комуникације с јавношћу, унапређење професионалних компетенција, ревизија релевантног законодавног оквира, ефикасност правосуђа у целини са фокусом на мрежи судова опште надлежности и јавних тужилаштава.

У циљу унапређења правосуђа потребно је наставити са стручним усавршавањем носилаца правосудних функција како би се обезбедило да се они придржавају највиших стандарда компетентности, понашања, интегритета, професионализма и одговорности. Без адекватно обученог административног и техничког особља у судовима и јавним

тужилаштвима нема ни квалитетног и ефикасног рада ових органа, те је стога потребно стално радити на њиховој обуци и стручном усавршавању.

Унапређење ефикасности, квалитета рада, као и стварање подстицајног радног окружења с циљем остварења најбољих резултата остају приоритети у наредном периоду. Као што је и стварање економски снажног и стабилног друштва приоритет и пут политике којом нас води наш председник, па зато тежимо да идемо путем бољег и напред. Захваљујем.

ПРЕДСЕДНИК: На члан 3. амандман је поднео Владимир Ђукановић.

На члан 3. амандман је поднела Јелена Мијатовић.

На члан 3. амандман је поднео Миодраг Линта.

На члан 3. амандман је поднео Марко Парезановић.

Изволите.

МАРКО ПАРЕЗАНОВИЋ: Захваљујем, председнице.

Мислим да је за сваку локалну самоуправу јако важно да изгради тај партнерски однос са свим републичким институцијама, од Владе Републике Србије, преко министарстава до јавних предузећа. То могу најбоље да илуструјем на примеру мог града Чачка. Пре пар месеци сам имао то задовољство да са свима вама и свим грађанима поделим једну лепу вест, да је Град Чачак ушао у завршну фазу преговора са великом немачком компанијом „Форверк“, компанијом која се бави производњом резервних делова за аутомобилску индустрију и која би требало у граду Чачку да запосли између 1.200 и 1.500 грађана у наредних неколико година. Сада могу да кажем да је пре неколико дана потписан уговор и да у првој половини јуна можемо очекивати камен темељац, а већ у јануару да ће та фабрика почети да запошљава грађане и ради.

Све то не бисмо могли да урадимо да нисмо имали савршен однос и са Владом Републике Србије и са надлежним министарствима и са јавним предузећима и да за кратко време нисмо изградили једну потпуно нову индустријску зону, у коју је уложено преко пет милиона евра.

Када смо у Граду Чачку разговарали о овој теми и када је она била на седници Скупштине града, само једна политичка организација је била против ове инвестиције, против отварања нових радних места. Мислим да не морам чак ни да вам говорим о којој политичкој организацији се ради, да ћете сигурно сами препознати.

Када се створи повољна инвестициона клима, стекну потребни инфраструктурни предуслови, када се заврти точак инвестиција, онда тамо где је једна инвестиција, ту је и друга. Када многи страни инвеститори чују да је једна тако велика и озбиљна компанија дошла у град Чачак, онда се и они лакше одлуче да начине исти корак. Мислим да ћу већ у наредних

двадесет дана имати поново то задовољство да са свима вама и са грађанима Чачка поделим још једну лепу вест, а то је да ће у граду Чачку бити отворена још једна фабрика и да ће у град Чачак доћи још једна респектабилна и реномирана страна компанија.

ПРЕДСЕДНИК: На члан 3. амандман је поднео посланик Зоран Бојанић.

Изволите.

ЗОРАН БОЈАНИЋ: Захваљујем.

Утисак ми је у данашњој поподневној расправи, утисак који управо гледам, да целог дана нема ни једног јединог посланика бивше Демократске странке, у било ком агрегатном стању. Ово је тема која њих уопште не интересује. Били су ту кад су била посланичка питања и жалили су се, изнели пар неистина и отишли. Лепо, а брину се о народу и о ономе што се дешава у нашој држави.

Да сам са свим својим предлозима амандмана на правом путу, управо ми говори овај члан закона, односно измена и допуна Закона о локалној самоуправи. Да Влада Републике Србије и председник Републике Србије раде праву ствар и државу Србију и све нас воде правим путем, управо говори и оно што сам хтео да истакнем кроз амандман на члан 3 – економски одрживи развој Републике Србије.

Када то говорим, пре свега мислим на онај део где се говори у овом члану да све локалне самоуправе морају бити упознате са свим дешавањима која су на нивоу Републике Србије, а пре свега се говори о европским интеграцијама. Управо кроз то, ако пратимо европске интеграције, ми ћемо видети да нам се отварају врата, апропо онога што је говорио колега Марко Парезановић, да отварамо нове инвестиције, да нам долазе страни улагачи и да Република Србија иде правим путем. Захваљујем.

ПРЕДСЕДНИК: На члан 3. амандман је поднела Наташа Сп. Јовановић.

Изволите.

НАТАША СП. ЈОВАНОВИЋ: Хвала.

Господине министре, евидентно је да вас хвале ови ваши пријатељи из Европске уније, у коју Србија, ми српски радикали апсолутно смо сигурни, никада неће ући, јер ће услов за то бити да признате шиптарску лажну државу Косово. Хвале не само ваш ресор него целокупну Владу, начин на који спроводите све њихове законе.

Зарад јавности и других колега које можда нису знале тај податак, овај члан 3. морали сте на овакав начин да прецизирате управо због тога што вам и они сами кажу да се 70% закона које је досад Србија усвојила управо спуштају до нивоа локалне самоуправе.

Сад ви замислите, нешто је о томе говорила и госпођа Радета када вам је рекла да ћете остати без великог броја стручних људи у локалним самоуправама, нарочито у малим срединама... Јер, знате шта је за једну Црну Траву, или Бабушницу, или Трговиште, па и Куршумлију, да нађете доброг правника, доброг стручњака који ће да води општинску управу, који ће да буде секретар скупштине, који ће да управља јавним предузећем, да буде општински правобранилац? Све то ви сада, све те људе на разним тренинзима и едукацијама усмераваате ка путу у ЕУ.

А шта, а ми смо сигурни да се то неће десити... Како ће ти људи сада да се врате на оно што треба да буде њихово базно и основно знање, а то је Устав Републике Србије и сви наши позитивни законски прописи, а не они које синхронизујете с правилима те бриселске бирократије, која има изузетно непријатељски став према Србији и иде дотле да уцењује јединице локалне самоуправе да спроводе њихову изузетно непријатељску политику према Србији када је у питању територијални интегритет. Па не мислите ваљда да ће они, рецимо, за Трговиште или неку другу општину која је на граници Србије да дају неку донацију а да не шире своју политику?

ПРЕДСЕДНИК: Хвала.

На члан 3. амандман је поднела народни посланик Снежана Богосављевић Бошковић.

На члан 3. амандман је поднео народни посланик Срето Перић.

Изволите.

СРЕТО ПЕРИЋ: Политика Владе Републике Србије је скуп политика министарстава, и то не би било ништа чудно да ту политику Владе Републике Србије не диктира ЕУ, односно Брисел. То се лепо види и у овом предлогу, односно члану 3. закона о изменама и допунама Закона о локалној самоуправи, јер ћу ја мало да вам кажем шта је било предвиђено у члану 13. важећег закона.

Због чега је то погубно? Ево, наставља се осамнаест година у континуитету. Политика ЕУ се води, и нема ту неке разлике. Али нема разлике ни између оних подносилаца претећег писма, односно упућеног претећег писма колеги Влади Бабићу и бриселске администрације. Не постоји апсолутно никаква разлика. И једнима и другима су проблем и на мети удара грађани Србије и Србија као држава.

Велики број колега је овде говорио да ће могућност која је остављена о међусобној сарадњи између локалних самоуправа донети неку велику корист. То је и досад било предвиђено и могуће. Неко је помињао и регионалну депонију у Ужицу; она је, значи, урађена пре измена и допуна овог закона.

Заменили сте термин „невладине организације“ термином „удружење“. Ваљда су се грађанима Србије Хелсиншки одбор, ЈУКОМ и сличне невладине организације исувише згадиле. Чини ми се да је код грађана Србије допрла до свести потреба да треба да се ефикасније супротставимо политици која води ка ЕУ. Видите да поједини амбасадори земаља ЕУ условљавају и кажу када Србија евентуално може да рачуна на улазак у ЕУ. Мислим, када је то услов, никад. А Српска радикална странка је увек говорила и заговарала политику против ЕУ.

ПРЕДСЕДНИК: На члан 3. амандман је поднео народни посланик Петар Јојић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 3. амандман је поднела народни посланик Мирјана Драгаш. Изволите.

МИРЈАНА ДРАГАШ: Хвала, поштована председнице.

Господине министре, поштовани сарадници господина министра и сарадници у Министарству, поштовани народни посланици, у току ове расправе о Закону о локалној самоуправи ових дана од већине посланика слушали смо колико је овај закон важан за живот грађана и непосредну организованост локалне самоуправе, којој је основни задатак да, у ствари, задовољи потребе грађана у најразличитијим сегментима.

Сложићу се са већином оваквих закључака и сугестија, али мој амандман на члан 3. односи се на предлог који је дат у члану 3. Предлога закона којим се мења важећи члан 13. Предвиђено је да се, у складу са Законом о удружењима, измени овај став и пружи одговарајућа улога и значај управо удружењима грађана која имају за циљ истицање конкретних захтева грађана, њихових потреба и захтева, што је наравно у реду, који су њима важни у свакодневном животу.

Изменом коју нуди амандман даје се могућност ширег повезивања, сарадње и са другим облицима организовања грађана, кроз хуманитарне организације и неке друге организације које имају за циљ остваривање конкретних потреба становника на одређеном подручју, односно у конкретној заједници. Зато мислим да је допуна у виду овог мог амандмана од велике користи и да би у том смислу требало да заузме своје место у предлогу члана 3.

На пример, сарадња у локалној заједници грађана може се остварити било да грађани живе у месној заједници у граду или на селу и може да буде изражена у виду иницијатива које се односе, на пример, на изградњу дома здравља, спортског игралишта у месној заједници или широј заједници, дечјег вртића, поправљање пута, поправљање струје, кровова, фасада, изградње водовода итд. Исто тако, сматрам...

(Председник: Време сте потрошили.)

... Да законом може бити предвиђена сарадња са хуманитарним организацијама, као и са другим, где подразумевамо, рецимо, фондације или задужбине које могу да буду у остваривању одређених потреба значајне у области... (Искључен микрофон.)

ПРЕДСЕДНИК: Потрошили сте време, хвала.

На члан 3. амандман је поднела народни посланик Марина Ристић.

Да ли неко жели реч?

На члан 3. амандман је поднео народни посланик Никола Савић.

Да ли жели реч?

(Никола Савић добацује.)

Морате се пријавити.

Изволите.

НИКОЛА САВИЋ: Нешто изгледа није у реду с овом јединицом.

Даме и господо народни посланици, поднео сам амандман на члан 3. предлога овог закона. Из самог закона видљиво је да закон уопште не дотиче најважније проблеме који се јављају у јединицама локалне самоуправе. Уместо тога, закон се бави тривијалним стварима, од чега јединице локалне самоуправе немају никакве користи.

Једна од тих ствари, једна од тих измена јесте та да закон омогућава јединицама локалне самоуправе да преко својих органа прате процесе европских интеграција. Ово није посао локалне самоуправе. Овим послом треба да се баве Министарство иностраних послова и Министарство за европске интеграције, мада смо ми у Српској радикалној странци против тог министарства јер знамо да од ЕУ, од европских интеграција, нема ништа. Ако би евентуално и било некада, то би била цена коју ова земља не би требало да плати.

Што се тиче саме локалне самоуправе, закон није предвидео неке најосновније ствари, није предвидео оно што највише погађа локалну самоуправу. Сведоци смо да је ових дана био огроман број елементарних непогода на великом броју територија локалних самоуправа. Уместо неких ствари које сам овде побројао, требало је изнаћи механизам на који начин ће Влада Републике Србије помоћи оним локалним самоуправама које су страдале од елементарних непогода, да би то било на најправичнији могући начин, а не, рецимо, ова локална самоуправа има председника општине из опозиције, ова има из власти и онда се ту врши фаворизовање одређених локалних самоуправа. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК: На члан 3. амандман је поднео народни посланик Филип Стојановић.

ФИЛИП СТОЈАНОВИЋ: Захваљујем.

Поштовани народни посланици, даме и господо, господине министре са сарадницима, поднео сам амандман на члан 3. Предлога

закона о изменама и допунама Закона о локалној самоуправи. Влада је напокон уочила да су у области законодавства које се односи на локалну самоуправу неопходне промене. Међутим, промене које предвиђа овај закон су само козметичке природе и не обухватају суштинске проблеме који су присутни у локалној самоуправи.

За локалну самоуправу није најважније да ли ће она имати пет, седам, девет или једанаест чланова општинског, односно градског већа. И до сада се водило рачуна о томе иако Закон није децидно прописивао број чланова већа према броју становника. За једну локалну самоуправу је најважније да она буде истински сервис грађана, а не место за упошљавање страначких кадрова. Фаворизовањем појединих локалних самоуправа дискриминишу се остале локалне самоуправе, јер успешност локалне самоуправе у доброј мери зависи од трансферних средстава која се добијају од Републике. Захваљујем.

ПРЕДСЕДНИК: На члан 3. амандман је поднео народни посланик Немања Шаровић.

Да ли неко жели реч?

На члан 3. амандман је поднео народни посланик Александар Шешељ.

Изволите.

АЛЕКСАНДАР ШЕШЕЉ: Даме и господо народни посланици, већ осамнаест година Србија се налази на путу ка ЕУ. Између осталог, приморана је да уђе у тзв. процес хармонизације, да усаглашава своје право с правом ЕУ. То је оно што је погубно будући да свако ко је икада прошао поред предмета који се изучава на првој години правног факултета, Теорија државе и права, тј. Увод у право, зна да ниједан закон не може бити сам себи циљ, већ је искључиво циљ оно што треба да буде бољитак и регулација у животу, у том правном систему, тј. у држави.

Тако да не можемо доносити законе и погубно је и лоше да се доносе закони само зато што су у складу с тим и тим поглављем и том и том директивом Европске уније. Треба да се доносе онакви закони који би најбоље регулисали правни живот, конкретно сад у овом примеру, у локалним самоуправама, што са овим законом није случај.

Постоји много мањкавости. Пре свега, неке ствари овде одступају од појма локалне самоуправе. Ако се у члану 13. каже да јединице локалне самоуправе сарађују, удружују се ради остваривања заједничких циљева, планова и програма развоја итд., није ту проблем можда чак када би локалне самоуправе оствариле неку међународну сарадњу с неким градовима у другим државама, о томе се води рачуна, виши органи, Влада Републике Србије води рачуна о томе, и ту не може да буде толико проблема иако то није оно због чега локална самоуправа постоји и не треба

да јој уопште буде циљ. Али проблем је нешто што пише у овом закону, а то је када се то удруживање дешава на домаћем плану.

Ми имамо ситуацију, што може да доведе до политичке конотације и тумачења на тај начин овог члана, да имамо три општине на југу Србије у којима републичка власт не може да оствари, тј. да натера те општине да истичу државне симболе Републике Србије. А сад треба да имају законски основ да се и удруже, конкретно Прешево, Бујановац и Медвеђа, и да подстичемо на тај начин нови сепаратизам. Није ретко да се у јавности чује како то може да буде неко „поткусуривање“ и размена територије са тзв. Косовом, и да се о томе разговара. Зашто бисмо ми давали основа за таква тумачења?

Јединице локалне самоуправе не могу водити спољну политику, спољну политику води Влада Републике Србије. Морамо да усаглашавамо законске предлоге, измене и допуне закона с нашим Уставом, са позитивним прописима, а не с оним што би се допало неким комесарима, представницима ЕУ у Србији и било у складу са било каквим поглављем. То сви предлагачи треба да имају у виду.

Можда би и Народна скупштина могла да поведе мало више рачуна везано за своју спољнополитичку активност, да јој се не деси више да представник Народне скупштине, делегат Мехо Омеровић, иначе страх и трепет бесцаринских зона, буде у било каквој делегацији и представља Републику Србију на било каквом плану.

Ако већ мора бити таква ситуација са локалним самоуправама, треба да се шаљу људи од интегритета и да се о томе поведе мало рачуна.

Наравно, о томе треба да поведе рачуна и Народна скупштина.

Колеге су мало пре причале о ситуацији која је била пре неки дан када је – скандалозно, наравно – руководство Општине Шабац отишло у Пећ и тамо одржало састанак са представницима лажних власти у Пећи и шиптарским терористима. То је скандалозно и за сваку осуду, и грађани Шапца ће то казнити на следећим изборима.

Морам да вас упозорим на ситуацију коју смо имали недавно у Београду када је одржан фестивал „Мирдита“, промоција косовске културе. На њему су се нашли, између осталог, сви познати српски издајници, какви су Чедомир Јовановић, Борка Павићевић итд., али и два градска одборника из најновијег сазива Београдске скупштине, то су: Слободан Накарада, директор Музеја савремене уметности и Иван Тасовац, иначе бивши министар у Влади Републике Србије, напредњачкој влади, садашњи градски одборник.

Апеловао бих да сви имају то у виду и да прво одговарајуће казне, у својим редовима, људе који брукају Републику Србију, а онда да почну да причају о другим проблемима. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК: Реч има министар Ружић.

Изволите.

БРАНКО РУЖИЋ: Захваљујем, председнице.

Пре свега, просто нема бојазни у погледу неког евентуалног територијалног обједињавања ове три општине у централном делу Србије, ако се не варам, а не на југу Србије. Дакле, овде се ради о могућности која се оставља законом да се општине договоре, потпишу споразум о обављању одређених послова, и то је нешто што заиста нема везе са неким сепаратизмом или територијалним обједињавањем. Подсећам, дакле, ради се о централном делу Србије.

Што се тиче истицања државних симбола Србије, такође нема проблема у те три општине. Слажем се да понекад, пре свега када је Дан заставе, имамо ситуацију да се истичу симболи друге државе, и то не споримо.

У више наврата сте рекли, као посланичка група, да локалне самоуправе не могу да воде спољну политику. То и није интенција, слажемо се око тога. Дакле, знамо ко води спољну политику, али говоримо о нечему другом, о праћењу процеса европских интеграција и благовременом информисању представника. Опет подсећам, то се ради преко Сталне конференције градова и општина, представника локалних самоуправа, јер се практично 21 поглавље односи управо на све оно што дотиче крајњег корисника, а то је грађанин те локалне самоуправе у којој ти грађани живе. Захваљујем.

ПРЕДСЕДНИК: Реч има народни посланик Александар Шешељ.

Изволите.

АЛЕКСАНДАР ШЕШЕЉ: Господине министре, то да нема бојазни слушали смо и 2004. године у време погрома на Косову и Метохији, и 2008. године када је Косово самостално прогласило независност, и 2010. године у време питања које је упућено Међународном суду правде, и 2013. године када је потписан Бриселски споразум. Стално то слушамо, а ситуација је све гора и гора. У свим тим ситуацијама ваши министри и ваша странка били су на власти.

С друге стране, то што није проблем са државним симболима, морам да вас подсетим да сте имали муку и муку сте мучили да уклоните споменик шиптарским терористима у Прешеву више од два месеца, и то сте урадили под окриљем ноћи. То је некако показало немоћ државе у том примеру.

Тако да бих вас молио да се мало систематски и мало више потрудите око обезбеђивања поштовања државне заставе, грба и химне.

ПРЕДСЕДНИК: Реч има министар Бранко Ружић.

БРАНКО РУЖИЋ: Уклањање тог споменика, уз све контраверзе које је изазвало, не представља државне симболе Републике Србије. А споменик је уклоњен, тако да је држава показала да на читавој својој територији може да примењује законе.

Ако говоримо о државним симболима државе Србије, са тим проблема нема, то сам рекао, ако сте ме слушали.

ПРЕДСЕДНИК: Хвала.

На члан 3. амандман је поднела народни посланик Снежана Пауновић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 4. амандмане, у истоветном тексту, поднели су народни посланици Вјерица Радета и заједно Горица Гајић и Дејан Шулкић.

Да ли неко жели реч?

Реч има народни посланик Вјерица Радета.

ВЈЕРИЦА РАДЕТА: Министре, ви сте мало пре рекли нешто што асоцира да ви заправо признајете лажну државу Косово. Рекли сте да држава Србија може своје законе да примењује на целој територији државе Србије. Нажалост, не може. Надам се да вам је то онако излетело, да нисте озбиљно то мислили.

Када је у питању члан 4, он говори о променама члана 20. Опет није било потребе да се мења, бар не у потпуности. Добро, ово што сте урадили везано за Закон о становању, за одржавање стамбених зграда, мада и ово нисте могли у потпуности да бришете јер и даље у надлежности општине мора остати овај део који се односи на безбедност коришћења, мисли се на оне старе и рушевне стамбене зграде, то мора бити у надлежности општине.

Само ћу прокоментарисати неколико од ових тачака из члана 20. које су најинтересантније. Дакле, говорите о надлежности локалне самоуправе – стара се, кажете, о задовољавању потреба грађана у области просвете, па онда набрајате предшколско, школско итд. Да ли ви знате да постоји Закон о образовању који каже да директоре бира министар, дакле, не локалне самоуправе? То је оно што није добро и то је оно што није истинска децентрализација.

Стара се о заштити, између осталог, од елементарних и других непогода. Како се стара? Тако што немате противградне ракете, зато што је хаос у Србији настао са пољопривредним производима, зато што локалне самоуправе нису биле спремне да овај посао ураде. Па се онда каже да ће то прећи на републички ниво, а ви у овом закону то остављате локалним самоуправама. Дакле, седите понекад у Влади па се договорите, да имате исте ставове. Недимовић каже да ће овим одсад да се бави министарство на нивоу Републике.

Стара се, интересно, између осталог, о заштити, унапређењу и коришћењу пољопривредног земљишта. Ви то можда не знате, министре, али претпостављам да министар Недимовић зна, а требало би и ви да знате, да је скоро 400 хектара пољопривредног земљишта на територији АП Војводине на волшебан начин издато, без јавних огласа, без тендера. Тренутно ради комисија која треба да утврди ко је и колико пара узео, колико је људи оштећено и на који начин су баш ти који су добили добили ту огромну количину пољопривредног земљишта.

Образује и уређује организацију и рад органа, организација и служби. Наравно, о томе смо говорили данас у више наврата, ништа ово није овако како је написано. Писало је ово и у постојећем закону, тако да ништа ново нисте рекли, али је суштина да треба да радите на томе, да обилазите, да шаљете инспекције и да заиста локалне самоуправе постану сервис грађана.

(Председник: Потрошили сте време групе.)

Само још једну реченицу.

Када су у питању симболи у општинама, ви сте написали да то мора бити у складу с Уставом. Али мора бити уз сагласност Владе управо због оних општина о којима сте говорили. Ако обавезујете само у складу с Уставом, онда подразумева вођење поступка пред Уставним судом итд. Зато морате да кажете да ово општине могу да раде уз сагласност Владе.

ПРЕДСЕДНИК: Хвала.

Реч има народни посланик Горица Гајић.

ГОРИЦА ГАЈИЋ: Хвала, председнице.

Ево, и посланици Демократске странке Србије поднели су амандман на члан 4. тако што кажемо да члан 4. треба да се брише.

Наиме, њиме се предвиђа шта све општина преко својих органа ради, чиме се бави, које области покрива. У постојећем закону то је побројано у неких 39 тачака. Због неких других закона који су у међувремену донети, неких надлежности које су се из општинске, односно локалне области преселиле на републички ниво, ми ипак сматрамо да је постојећи закон и овај члан 4. био свеобухватнији када је у питању област коју треба органи локалне самоуправе да врше не би ли задовољили потребе својих грађана.

Примера ради, ви сте сада то дефинисали у неких 15 тачака, па бих да нагласим шта је то што је можда овде требало и даље да остане: уређење коришћења пословног простора; да не говорим о Београду, главном граду, свим већим градовима, па на крају крајева и нешто мањим градовима.

Робне резерве. Видимо каква ситуација уме да буде на терену када су непогоде, тако да бар када је у питању гориво и неке сличне робе, могу да буду предмет робних резерви на општинском нивоу.

Помоћ у развоју задругарства. Видим да посебно једно министарство и те како пропагира задругарство, а овде га нема и селимо га из ове надлежности.

Наравно, одржавање стамбених зграда. Ево, ја ћу само да наведем један јако позитиван пример из Општине Свилајнац. Ми смо пре неколико дана донели одлуку на нашој локалној Скупштини општине на који начин и у којим зонама ћемо се бавити сређивањем фасада и довођењем у функционални статус стамбених зграда. Пошто смо, на сву срећу, средили све јавне објекте, остале су нам ругло те стамбене зграде. Наравно да смо тим одлукама дефинисали и начин на који ће учествовати станари тих зграда и проценат којим ће општина својим буџетом да учествује у свему томе. Надам се да ће и друге општине поћи нашим примером, јер то је један пример добре праксе.

Поводом инспекцијских служби бих нешто рекла. У ових 15 тачака нема инспекцијских служби, а знамо да и ми на локалном нивоу доносимо неке наше акте, уређујемо неку област, тако да је потребно да и овде остане ова тачка где бисмо ми на локалном нивоу задржали те наше инспекцијске службе. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК: Министар се јавио.

БРАНКО РУЖИЋ: Захваљујем, председнице.

Просто због концепта о коме говоримо овде већ данима, дакле, имамо 15 области, као што сте и ви рекли, које се базирају на Уставу и секторским законима. Дали сте сада неке примере који управо иду у прилог тој тези. Дакле, имаћемо јединствени попис послова, као што сам рекао, радимо на њему, већ је 80% завршено. Оно што је значајно, то је, ево, дали сте пример за одржавање зграда – Закон о становању секторски је закон, Закон о планирању и изградњи, све су то ствари које представљају секторске законе, дакле области, али наравно да није избачено из овог закона и по том попису послова ће свакако све то бити ту присутно. Али нови је модел, базира се на областима које су дефинисане Уставом и секторским законима. Хвала вам.

ПРЕДСЕДНИК: Хвала.

Реч има народни посланик Војислав Вујић.

ВОЈИСЛАВ ВУЈИЋ: Уважена председавајућа, господине министре, везано за амандман о којем су колеге причале, врло кратко. Од ових 15 ствари које се налазе у том амандману ја ћу да се осврнем само на три. Притом, рекао сам вам прејуче кад смо разговарали да не постоји закон који може да дефинише све ствари и да сваког председника општине санкционише или усмери да ради како треба. Наравно да свако од њих ко обавља ту врло важну функцију мора својом личном етиком и моралом доста ствари да доведе у ред.

Ако причамо о три ствари, рекао сам, од ових 15, једна која ми је привукла пажњу јесте – стара се о развоју и унапређењу туризма. Долазим из Врњачке Бање, најлепше општине, да не буде да сада парирам свом колеги из Сврљига, али тврдим да је Врњачка Бања најлепша општина, о томе можемо да причамо. Врло је интересантно то што ове године славимо 150 година организованог бављења туризмом. Наравно, позивам све грађане Врњачке Бање, све вас посланике, Владу Републике Србије да сви дођете ове године у Врњачку Бању и да славимо тих 150 година туризма.

Али каже: „Стара се о развоју и унапређењу туризма, занатства, угоститељства и трговине.“ Не смемо да дозволимо оно што се десило Врњачкој Бањи лошим планирањем, да наша главна Врњачка променада, најлепше шеталиште у Врњачкој Бањи – које би требало да се реновира у месецима када туризам у Врњачкој Бањи није у пуном јеку, а то су октобар, новембар, децембар, јануар, фебруар, март, април итд., месеци када то временски услови дозволе, а ове године су дозвољавали – без неког доброг и адекватног плана у шпицу сезоне буде раскопана. Па је моје питање, министре – да ли ви као министар, да не причамо о страначким органима него о вашем ресору, можете да скренете пажњу локалима да такве ствари не смеју да се дешавају?

Или, број 8. каже: „Стара се о заштити животне средине, заштити од елементарних и других непогода; заштити културних добара...“ итд. Причамо о заштити животне средине, а Врњачка Бања ни дан-данас, као прво место у категорији туристичких места, нема решено питање депоније. Уз све предлоге које је председник Општине добио како то питање може да реши, није хтео да послуша ниједан. Врњачка Бања и дан-данас своје смеће одлаже на обалама реке Мораве и после сваке веће кише или веће бујице све то смеће завршава у води, иде даље ка Трстенику, Крушевцу итд.

Под 13. кажете – управља општинском имовином. Тачно, општине су добиле могућност да управљају свом имовином која је била и под ингеренцијом Републике. Та имовина дата је на коришћење и домаћинско управљање општинама. Тачно је, када неко домаћински управља таквом имовином, општина и сви грађани који у њој живе од тога треба да имају неке користи. Нажалост, опет морам да наведем један од примера где је председник Општине, од када је тај закон ступио на снагу, продао више него што је Врњачка Бања продала у тих 150 година организованог бављења туризмом.

Молим вас, министре, знам да то не може да пише у закону, али да имате неко ваше слободно право да позовете такве председнике општина када нешто ја као народни посланик овде кажем, а стојим иза сваке ствари да је истинита, да позовете председника општине, скренете пажњу на

таква понашања; ако не можете другачије, замолите га као министар да се такве ствари у будућности не дешавају. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК: Хвала.

На члан 4. амандман је поднео Бошко Обрадовић.

На члан 4. амандман је поднела Марија Јањушевић.

Изволите.

МАРИЈА ЈАЊУШЕВИЋ: Захваљујем, председавајућа.

Ево, овај члан 4. почиње онако како ваља, дакле у складу са Уставом и законом, али не можемо рећи да се свуда кроз овај текст и пише овако конкретно, мало је то непрофесионално урађено.

Дакле, разумели смо се да је врло важно да се позивамо на Устав свуда и на сваком месту, поготово у овом политичком тренутку који је врло осетљив, у којем нам се намеће потписивање правно обавезујућег споразума. Не бисмо дошли у овакву ситуацију да господин Ивица Дачић, са Вучићем, није потписао Бриселски споразум. Он се ових дана хвали да све већи број држава повлачи признање Косова као независне државе, па се надам да ће се и он сам досетити да повуче свој фамозни параф са Бриселског споразума.

Не знамо само, ако се предлагач позива на Устав, где сте у Уставу пронашли родну равноправност. Тамо пише „равноправност полова“ и то је једини уставни термин који можемо користити.

Такође, није прецизно одређено остваривање права особа с посебним потребама, с инвалидитетом и заштита права осетљивих група. Најпре, и особе с инвалидитетом су осетљиве групе. Овај назив морао би строго да се прецизира, дакле да се тачно наведе које су све осетљиве групе, јер смо у ранијем периоду имали а и дан-данас имамо примере злоупотребе, где се одређене интересне лоби групе подводе под осетљиве иако то реално нису, па имамо професионалне борце за људска права и разне друге лоби групе.

Ми смо предложили овим амандманом прецизно дефинисање осетљивих група, у првом реду деца и особе с инвалидитетом, избеглице, повратници, интерно расељена лица са подручја бивше СФРЈ итд.

ПРЕДСЕДНИК: Време, захваљујем.

На члан 4. амандман је поднео посланик Драган Весовић.

На члан 4. амандман је поднео посланик Срђан Ного.

На члан 4. амандман је поднео посланик Зоран Радојичић.

На члан 4. амандман је поднео проф. Миладин Шеварлић.

На члан 4. амандман је поднела посланица Наташа Сп. Јовановић.

Изволите.

НАТАША СП. ЈОВАНОВИЋ: Господине министре, ове надлежности у члану 20. Предлога закона, и уопште свих до сада Закона о локалној самоуправи, извиру из Устава Републике Србије, како сте ви навели овде.

Међутим, нека уставна решења су вам била далеко прецизнија и мање опасна по функционисање локалне самоуправе него ова која сте ви дали. Чак и у претходном закону, управо у овом члану којим мењате део који се тиче употребе заставе, грба и осталих обележја, много је боље. Веома је важно и ми вам сугеришемо, ево већ пола сата – пре свега због опасности на југу Србије, у општинама где су се већ дешавали одређени инциденти, о чему је говорио и колега Шешел – да промените овај члан закона и прецизирасте да је то могуће, али само уз сагласност Владе Републике Србије и у складу с Уставом.

Због чега то кажемо? То обележје, то је веома широк појам. Ја сад нећу да улазим у ове јубиларне и друге награде, да не банализујем ову скупштинску расправу чињеницом да је Драгица Николић добила Плакету Светог Ђорђа у Крагујевцу јер је мајка Радомира Николића. Али када је у питању обележје у једној општини, може некоме да падне на памет, у некој од општина на југу Србије, да стави статуу Хашима Тачија, или Харадинаја или неког другог шиптарског зликовца и каже – ми то радимо због тога што је данас Харадинају рођендан, то је обележје општине, тако смо изгласали на седници скупштине. И шта ми сада да радимо? Док то дође до Уставног суда, док ви реагујете... Овако, лепо ставите шта су та обележја и да то мора да буде у складу, господине Арсићу, с Уставом Републике Србије и уз сагласност Владе, да не бисмо дошли у ситуацију... Јер та основна ћелија где они делују, непријатељи српског народа, увек је најпогодније тло, а то је јединица локалне самоуправе... (Искључен микрофон.)

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ (Верољуб Арсић): Захваљујем.

На члан 4. амандман је поднела народни посланик Ружица Николић. Изволите, колегинице Николић.

РУЖИЦА НИКОЛИЋ: Захваљујем.

Даме и господо народни посланици, овим амандманом на члан 4. Предлога закона који је поднела Посланичка група СРС скреће се пажња на обавезу да се овај закон примењује на целој територији Републике Србије.

Ви сте овај закон уредили по мери ЕУ, јер је ЕУ вама стратешки циљ, а грађанима Србије је пропаст. Члан 4. Предлога закона о локалној самоуправи утврђује надлежности општине, односно града, па се у тачки 10. каже: „Стара се о остваривању, заштити и унапређењу људских и

мањинских права, родној равноправности, као и о јавном информисању у општини“.

У општинама у Београду формирају се разне комисије и радна тела која се баве одређеним питањима из области културе, информисања, привреде, родне равноправности, али нисам чула да је формирано било какво радно тело које се бави питањима националних мањина, заштитом њихових права и слобода. Не бих да подвлачим, али очигледно вама треба с обзиром на то да се питањима националних мањина бавите само зато што је то услов ЕУ. И очигледно да се такође бавите питањима националних мањина само у периоду предизборне кампање, када им делите пакете да бисте заузврат добили гласове. Захваљујем.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: На члан 4. амандман је поднео народни посланик Срето Перић.

Да ли неко жели реч?

Колега Перићу, изволите.

СРЕТО ПЕРИЋ: Даме и господо народни посланици, ускоро држава Србија ... законе Европске уније. Господине министре, то није од вас потекло, то је, као што сам и малопре рекао, већ осамнаест година у континуитету и то је нешто што није добро.

Члан 4. предлога овог закона се односи на члан 20. основног закона. У првом, односно у Закону о локалној самоуправи били су предвиђени задаци из надлежности локалне самоуправе, а ви сада то описујете као области које су у надлежности локалне самоуправе. То је један члан процесне природе, који неће битно утицати на побољшање услова у одређеним локалним заједницама.

Ви бисте могли у наредном периоду више да искористите ауторитет министарства на чијем сте челу, па да кажем и ваш ауторитет, да локалним самоуправама у којима се не живи баш најбоље, где су... Изборни процес је такав какав јесте, грађани су желели да их одређени људи заступају у њиховим локалним самоуправама; имамо тај избор, али нема напретка, нема бољитка за грађане који живе у тим местима. Пробајте мало то да урадите.

Један од начина, односно места где би требало да интервенишете, ви сте рекли да се ту ради о рационализацији запошљавања... Ево, ми из Српске радикалне странке вам кажемо да то није баш тако. Ми у локалним самоуправама немамо доминантну улогу и ако смо негде учесници у власти, нигде нисмо на месту председника општине, да ми то због себе тражимо. У многим локалним самоуправама, због начина на који се сада може вршити запошљавање – говоримо искључиво о ситуацији када је потребно запослити младе, стручне и квалитетне кадрове да би локалне самоуправе које нису развијене могле да се развијају – процедура која се

користи је веома сложена и компликована. У највећој мери о томе одлучује та владина комисија, а на предлог владајућих странака, пре свега СНС-а, а онда из неких места и других, ко ће бити запослен. Пробајте да то буде на другачији начин, да не буде под овим условима.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: На члан 4. амандман је поднео народни посланик Милорад Мирчић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 4. амандман је поднео народни посланик Зоран Деспотовић.

Да ли неко жели реч?

Колега Деспотовићу, изволите.

ЗОРАН ДЕСПОТОВИЋ: Захваљујем, господине Арсићу.

Даме и господо народни посланици, овим излагањем користим прилику да упознам јавност и убедим скупштинску већину да су амандмани СРС-а смислени и да желимо не да предложимо амандмане ради реда, него да побољшамо како Предлог закона о изменама Закона о локалној самоуправи, тако и друге предлоге. Због лошег Пословника и недостатка времена, Посланичкој групи СРС ускраћено је да кажемо и о предложеним законима, односно сету осталих предлога закона који су на дневном реду.

Рецимо, пример, поред овог члана 4, који нажалост није прихваћен, желим да укажем на члан 5. овог закона, где се каже: „Одборник има право да буде редовно обавештаван о питањима од значаја за обављање одборничке дужности, као и да на лични захтев од органа и служби општине добије податке који су му потребни за рад“. Овде, господине министре, нема временски ограничено да ли је то пет или десет дана, што би требало да стоји.

Даље, у члану 6, тачка ба) каже: „бира и разрешава локалног омбудсмана“; ја бих додао „и општинског правобраниоца“.

Господине министре, разумем да ви морате да усаглашавате ове предлоге закона са законима Европске уније, али да ли је све ово што нам долази из Европске уније добро? Или сте ви у Влади Србије само добри послушници или сте независни од те фамозне Европске уније, нешто јесте. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: На члан 4. амандман су заједно поднели народни посланици Марко Ђуришић, Ненад Константиновић, Мирослав Алексић, Горан Богдановић и Здравко Станковић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 4. амандман је поднела народни посланик Весна Николић Вукајловић.

Да ли неко жели реч?

Колегинице Николић Вукајловић, изволите.

ВЕСНА НИКОЛИЋ ВУКАЈЛОВИЋ: Хвала.

Пре подне смо говорили о владавини права као једном од услова за ваш улазак у Европску унију, а ових дана, овако како водимо седницу и овако како се води расправа на седници по питању ових закона који су предложени, сведоци смо једне друге ствари, а то је да је ово један перфектан систем владавине легалном злоупотребом права, од државе до локалне самоуправе.

Ко ће ово разумети? Ово ће разумети сви они који јесу у државној управи, сви они који се баве странкама и сви они који су били у локалним органима власти.

Оно што желим да кажем, то је да овакво стање можете одржавати и одржавате са више закона, али оно што је најбитније јесу два закона како ви можете и како владате на овако нелегалан начин, а легално се влада, пазите сад ту контрадикцију. Значи, то су Закон о јавним набавкама и закон о забрани запошљавања.

Закон о јавним набавкама. Шта радите са Законом о јавним набавкама? Све урадите, само што нисте нацртали извођача радова или пак даваоца услуга. И на тај начин, шта радите? Тако радите у државном врху, а исто тако радите и у локалним самоуправама. Тако да се ваши људи који су позиционирани у локалним самоуправама у виду власти искључиво баве јавним набавкама и чекају кад ће то да се деси. Грађанима се не баве, социјалном политиком се не баве, привредом се не баве, прављењем привредног амбијента такође се не баве.

Када би Закон о јавним набавкама био другачији и када бисте ви стварно водили рачуна о грађанима, видели бисте да би толико средстава остало, ако би се Закон спроводио на други начин, да бисмо могли да решимо сигурно 50% социјалних проблема у свакој локалној самоуправи.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: На члан 4. амандман је поднео народни посланик Дубравко Бојић.

Да ли неко жели реч?

Колега Бојићу, изволите.

ДУБРАВКО БОЈИЋ: Хвала.

Уважене колеге народни посланици, ево, при крају смо ове маратонске дискусије и расправе у појединостима о само неколико чланова Предлога закона о изменама и допунама Закона о локалној самоуправи.

У члану 4. најбитнија измена се односи на концепт утврђивања надлежности јединица локалне самоуправе, било општина или града, на основу посебних, секторских закона који на целовит начин уређују одређене области.

Желим да се надовежем на данашњу дискусију и да кажем наше мишљење о могућностима међуопштинске сарадње у обављању изворних и поверених послова. Српска радикална странка сматра да ће мале јединице локалне самоуправе и даље остати у незавидној ситуацији па ће, према томе, оснивање заједничког органа за две или више општина у пракси ићи веома тешко.

На самом крају, постављам питање свима вама који сте увели ову праксу у овај парламент – да ли смо побољшали или унапредили ову веома важну област за живот грађана? Мислим, незнатно. Да ли смо допринели њеном побољшању или унапређењу? Исти одговор.

Да и не помињем све оне законе, односно предлоге закона који су ишли у пакету с овим предлогом закона, а седели смо овде три дана и десет сати ефективно расправљали о амандманима на само неколико чланова. Мислим да од овакве дискусије неће имати неке посебне користи нико, а понајмање грађани Републике Србије.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: На члан 4. амандман је поднео народни посланик Миљан Дамјановић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 4. амандман је поднео народни посланик Никола Савић.

Да ли неко жели реч?

Колега Савићу, изволите.

НИКОЛА САВИЋ: Даме и господо народни посланици, ја сам и у својим претходним амандманима говорио о томе да овај закон има много недостатака. Сматрао сам да је било много боље и целисходније да је донет потпуно нов закон. Практика на терену је показала да је постојећи закон, са свим овим изменама, неодржив и да има многе недостатке.

Један од главних недостатака јесте изборни закон код јединица локалне самоуправе и он заиста представља камен спотицања у функционисању великог броја локалних самоуправа. Уместо да се посветила пажња овоме, измене и допуне Закона односиле су се на неке ствари које неће унапредити рад јединица локалне самоуправе. Тако, рецимо, у члану 36. проширују се надлежности које се односе на додељивање звања „почасни грађанин“ од стране јединице локалне самоуправе. Наравно, ни ова одредба неће ништа унапредити и допринети побољшању рада јединице локалне самоуправе.

Када смо већ код овога, када сам поменуо ово звање „почасни грађанин“, апелујем на све локалне самоуправе да ова звања не додељују лицима из политичке сфере, барем не лицима која су још увек активна, јер нас наша ближа и даља историја учи да се та звања углавном додељују оним лицима из политичке сфере која имају највећи тренутни политички

утицај. Е, када се то стање промени, онда смо имали пуно пута ситуацију да се повлаче та звања, или чак неки пут да су нека лица и враћала та звања.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: На члан 4. амандман је поднео народни посланик Томислав Љубеновић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 4. амандман је поднела народни посланик Александра Белачић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 4. амандман је поднео народни посланик Божидар Делић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 4. амандман је поднео народни посланик Петар Јојић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 4. амандман је поднео народни посланик Момчило Мандић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 4. амандман је поднела народни посланик Марина Ристић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 4. амандман је поднео народни посланик Филип Стојановић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 4. амандман је поднео народни посланик Александар Шешељ.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 4. амандман је поднео народни посланик Немања Шаровић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 4. амандман је поднео народни посланик Драган Шормаз.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 4. амандман је поднела народни посланик Милена Турк.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 4. амандман је поднела народни посланик Љибушка Лакатош.

Да ли неко жели реч?

Колегинице Лакатош, изволите.

ЉИБУШКА ЛАКАТОШ: Захваљујем, председавајући.

Уважене колеге и колегинице народни посланици, министре са сарадницима, овим чланом јасно се дефинише круг питања која се уређују статутом јединице локалне самоуправе, права и дужности и начин њиховог остваривања, у складу с Уставом и законом.

Образовање је основа свега, важно је за сваког појединца и темељ је сваке друштвене заједнице. Основа је развоја не само локалних самоуправа већ и Републике Србије. Управо зато сам поднела амандман на члан 4, где се додаје став 3, који гласи: „Реализацијом активности из

става 1. овог члана обезбеђује се свеукупни развој Републике Србије с посебним освртом на развој школског система“.

С обзиром на то да образовни систем некада не одговара потребама привреде, да школовани кадрови не могу да раде у привреди и да су у дефициту стручна занимања, сагледавањем потреба привреде у општини Стара Пазова понуђена су конкретна решења у образовању, тј. отворени су нови смерови где се школују стручни кадрови који ће се запошљавати у фирмама које послују на територији општине Стара Пазова.

Стара Пазова је општина која има велики број домаћих и страних фирми, развијену привреду. Увођење нових смерова у образовању доприноси бржем развоју општине, која одавно превазилази ниво општинског уређења те ће као будући град, за шта већ постоји иницијатива, имати још већих могућности да се побољша квалитет живота грађана општине Стара Пазова. Захваљујем.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: На члан 4. амандман је поднео народни посланик Верољуб Матић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 4. амандман је поднео народни посланик Зоран Милекић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 4. амандман је поднео народни посланик Марко Парезановић.

Да ли неко жели реч?

Колега Парезановићу, изволите.

МАРКО ПАРЕЗАНОВИЋ: Захваљујем.

Наставићу да говорим о веома квалитетној сарадњи локалне самоуправе у Граду Чачку са републичким институцијама. Посебну обавезу осећам зато што у овој скупштини постоји још један народни посланик из Чачка, који воли много да галами, да критикује све и свашта, али никад да похвали када се нешто добро уради, као да сваком човеку не треба да буде драго када се нешто гради у његовом граду, без обзира на политичко опредељење. С обзиром на то да немам много времена, набрајаћу само неке важне инвестиције које смо имали.

Урађен је заштитни бедем на реци Западној Морави, који вреди 35 милиона динара, којим се штити преко хиљаду хектара плодних ораница. Подсетићу вас да смо 2014. и 2016. године због поплава имали штету у пољопривреди у граду Чачку од преко двеста милиона евра. Ученички дом је у завршној фази, ова инвестиција вреди око 187.000.000 динара; фискултурна сала за децу с посебним потребама 75.000.000 динара; Градска библиотека, која ће бити једна од најмодернијих и најлепших у овом делу Европе, 150.000.000 динара. Барем би то колега Обрадовић требало да похвали с обзиром на то да је то установа у којој је и сам радио,

односно једина установа у којој је радио у својој радној каријери. Реконструкција породилишта и отварање ангио-сале – сто милиона динара. Брана са акумулацијом „Сврачково“ – 1.300.000.000 динара; када се заврши пројекат, биће преко шест милијарди динара. Тај пројекат ће да обезбеди сигурно снабдевање водом за преко 250.000 становника централне Србије и да штити ове општине од поплава.

Када на све то додамо већ поменути индустријску зону од преко пет милиона евра, долазак првог великог инвеститора у последњих тридесет година, са преко хиљаду запослених; када на то додамо и Коридор 11 од Београда до Прељине и касније до Бољара и будући Моравски коридор, инвестиције које вреде неколико милијарди евра, мислим да је велика срамота да било ко дође из Чачка а да овакве инвестиције не похвали. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: На члан 4. амандман је поднела народни посланик Тања Томашевић Дамњановић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 4. амандман је поднео народни посланик Игор Бечић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 4. амандман је поднео народни посланик Дарко Лакетић.

Да ли неко жели реч?

Колега Лакетићу, изволите.

ДАРКО ЛАКЕТИЋ: Захваљујем се.

Поштовани председавајући, уважене колеге народни посланици, ево, дошли смо скоро до краја данашње расправе. Морам се осврнути на један моменат и један део дискусије који је постојао и у расправи у начелу и у расправи у појединостима, а то је финансирање, односно трансфер средстава из буџетске резерве Републике Србије ка локалним самоуправама.

Чуо сам од многих посланика бивше власти заиста много неистина на ту тему, поготово када сам у тим њиховим излагањима чуо причу да се на тај начин награђују, практично, оне локалне самоуправе које не штеде. Лично сматрам да је то једна заиста бескрупулозна лаж и поменућу опет пример општине из које долазим, то је општина Прокупље – ова општина је затечена 2012. године са дугом од преко две и по милијарде динара. Дакле, то је дуг који је оставила бивша власт. Кроз фактор време, уз марљив и штедљив рад, дошли смо до ситуације да је тај дуг највећим делом враћен. Међутим, због једног акутног проблема крајем прошле године, а то је једна извршна пресуда, опет из периода бивше власти, да није било управо тог трансфера из буџетске резерве од стране Републике Србије, дошло би до апсолутног колапса локалне самоуправе, можда и гашења. Тако да што се тиче средстава из буџетске резерве која се

трансферишу ка локалним самоуправама, најчешћи разлог тог трансфера јесте пеглање, односно практично решавање свих оних дугова који су заостали из периода бивше власти. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

На члан 4. амандман је поднела народни посланик Миланка Јевтовић Вукојичић.

Да ли неко жели реч?

Колегинице Јевтовић Вукојичић, изволите.

МИЛАНКА ЈЕВТОВИЋ ВУКОЈИЧИЋ: Захваљујем.

Поштовани председавајући, даме и господо народни посланици и посланице, једна од надлежности локалне самоуправе свакако јесте побољшање положаја рањивих друштвених група. Али пре него што пређем на свој амандман, морам се осврнути на период када је власт вршило „жуто предузеће“, на период до 2012. године, када су на најбруталнији могући начин опљачкали децу ометену у развоју кроз градњу, тобож, дворца Хетерленд, који наравно никада није изграђен већ су само опљачкана деца са менталним потешкоћама; деца су опљачкана за 157.000.000 динара.

За разлику од „жутог предузећа“ које је вршило власт до 2012. године, СНС као окосница нове владе и те како унапређује положај рањивих група отварањем дневних боравака за децу са сметњама у развоју, како у Београду тако и у градовима и општинама у унутрашњости Србије.

Морам да истакнем, односно да похвалим да је Министарство за државну управу и локалну самоуправу препознало у пројектним активностима и оне активности које се тичу отклањања баријера за приступ особама с инвалидитетом, пре свега установама, и да је за то у 2018. години такође определило средства.

Такође морам да истакнем да је, за разлику од „жутог предузећа“, које је имало 30.000 „невидљивих“ људи, а то су грађани без правног субјективитета, који нису имали својства људских бића, од 2012. године Српска напредна странка успела да од тих 30.000 правно невидљивих лица, углавном су то било Роми, 25.000 лица буде уписано у матичне књиге и да из тога произађу сва права која им по закону припадају.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

На члан 4. амандман је поднео народни посланик Радмило Костић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

На члан 4. амандман је поднео народни посланик Бојан Торбица.

Да ли неко жели реч?

Колега Торбице, изволите.

БОЈАН ТОРБИЦА: Поштовани председавајући, колеге посланици, приликом образложења амандмана на члан 4. ја ћу само наставити ону причу коју због ограничења времена нисам могао да завршим приликом образлагања амандмана на члан 3. а то су проверене махинације које су се дешавале, највише током 2016. године, у Општини Смедеревска Паланка.

Само од марта до маја 2016. године у свом омиљеном паланачком кафићу бивши председник Општине Радослав Милојичић Кена потрошио је 457.000 динара на литре пива, кафе и сокова, и то је, наравно, плаћено преко позиције председника Општине и Општинске управе. Папири црно на бело показују да је тадашњи председник Милојичић више времена проводио у кафани него на свом радном месту, због чега и не чуди да је Општину наследницима оставио у дуговима до гуше, тј. у дугу који износи четири милијарде динара.

Он је у свом омиљеном кафићу „Атријум“ ненаменски, без јавне набавке утрошио новчана средства Општине, и то у износу, као што сам рекао, од 457.000, у периоду од 24. марта 2016. године до 25. маја 2016. године. Тако је само 13. маја 2016. године „паланачки шериф“ у поменутом кафеу спискао невероватних 139.850 динара, готово све на пиво. Тако је тог дана, или вечери, општинским новцем плаћено чак 65 флаша „лава“, 135 флаша „туборга“, 143 „хајнекена“, 13 лимунада и 15 цеђених поморанци. Такође, 27. априла у „Атријуму“ је спискао 110.800 динара на кафу, газирану и негазирану воду. Истог дана у истом локалу направљен је још један цех, додуше нешто скромнији јер тада је на кафу, цеђене поморанце, лимун и воду спискао 60.335 динара, а ту је још један рачун од 53.275 динара.

То није све што је Милојичић радио, али надамо се да ће управо својим ефикасним радом српско правосуђе показати шта је рађено у Смедеревској Паланци, а они који су криви добити заслужену казну. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

Даме и господо народни посланици, само обавештавам да је време за расправу у појединостима, по члану 158. став 4. Пословника, у трајању од десет сати, за подносиоце амандмана утрошено и да право дискусије имају само народни посланици који припадају посланичким групама којима је преостало време за дискусију и председници посланичких група којима је такође преостало време за дискусију.

По Пословнику, народни посланик Наташа Јовановић.

Изволите.

НАТАША СП. ЈОВАНОВИЋ: Господине Арсићу, лепо сте нас то обавестили. Нажалост, наша посланичка група нема више времена, али ја

се јављам због друге ствари. Јављам се по чл. 107, 27, 32. и, на крају, по свим члановима овог Пословника о раду Народне скупштине.

Данас је 19. јун, ми смо завршили седницу на којој је било четрнаест закона у једној обједињеној тачки, стигли смо до четвртог члана првог закона да о њему расправљамо, а 1. јуна је у неко доба, сад не знам прецизно колико је било сати, један народни посланик, Мехо Омеровић, извршио крађу на франкфуртском аеродрому. Да ли је, господине Арсићу, вама нормално да после деветнаест дана ви као Верољуб Арсић, један од потпредседника Скупштине, као ни председник Скупштине, ни ваши други сарадници, изузимајући једино колегиницу Радету која је потпредседник Скупштине и непрестано вас је позивала на то, немате одговор на питање – када ћете да скинете ту љагу са Скупштине Србије и да, за почетак, извршите смену Мехе Омеровића на месту председника Одбора за људска и мањинска права?

Када ћете, а управо смо завршили расправу о тим законима, господине Арсићу, у оквиру ваше коалиције, а то је питање и за све вас па и за председника ваше странке, да разговарате о томе и инсистирате и затражите да један такав човек, који се показао као јад и беда, ситни лопов – то се није десило у историји српског парламентаризма, да неко у иностранству нанесе такву бруку и баци љагу на српски парламент – поднесе оставку на место народног посланика?

Господине Арсићу, замислите да је примењен закон, који је први пут усвојен пре више од десет година па касније имао своје измене, о слободним царинским зонама у Србији и да је тамо код мене у Лапову слободна царинска зона, а тамо код вас, у близини Пожаревца, или било где, и да је један такав почео да хара и иде да крадуцка по слободним зонама... Да ли је вама нормално да ви завршите ову седницу данас а да нам не дате одговор на та питања?

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Прво, колегинице Јовановић, да вас обавестим да слободна царинска зона и бесцаринска зона није исто, то нема везе једно с другим, и ниједно од тих питања које сте ви мени поставили није у надлежности ни председника Парламента ни потпредседника.

Да ли желите да се Скупштина у дану за гласање изјашњава о томе?
(Наташа Сп. Јовановић: Не.)

У реду.

Колега Комленски, по амандману.

БОРЂЕ КОМЛЕНСКИ: Захваљујем, председавајући.

Даме и господо, другарице и другови, желим да подржим амандман који је поднео мој колега из посланичког клуба Бојан Торбица, јер је данас јако занимљив дан када се закључује расправа не само о Предлогу закона

о изменама и допунама Закона о локалној самоуправи већ и о Предлогу закона о изменама и допунама Закона о националним саветима националних мањина, који је поднела Влада, Предлогу закона о изменама и допунама Закона о заштити права и слобода националних мањина, који је поднела Влада, Предлогу закона о изменама и допунама Закона о службеној употреби језика и писама, који је поднела Влада Републике Србије.

Ја у случајности заиста не верујем, а разлог зашто не верујем јесте можда то што члан 4. Предлога закона о изменама и допунама Закона о локалној самоуправи каже да се члан 20. мења и гласи... И, између осталог, тачка 10. става 1. каже да се локална самоуправа стара о остваривању, заштити и унапређењу људских и мањинских права. Ја мислим да је то јако битно за Републику Србију. Спуштање на локални ниво, да води рачуна о остваривању права националних мањина, указује на две ствари. Прво, ради се о озбиљној децентрализацији, а показује и то да је Србија постала озбиљна држава, која рачуна да је локална самоуправа апсолутно способна да то и учини.

То, даме и господо, другарице и другови, очигледно онима који данас цео дан нису ту не одговара. Не одговара њиховим менторима који вуку конце иза њихових леђа и чине све да Србију дестабилизују и зауставе на путу да очува апсолутну равноправност свих националних мањина које живе у Републици Србији.

Да ли ви верујете да је случајно да и данас стижу писма из Општине Параћин, која је потписао Саша Пауновић, који позива одборнике широм Републике Србије да пишу против своје државе, на терет буџета Општине Параћин?

Да ли верујете да данас овде нема никога из „жутог предузећа“ и оних који су крајем деведесетих година учествовали у пучистичкој припреми, а касније 5. октобра и пучистичком рушењу власти, да заједно с нама, ако ништа друго, барем вербално осуде претеће писмо Влади Бабићу, које је управо још један удар на стабилност Републике Србије? Јер дирати у права националних мањина и на овакав начин претити народном посланику јесте нешто што је крајње недопустиво. Нико осим уважених колега које су данас присуствовале овој расправи није осудио овај вандалски, кукавички, подмукли чин. Ни у скупштинској сали, ни у простору који је предвиђен за конференције за штампу, није чак издао ни саопштење. Да ли је то случајно? Није.

Оно што ја очекујем, као и сви грађани Републике Србије, а посебно припадници свих националних мањина, јесте да се открије творац овог идиотског, кретенског, фашистичког писма, које се никако другачије не може назвати, да буде приведен лицу правде. Али и да се озбиљно

размотри учешће у целој овој ујдурми која се прави у покушају дестабилизације Републике Србије од стране колега које данас очигледно намерно нису у скупштинској сали да не би биле у прилици, да би се склониле, да би прећутале да макар вербално осуде овај чин.

Господине Бабићу, сви посланици Републике Србије су уз вас, сви грађани Републике Србије су уз вас. Сви су уз припаднике свих националних мањина, јер Србија је једина држава у региону која је успела да сачува мир и стабилност и апсолутну равноправност и сва права која припадају националним мањинама.

Зато је јако важно да ту подршку и господину Бабићу и путу којим иде Република Србија када су у питању права националних мањина покажемо и сутра у дану за гласање. Из тог разлога, посланички клуб Покрета социјалиста, Народне сељачке странке и Уједињене сељачке странке, заједно са свима онима који су патриотски расположени и мисле добро Србији, гласаће за ове законе. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Реч има народни посланик Фатмир Хасани.
Изволите.

ФАТМИР ХАСАНИ: Хвала.

Поштовани председавајући, поштовани министре, даме и господо народни посланици, моје досадашње опредељење да подржим европске законе, односно рад Владе, с циљем показивања мог личног и опредељења моје странке да будемо конструктивни, не даје резултате које су највиши државни функционери дали.

Ова влада и држава у целини не жели институционалну сарадњу с Албанцима, што је досад била опција на којој смо инсистирали. Више се значаја даје неким приватним везама и каналима који за крајњи циљ имају сарадњу с појединцем или групом, али не за афирмацију права Албанаца.

Недостатак овог предлога лежи у томе што је требало донети потпуно нови закон о националним саветима, усаглашен с матичним Законом о заштити права и слобода националних мањина. Члан 11, у коме се покушавају спречити легитимни представници националних мањина који су на руководећим позицијама у политичким партијама да се кандидују и буду бирани у националне савете, представља кршење фундаменталног људског права сваког човека, права да бира и буде биран.

Уставом Републике Србије прописано је да националне мањине имају право на самоуправу у одређеним областима. Међутим, ни у једном правном акту ове државе та мањинска самоуправа није дефинисана. Овим законом неопходно је било дефинисати правни статус националног савета националне мањине као институције преко које националне мањине остварују нека од својих колективних права и носиоца мањинске самоуправе.

Нацртом овог закона није прихваћен предлог да се за финансирање редовног рада националних савета националних мањина предвиди 0,05% од пореских прихода буџета Републике Србије и 0,5% од пореских прихода буџета јединице локалне самоуправе.

У области образовања мора се дати право националним мањинама да у предметима од посебног значаја у значајној мери, не мањој од 50%, изучавају теме које се односе на историју, уметност, културу и традицију националних мањина.

Морам навести и ситуацију недостатка адекватних уџбеника на албанском језику за основне и средње школе.

Досадашња пракса је показала да се лична карта и пасош не издају двојезично, односно и на језику и писму националних мањина. Овај пример је још један доказ о неусклађености прописа у Републици Србији који на било који начин третирају права националних мањина.

Заступљеност националних мањина у правосуђу, полицији, представничким телима и другим државним органима и јавним службама и организацијама је на јако ниском нивоу. Без обзира на то што смо преко једне деценије настојали да кроз сарадњу са Владом, ово побољшање нема конкретнијих резултата пракси. У великом броју јавних служби и државних органа заступљеност Албанаца је или маргинална или је уопште нема. То доводи у питање кредибилитет те институције код већинског становништва у нашим општинама. Овај закон је морао још једном потврдити тај корпус права националних мањина али и прописати поступак и начин остваривања тих права.

Овим предлогом закона требало је прописати мере којима би се: 1) осигурала политичка партиципација у представничким телима на свим нивоима власти, нарочито у погледу кандидовања изборних листа националних мањина у поступку избора народних посланика и одборника; 2) осигурала заступљеност националних мањина у правосудним органима и 3) осигурала заступљеност националних мањина у државним органима.

У погледу националних симбола и празника националних мањина, Предлогом закона о заштити права и слобода националних мањина није дато право националним мањинама да своје националне симболе истичу на зградама државних органа и других установа.

Истичем да нећу подржати овај предлог закона. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Господине Хасани, ја нисам хтео да вас прекидам, неке колеге посланици кажу да је требало. Тренутно је расправа у појединостима о изменама и допунама Закона о локалној самоуправи.

У једном делу Устава Републике Србије, на који се позивате, националне мањине имају посебан статус у Републици Србији и према њима се врши позитивна дискриминација. Због те позитивне

дискриминације ја вас нисам прекидао, а имао сам пуно пословничко и било које друго право да вас прекинем јер закон о саветима националних мањина још није тема, доћи ће кад прочитамо ове преостале амандмане. Тако да вас молим да следећи пут уподобите своју дискусију са тачком дневног реда која је присутна.

А колеге које председавају седници молим да увек воде рачуна да се излази у сусрет националним мањинама када су у питању овакве, да кажем, грешке, какву је направио наш колега, и да их не санкционишу.

Да ли још неко жели реч по амандману колеге Бојана Торбице? (Не.)

На члан 4. амандман је поднела народни посланик Станислава Јаношевић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 4. амандман је поднео народни посланик Ђорђе Комленски.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 4. амандман је поднела народни посланик Ана Караџић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 4. амандман је поднела народни посланик Душица Стојковић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 4. амандман је поднео народни посланик Александар Марковић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 4. амандман је поднела народни посланик Ана Чарапић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 4. амандман је поднела народни посланик Александра Томић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 4. амандман је поднела народни посланик Оливера Пешић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 4. амандман је поднео народни посланик Милован Дрецун.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 4. амандман је поднео народни посланик Милимир Вујадиновић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 4. амандман је поднела народни посланик Дубравка Филиповски.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 4. амандман је поднео народни посланик Звонимир Ђокић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 4. амандман је поднела народни посланик Весна Марковић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 4. амандман је поднео народни посланик Душко Тарбук.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 4. амандман је поднео народни посланик Никола Јоловић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 4. амандман је поднео народни посланик Горан Пекарски.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 4. амандман је поднела народни посланик Драгана Костић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 4. амандман је поднела народни посланик Тијана Давидовац.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 4. амандман је поднела народни посланик Снежана Петровић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 4. амандман је поднео народни посланик Огњен Пантовић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 4. амандман је поднела народни посланик Вера Јовановић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 4. амандман је поднео народни посланик Владо Бабић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 4. амандман је поднела народни посланик Светлана Николић Павловић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 4. амандман је поднео народни посланик Славиша Булатовић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 4. амандман је поднела народни посланик Ивана Стојиљковић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 4. амандман је поднео народни посланик Србислав Филиповић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 4. амандман је поднео народни посланик Владимир Петковић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 4. амандман је поднела народни посланик Оливера Огњановић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 4. амандман је поднела народни посланик Соња Влаховић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 4. амандман је поднела народни посланик Катарина Ракић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 4. амандман је поднео народни посланик Јовица Јевтић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 4. амандман је поднео народни посланик Жарко Богатиновић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 4. амандман је поднео народни посланик Крсто Јањушевић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 4. амандман је поднео народни посланик Горан Ковачевић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 4. амандман је поднео народни посланик Милан Кнежевић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 4. амандман је поднео народни посланик Александар Мартиновић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 4. амандман је поднео народни посланик Далибор Радичевић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 4. амандман је поднео народни посланик Јован Палалић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 4. амандман је поднео народни посланик Радослав Цокић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 4. амандман је поднео народни посланик Блажа Кнежевић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 4. амандман је поднела народни посланик Наташа Јовановић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 4. амандман је поднео народни посланик Владимир Орлић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 4. амандман је поднела народни посланик Десанка Репац.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 4. амандман је поднео народни посланик Маријан Ристичевић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 4. амандман је поднео народни посланик Иван Манојловић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 4. амандман је поднео народни посланик Драган Савкић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 4. амандман је поднео народни посланик Бранимир Ранчић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 4. амандман је поднео народни посланик Марко Атлагић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 4. амандман је поднео народни посланик Милија Милетић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 4. амандман је поднела народни посланик Александра Мајкић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 4. амандман је поднео народни посланик Живан Ђуришић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 4. амандман је поднела народни посланик Јелена Жарић Ковачевић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 4. амандман је поднео народни посланик Бобан Бирманчевић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 4. амандман је поднела народни посланик Драгана Баришић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 4. амандман је поднела народни посланик Студенка Ковачевић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 4. амандман је поднео народни посланик Бранко Поповић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 4. амандман је поднео народни посланик Верољуб Арсић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 4. амандман је поднео народни посланик Младен Лукић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 4. амандман је поднео народни посланик Драган Вељковић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 4. амандман је поднео народни посланик Милован Кривокапић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 4. амандман је поднео народни посланик Мирко Крлић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 4. амандман је поднео народни посланик Горан Николић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 4. амандман је поднео народни посланик Радован Јанчић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 4. амандман је поднео народни посланик Жарко Мићин.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 4. амандман је поднела народни посланик Борка Грубор.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 4. амандман је поднела народни посланик Маја Мачужић Пузић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 4. амандман је поднела народни посланик Љубица Мрдаковић Тодоровић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 4. амандман је поднела народни посланик Јасмина Обрадовић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 4. амандман је поднела народни посланик Александра Малетић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 4. амандман је поднела народни посланик Сандра Божић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 4. амандман је поднео народни посланик Михаило Јокић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 4. амандман је поднела народни посланик Ивана Николић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 4. амандман је поднео народни посланик Љубиша Стојмировић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 4. амандман је поднео народни посланик Ненад Митровић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 4. амандман је поднео народни посланик Марко Зељуг.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 4. амандман је поднео народни посланик Милосав Милојевић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 4. амандман је поднела народни посланик Станија Компировић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 4. амандман је поднео народни посланик Владимир Ђукановић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 4. амандман је поднела народни посланик Јелена Мијатовић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 4. амандман је поднео народни посланик Миодраг Линта.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 4. амандман је поднела народни посланик Љиљана Малушић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 4. амандман је поднео народни посланик Зоран Бојанић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 5. амандман су заједно поднели народни посланици Посланичке групе СДС.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 5. амандман је поднео народни посланик Жика Гојковић.

Да ли неко жели реч?

Колега Вујићу, ви сте се јавили, изволите.

ВОЈИСЛАВ ВУЈИЋ: Уважени председавајући, прво, више сте него коректно малопре одговорили колеги Хасанију. Вратићу се на члан 5, по њему сам се јавио, али моје питање за њега, нисам хтео да улазим у расправу, јесте – да ли се и нама тамо где смо национална мањина излази у сусрет онако како ми излазимо свима осталима у сусрет? Али подржавам то што сте рекли да овде на снази треба да буде позитивна дискриминација.

Када је у питању члан 5, имам једно питање за господина министра Ружића. У члану 31. после става 2. додају се ст. 3. и 4, који гласе: „Одборник има право да буде редовно обавештаван о питањима од значаја за обављање одборничке дужности...” итд. Министре, интересује ме како се то спроводи у пракси. Пошто сам ја, као и део колега који су овде посланици, одборник у локалном парламенту, волео бих да знам како ја могу председнику скупштине, председнику општине, секретару скупштине да кажем да они од сада имају обавезу да ја искористим своје право, како сте овде написали, да будем редовно обавештаван о питањима од значаја за обављање одборничке дужности.

Посланичка група Јединствене Србије гласа за све законе који су овде на дневном реду и управо је ово једна добра ствар и добра информација за све нас који се бавимо одборничким послом на локалу. Ја сам у Општини Врњачка Бања опозиција и као опозициони одборник апсолутно хоћу да будем информисан о свему што се дешава на локалу.

Зашто то кажем? Имали смо ситуацију да се више пута продаје одређено земљиште које је у власништву Општине; од скупштине до скупштине продајемо по две парцеле, три парцеле, две парцеле, три парцеле и полако све оно што се зове неко домаћинско опхођење према имовини коју имамо... Нажалост, новац који се узме за продају такве имовине завршава углавном на платама већег броја не знам како запослених људи.

Сада ме интересује – да ли су следећи пут они дужни, када усвојимо овај закон, да мене као одборника у локалном парламенту обавесте о плановима да продају неко земљиште? Молим вас за одговор.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Реч има министар Бранко Ружић.

БРАНКО РУЖИЋ: Захваљујем, председавајући.

Господине Вујићу, наравно да имају обавезу да вас обавесте о припреми одлуке која би се нашла на дневном реду локалне скупштине. Ова одредба управо иде у прилог тези да прецизирамо да уколико негде, хипотетички, не причамо о Врњачкој Бањи, било где, одборници нису добили потребне информације, нису добили припрему за седницу, да се зна која је адреса на коју ће се одборник обратити како би добио потребне информације.

Што се тиче политике, то је просто одлука која мора да нађе своје исходиште у некој форми. Та форма треба да произведе одлуку, односно предлог одлуке. Сада говорите о продаји земљишта, али можемо да говоримо и о неким другим одлукама. Дакле, свакако, о припреми те одлуке морали бисте да будете обавештени.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Реч има народни посланик Војислав Вујић.

ВОЈИСЛАВ ВУЈИЋ: Господине министре, ја управо о томе причам. Ми смо имали ситуацију да, као по правилу, за сваку лицитацију која се спроводи у општини одакле ја долазим имамо једног заинтересованог за куповину земљишта. А тек када се заврши лицитација, када се комплетан круг затвори, ми одборници добијамо информацију да се нешто продаје, у виду обавештења.

Имате ваше сараднике, па вас молим за мало детаљнији одговор.

Шта то значи? Имали смо ситуацију да се прода одређена земља а онда власнику те земље кажемо – имате могућност да користите један од пет бањских извора. Да смо у лицитацији за продају такве земље унапред рекли да онај ко купи такву земљу има право да искористи један од пет

бањских извора, а то је оно што Врњачку Бању чини Врњачком Бањом, та цена би вероватно била многоструко већа, број заинтересованих био би многоструко већи. На крају, када смо добили ову информацију, могли смо само то да констатујемо, оћутимо, нисмо имали механизам да било како реагујемо.

Зато вас молим, ово што сте ми малопре рекли није конкретан одговор. Да ли ово постаје обавеза или је ово наше право? Ја не могу никог да натерам, како да вам објасним, баш овако како пише – одборник има право да буде редовно обавештаван. Ја никог не спречавам да ме редовно обавештава, али ми кажите какав је механизам или какве консеквенце сноси председник скупштине, секретар скупштине уколико ја не будем обавештен конкретно о оваквим стварима које се понављају од скупштине до скупштине?

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Реч има министар Бранко Ружић, право на реплику.

БРАНКО РУЖИЋ: Није реплика, просто појашњење.

Дакле, нисмо ми ти који санкционишемо, скупштина је та која може да санкционише у случају да неко вама не достави податке. Сада не бих улазио на политички терен, али уверен сам да без квалификоване, валидне одлуке скупштине није могло да дође до отуђења земљишта.

Што се тиче лицитација, то је тотално друга процедура. Ако није било одлуке на скупштини општине о отуђењу земљишта, то је онда нешто што се може дефинисати као неправилност. А што се тиче лицитација, ту заиста не бих желео да улазим у тематику нечега што се догађало у пракси.

Мислим да је ова одредба сасвим јасна. Не ради се о обавези, него о праву које можете користити. Ми нисмо ти који изричемо било какве санкције. Осим, ако сада идемо даље, што се тиче Министарства, имамо Управни инспекторат и можемо у случају неких неправилности у тим управним стварима да пошаљемо инспекцију, али то нема везе с овим.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Реч има народни посланик Војислав Вујић.

ВОЈИСЛАВ ВУЈИЋ: Господине министре, председник Општине сваки пут када се заврши таква продаја каже, што постоји у видео и тонским записима – ја сам се покрио свим одлукама и свим папирима.

Ја сам вам на почетку, поводом једног од претходних амандмана, рекао да морал и етика сваког од нас на позицији на којој се налази треба да буде пресудна за функције које обављамо, за које нам је народ, за које су нам грађани указали поверење, али већина може да уради свашта. У мом локалном парламенту већина је рекло овако. Зато вас питам да ми објасните овај члан 5.

Председник општине има сва права да купује и продаје итд., а код нас дође само информација шта је купио и шта је продао.

Као одборник локалног парламента, кога је изабрало 16% грађана Врњачке Бање, на листи Драган Марковић Палма, без икаквих коалиционих партнера, сами смо изашли на изборе, за тих 16% грађана морамо да имамо неки одговор. Зато, министре, и ви морате да имате данас одговор за мене, јер оно што кажете ви мени ја морам да пренесем њима. Ја не знам кога трећег да питам.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Реч има министар господин Ружић.

Изволите.

БРАНКО РУЖИЋ: Заиста захваљујем на овим питањима, не бих улазио даље у полемику. Ја не морам да имам одговор. Дакле, ја сам дао и пружио одговор.

Имате одредбу закона, имате и институт одборничког питања, на пример, у локалном парламенту, које можете да поставите; доступност информација од јавног значаја такође, и ту процедуралну могућност можете искористити. Али мислим да просто није са моје стране коректно да ја сада вас подучавам који су вам механизми на располагању како бисте заиста урадили оно што јесте ваш посао, а то је да дате одговоре оном проценту грађана који су гласали за вашу одборничку листу.

Пошто ово већ прелази на терен локалне политичке нећу рећи борбе али једног легитимног изношења политичких ставова, ја као министар у томе заиста не могу да учествујем. Дакле, то није моја улога. Могу када изађем из ове сале или ако сам на неком партијском скупу, а сада заиста не бих да даље говорим на ту тему.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: На члан 5. амандман је поднела народни посланик Вјерица Радета.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 5. амандман је поднела народни посланик Ружица Николић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 6. амандман је поднела народни посланик Наташа Сп. Јовановић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 6. амандман је поднела народни посланик Снежана Пауновић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 6. амандман је поднео народни посланик Милетић Михајловић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 8. амандмане, у истоветном тексту, поднели су народни посланици Срето Перић, заједно народни посланици Посланичке групе СДС и заједно Татјана Мацура, Владимир Ђурић, Александар Стевановић, Љупка Михајловска и Ненад Божић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 8. амандман је поднео народни посланик Жика Гојковић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 9. амандман је поднела народни посланик Вјерица Радета.
Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 9. амандман су заједно поднели народни посланици Горица Гајић и Ненад Шулкић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 10. амандмане, у истоветном тексту, поднели су заједно народни посланици Горица Гајић и Дејан Шулкић и заједно народни посланици Посланичке групе СДС.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 10. амандман је поднела народни посланик Марјана Мараш.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 11. амандман је поднела народни посланик Наташа Сп. Јовановић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 11. амандман су заједно поднели народни посланици Посланичке групе СДС.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 12. амандман је поднео народни посланик Зоран Деспотовић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 12. амандман су заједно поднели народни посланици Посланичке групе СДС.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 12. амандман је поднео народни посланик Милетић Михајловић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 13. амандман је поднела народни посланик Оливера Пешић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 14. амандмане, у истоветном тексту, поднели су народни посланици Срето Перић и заједно народни посланици Посланичке групе СДС.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 15. амандман је поднео народни посланик Петар Јојић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 16. амандман је поднео народни посланик Томислав Љубеновић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 17. амандман је поднела народни посланик Вјерица Радета.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 17. амандман су заједно поднели народни посланици Посланичке групе СДС.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 18. амандман је поднео народни посланик Милорад Мирчић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 19. амандман је поднео народни посланик Никола Савић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 20. амандман је поднела народни посланик Ружица Николић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 20. амандман је поднела народни посланик Марија Јањушевић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 20. амандман је поднела народни посланик Марјана Мараш.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 20. амандман су заједно поднели народни посланици Горица Гајић и Дејан Шулкић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 20. амандман су заједно поднели народни посланици Александра Чабраја, Зоран Живковић, Мариника Тепић, Јован Јовановић и Соња Павловић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 22. амандман је поднела народни посланик Весна Николић Вукајловић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 22. амандман је поднео народни посланик Милетић Михајловић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 23. амандман је поднела народни посланик Марија Јањушевић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 23. амандман је поднео народни посланик Срето Перић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 23. амандман је поднела народни посланик Марина Ристић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 25. амандман је поднео народни посланик Никола Савић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 25. амандман је поднела народни посланик Вјерица Радета.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 25. амандман је поднео народни посланик Милетић Михајловић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 26. амандман је поднео народни посланик Марко Зељуг.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 26. амандман је поднео народни посланик Бошко Обрадовић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 26. амандман је поднео народни посланик Жика Гојковић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 26. амандман су заједно поднели народни посланици Посланичке групе СДС.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 26. амандман је поднела народни посланик Оливера Пешић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 26. амандман су заједно поднели народни посланици Ђорђе Милићевић и Неђо Јовановић.

Влада и Одбор за правосуђе, државну управу и локалну самоуправу прихватили су амандман. Одбор за уставна питања и законодавство сматра да је амандман у складу с Уставом и правним системом Републике Србије. Констатујем да је овај амандман постао саставни део Предлога закона.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 26. амандман је поднела народни посланик Наташа Сп. Јовановић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 26. амандман су заједно поднели народни посланици Посланичке групе СДС.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 27. амандман, са исправком, поднела је народни посланик Оливера Пешић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 29. амандман су заједно поднели народни посланици Посланичке групе СДС.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 29. амандман је поднео народни посланик Жика Гојковић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 29. амандман је поднела народни посланик Марјана Мараш.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 30. амандман је поднео народни посланик Миљан Дамјановић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 33. амандман су заједно поднели народни посланици Посланичке групе СДС.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 34. амандман је поднела народни посланик Ружица Николић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 35. амандман је поднео народни посланик Срето Перић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 35. амандман је поднео народни посланик Жика Гојковић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 36. амандман је поднела народни посланик Вјерица Радета.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 37. амандман је поднела народни посланик Наташа Сп. Јовановић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 39. амандман су заједно поднели народни посланици Посланичке групе СДС.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 40. амандман је поднео народни посланик Владан Заграђанин.

Влада и Одбор за правосуђе, државну управу и локалну самоуправу прихватили су амандман. Одбор за уставна питања и законодавство сматра да је амандман у складу с Уставом и правним системом Републике Србије. Констатујем да је овај амандман постао саставни део Предлога закона.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 40. амандман је поднео народни посланик Марко Зељуг.

Влада и Одбор за правосуђе, државну управу и локалну самоуправу прихватили су амандман. Одбор за уставна питања и законодавство сматра да је амандман у складу с Уставом и правним системом Републике Србије. Констатујем да је овај амандман постао саставни део Предлога закона.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 40. амандман су заједно поднели народни посланици Ђорђе Милићевић и Неђо Јовановић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 41. амандман су заједно поднели народни посланици Посланичке групе СДС.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 41. амандман је поднела народни посланик Вјерица Радета.

Да ли неко жели реч?

Реч има народни посланик Војислав Вујић.

Изволите.

ВОЈИСЛАВ ВУЈИЋ: Господине министре, ево, оно што сте ми мало пре причали, да треба да се ускладе статуте, овде каже члан 41: „Јединице локалне самоуправе ће ускладити своје статуте и друге опште акте са овим законом у року од девет месеци од ступања на снагу овог закона“.

За девет месеци, како ови моји у Врњачкој Бањи продају земљиште, неће остати више ништа и нећу имати више шта тамо да браним.

То би требало да буде ваш одговор на питање које сам вам мало пре поставио. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Пошто смо завршили претрес о амандманима, закључујем претрес Предлога закона у појединостима.

Пошто смо обавили претрес Предлога закона у начелу и у појединостима, Народна скупштина ће у дану за гласање одлучивати о Предлогу закона у начелу, појединостима и у целини.

Прелазимо на 2. тачку дневног реда – ПРЕДЛОГ ЗАКОНА О ИЗМЕНИ И ДОПУНИ ЗАКОНА О ДРЖАВНОЈ УПРАВИ (претрес у појединостима).

Примили сте амандмане који су на Предлог закона поднели народни посланици.

Примили сте извештаје Одбора за уставна питања и законодавство и Одбора за правосуђе, државну управу и локалну самоуправу, као и мишљење Владе о поднетим амандманима.

Пошто је Народна скупштина обавила начелни претрес, сагласно члану 157. став 3. Пословника Народне скупштине, отварам претрес Предлога закона у појединостима.

На члан 1. амандман је поднела народни посланик Вјерица Радета.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 1. амандман су заједно поднели народни посланици Посланичке групе СДС.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 2. амандман је поднела народни посланик Наташа Јовановић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 2. амандман су заједно поднели народни посланици Посланичке групе СДС.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 3. амандман су заједно поднели народни посланици Александра Чабраја, Зоран Живковић, Мариника Тепић, Јован Јовановић и Соња Павловић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 3. амандмане, у истоветном тексту, поднели су народни посланици Ружица Николић и заједно Александра Чабраја, Зоран Живковић, Мариника Тепић, Јован Јовановић и Соња Павловић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

Пошто смо завршили претрес о свим амандманима, закључујем претрес Предлога закона у појединостима.

Пошто смо обавили претрес Предлога закона у начелу и у појединостима Народна скупштина ће у дану за гласање одлучивати о Предлогу закона у начелу, појединостима и у целини.

Прелазимо на 3. тачку дневног реда – ПРЕДЛОГ ЗАКОНА О ИЗМЕНАМА И ДОПУНАМА ЗАКОНА О МАТИЧНИМ КЊИГАМА (претрес у појединостима).

Примили сте амандмане који су на Предлог закона поднели народни посланици.

Обавештавам вас да је народни посланик Стефана Миладиновић писаним путем повукла амандман на члан 25.

Примили сте извештај Одбора за уставна питања и законодавство и Одбора за правосуђе, државну управу и локалну самоуправу, као и мишљење Владе о поднетим амандманима.

Пошто је Народна скупштина обавила начелни претрес, сагласно члану 157. став 3. Пословника Народне скупштине отварам претрес Предлога закона у појединостима.

На наслов Предлога закона амандман је поднела народни посланик Александра Белачић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На наслов Предлога закона амандман је поднео народни посланик Никола Савић.

Да ли неко жели реч? (Не.)
На наслов Предлога закона амандман је поднео народни посланик
Срето Перић.

Да ли неко жели реч? (Не.)
На наслов Предлога закона амандман је поднео народни посланик
Дубравко Бојић.

Да ли неко жели реч? (Не.)
На наслов Предлога закона амандман је поднео народни посланик
Миљан Дамјановић.

Да ли неко жели реч? (Не.)
На наслов Предлога закона амандман је поднео народни посланик
Бождар Делић.

Да ли неко жели реч? (Не.)
На наслов Предлога закона амандман је поднео народни посланик
Зоран Деспотовић.

Да ли неко жели реч? (Не.)
На наслов Предлога закона амандман је поднео народни посланик
Петар Јојић.

Да ли неко жели реч? (Не.)
На наслов Предлога закона амандман је поднео народни посланик
Томислав Љубеновић.

Да ли неко жели реч? (Не.)
На наслов Предлога закона амандман је поднела народни посланик
Вјерица Радета.

Да ли неко жели реч? (Не.)
На наслов Предлога закона амандман је поднела народни посланик
Наташа Јовановић.

Да ли неко жели реч? (Не.)
На наслов Предлога закона амандман је поднео народни посланик
Момчило Мандић.

Да ли неко жели реч? (Не.)
На наслов Предлога закона амандман је поднео народни посланик
Милорад Мирчић.

Да ли неко жели реч? (Не.)
На наслов Предлога закона амандман је поднела народни посланик
Љиљана Михајловић.

Да ли неко жели реч? (Не.)
На наслов Предлога закона амандман је поднела народни посланик
Ружица Николић.

Да ли неко жели реч? (Не.)
На наслов Предлога закона амандман је поднела народни посланик
Марина Ристић.

Да ли неко жели реч? (Не.)
На наслов Предлога закона амандман је поднела народни посланик
Весна Николић Вукајловић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На наслов Предлога закона амандман је поднео народни посланик Филип Стојановић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На наслов Предлога закона амандман је поднео народни посланик Немања Шаровић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На наслов Предлога закона амандман је поднео народни посланик Александар Шешељ.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 1. амандман је поднела народни посланик Вјерица Радета.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 1. амандман је поднео народни посланик Никола Савић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 1. амандман је поднела народни посланик Марина Ристић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 1. амандман је поднео народни посланик Божидар Делић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 1. амандман је поднео народни посланик Томислав Љубеновић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 1. амандман је поднела народни посланик Александра Белачић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 1. амандман је поднела народни посланик Наташа Јовановић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 1. амандман је поднео народни посланик Милорад Мирчић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 1. амандман је поднео народни посланик Петар Јојић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 1. амандман је поднела народни посланик Ружица Николић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 1. амандман је поднео народни посланик Дубравко Бојић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 1. амандман је поднео народни посланик Зоран Деспотовић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 1. амандман је поднела народни посланик Весна Николић Вукајловић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 1. амандман је поднео народни посланик Миљан Дамјановић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 1. амандман је поднела народни посланик Љиљана Михајловић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 1. амандман је поднео народни посланик Срето Перић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 1. амандман је поднео народни посланик Филип Стојановић.

Влада и Одбор за правосуђе, државну управу и локалну самоуправу прихватили су амандман. Одбор за уставна питања и законодавство сматра да је амандман у складу са Уставом и правним системом Републике Србије. Констатујем да је овај амандман постао саставни део Предлога закона.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 1. амандман је поднео народни посланик Александар Шешељ.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 1. амандман је поднео народни посланик Немања Шаровић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 1. амандман је поднео народни посланик Момчило Мандић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 2. амандман је поднела народни посланик Александра Белачић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 2. амандман је поднео народни посланик Милорад Мирчић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 2. амандман је поднео народни посланик Момчило Мандић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 2. амандман је поднео народни посланик Петар Јојић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 2. амандман је поднео народни посланик Зоран Деспотовић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 2. амандман је поднела народни посланик Наташа Јовановић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 2. амандман је поднео народни посланик Томислав Љубеновић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 2. амандман је поднео народни посланик Дубравко Бојић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 2. амандман је поднео народни посланик Миљан Дамјановић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 2. амандман је поднео народни посланик Божидар Делић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 2. амандман је поднела народни посланик Марина Ристић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 2. амандман је поднео народни посланик Срето Перић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 2. амандман је поднела народни посланик Весна Николић Вукајловић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 2. амандман је поднела народни посланик Ружица Николић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 2. амандман је поднела народни посланик Љиљана Михајловић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 2. амандман је поднела народни посланик Вјерица Радета.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 2. амандман је поднео народни посланик Никола Савић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 2. амандман је поднео народни посланик Филип Стојановић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 2. амандман је поднео народни посланик Александар Шешелъ.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 2. амандман је поднео народни посланик Немања Шаровић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 3. амандман је поднела народни посланик Вјерица Радета.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 3. амандман је поднела народни посланик Ружица Николић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 3. амандман је поднео народни посланик Зоран Деспотовић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 3. амандман је поднео народни посланик Никола Савић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 3. амандман је поднео народни посланик Срето Перић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 3. амандман је поднела народни посланик Наташа Јовановић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 3. амандман је поднео народни посланик Дубравко Бојић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 3. амандман је поднео народни посланик Томислав Љубеновић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 3. амандман је поднео народни посланик Петар Јојић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 3. амандман је поднео народни посланик Милорад Мирчић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 4. амандман је поднела народни посланик Вјерица Радета.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 4. амандман је поднео народни посланик Дубравко Бојић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 4. амандман је поднео народни посланик Божидар Делић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 4. амандман је поднео народни посланик Милорад Мирчић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 4. амандман је поднео народни посланик Зоран Деспотовић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 4. амандман је поднела народни посланик Наташа Јовановић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 4. амандман је поднео народни посланик Петар Јојић.

Одбор за уставна питања и законодавство, на основу члана 163. став 2. Пословника Народне скупштине, одбацио је овај амандман, а одбачени амандмани не могу бити предмет расправе и о њима се не гласа.

На члан 4. амандман је поднео народни посланик Момчило Мандић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 4. амандман је поднео народни посланик Томислав Љубеновић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 4. амандман је поднео народни посланик Миљан Дамјановић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 4. амандман је поднела народни посланик Љиљана Михајловић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 4. амандман је поднела народни посланик Ружица Николић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 4. амандман је поднела народни посланик Весна Николић Вукајловић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 4. амандман је поднео народни посланик Филип Стојановић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 4. амандман је поднео народни посланик Срето Перић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 4. амандман је поднела народни посланик Александра Белачић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 4. амандман је поднела народни посланик Марина Ристић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 4. амандман је поднео народни посланик Никола Савић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 4. амандман је поднео народни посланик Немања Шаровић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 4. амандман је поднео народни посланик Александар Шешељ.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 5. амандман је поднела народни посланик Вјерица Радета.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 6. амандман је поднела народни посланик Наташа Јовановић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 7. амандман је поднела народни посланик Ружица Николић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 8. амандман је поднео народни посланик Срето Перић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 20. амандман је поднео народни посланик Зоран Деспотовић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 23. амандман су заједно поднели народни посланици Посланичке група СДС.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 24. амандман је поднео народни посланик Томислав Љубеновић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 25. амандман су заједно поднели народни посланици Балинт Пастор, Елвира Ковач, Арпад Фремонд и Золтан Пек.

Влада и Одбор за правосуђе, државну управу и локалну самоуправу прихватили су амандман. Одбор за уставна питања и законодавство сматра да је амандман у складу с Уставом и правним системом Републике Србије. Констатујем да је овај амандман постао саставни део Предлога закона.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 25. амандман је поднео народни посланик Милорад Мирчић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 30. амандман је поднео народни посланик Петар Јојић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 35. амандман је поднео народни посланик Дубравко Бојић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 39. амандман су заједно поднели народни посланици Балинт Пастор, Елвира Ковач, Арпад Фремонд и Золтан Пек.

Влада и Одбор за правосуђе, државну управу и локалну самоуправу прихватили су амандман. Одбор за уставна питања и законодавство сматра да је амандман у складу с Уставом и правним системом Републике Србије. Констатујем да је овај амандман постао саставни део Предлога закона.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 42. амандман су заједно поднели народни посланици Посланичке група СДС.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 43. амандман су заједно поднели народни посланици Посланичке група СДС.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 44. амандман су заједно поднели народни посланици Посланичке група СДС.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 47. амандман је поднео народни посланик Никола Савић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

Пошто смо завршили претрес о свим амандманима, закључујем претрес Предлога закона у појединостима.

Пошто смо обавили претрес Предлога закона у начелу и у појединостима, Народна скупштина ће у дану за гласање одлучивати о Предлогу закона у начелу, појединостима и у целини.

Прелазимо на 4. тачку дневног реда – ПРЕДЛОГ ЗАКОНА О ИЗМЕНАМА И ДОПУНАМА ЗАКОНА О ЈАВНИМ АГЕНЦИЈАМА (претрес у појединостима).

Примили сте амандмане који су на Предлог закона поднели народни посланици.

Примили сте извештаје Одбора за уставна питања и законодавство и Одбора за правосуђе, државну управу и локалну самоуправу, као и мишљење Владе о поднетим амандманима.

Одбор за уставна питања и законодавство, сагласно чл. 161. став 4. и 163. став 2. Пословника Народне скупштине, одбацио је амандман народног посланика Момчила Мандића на члан 4, којим се врши измена у члану 21. став 1. Одбачени амандман не може бити предмет расправе и о њему се не гласа.

Пошто је Народна скупштина обавила начелни претрес, сагласно члану 157. став 3. Пословника Народне скупштине, отварам претрес Предлога закона о изменама и допунама Закона о јавним агенцијама, у појединостима.

На наслов Предлога закона амандмане, у истоветном тексту, поднели су народни посланик Филип Стојановић и народни посланик Божидар Делић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На наслов Предлога закона амандман је поднео народни посланик Петар Јојић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На наслов Предлога закона амандман је поднео народни посланик Момчило Мандић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На наслов Предлога закона амандман је поднела народни посланик Александра Белачић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На наслов Предлога закона амандман је поднела народни посланик Љиљана Михајловић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На наслов Предлога закона амандман је поднео народни посланик Зоран Деспотовић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На наслов Предлога закона амандман је поднела народни посланик Марина Ристић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На наслов Предлога закона амандман је поднео народни посланик Александар Шешелъ.

Да ли неко жели реч? (Не.)
На наслов Предлога закона амандман је поднела народни посланик
Весна Николић Вукајловић.

Да ли неко жели реч? (Не.)
На наслов Предлога закона амандман је поднела народни посланик
Наташа Јовановић.

Да ли неко жели реч? (Не.)
На наслов Предлога закона амандман је поднео народни посланик
Милорад Мирчић.

Да ли неко жели реч? (Не.)
На наслов Предлога закона амандман је поднео народни посланик
Немања Шаровић.

Да ли неко жели реч? (Не.)
На наслов Предлога закона амандман је поднео народни посланик
Срето Перић.

Да ли неко жели реч? (Не.)
На наслов Предлога закона амандман је поднео народни посланик
Томислав Љубеновић.

Да ли неко жели реч? (Не.)
На наслов Предлога закона амандман је поднео народни посланик
Никола Савић.

Да ли неко жели реч? (Не.)
На наслов Предлога закона амандман је поднела народни посланик
Ружица Николић.

Да ли неко жели реч? (Не.)
На наслов Предлога закона амандман је поднео народни посланик
Дубравко Бојић.

Да ли неко жели реч? (Не.)
На наслов Предлога закона амандман је поднела народни посланик
Вјерица Радета.

Да ли неко жели реч? (Не.)
На наслов Предлога закона амандман је поднео народни посланик
Миљан Дамјановић.

Да ли неко жели реч? (Не.)
На члан 1. амандман је поднела народни посланик Вјерица Радета.
Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 1. амандман је поднео народни посланик Миљан
Дамјановић.

Да ли неко жели реч? (Не.)
На члан 1. амандман је поднео народни посланик Божидар Делић.
Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 1. амандман је поднела народни посланик Весна Николић
Вукајловић.

Да ли неко жели реч? (Не.)
На члан 1. амандман је поднео народни посланик Срето Перић.
Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 1. амандман је поднела народни посланик Љиљана Михајловић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 1. амандман је поднео народни посланик Петар Јојић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 1. амандман је поднела народни посланик Наташа Јовановић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 1. амандман је поднео народни посланик Никола Савић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 1. амандман је поднео народни посланик Момчило Мандић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 1. амандман је поднео народни посланик Немања Шаровић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 1. амандман је поднео народни посланик Дубравко Бојић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 1. амандман је поднео народни посланик Александар Шешељ.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 1. амандман је поднео народни посланик Милорад Мирчић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 1. амандман је поднела народни посланик Ружица Николић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 2. амандман је поднео народни посланик Немања Шаровић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 2. амандман је поднео народни посланик Милорад Мирчић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 2. амандман је поднела народни посланик Наташа Јовановић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 2. амандман је поднео народни посланик Александар Шешељ.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 2. амандман је поднела народни посланик Вјерица Радета.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 2. амандман је поднела народни посланик Александра Белачић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 2. амандман је поднео народни посланик Зоран Деспотовић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 2. амандман је поднео народни посланик Срето Перић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 2. амандман је поднео народни посланик Миљан Дамјановић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 2. амандман је поднео народни посланик Дубравко Бојић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 2. амандман је поднео народни посланик Никола Савић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 2. амандман је поднео народни посланик Томислав Љубеновић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 2. амандман је поднела народни посланик Ружица Николић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 3. амандман је поднела народни посланик Наташа Јовановић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 3. амандман је поднео народни посланик Милорад Мирчић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 3. амандман је поднео народни посланик Александар Шешељ.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 3. амандман су заједно поднели народни посланици Санда Рашковић Ивић, Дијана Вукомановић и Ђорђе Вукадиновић.

Да ли неко жели реч?

Колега Вукадиновићу, изволите.

ЂОРЂЕ ВУКАДИНОВИЋ: Захваљујем.

Опет се понавља оно од претходних неколико пута – десет сати предвиђених за расправу о амандманима прође, а ми смо обрадили дословно, ево сад сам бројао, једну десетину; дакле, стигли смо до четвртог члана првог предлога, прве тачке дневног реда, односно првог закона. Од четрнаест тачака, ми смо стигли до прве, и то прва четири члана прве тачке, при чему та прва тачка, односно први закон има четрдесет чланова. Значи, једна десетина једне четрнаестине, то је отприлике биланс гледано математички.

Наравно да се у међувремену разговарало о свему и свачему. Мање-више, то се претворило у неку врсту ЕПП-а и похвале рада Владе и нарочито критике опозиције, углавном одсутне опозиције.

Стрпљиво сам сачекао овде да ме прозовете, да просто дам пример шта значи када имате конкретан амандман који предлаже, ради се о Закону о јавним агенцијама, да мандат, односно чланство у управним одборима (следећи ће се односити и на директоре јавних агенција) може да буде десет година, односно да нема два реизбора него један реизбор и један избор; пошто је пет година, пет пута два је десет година. Мислимо да је то више него довољно да покажу и дају свој допринос сви који су, надамо се, с разлогом изабрани за вршење тих одговорних дужности. Дакле, и за директоре и за чланове управних одбора два избора, односно један реизбор, један избор, то је десет година.

Сматрали смо да је то умесно и морам признати да сам изненађен што није прихваћен тај наш амандман. Остало је ово са два реизбора, односно могућност да буде петнаест година. Заиста бих волео да министар

прокоментарише и објасни зашто тај амандман није прихваћен; у ствари, зашто је сматрао, зашто Министарство сматра да је потребна могућност да се петнаест година обављају те дужности, а да рецимо десет није довољно, што ми мислимо да јесте.

Али, кажем, све то сада делује помало бесмислено у читавој овој атмосфери где наш председавајући врло успешно и брзо чита ове тачке и предлоге, јер времена за расправу нема и само нас неколицина овлашћених представника или председника посланичких група има могућност да нешто каже.

Онда, успут, одговор на питање колегама које су га овде неколико пута постављале – зашто нема опозиције. Немам појма зашто нема, свако има свој разлог да не буде овде, или да буде, али, реално говорећи, илузорно је очекивати да представници опозиције седе и учествују у овој, што јесте, својеврсној фарси или, да то назовемо блаже, представи. Дакле, то је својеврсна представа. Ви знате да је представа, ја знам да је представа и да то није добро ни за кога. Није случајно што наша председница, често је и сама јавно то говорила, има проблема и мора да одговара на питања својих саговорника из иностранства када је питају за ту праксу тих амандмана.

Дакле, ево, конкретан амандман, конкретно питање за министра – зашто није довољно десет, него сте оставили могућност петнаест година?

Ја ћу се можда још једном јавити, или ниједном. Просто, мислим да је јавност, да је свако ко прати могао да схвати шта је суштина нашег амандмана, што у највећем броју случајева није било тако током ова три дана расправе. Морам признати да ми је жао што су неке колеге или колегинице барем две посланичке опозиционе групе прихватиле ту игру па сада и оне подносе море амандмана за које знају да неће никад доћи на ред. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Реплика, народни посланик Александар Мартиновић.

Изволите.

АЛЕКСАНДАР МАРТИНОВИЋ: Па, због грађана Србије... Господине Вукадиновићу, ви сте у салу Народне скупштине ушли пре петнаест минута. Не знам како вас није срамота да кажете како ми данас, три дана расправљамо о амандманима. Ви уопште не расправљате. Ови људи који овде седе, посланици Српске напредне странке, посланици Покрета социјалиста, 80% посланика је образлагало своје амандмане; људи су бранили програм и политику СНС-а, односно странака којима припадају. Ви уђете на десет минута у салу и онда кажете грађанима Србије – ево, ми већ три дана... Не, господине Вукадиновићу, ви седите у сали десет минута.

Још нешто да вам кажем, али немојте погрешно да ме разумете. Дошли сте овде као да сте дошли испод неког шатора, распојасани, супротно било каквом кодексу одевања и облачења у било ком европском и светском парламенту, и онда нам држите предавања о демократији, о томе како је ово све бесмислено итд. Ако је ово све бесмислено, зашто примате плату као народни посланик? Зашто примате плату као сви ови људи који седе по осам, десет, дванаест сати овде у Народној скупштини и боре се за права грађана Србије, за права оних који су их, на крају крајева, изабрали за народне посланике?

Не, него ви чекате последње сате и последње минуте расправе у појединостима, појавите се у Народној скупштини и кажете – ево, ја сам дошао, ја три дана учествујем у расправи. У каквој расправи ви учествујете? Не учествујете ни у каквој. Што се мене тиче, баш ме брига, не морате ни да учествујете, али немојте да износите неистине како се ви три дана убијате од посла. Ви, Демократска странка, Двери, ови Тадићеви итд., да вам кажем нешто, најобичнији лењивци, лење бубе, ви нећете да радите и вама је криво што посланици Српске напредне странке раде, што се боре, што подносе амандмане у складу с Пословником, износе све позитивне примере из својих локалних самоуправа о томе шта су Влада Србије и председник Републике Србије учинили за грађане Суботице, Београда, Новог Сада, Врања, Лознице, Шапца и свих других градова у Србији.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем, колега Мартиновићу.

По Пословнику, народни посланик Вјерица Радета.

Изволите.

ВЈЕРИЦА РАДЕТА: Члан 107. став 1.

Посланици, посао народног посланика је да учествује у расправи и да амандманима покуша да поправи закон. Из којих разлога то раде посланици власти, то је њихова ствар, апсолутно имају право. Ми посланици Српске радикалне странке подносимо амандмане у оноликом броју колико мислимо да је потребно и сви наши посланици учествују у раду сваки дан, не само данас и не само када су у питању ови предлози закона. Ми желимо да својим амандманима допринесемо, да сугеришемо и владајућој већини да гласа за неки наш амандман и министру који је присутан да евентуално прихвати неки од наших амандмана.

Заиста је недопустиво да неко ко прошета у Народну скупштину једанпут у недељу дана на петнаест минута, у ово доба, у 18.30, када се можда Скупштина гледа, исприча како, ето, он не разуме зашто посланици једног дела опозиције подносе оволики број амандмана када знају да неће бити прихваћени. То је апсолутно неприхватљиво образложење. Да ли ће

неки амандман бити прихваћен или неће, то се не зна док се не заврши расправа и док се не заврши гласање.

Ми нисмо један део опозиције, ми српски радикали смо, то уосталом и ова расправа говори, једина опозициона посланичка група у Народној скупштини. Нисмо део чопора, нисмо део неке булументе скупљене с коца и конопца. Они који су некада изгледали да је немогуће саставити их, сада их саставља један тајкун, један амбасадор итд. И то је такође њихова ствар, ми се њима у то не мешамо, али не дозвољавамо да се на овако безочан начин они мешају у рад Посланичке групе СРС. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Колегинице Радета, да ли тражите да се у дану за гласање изјаснимо? (Не.)

Право на реплику има народни посланик Ђорђе Вукадиновић.

Изволите.

ЂОРЂЕ ВУКАДИНОВИЋ: Захваљујем, председавајући.

Скрећем пажњу да је уважени колега Мартиновић говорио и имао реплику од два минута и четрдесет секунди; ја нећу толико али просто вас молим да уважите ту чињеницу.

Дакле, не знам зашто је колега Мартиновић нервозан, и то исто показује... На страну то што износи неистине. Ја сам могао такође рекламирати Пословник као што овде често колеге из владајуће већине рекламирају.

Прво, најмање важно, ја сам пристојно одевен, поготово имајући у виду то да долазе посланици и у кратким рукавима, друго, топло је, летње је време, а треће, шеф државе и шеф ваше странке, господине Мартиновићу, постројавао је гарду и војнике у фармерицама. Па онда могу и ја да седим у кошуљи, као што, уосталом, седе и господин Шешел и неки други посланици овде. Дакле, то је споредна ствар.

Што се тиче присуства у Скупштини, чак и ви знате да сам ја овде много више од представника већине ове опозиције или оних који седе у овим клупама. С треће стране, да сте пратили седницу пажљиво, знали бисте да сам само у току данашњег дана (сада сам дошао јер сам обављао нешто друго) био и јутрос на питањима, у међувремену сам говорио и о амандману, негде око један сат, пола два. Значи, јутрос сам постављао питања за Владу, говорио о амандману колеге Милићевића и сада стигао да искористим ово време. У сваком случају, ко је лењ, ко није лењ, то ће судити грађани Србије. Али, исто тако, шта значи трошење времена и новца грађана Србије на расправу овог типа у Скупштини као што смо је водили сада, то ће такође нека јавност судити.

На крају крајева, када говорите о бројности, мислим да представници опозиције бојкотују дебату. Мислим, нисам сигуран, волео бих да они то јасно и гласно кажу. Чињеница је да овде у сали, ја сам

пребројавао, нема више од 18 до 20 представника владајуће коалиције, а вас има 140. Тако да то што сам ја овде сам а вас је двадесетак исто говори да се ни посланици владајуће већине нису баш убили и претргли од присуства и бројности овде, господине Мартиновићу.

Али не мислим да је то најважније, ја сам поставио конкретно питање министру, волео бих да одговори. А генерално мислим да, све скупа, оваквим дебатама и расправама не доприносимо достојанству Скупштине за које се овде често залажемо. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Право на реплику, народни посланик Александар Мартиновић.

Изволите.

АЛЕКСАНДАР МАРТИНОВИЋ: Што се тиче одевања, господине Вукадиновићу, вероватно на то мислите, Александар Вучић је вршио смотру Војске Србије у фармеркама и у јакни ветровци на Пасуљанским ливадама, где је температура била можда неколико степени изнад нуле. Кажите ми, господине Вукадиновићу, када се то Александар Вучић појавио у Народној скупштини, и када је био у опозицији и сада када је на власти, одевен овако као ви? Није никад. Толико о поштовању Парламента и толико о парламентаризму.

Ви који нам држите предавања о некаквом етичком кодексу, знате, ми смо сад у једној мало чудној ситуацији – новинаре у Народну скупштину не пуштају зато што су, на пример, одевени као ви, али зато народни посланици попут вас могу тако... Па устаните, ево, нека вас народ види. Устаните распојасани, онако као да сте пошли у продавницу да купите пиво. Устаните, слободно, нека вас народ види. Устаните, чега се плашите? Дођете распојасани, десет минута и – ево, ово је све бесмислено, ово је све без везе. Шта је без везе?

Да вам уступимо власт, вама који сте упропастили државу Србију без борбе? Да посланици Српске напредне странке, који уживају озбиљну подршку преко 60% грађана Србије, ћуте а да слушамо вас, Александру Јерков, Санду Рашковић Ивић, Бошка Обрадовића, вас, на крају крајева, господине Вукадиновићу? Кога ви представљате?

Ево, ја вас сада српски питам – коју политичку партију представља Ђорђе Вукадиновић у Народној скупштини? Припадате Посланичкој групи, не знам како се више зове, Нова Србија – Покрет за спас Србије. Јесте ли у Новој Србији или у Покрету за спас Србије? А изабрани сте са листе ДСС – Двери, ако се не варам. Већ сам и заборавио, 2016. године, давно је то било, овде се посланичке групе формирају и расформирају на дневном нивоу.

Онда уђете ви десет минута у салу и кажете – шта ови посланици из Српске напредне странке глуме неку представу, то је све глуматање, то је

све без везе итд. Више сте провели, господине Вукадиновићу, ви и ваше колеге у скупштинском ресторану него што сте били присутни у сали. Понављам још једанпут, а ви се љутите до миле воље – ви сте лење бубе, ви нисте научили да радите. Ви немате радног елана, ви немате радне навике. Ја сам, док сам био и у Српској радикалној странци, научио да седим у сали Народне скупштине, да седим осам сати, десет сати, дванаест сати, и када су седнице трајале до поноћи и иза поноћи и када су трајале до осам сати ујутру, седео сам.

(Председавајући: Приведите крају.)

Ви не можете да седите пола сата у континуитету. Ево, тражио сам од заменика генералног секретара да ми извуче колико сте данас ви били присутни у сали Народне скупштине. Кажете, били сте на посланичком питању, постављали сте питање, изашли сте напоље и ушли сте у салу Народне скупштине пре двадесет минута.

Нисам ја уопште нервозан. Што се мене тиче, можете и да дођете и да не дођете, то је ваша воља. Али нећу да трпим да нерадници држе предавања о демократији, о владавини права људима из Српске напредне странке, па и колегама из Српске радикалне странке које овде седе, ви који дођете у салу туристички, и то одевени као да сте сада шетали Кнез Михаиловом улицом.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Неђо Јовановић, реплика.

(Ђорђе Вукадиновић: Реплика.)

Полако, колега Вукадиновићу, направили сте већ три реплике.

НЕЂО ЈОВАНОВИЋ: Постојало је више основа за јављање, један је Пословник, други је реплика. Јављам се за реплику иако је изнета једна груба увреда на рачун посланика владајуће коалиције, међу којима је и СПС, а то је, под један, да се подносе бесмислени амандмани. Лично мислим да нико од мојих колега, како у Социјалистичкој партији Србије тако и у Српској напредној странци и осталим странкама, није на том нивоу свести да подноси бесмислене амандмане, а у тим бесмисленим амандманима се активно учествовало и расправљало овде заједно са уваженим министром.

С друге стране, није тачно да су амандмани без икаквог дејства имајући у виду да смо јуче били сведоци да су неки амандмани прихваћени и да је уважени министар Ружић амандмане које је оценио квалитетним и са доприносом да се побољша закон прихватио на јучерашњој расправи. Данашња расправа је ишла у истом духу.

Мислим да не смемо дозволити било коме, а најмање онима који о амандманима на овај начин не расправљају већ демагошким приступом... Јер да није демагошки, онда би се усудили и они који су поднели триста амандмана на сет закона о образовању (ако се добро сећам) из ових клупа

са ове друге стране, па би на исти начин оценили и тај рад, подношење амандмана „брише се“, без икаквог смисла. Ако немамо доследност и принципијелност, онда боље да се не јављамо, боље да не дискутујемо ни о чему, јер износимо само своју немоћ да се било шта промени, нарочито не на начин како се то износи, у сваком случају на неприхватљив начин. Захваљујем се.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Право на реплику, народни посланик Вјерица Радета.

Изволите.

(Ђорђе Вукадиновић: Нисам поменуо.)

ВЈЕРИЦА РАДЕТА: Поменули сте господина Шешеља, а да случајно познајете Пословник, онда бисте знали да када се помене председник странке или странка, овлашћени представник има право да реплицира.

Заиста то јесте један од разлога због чега сам се јавила. Упоредити себе са господином Шешељем, а говорим о Ђорђу Вукадиновићу, просто је невероватно. Ничим изазван, каже – ево, ја сам дошао у кошуљи, како долази и господин Војислав Шешељ. То је апсолутно непримерено, Војислав Шешељ долази пристојно обучен, господине Вукадиновићу.

Још две ствари морају, пре свега ради јавности, да се овде кажу. Та демагошка прича колико кошта расправа у Народној скупштини је апсолутно неприхватљива. Србија је демократска држава, ово је вишестраначки парламент, то подразумева парламентарну демократију, то подразумева расправу. Што се тиче нас из Српске радикалне странке, ми мислимо да је мало времена за расправу. А прерачунавање колико то кошта, то је апсолутно бесмислено и то могу да причају само они који се залажу за укидање демократије.

Каже господин Вукадиновић како део опозиције, мисли он, бојкотује рад Парламента. Па када бих ја користила тај популизам и ту демагогију, онда бих рецимо питала – кад бојкотују рад, зашто онда примају плату. Наравно, имају право да бојкотују и имају право у том периоду да примају плату, само говорим на који начин неко овде покушава да јавности представи рад Парламента.

И тај тзв. бојкот и ово кад се дође само да се поставе питања и да се кроз питања углавном вређа држава, то јесте један од видова специјалног рата који је тренутно актуелан у Србији.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Право на реплику, народни посланик Ђорђе Вукадиновић.

ЂОРЂЕ ВУКАДИНОВИЋ: Захваљујем, господине председавајући.

Што се тиче ове последње дискусије, немам шта да приметим, мислим да је мање-више јасно.

Што се тиче господина Мартиновића, нећете ви постројавати мене, господине Мартиновићу, дизати и прегледати. Као што и ја и ви и бог и већина ваших посланика који седе ту (седе или нису можда сада ту) знамо да је ово што се ради с овим амандманима, ма колико се ви љутили и нападали мене због тога где сам или где нисам, заправо начин да се од тих шестсто минута, од тих десет сати расправе ускрати опозицији, у овом делу, могућност да нешто каже и да критикује власт.

То је легитимно, као што је легитимно и подношење свих ових амандмана. Јесте, али погледајте само разлоге и аргументацију са којом је Влада одбацила највећи број, 99,9% тих амандмана. Они су рекли, а то пише у образложењу за одбијање амандмана, да се овај предлог закона не тиче односа државне управе и локалне самоуправе. Другим речима, то је било униформно објашњење и образложење са којим су одбијени сви ти амандмани. На неки начин, Влада јесте рекла да су они на неки начин бесмислени и да је то маневар. Ја не оправдавам ни колеге које су то са своје стране својевремено злоупотребљавале, али једном или два пута; ви то радите још од децембра, још од оне расправе о буџету. Дакле, не оправдавам ни колеге који су једном или два пута такође подносиле амандмане на сваки члан закона. То је што се тога тиче.

Што се тиче тога ко је лењ, ко је вредан, такође, нећете ме ви оцењивати, а мислим да сам довољно у свом животу демонстрирао и показао вредноћу и рад. Али није реч о томе, господине Мартиновићу. Реч је о томе да овом галамом, овом сталном истрагом неких скривених мотива и разлога зашто неко нешто каже или ради, ви производите једну атмосферу као у оној причи о чобану и вуку, или баби и вуку, који је стално викао – то је вук, то је вук. Дакле, то је завера, то је државни удар, то је атак. На крају, кад се вук појавио, нико више није веровао том чобану или тој баби. Ви ми помало заиста делујете, господине Мартиновићу, као тај чобан и та баба, и не само ви, којима се стално привиђају неке завере, удари. И за овај протест возача који је био пар дана па је престао, као и својевремено неке друге протесте, одмах се разоткривају тајни планови, закулисне радње и све остало.

Нажалост, ја бих рекао, господине Мартиновићу, једина ствар која се овде заташкава и покушава протурити, између осталог и оваквом дебатом, јесте чињеница да ваш и наш, нажалост, председник у недељу иде у Брисел да разговара са Хашимом Тачијем иако су се представници власти Србије... И то је мало битније него ко је како одевен, ја сам одевен пристојно, као и друге колеге, више или мање. Али да наш... Није пристојно, и то јесте кршење неких других, мало важнијих етичких кодекса, да уз зарикање и господина Марка Ђурића, и представника наше власти, и Српске листе, и представника Владе Србије да нећемо наставити

бриселске разговоре док се – шта? Под један, не открију убице и разоткрије убиство Оливера Ивановића и, друго, док се не формира Заједница српских општина. Упркос јасним и са највиших места изреченим тврдњама и зарицањима, сада, управо данас – то је тема о којој треба да се расправља, а не о томе ко је како одевен – данас се спрема одлазак у Брисел на нову рунду бриселских разговора, нови сусрет господина Вучића и господина Тачија. Мало више о томе, господине Мартиновићу, поготово ви који се хвалите својом вредноћом, својим патриотизмом и својом доследношћу.

А кога ја заступам? Заступам оне исте ставове које сам заступао свих ових година у јавности и по којима ме јавност више или мање препознаје – умерено, патриотски, не екстремно, не претерано, али у сваком случају у заштиту минималног, елементарног националног достојанства. Мислим да није у духу тог достојанства да се каже да се неће отићи у Брисел, а оде се.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Право на реплику, Александар Мартиновић. Изволите.

АЛЕКСАНДАР МАРТИНОВИЋ: Даме и господо народни посланици, ево овако стоје ствари што се тиче бројева. Јуче је господин Ђорђе Вукадиновић био у сали... Да будем потпуно прецизан, картица му је била у посланичкој јединици, да ли је он физички био у сали, то нисам пратио, не бавим се том врстом истраживања, картица му је јуче била у систему два сата и четрдесет осам минута, а данас, замислите, много више – три сата и педесет четири минута. Седница је почела данас у десет.

Сада вас ја питам, господине Вукадиновићу, ако није нека тајна и ако нисте водили неке важне државне и политичке разговоре – где сте били све ово време док су посланици овде седели, расправљали, дебатовали, што је иначе њихов задатак, њихов посао и због чега, на крају крајева, примају плату? Причали сте о плати народних посланика па погледајте мало...

(Ђорђе Вукадиновић: Нисам причао.)

Кажете, све ово кошта. Па, знате, демократија је скупа играчка. Шта је алтернатива? Да уведемо политички систем без политичких странака? Где то постоји? Сви ви који се распршите као мехур од сапунице зато што вам странке попуцају одједанпут постанете против политичких странака. Док су вам странке на власти, странка је супер, а кад се странка распадне, е, знаш, политичка странка је скупа, шта ће нам политичка странка, ја представљам. Ви сте, колико се сећам, били, како се звала листа, то је била спрдња... Хајде кажите у којој модерној европској земљи се листа зове – Ниједан од понуђених одговора. Чуо сам да имају егзотичне листе тамо на Исланду и у Норвешкој, неки гусари, Пирати, Јоги летачи, а ви сте као овај

Саша Радуловић, Доста је било, мислим, то је тај ниво политике, Живи зид у Хрватској и тако даље. Дакле, то је политичка оријентација која нема никаквог смисла, која нема никакав програм, која је ушла у Парламент сасвим случајно и вероватно више никада у Парламент неће ни ући.

Што се тиче Александра Вучића, ми смо рекли – нећемо испунити више ниједну тачку из Бриселског споразума док се не формира Заједница српских општина, а да разговарамо хоћемо. Не зато што нам је пријатно, не зато што је Александру Вучићу много драго што мора да разговара са Хашимом Тачијем, него зато што, господине Вукадиновићу, немамо у овом тренутку другу алтернативу сем да разговарамо. А морамо да разговарамо јер се ради о опстанку Срба на Косову и Метохији.

Ако ви имате неко боље решење, супер. Је л' то војно решење? Да ли сте спремни да обучете униформу? Да ли сте спремни, господине Вукадиновићу, да обучете униформу, да утегнете опасач, обујете чизме, ставите пушку на раме и идете да браните Србе на Косову и Метохији оружјем? Сумњам. Велики вам је стомак, господине Вукадиновићу, тешко стаје у војничку униформу. Према томе, немојте овде да изигравате великог јунака и великог патриоту. Зашто Вучић иде да разговара? Шта треба да ради? Да вас мобилише? Хоћете се одазвати позиву за мобилизацију?

Где сте били 2004. године кад се вршио прогон Срба на Косову и Метохији? Где сте били 2008. године када је Косово и Метохија прогласило тобожњу независност? Бавили сте се истраживањем јавног мњења, узимали паре мало од ове, мало од оне странке, мало од Народне лутрије Србије. И онда дођете тако на сат-два у Народну скупштину и држите нам предавање.

(Председавајући: Приводите крају, колега Мартиновићу.)

Ми смо сви безвезњаци, ово је све бесмислено, ово је све глупо итд. Па изађите из Народне скупштине ако је глупо, нама није глупо. Ми смо изабрани од стране народа да радимо. Изабрани сте и ви, али ви нећете да радите. Што би рекао народ, хоћете хлеба без мотике. Ми хоћемо да у Србији уведемо култ правде.

(Ђорђе Вукадиновић: Реплика, Арсићу.)

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем, колега Мартиновићу.

У складу са чланом 112, одређујем паузу у трајању од пет минута.

(После паузе.)

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ (Верољуб Арсић): По амандману, народни посланик Ђорђе Вукадиновић.

Изволите.

ЂОРЂЕ ВУКАДИНОВИЋ: Па по амандману кад нисам добио реплику иако је ово што је господин Мартиновић изговорио захтевало и по Пословнику реаговање, и опомену да му дате.

Знате, елементарна ствар и оно што је јако близу дна сваке комуникације, не само парламентарне него сваке цивилизоване комуникације, то је говорити о другима како изгледају, какви су, како су обучени и да ли су леви, ружни, дебели или мршави.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Колега Вукадиновићу, у складу са чланом 107. Пословника о раду, наставите по вашем амандману.

ЂОРЂЕ ВУКАДИНОВИЋ: Извините, господине Арсићу, само полако. Океј, захваљујем.

Дакле, не могу да се не осврнем на то што му нисте дали опомену. Могу да дигнем Пословник, али ја то овде не радим. Као што рекох, нећу да трошим на тај начин време.

И вама су разне ствари, господине Мартиновићу, велике и овде су колеге скретале пажњу шта вам је велико и шта није и правиле вам слике, карикатуре и остало. Ја то, наравно, нећу учинити, али јако је ружно, ово је сад озбиљна политичка ствар, потпуно независно ...

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Колега Вукадиновићу, други пут вас опомињем да своју дискусију уподобите са чланом 107. Пословника о раду Народне скупштине.

ЂОРЂЕ ВУКАДИНОВИЋ: Колега Арсићу, ценим вашу бригу о Пословнику, али је јако интересантно да нисте имали ту врсту ревности када је ... Ево, наставићу.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Колега Вукадиновићу, ту врсту вредности сам имао када сам вас пустио да образложите свој амандман први пут. Причали сте о свему само не о амандману и направили сте овде једну лавину реплика и повреда Пословника. Јесте, хоћете ли да проверимо у стенограму?

ЂОРЂЕ ВУКАДИНОВИЋ: Проверите, слободно.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Е сада, зато што сте тако поступали, злоупотребили моје поверење и жељу да у Парламенту...

ЂОРЂЕ ВУКАДИНОВИЋ: Ух, ваше поверење...

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Да завршим, господине Вукадиновићу.

ЂОРЂЕ ВУКАДИНОВИЋ: Али на моје време завршавате.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Обрачунаћемо вам време, то је најмањи проблем.

... И моју жељу да у Парламенту буде један дух толеранције злоупотребили.

Према томе, сада ћемо да радимо искључиво по Пословнику.

Значи, у вашем амандману на члан 3. став 1. мења се и гласи: „У члану 17. став 1. после речи 'именовани' додају се речи 'још једанпут'“. О томе је отворена дискусија.

Изволите.

ЂОРЂЕ ВУКАДИНОВИЋ: Захваљујем, господине председавајући, лепо је што водите рачуна о томе шта пише у мом амандману. Да сте пажљиво слушали, онда бисте схватили да сам ја рекао и три пута поновио и два пута питао господина министра управо у вези с тим. Значи, није тачно да нисам говорио и о амандману. Свакако једнако, више или не много мање него што су радиле и разне колеге током ова два или три дана расправе, које су све време користиле да нападају опозицију, често и овде неприсутне људе и лидере, или потенцијалне лидере, опозиције. Дакле, нисте их опомињали, господине Арсићу.

Мој односно наш амандман је јасан и наше питање, понављам га. Али нећете ми на тај начин запушити уста; можете ми одузети реч, наравно. Амандман се тиче тога да ли је довољно десет година или треба петнаест година дозволити чланство у управним одборима, односно на руководећим местима, односно директорским местима јавних агенција. Ми смо сматрали да су довољна два мандата, није неопходан трећи од пет година.

Није важно, министар може да заузме став о томе и да каже или не. Али да ви на овај начин, господине Арсићу, као и неке колеге из владајуће већине, пре свега господин Мартиновић и још неки други, ускраћујете... Па наравно да ће вам бити празни ови редови. Ви стварно верујете да ће људи седети и слушати како их ви нападате, не ви, Арсићу, него неки други са друге стране ове сале, а они не добијају реч, добијају казне, опомене или им се одузима реч ако нешто кажу? Или бивају вређани на овакав начин на који је Мартиновић покушао да увреди мене, а заправо је само говорио о себи.

Последња ствар, господине Арсићу, односно, господине Мартиновићу, на овакав начин не само што Скупштина не може да функционише и да се води, ви ћете је правити пустом, као што су пусти и ваши редови. Обрачунајте, господине Мартиновићу, своју минутажу...

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем, колега Вукадиновићу.

Директно обраћање, члан 107, непридржавање теме дневног реда, изазивање реплике.

Реплика, народни посланик Александар Мартиновић.

АЛЕКСАНДАР МАРТИНОВИЋ: Да би грађани Србије знали, ја се трудим да свој посао радим одговорно и на најбољи могући начин. Да ли га радим заиста тако, процениће надлежни органи у мојој странци.

Али, господине Вукадиновићу, што се тиче ових амандмана, у недостатку конкретне политике, вама и једном делу опозиције политика је да критикујете посланике СНС-а зато што подносе амандмане.

Опет су бројке неумољиве и опет бројке говоре супротно од онога у шта ви покушавате да убедите грађане Србије. У овом сазиву Парламента опозиција је поднела, дакле од 2016. године, преко 30.000 амандмана, а посланици који припадају владајућој коалицији поднели су 3.000 амандмана. Дакле, 3.000 амандмана ми, а 30.000 амандмана ви. Према томе, немојте да говорите о томе да су амандмани бесмислени, јер онда испада да је највећи број бесмислица дошао из ваших редова, јер ви сте поднели много, много више амандмана него посланици Српске напредне странке, Покрета социјалиста, СПС-а итд.

Наше је право да подносимо амандмане. У овој држави постоји подела власти. Ми смо законодавна власт. Господин Бранко Ружић је представник извршне власти. Наравно да сваки посланик тежи да му Влада прихвати амандман, али не по сваку цену. Ми кроз наше амандмане афирмишемо програм и политику СНС-а, и то је потпуно легитимно, то је потпуно у складу са Пословником, и ми ћемо то да радимо и даље.

Хоћу да питам представнике једног дела опозиције, којих овде нема – шта мислите, да су ови људи овде изабрани да би изигравали врећу за ударање једном Кени, једној Александри Јерков, вама, Санди Рашковић Ивић, Бошку Обрадовићу, и да ви имате монопол на расправу у Народној скупштини а да ми треба да ћутимо, ми који смо освојили поверење 60% грађана Србије и који смо Србију подигли из блата у које су нас бацили они који су преузели власт 2000. године? Ми треба овде да ћутимо, да трпимо најгоре могуће увреде...

(Председавајући: Захваљујем, колега Мартиновићу.)

Не само увреде, тиме завршавам, и физичке нападе, којих је овде било и на председницу Народне скупштине и на поједине посланике итд.

Што се тиче опомена, немојте да вас подсећам на време када су овом земљом управљали ваши пријатељи и саборци из Демократске странке, када сам ја, па и моје колеге, на притисак овог дугмета добијао опомену. Уведено је правило да постоје делови Пословника који не могу да буду рекламирани и онда, ако се јавите за повреду тог и тог члана Пословника, добијате опомену. Цела Посланичка група СРС тада је била избачена из сале Народне скупштине. Избацивани су посланици који чак нису били ни присутни, физички нису били присутни у сали. Дакле, молите ви Бога да се та времена више не врате.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем, колега Мартиновићу.

Право на реплику, народни посланик Ђорђе Вукадиновић.

ЂОРЂЕ ВУКАДИНОВИЋ: Захваљујем, председавајући.

Ово је опет реплика колеге Мартиновића која је трајала четири минута. Она не може да умањи чињеницу, колико год трајала, да је господин Мартиновић – а ви, господине председавајући, пропустили то да санкционишете – најдиректније и најгрубље овде вређао мене, лично, политички, физички, дакле, прозивао ме колико радим, да ли довољно радим...

Па радим, господине Мартиновићу, Бог зна, знају људи, да прилично радим. Знају то и ваше колеге. Као што се неке ваше колеге такође помало стиде ове праксе подношења амандмана и не учествују радо у њој.

Нико не треба да буде врећа за ударање било коме. Ја сам последњи који се за то залаже. Увек сам за то да се респектује и држава и институција и, на крају крајева, однос снага, који каже да сте ви већина.

Такође, ако се мало загледате у своју душу и срце, или само у стање ствари пошто не улазим у то колико срца и душе имате, знаћете да ја одавде нисам вређао; понекад кажем нешто оштрије. Много више сам ја добијао критика, напада и увреда и на њих углавном нисам одговарао јер, као што рекох, из принципа не желим да потежем овај пословник.

Наравно, господине Арсићу, да треба (видим да се спремате и ви нешто да кажете) владајућа већина да има простора. Има га, она има више времена за расправу у начелу; исто тако, може и у амандманима да се интервенише и подрже неки предлози.

Није спорно да ви треба да подржавате Владу, али наведите ми, господине Мартиновићу, вас питам, може и господин Арсић да ми одговори пошто се и он спрема да прича, у којој то земљи, наведите ми пример из парламентарне праксе пошто сте помињали демократију итд., у којој то земљи у парламенту амандмане подносе представници владајуће већине на предлоге владе. Само ми то кажите. Ја могу да будем најгори, најгрбавији, најлењи, најружнији, најглупљи итд., али да ли постоји земља парламентарне демократије данас где представници владајуће већине поднесу 400 или 360 амандмана на прве чланове првог закона и тако се заправо онемогући расправа о другим тачкама? Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ (Ђорђе Милићевић): Захваљујем.

Колега Мартиновићу, и ви и колега Арсић сте се јавили за реплику. Обојица сте поменути у излагању колеге Вукадиновића.

Колега Мартиновић свакако има предност с обзиром на то да је шеф посланичке групе.

АЛЕКСАНДАР МАРТИНОВИЋ: Даме и господо народни посланици, дозволите да прочитам чиме се ви бавите када нисте у сали

Народне скупштине, а ви ми кажите да ли сам ја то некада радио за било кога од вас.

Дакле, ви твитујете у слободно време; за вас слободно време, иначе у радно време Парламента. Ево шта каже господин Ђорђе Вукадиновић о вређању. Не знам да ли имате децу, господине Вукадиновићу, али ко вам даје за право да у твиту питате министра Стефановића, јасно алудирајући на Данила Вучића, сина Александра Вучића, када ће министар Стефановић повезати, како ви кажете, „нека лица“ са стадиона у Самари са неким лицима и неким местима, и зашто не?

Па како вас није срамота, господине Вукадиновићу? Како вас није срамота? Јесте ли мислили... Ево, кажите ми, када сам ја поменуо дете било кога од вас? Када сам поменуо било чије дете? Ви се једино бавите Вучићевом породицом, и то бесомучно радите из дана у дан. Па зашто неко мора да буде крив само зато што му је отац у датом тренутку председник Републике? Шта, не сме пунолетан човек да оде на Светско првенство у фудбалу у Русији да посматра утакмицу, него ви питате министра Стефановића – а шта ће Данило Вучић у Русији?

Како нисте? Па на кога сте мислили? Ево, ја вас сад питам. Пошто ви мене питате, ја сад питам вас – на кога сте мислили? Мислили сте на њега. Мислили сте на Данила Вучића. Као што то радите сваки дан, јер ви друге политике и немате. Вучићев брат, Вучићев син, Вучићев тата, отац му је неки Шиптар са Косова, то је ваша политика. То је политика Милована Бркића, то је политика таблоида. И онда, уместо да седите у сали Народне скупштине, ви твитујете овакве гадости.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

Реч има народни посланик Верољуб Арсић, право на реплику.

ВЕРОЉУБ АРСИЋ: Даме и господо народни посланици, памтим ја много гора времена него када је донет овај пословник 2010. године. Сећам се да је, рецимо, цела једна посланичка група могла да поднесе амандман на само један члан закона. Такав Пословник су донели ови који седе око господина Вукадиновића. То је то друштво и то је начин да се ућутка опозиција, а не ово данас.

Парламент је место где се, осим што се доносе закони, воде политичке дискусије, износе политичка неистомишљења, износе политички ставови, и тако треба да буде. Тако треба и да остане. Бивши режим и њихови посланици били су толико лењи, колико и сада наравно, да нису хтели кроз дискусију да се супротставе тадашњој опозицији, па су доносили одредбе да цела једна посланичка група може да поднесе само један амандман на један члан закона!

И сада мени причају како ми нисмо демократични. Ма јесмо! Хоћемо да учествујемо у раду Народне скупштине. Хоћемо да бранимо

свој политички став. Хоћемо, ако смеју, да укрстимо политичке аргументе са њима. Они то неће, не смеју. Они хоће да ми ћутимо, а они да причају и да одређују време када ће и колико да причају, јер неће да седе у сали и чекају свој ред. О томе се ради.

У праву је колега Мартиновић када каже да неко ушета тачно у бирано време да изнесе оптужбе како владајућа већина обесмишљава рад Парламента.

Ма он ради, свидело се то некоме или не.

(Председавајући: Захваљујем, колега Арсићу.)

Колеге посланици могу да уђу у салу Народне скупштине и да учествују у дебати. Да ли хоће или неће, њихово је право политичке борбе. Само знам да многих који су се одрекли тог права није било после следећих избора у Парламенту.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

Изволите, колега Вукадиновићу.

ЂОРЂЕ ВУКАДИНОВИЋ: Захваљујем, председавајући.

Примећујем да ми није одговорено на питање иако су обојица колега имала прилику да одговарају по два и више минута. Није ми одговорено, нису ми навели пример парламента где постоји ова пракса, и то ми је довољно. Дакле, нема таквог примера, ни мени а очито ни вама познатог примера, где посланици владајуће већине подносе неколико стотина амандмана на прве чланове првог закона, прве тачке дневног реда.

То је поента, драге колеге. То је оно што вам замерају већ и ови посматрачи, неки уцењивачи из неких међународних институција, којима много не верујем али понекада су чак и они у праву.

Друга ствар, наравно, господине Арсићу, ту сте у праву и нећу ја вама оспоравати да је сигурно било и тога о чему ви говорите, сигурно је било злоупотребе, сигурно је било бахаћења оне владајуће већине, и зато су сада бивши.

Да сте мало боље и пажљивије слушали моје дискусије овде, схватили бисте и добронамерност тих дискусија. Наравно, ја нисам ваш, да јесам, онда бих седео ту међу вама, али видели сте и добронамерност и неку лојалност институцији и држави. Али да се ја правим да не видим оно што виде чак и ваши посланици и што виде они који имају стрпљења да гледају, грађани ове земље, да се ове расправе о амандманима користе заправо само за бесомучне нападе и критику опозиције и очекивати од опозиције да ту седи, заиста је илузорно. Ја сам мазохиста помало или савестан, то зна и колега Атлагић, уосталом, и он ми је више пута одавао то признање, да седим више него било ко од мојих колега, али нити ја себе тиме хвалим, нити њих критикујем, то је просто тако.

Оно што је суштина, неће моћи ова институција да функционише ако ви не будете имуни да можете да чујете барем неку критику, не нападе на породицу. Ово је, наравно, бесмислица, што је господин, мој колега претходник, читао; дакле, ја вам могу објаснити али не на овај начин...

(Председавајући: Захваљујем, колега Вукадиновићу.)

Само секунд, пошто сам прозван директно. Ја, наравно, твитујем. Више сам алудирао на окружење, на неке људе који су се нашли на тој слици а наводно су безбедносно занимљиви. Дакле, неки људи који су из криминогене средине а нашли су се на тој слици са стадиона. Ништа више од тога.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Настављамо са кругом реплика.

(Марко Атлагић: Мени реплика.)

Изволите, господине Мартиновићу.

АЛЕКСАНДАР МАРТИНОВИЋ: Даме и господо народни посланици, нећу се више јављати за реч.

Овај твит је претходни говорник написао у 18.17 часова. После тога сте ушли у салу и почели да вређате посланике Српске напредне странке и остале колеге народне посланике зашто подносе бесмислене амандмане. Рекао сам, и остајем при томе.

Претходни говорник је, по оној Нушићевој, општинско дете, није ничији. Када га питате јеси ли власт – нисам. Да ли си опозиција – нисам ни опозиција. Којој партији припадаш – не припадам ниједној. Да ли подржаваш Вука Јеремића – помало. Где си, коме припадаш, какви су ти политички ставови – немам појма. Нисте ви озбиљни да се са вама води било каква аргументована политичка дискусија.

Немој се, Марко, молим те, јављати за реч. Немој, молим те, да се јављаш за реч. Придајемо велику пажњу једном појединцу. Знате, у парламенту су заступљене политичке странке, у парламенту се заступају политички програми. Ми смо једини парламент, нажалост, у коме посланик заступа самог себе, мало због погрешног изборног законодавства, мало због не баш срећног закона о Народној скупштини, мало због тога што се не поштује до краја Устав Србије. Има ту свега.

Све у свему, молим колеге посланике из Српске напредне странке, немојте се више јављати за реч. Ви припадате једној великој, снажној, моћној политичкој странци, коју води човек који ужива поверење више од 60% грађана Србије. Немојте да губите време с општинским дететом. Немојте, молим вас.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем, колега Мартиновићу.

Колега Атлагићу, ви сте ипак истрајали. Желите реплику. Изволите.

МАРКО АТЛАГИЋ: Када ме је већ изазвао господин претходни говорник из опозиције, морам да кажем, као што је рекао господин Мартиновић, он је био три сата јуче и два часа данас присутан овде.

Постављам питање – колико је био Ненад Чанак овде у годину дана, колико је био Костреш у годину дана, колико је био из бившег режима било ко, пођимо од прве клупе до задње, у току дана? Уопште их нема.

Изучавам моментално парламентарни систем између два рата, и 19. век, овде у записницима горе, знају наши библиотекари то добро. Никада у историји парламентаризма нисмо, даме и господо, имали гору опозицију – нерадничку, неполитичку, без идеја и без програма. Највећи њихов проблем јесте доћи у Дом Народне скупштине и бити пола часа овде. На страну то што немају идеје. Нема их, а примају плату овде. Пише лепо у пословнику нашем да се на крају месеца обрачунава. Дакле, још једанпут, никада у историји парламентаризма нисмо имали гору опозицију. Нема их, они су обични лезиједовићи и џабалебароши. Имам храбрости да вам то кажем.

Реците ми када је био господин Костреш овде у последњих годину дана. Када је Чанак био? Када је Чедо Јовановић био у последња четири месеца, а зна говорити и критиковати председника државе и државу ову, срам га било, и заговарати отцепљење Војводине од Србије?! И он, и Саша Јанковић, и Ненад Чанак, крмак један, и маса њих других!

Мислите да грађани Републике Србије то не виде? И те како добро виде. Нема разлога да вас се бојимо, као што је рекао господин Мартиновић. Нисмо ми овде врећа за ударање, ви сте, господо, ту изабрани да водите политичке битке овде са нама, у идејама, у програмима, у надметању, у раду, у одговорности. Али, извините, ви сте дошли овде у пицама, из кревета сте овде дошли.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

Реч има народни посланик Вјерица Радета, повреда Пословника.

ВЈЕРИЦА РАДЕТА: Члан 27, требало је да упозорите колегу Атлагића. Више пута сам ја интервенисала, или неко од нас из Српске радикалне странке. Не дозвољавамо, заиста, да нас било ко сврстава у неки општи појам опозиције. Ми нисмо овце, ми нисмо у тору. Поготово не на начин на који је сада Атлагић говорио о опозицији као о ленштинама, оваквим, онаквим, некима који не седе овде. Молим вас, све посланике молим, да бар кажете – део опозиције, јер СРС јесте опозициона партија, али наша посланичка група је састављена од народних посланика који су веома вредни, који подносе амандмане, максималан број колико нам број посланика дозвољава, који користе време у начелној расправи, у постављању питања, у расправи о амандманима. Дакле апсолутно

учествујемо у раду и не прихватамо да смо ни лењи, ни лезилебовићи, не знам како је све колега Атлагић назвао опозицију.

Не улазим у то шта мисли о том неком новодосовском делу опозиције, за које нико живи још не зна ни коме припадају, ни ко им је стварни вођа, ни колико имају посланичких група. Све то јесте тачно, али, молим вас, ми смо посланичка група која је ушла са 22 народна посланика, 22 мандата, у Парламент и ми у пуном капацитету радимо и, као што видите, ево нас и сад овде са вама. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем, колегинице Радета. Нисам сугерисао народном посланику јер сам из његовог излагања схватио да је прецизно дефинисао на који део опозиције је мислио. Чак је именом и презименом навео представнике појединих опозиционих политичких опција. Наравно, не спорим чињеницу, а и видљиво је, ви сте присутни и учествујете у расправи, како данас тако и претходних дана.

Да ли желите да се Народна скупштина у дану за гласање изјасни о указаној повреди Пословника?

Захваљујем.

Указали сте на члан 27, који између осталог каже и да се председник Народне скупштине, у конкретном случају председавајући, стара о примени овог пословника и ја ћу то чинити у наредном временском периоду тако што ћу инсистирати да се расправа води о предложеном амандману.

Колега Комленски чека већ пола сата да би говорио о амандману.

Изволите, колега Комленски.

БОРЂЕ КОМЛЕНСКИ: Захваљујем, председавајући.

Овај амандман који је предложен не треба прихватити, и то не зато што је предлагач амандмана овде критиковао власт, говорио све и свашта, не зато што је дошао у кошуљи или у пиџами, како рече колега Атлагић. О овом амандману бих ја можда озбиљније размислио да је колега који је дошао изнебуха овде учинио оно што сам ја очекивао, у заблуди, да ће учинити. Мислим да сам с правом очекивао да ће неко ко је 2012. године био на мањинској листи влашке странке имати толико осећаја, да је из тог разлога дошао у Скупштину, да заједно са припадницима владајуће коалиције, са представницима СРС осуди претеће писмо нашем колеги посланику Влади Бабићу којем се претило само зато што је штитио интересе буњевачке националне мањине којој припада.

Ово што је урадио предлагач амандмана само потврђује, нажалост, оно што сам ја тврдио у говору који сам имао пре нешто мало више од пола сата, а то је да се данас представници тзв. опозиције, изузев Српске радикалне странке, коју ја не желим нимало да сврстам са њима, данас овде нису појавили не зато што бојкотују, него зато да не би били у

ситуацији да морају да осуде ово фашистичко претеће писмо, које је синхронизовано са бојкотом, синхронизовано са блокадама, синхронизовано са писмом из Параћина којим се тужака ова држава, а све у циљу да се дестабилизује ситуација у Србији данас, покушавајући да у дану када расправљамо о овом сету закона који је везан за националне мањине изазову немире и неспокојство код припадника националних мањина у Србији.

Драги грађани Србије, нису они у стању то да учине, мирно спавајте, као и колега Владо Бабић. Државни органи Републике Србије и сви нормални грађани Србије су уз вас и нико нас не може у томе поколебати. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем, колега Комленски.

По амандману, народни посланик Ђорђе Вукадиновић.

ЂОРЂЕ ВУКАДИНОВИЋ: Ја сам чуо ту дискусију малочас и одмах да вам кажем, ако неко сматра да је неко од колега угрожен по било којој основи, дајте ми петицију, дајте ми потпис, дајте ми папир, текст писма, врло радо ћу потписати без обзира на то о коме се ради и да ли припада власти или опозицији. Око тога нема ништа спорно. Поготово ако је реч не о припаднику било које мањине већ о било ком држављанину ове земље. Посебно када је реч о буњевачкој националној мањини, јер то је прича о којој знам доста, прилично сам добро упознат и заиста сматрам да је то једна од најугроженијих националних мањина у Србији, узгред буди речено, поред Влаха, зато што су предмет специфичне асимилације од тзв. земаља матица.

Назовимо то како хоћемо, али то није предмет мог амандмана и то није разлог да се не подржи тај амандман.

Дакле, када било ко некоме прети, а било је таквих претњи и према појединим посланицима овде у Скупштини, изнесе претње или увреде, увек сам спреман да реагујем не обраћајући пажњу да ли је власт или опозиција.

Оно што морам да кажем, и то је колега Атлагић сада поновио пред лицем јавности, оних који још имају снаге и стрпљења да ово слушају, потпуно рутински се овде ваљају увреде на рачун нас из опозиције од стране представника власти – лезилебовићи, лењивци, још много гори и гори изрази.

Будимо реални, колегиница Радета је ту сама испред СРС-а, ја сам сам испред овога дела, условно речено, опозиције. Дакле, никога не представљамо, сами себе представљамо.

Још нешто, господин Мартиновић има проблем.... Опет увредљива формулација – општинско дете. Знате, ја немам проблем да будем свој а да подржавам, више или мање, одређене политичке програме. Ви сте,

господине Мартиновићу, навикли да будете нечије дете, а онда промените колевку па одете у другу колевку. Па онда, како сте горљиво заступали и бранили једну странку, тако браните другу странку, једног лидера па другог лидера.

У сваком случају, ми смо ту посланици и треба да износимо своје ставове и заступамо своје ставове унутар неке шире позиције коју заступамо – ви владајућу, ја опозициону. И није тачно да нисам опозиција. Јесам, врло оштра, нажалост и, рекао бих, исправна, односно сразмерна опозиција овој власти.

А волео бих да се преварим у погледу неких ствари, поготово када је реч о тематици Косова и Метохије, јер управо данас је – то је такође могла да буде тема у овом парламенту, али није тема – председница Владе ове земље дала изјаву да је Србији потребан компромис. Пут до тог компромиса отприлике води тако што Србија не треба да инсистира да је Косово Србија. Она каже – ми смо говорили да је Косово Србија, тачка; ако наставимо да причамо да је Косово Србија, онда неће бити компромиса.

Једно је компромис, једно су преговори. Јако је опасно, господине Мартиновићу, и завршавам тиме, овде су помињани Чанак, Чета итд., односно господин Јовановић, Ненад Чанак и други посланици, који заиста не долазе... Па они су много ближи ставовима вас као власти кад је реч о Косову и ставу према Косову и Метохији, него мени или неким другим посланицима из опозиције. То је жалосна чињеница, то је чињеница коју ни сами себи нећете да кажете. Ненад Чанак је у власти у Новом Саду. Није он део опозиције. Овде не долази из разлога из којих не долази. О Чеди Јовановићу да не говоримо. Његово мишљење.... Господин Јовановић би потписао оно што сте ви сада рекли – ко проблематизује и ко се залаже за замрзнути конфликт, ко се противи споразуму, тај нека узме пушку, опасаче и пушку на раме и нека иде у борбу. То није начин како се води дијалог и преговори, господине Мартиновићу, то је капитулација у .... (Искључен микрофон.)

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем, колега Вукадиновићу.

Право на реплику, најпре народни посланик Вјерица Радета.

ВЈЕРИЦА РАДЕТА: Не знам заиста шта би господину Вукадиновићу да ме помене на начин на који је изговорио моје име. Дакле, он каже – он и ја смо овде и свако заступа себе. Ја јесам Вјерица Радета, али ја сам посланик Српске радикалне странке и ја овде не заступа сам себе, ја износим политичке ставове Српске радикалне странке. Ако он не зна коме припада и кога заступа, ја га то нисам питала, нешто ме баш и не занима, али то је његова ствар.

Заиста, молим вас, господине Вукадиновићу, водите рачуна шта изговарате. Можда се нисте довољно одмарали данас у току дана, сад ћу и ја почети као колега Мартиновић, па сте сад дошли у неко доба кад вам је можда време за одмор па онда не знате шта причате.

Молим вас, опште је познато да се Српска радикална странка годинама залаже за то да мандат припада политичкој странци, ономе ко је учествовао на изборима и да никада никог од нас нисте чули да је овде, или било где другде, наступао у своје лично име. Дакле, ја сам овде у име Посланичке групе СРС.

Колико је посланика сада овде, ви немате право да пребројавате. Свакако, вас би било тешко пребројати зато што се уопште не зна коме ви заправо данас припадате, да ли је то иста група која је била јутрос, која је била поподне, која ће бити сутра. Али то ви договорите сами са собом. Ви ваљда сад треба да се позиционирате полако, да видите једног дана, када дође време избора, да процените да ли ће се појавити нека НОПО, како се звала та ваша листа, па да видите где бисте могли поново, можда као Влах или не знам која национална мањина, да поново уђете у Парламент. Али, молим вас, без мешања СРС у те ваше небулозне расправе.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

Колега Комленски, ви желите по амандману?

(Ђорђе Комленски: Наравно.)

Изволите, колега Комленски.

ЂОРЂЕ КОМЛЕНСКИ: Захваљујем, председавајући.

Па, ево, и поред мог инсистирања, не чусмо овде – осуђујем то што је данас упућена претња посланику Влади Бабићу. Онда бар поштено кажите – не смем то да кажем. Или нам кажите колико ће вам ментори ускратити финансија. Пошто не верујем да су то неке велике паре, дајте да ми скупимо, да вам рефундирамо, па онда барем као човек реците овде за говорницом – осуђујем то, и немојте ићи ко киша око Крагујевца. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем, колега Комленски.

Колега Вукадиновићу, немате времена, ваша посланичка група нема преосталог времена.

(Ђорђе Вукадиновић: Мислите да не треба осудити ово што смо чули?)

Да осудим? Господина Комленског?

(Ђорђе Вукадиновић: Да, и да немам право на реплику?)

Да се он обратио директно вама и да је поменуо ваше презиме или име, или назив ваше посланичке групе, ја бих заиста имао основа да вам дам реплику. Као што сте ви малочас споменули колегиницу Радету, она је имала основа. Али, погледајте стенограм, ниједног тренутка није поменуто ваше име и презиме, нити посланичка група којој припадате.

Малочас сам вам дао, имали сте основа јер је била директна комуникација и ја сам вам дао основ за реплику.

На члан 3. амандман су заједно поднели народни посланици Марко Ђуришић, Мирослав Алексић, Ненад Константиновић, Горан Богдановић и Здравко Станковић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 3. амандман је поднео народни посланик Филип Стојановић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 3. амандман је поднео народни посланик Томислав Љубеновић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 3. амандман је поднео народни посланик Дубравко Бојић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 3. амандман је поднео народни посланик Зоран Деспотовић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 3. амандман је поднела народни посланик Вјерица Радета.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 3. амандман је поднео народни посланик Миљан Дамјановић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 3. амандман је поднела народни посланик Марина Ристић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 3. амандман је поднео народни посланик Немања Шаровић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 3. амандман је поднео народни посланик Срето Перић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 3. амандман је поднела народни посланик Александра Белачић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 3. амандман је поднео народни посланик Никола Савић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 3. амандман је поднела народни посланик Ружица Николић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 4. амандман је поднела народни посланик Вјерица Радета.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 4. амандман су заједно поднели народни посланици Посланичке групе СДС.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 4. амандман су заједно поднели народни посланици др Санда Рашковић Ивић, др Дијана Вукомановић и Ђорђе Вукадиновић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 4. амандман је поднео народни посланик Момчило Мандић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 4. амандман је поднео народни посланик Петар Јојић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 4. амандман је поднела народни посланик Наташа Јовановић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 4. амандман је поднела народни посланик Ружица Николић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 4. амандман је поднео народни посланик Томислав Љубеновић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 4. амандман је поднео народни посланик Божидар Делић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 4. амандман је поднела народни посланик Александра Белачић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 4. амандман је поднео народни посланик Зоран Деспотовић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 4. амандман је поднео народни посланик Никола Савић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 4. амандман је поднео народни посланик Милорад Мирчић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 4. амандман је поднео народни посланик Срето Перић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 4. амандман је поднео народни посланик Немања Шаровић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 4. амандман је поднео народни посланик Дубравко Бојић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 5. амандман су заједно поднели народни посланици Вјерица Радета, Филип Стојановић и Божидар Делић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 5. амандман су заједно поднели народни посланици Посланичке групе СДС.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 5. амандман су заједно поднели народни посланици др Санда Рашковић Ивић, др Дијана Вукомановић и Ђорђе Вукадиновић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 6. амандман су заједно поднели народни посланици Наташа Јовановић, Александар Шешељ и Марина Ристић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 6. амандман су заједно поднели народни посланици Посланичке групе СДС.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 7. амандман су заједно поднели народни посланици Милорад Мирчић, Ружица Николић и Зоран Деспотовић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 8. амандман су заједно поднели народни посланици Немања Шаровић, Александра Белачић и Миљан Дамјановић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 9. амандман су заједно поднели народни посланици Срето Перић, Томислав Љубеновић и Љиљана Михајловић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 10. амандмане, у истоветном тексту, заједно су поднели народни посланици Петар Јојић, Момчило Мандић и Весна Николић Вукајловић и заједно народни посланици Посланичке групе СДС.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 11. амандмане, у истоветном тексту, заједно су поднели народни посланици Дубравко Бојић, Никола Савић и Ружица Николић и заједно народни посланици Посланичке групе СДС.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 12. амандман су заједно поднели народни посланици Вјерица Радета, Филип Стојановић и Божидар Делић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 12. амандман су заједно поднели народни посланици др Санда Рашковић Ивић, др Дијана Вукомановић и Ђорђе Вукадиновић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 12. амандман су заједно поднели народни посланици Посланичке групе СДС.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 13. амандман су заједно поднели народни посланици Наташа Јовановић, Александар Шешел и Марина Ристић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 13. амандман је поднео народни посланик мр Дејан Раденковић.

Влада и Одбор за правосуђе, државну управу и локалну самоуправу прихватили су амандман. Одбор за уставна питања и законодавство сматра да је амандман у складу с Уставом и правним системом Републике Србије. Констатујем да је овај амандман постао саставни део Предлога закона.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 13. амандман су заједно поднели народни посланици Балинт Пастор, Елвира Ковач, Арпад Фремонд и Золтан Пек.

Влада и Одбор за правосуђе, државну управу и локалну самоуправу прихватили су амандман. Одбор за уставна питања и законодавство сматра да је амандман у складу с Уставом и правним системом Републике Србије. Констатујем да је овај амандман постао саставни део Предлога закона.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 14. амандман су заједно поднели народни посланици Милорад Мирчић, Ружица Николић и Зоран Деспотовић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 15. амандман су заједно поднели народни посланици Немања Шаровић, Александра Белачић и Миљан Дамјановић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 16. амандмане, у истоветном тексту, заједно су поднели народни посланици Срето Перић, Томислав Љубеновић и Љиљана Михајловић и заједно народни посланици Посланичке групе СДС.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 17. амандман су заједно поднели народни посланици Петар Јојић, Момчило Мандић и Весна Николић Вукајловић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 18. амандман су заједно поднели народни посланици Дубравко Бојић, Никола Савић и Ружица Николић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 19. амандман су заједно поднели народни посланици Вјерица Радета, Филип Стојановић и Божидар Делић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 20. амандман су заједно поднели народни посланици Наташа Јовановић, Александар Шешелј и Марина Ристић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 21. амандман су заједно поднели народни посланици Милорад Мирчић, Ружица Николић и Зоран Деспотовић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

Пошто смо завршили претрес о свим амандманима, закључујем претрес Предлога закона у појединостима.

Пошто смо обавили претрес Предлога закона у начелу и у појединостима, Народна скупштина ће у дану за гласање одлучивати о Предлогу закона у начелу, појединостима и у целини.

Прелазимо на 5. тачку дневног реда – ПРЕДЛОГ ЗАКОНА О ПЛАТАМА ЗАПОСЛЕНИХ У ЈАВНИМ АГЕНЦИЈАМА И ДРУГИМ ОРГАНИЗАЦИЈАМА КОЈЕ ЈЕ ОСНОВАЛА РЕПУБЛИКА СРБИЈА, АУТОНОМНА ПОКРАЈИНА ИЛИ ЈЕДИНИЦА ЛОКАЛНЕ САМОУПРАВЕ (претрес у појединостима).

Примили сте амандмане које су на Предлог закона поднели народни посланици.

Примили сте извештаје Одбора за уставна питања и законодавство и Одбора за правосуђе, државну управу и локалну самоуправу, као и мишљење Владе о поднетим амандманима.

Пошто је Народна скупштина обавила начелни претрес, сагласно члану 157. став 3. Пословника Народне скупштине отварам претрес Предлога закона у појединостима.

На наслов Предлога закона амандман је поднела народни посланик Вјерица Радета.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На наслов Предлога закона амандман је поднела народни посланик Наташа Јовановић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На наслов Предлога закона амандман је поднео народни посланик Александар Шешелј.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На наслов Предлога закона амандман је поднео народни посланик Миљан Дамјановић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На наслов Предлога закона амандман је поднео народни посланик
Немања Шаровић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На наслов Предлога закона амандман је поднео народни посланик
Милорад Мирчић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На наслов Предлога закона амандман је поднео народни посланик
Никола Савић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На наслов Предлога закона амандман је поднео народни посланик
Дубравко Бојић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На наслов Предлога закона амандман је поднела народни посланик
Ружица Николић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На наслов Предлога закона амандман је поднео народни посланик
Зоран Деспотовић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На наслов Предлога закона амандман је поднео народни посланик
Томислав Љубеновић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На наслов Предлога закона амандман је поднео народни посланик
Петар Јојић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На наслов Предлога закона амандман је поднела народни посланик
Љиљана Михајловић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На наслов Предлога закона амандман је поднела народни посланик
Весна Николић Вукајловић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На наслов Предлога закона амандман је поднео народни посланик
Момчило Мандић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На наслов Предлога закона амандман је поднела народни посланик
Александра Белачић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На наслов Предлога закона амандман је поднела народни посланик
Марина Ристић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На наслов Предлога закона амандман је поднео народни посланик
Божидар Делић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На наслов Предлога закона амандман је поднео народни посланик
Срето Перић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На наслов Предлога закона амандман је поднео народни посланик
Филип Стојановић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На наднаслов изнад члана 1. амандман је поднео народни посланик Немања Шаровић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На наслов изнад члана 1. амандман је поднео народни посланик Милорад Мирчић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На наслов изнад члана 1. амандман је поднео народни посланик Срето Перић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На наслов изнад члана 1. амандман је поднела народни посланик Наташа Јовановић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 1. амандман је поднела народни посланик Вјерица Радета.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 1. амандман је поднео народни посланик Александар Шешељ.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 1. амандман је поднео народни посланик Дубравко Бојић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 1. амандман је поднео народни посланик Никола Савић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ (Верољуб Арсић): На члан 1. амандман је поднео народни посланик Миљан Дамјановић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 1. амандман је поднела народни посланик Марина Ристић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 1. амандман је поднео народни посланик Томислав Љубеновић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 1. амандман је поднела народни посланик Александра Белачић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 1. амандман је поднео народни посланик Зоран Деспотовић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 1. амандмане, у истоветном тексту, поднели су народни посланици Ружица Николић и заједно народни посланици Посланичке групе СДС.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 1. амандман је поднела народни посланик Љиљана Михајловић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 1. амандман је поднео народни посланик Александар Мартиновић.

Влада и Одбор за правосуђе, државну управу и локалну самоуправу прихватили су амандман. Одбор за уставна питања и законодавство сматра

да је амандман у складу са Уставом и правним системом. Констатујем да је овај амандман постао саставни део Предлога закона.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 1. амандман, са исправком, поднео је народни посланик Владимир Орлић.

Влада и Одбор за правосуђе, државну управу и локалну самоуправу прихватили су амандман. Одбор за уставна питања и законодавство сматра да је амандман у складу с Уставом и правним системом. Констатујем да је овај амандман постао саставни део Предлога закона.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 1. амандман је поднела народни посланик Весна Николић Вукајловић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 1. амандман је поднео народни посланик Момчило Мандић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 1. амандман је поднео народни посланик Филип Стојановић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 1. амандман је поднео народни посланик Петар Јојић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 1. амандман је поднео народни посланик Божидар Делић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На наслов изнад члана 2. амандман је поднео народни посланик Александар Шешелј.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На наслов изнад члана 2. амандман је поднео народни посланик Миљан Дамјановић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 2. амандман је поднела народни посланик Вјерица Радета.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 2. амандман је поднео народни посланик Немања Шаровић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 2. амандман је поднео народни посланик Никола Савић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 2. амандман је поднео народни посланик Милорад Мирчић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 2. амандман је поднео народни посланик Срето Перић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 2. амандман су заједно поднели народни посланици Посланичке групе СДС.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 2. амандман је поднела народни посланик Наташа Јовановић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 2. амандман је поднео народни посланик Дубравко Бојић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 2. амандман је поднела народни посланик Ружица Николић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 2. амандман је поднео народни посланик Томислав Љубеновић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 2. амандман је поднео народни посланик Зоран Деспотовић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 2. амандман је поднео народни посланик Филип Стојановић

Да ли неко жели реч? (Не.)

На наслов изнад члана 3. амандман је поднео народни посланик Никола Савић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 3. амандман је поднео народни посланик Срето Периф.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 3. амандман је поднела народни посланик Вјерица Радета.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 3. амандман је поднео народни посланик Божидар Делић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 3. амандман је поднела народни посланик Александра Белачић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 3. амандман је поднео народни посланик Миљан Дамјановић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 3. амандман је поднео народни посланик Милорад Мирчић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 3. амандман је поднео народни посланик Александар Шешељ.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 3. амандман је поднео народни посланик Петар Јојић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 3. амандман је поднео народни посланик Зоран Деспотовић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 3. амандман је поднео народни посланик Немања Шаровић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 3. амандман је поднео народни посланик Дубравко Бојић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 3. амандман је поднела народни посланик Ружица Николић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 3. амандман је поднела народни посланик Марина Ристић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 3. амандман је поднела народни посланик Наташа Јовановић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 3. амандман је поднео народни посланик Момчило Мандић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 3. амандман је поднела народни посланик Весна Николић Вукајловић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 3. амандман је поднела народни посланик Љиљана Михајловић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На наднаслов изнад члана 4. амандман је поднео народни посланик Петар Јојић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На наслов изнад члана 4. амандман је поднео народни посланик Дубравко Бојић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На наслов изнад члана 4. амандман је поднео народни посланик Миљан Дамјановић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 4. амандман је поднео народни посланик Немања Шаровић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 4. амандман је поднела народни посланик Вјерица Радета.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 4. амандман је поднео народни посланик Томислав Љубеновић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 4. амандман је поднела народни посланик Наташа Јовановић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 4. амандман је поднео народни посланик Срето Перић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 4. амандман је поднео народни посланик Александар Шешељ.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 4. амандман је поднео народни посланик Божидар Делић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 4. амандман је поднео народни посланик Никола Савић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 4. амандман је поднела народни посланик Ружица Николић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 4. амандман је поднео народни посланик Момчило Мандић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 4. амандман је поднео народни посланик Зоран Деспотовић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 4. амандман је поднео народни посланик Милорад Мирчић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 4. амандман је поднела народни посланик Александра Белачић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 4. амандман је поднела народни посланик Љиљана Михајловић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 4. амандман је поднела народни посланик Весна Николић Вукајловић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 4. амандман је поднела народни посланик Марина Ристић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 4. амандман је поднео народни посланик Филип Стојановић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 5. амандман је поднела народни посланик Вјерица Радета.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 6. амандман је поднела народни посланик Наташа Јовановић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 6. амандман је поднео народни посланик Александар Шешељ.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 7. амандман је поднео народни посланик Миљан Дамјановић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 7. амандман су заједно поднели народни посланици Посланичке групе СДС.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 8. амандман је поднео народни посланик Немања Шаровић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 9. амандман је поднео народни посланик Милорад Мирчић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 10. амандман је поднео народни посланик Никола Савић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

Народни посланик Дубравко Бојић једним амандманом предложио је брисање чл. 11. и 12.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 11. амандман су заједно поднели народни посланици Посланичке групе СДС.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 12. амандман су заједно поднели народни посланици Посланичке групе СДС.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 13. амандман је поднела народни посланик Ружица Николић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 14. амандман је поднео народни посланик Зоран Деспотовић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

Народни посланик Томислав Љубеновић једним амандманом предложио је брисање чл. 15. и 16.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 16. амандман су заједно поднели народни посланици Посланичке групе СДС.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 17. амандман је поднео народни посланик Петар Јојић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 18. амандман је поднела народни посланик Љиљана Михајловић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 18. амандман су заједно поднели народни посланици Посланичке групе СДС.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 19. амандман је поднела народни посланик Весна Николић Вукајловић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 20. амандман је поднео народни посланик Момчило Мандић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 21. амандман је поднела народни посланик Александра Белачић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 21. амандман су заједно поднели народни посланици Посланичке групе СДС.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 22. амандман је поднела народни посланик Марина Ристић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 23. амандман је поднео народни посланик Божидар Делић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 24. амандман је поднео народни посланик Филип Стојановић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 25. амандман је поднео народни посланик Срето Перић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 26. амандман је поднео народни посланик Немања Шаровић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 27. амандман је поднела народни посланик Наташа Јовановић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 28. амандман је поднела народни посланик Вјерица Радета.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 28. амандман су заједно поднели народни посланици Посланичке групе СДС.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 29. амандман је поднео народни посланик Срето Перић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 30. амандман је поднео народни посланик Милорад Мирчић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 31. амандман је поднео народни посланик Миљан Дамјановић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 32. амандман је поднео народни посланик Александар Шешељ.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 33. амандман је поднео народни посланик Томислав Љубеновић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

Пошто смо завршили претрес о свим амандманима, закључујем претрес Предлога закона у појединостима.

Пошто смо обавили претрес Предлога закона у начелу и у појединостима, Народна скупштина ће у дану за гласање одлучивати о Предлогу закона у начелу, појединостима и у целини.

Прелазимо на 6. тачку дневног реда – ПРЕДЛОГ ЗАКОНА О ИЗМЕНАМА И ДОПУНАМА ЗАКОНА О НАЦИОНАЛНИМ САВЕТИМА НАЦИОНАЛНИХ МАЊИНА (претрес у појединостима).

Примили сте амандмане које су на Предлог закона поднели народни посланици, као и Одбор за људска и мањинска права и равноправност полова.

Примили сте извештаје Одбора за уставна питања и законодавство и Одбора за људска и мањинска права и равноправност полова, као и мишљење Владе о поднетим амандманима.

Одбор за уставна питања и законодавство, сагласно члану 163. став 2. Пословника Народне скупштине, одбацио је као непотпуне амандмане народних посланика: Зорана Деспотовића на члан 2, Чедомира Јовановића, Ениса Имамовића, Наташе Мићић, Жарка Кораћа, Ненада Милића и Бајра Гегића на чл. 4, 26. са исправком и 48. и Муамера Зукорлића и проф. др Јахје Фехратовића на чл. 11, 48. којим се додаје члан 49, 60. и 68. Одбачени амандмани не могу бити предмет расправе и о њима се не гласа.

Пошто је Народна скупштина обавила начелни претрес, сагласно члану 157. став 3. Пословника Народне скупштине отвара претрес Предлога закона у појединостима.

На наслов Предлога закона амандман је поднео народни посланик Филип Стојановић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На наслов Предлога закона амандман је поднео народни посланик Срето Перић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На наслов Предлога закона амандман је поднео народни посланик Божидар Делић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На наслов Предлога закона амандман је поднела народни посланик
Марина Ристић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На наслов Предлога закона амандман је поднела народни посланик
Александра Белачић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На наслов Предлога закона амандман је поднео народни посланик
Момчило Мандић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На наслов Предлога закона амандман је поднела народни посланик
Весна Николић Вукајловић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На наслов Предлога закона амандман је поднела народни посланик
Љиљана Михајловић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На наслов Предлога закона амандман је поднео народни посланик
Петар Јојић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На наслов Предлога закона амандман је поднео народни посланик
Зоран Деспотовић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На наслов Предлога закона амандман је поднео народни посланик
Томислав Љубеновић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На наслов Предлога закона амандман је поднела народни посланик
Ружица Николић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На наслов Предлога закона амандман је поднео народни посланик
Дубравко Бојић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На наслов Предлога закона амандман је поднео народни посланик
Никола Савић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На наслов Предлога закона амандман је поднео народни посланик
Милорад Мирчић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На наслов Предлога закона амандман је поднео народни посланик
Немања Шаровић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На наслов Предлога закона амандман је поднео народни посланик
Миљан Дамјановић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На наслов Предлога закона амандман је поднео народни посланик
Александар Шешел.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На наслов Предлога закона амандман је поднела народни посланик
Наташа Јовановић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На наслов Предлога закона амандман је поднела народни посланик Вјерица Радета.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 1. амандман су заједно поднели народни посланици Чедомир Јовановић, Енис Имамовић, Наташа Мићић, Жарко Кораћ, Ненад Милић и Бајро Гегич.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 1. амандман је поднела народни посланик Вјерица Радета.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 1. амандман је поднео народни посланик Срето Перић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 1. амандман је поднео народни посланик Филип Стојановић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 1. амандман је поднео народни посланик Милорад Мирчић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 1. амандман је поднела народни посланик Александра Белачић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 1. амандман је поднела народни посланик Ружица Николић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 1. амандман је поднео народни посланик Божидар Делић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 1. амандман је поднео народни посланик Момчило Мандић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 1. амандман је поднела народни посланик Наташа Јовановић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 1. амандман је поднео народни посланик Александар Шешељ.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 1. амандман је поднео народни посланик Миљан Дамјановић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 1. амандман је поднео народни посланик Немања Шаровић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 1. амандман је поднео народни посланик Никола Савић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 1. амандман је поднео народни посланик Дубравко Бојић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 1. амандман је поднела народни посланик Марина Ристић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 1. амандман је поднео народни посланик Томислав Љубеновић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 1. амандман је поднео народни посланик Зоран Деспотовић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 1. амандман је поднео народни посланик Петар Јојић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 1. амандман је поднела народни посланик Љиљана Михајловић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 1. амандман је поднела народни посланик Весна Николић Вукајловић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 2. амандман су заједно поднели народни посланици Посланичке групе Демократска странка.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 2. амандман су заједно поднели народни посланици Чедомир Јовановић, Енис Имамовић, Наташа Мићић, Жарко Кораћ, Ненад Милић и Бајро Гегвић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 2. амандман је поднео народни посланик Милорад Мирчић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 2. амандман је поднео народни посланик Божидар Делић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 2. амандман је поднела народни посланик Вјерица Радета.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 2. амандман је поднела народни посланик Наташа Јовановић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 2. амандман је поднео народни посланик Миљан Дамјановић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 2. амандман је поднео народни посланик Александар Шешељ.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 2. амандман је поднела народни посланик Александра Белачић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 2. амандман је поднео народни посланик Никола Савић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 2. амандман је поднео народни посланик Немања Шаровић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 2. амандман је поднео народни посланик Дубравко Бојић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 2. амандман су заједно поднели народни посланици Татјана Мацура, Владимир Ђурић, Александар Стевановић, Љупка Михајловска и Ненад Божић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 2. амандман је поднела народни посланик Олена Папуга.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 2. амандман је поднела народни посланик Љиљана Михајловић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 2. амандман је поднео народни посланик Момчило Мандић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 2. амандман је поднела народни посланик Ружица Николић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 2. амандман је поднела народни посланик Марина Ристић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 2. амандман је поднео народни посланик Филип Стојановић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 2. амандман је поднео народни посланик Срето Перић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 2. амандман је поднела народни посланик Весна Николић Вукајловић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 2. амандман је поднео народни посланик Петар Јојић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 2. амандман је поднео народни посланик Томислав Љубеновић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 3. амандман су заједно поднели народни посланици Чедомир Јовановић, Енис Имамовић, Наташа Мићић, Жарко Кораћ, Ненад Милић и Бајро Гегич.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 3. амандман је поднео народни посланик Миљан Дамјановић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 3. амандман је поднео народни посланик Томислав Љубеновић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 3. амандман су заједно поднели народни посланици Посланичке групе Демократска странка.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 3. амандман је поднео народни посланик Срето Перић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 3. амандман је поднео народни посланик Петар Јојић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 3. амандман је поднео народни посланик Зоран Деспотовић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 3. амандман је поднела народни посланик Марина Ристић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 3. амандман је поднео народни посланик Милорад Мирчић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 3. амандман је поднео народни посланик Дубравко Бојић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 3. амандман је поднео народни посланик Никола Савић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 3. амандман је поднео народни посланик Немања Шаровић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 3. амандман је поднела народни посланик Вјерица Радета.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 3. амандман је поднела народни посланик Наташа Јовановић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 3. амандман је поднео народни посланик Александар Шешељ.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 4. амандман су заједно поднели народни посланици Посланичке групе Демократска странка.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 4. амандман су заједно поднели народни посланици Балинт Пастор, Елвира Ковач, Арпад Фремонд и Золтан Пек.

Влада и Одбор за људска и мањинска права и равноправност полова прихватили су амандман, а Одбор за уставна питања и законодавство сматра да је амандман у складу с Уставом и правним системом Републике Србије, па констатујем да је овај амандман постао саставни део Предлога закона.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 4. амандман је поднела народни посланик Вјерица Радета.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 4. амандман је поднео народни посланик Александар Шешељ.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 4. амандман је поднео народни посланик Миљан Дамјановић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 4. амандман је поднела народни посланик Наташа Јовановић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 4. амандман је поднео народни посланик Томислав Љубеновић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 4. амандман је поднео народни посланик Зоран Деспотовић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 4. амандман је поднео народни посланик Милорад Мирчић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 4. амандман је поднео народни посланик Петар Јојић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 4. амандман је поднео народни посланик Немања Шаровић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 4. амандман је поднела народни посланик Весна Николић Вукајловић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 4. амандман је поднео народни посланик Никола Савић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 4. амандман је поднео народни посланик Филип Стојановић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 4. амандман је поднео народни посланик Дубравко Бојић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 4. амандман је поднео народни посланик Момчило Мандић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 4. амандман је поднела народни посланик Марина Ристић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 4. амандман је поднела народни посланик Ружица Николић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 4. амандман је поднео народни посланик Срето Перић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 4. амандман је поднела народни посланик Љиљана Михајловић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 4. амандман је поднела народни посланик Александра Белачић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 4. амандман је поднео народни посланик Божидар Делић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 5. амандман су заједно поднели народни посланици Чедомир Јовановић, Енис Имамовић, Наташа Мићић, Жарко Кораћ, Ненад Милић и Бајро Гегич.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 6. амандман су заједно поднели народни посланици Чедомир Јовановић, Енис Имамовић, Наташа Мићић, Жарко Кораћ, Ненад Милић и Бајро Гегич.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 7. амандман су заједно поднели народни посланици Чедомир Јовановић, Енис Имамовић, Наташа Мићић, Жарко Кораћ, Ненад Милић и Бајро Гегич.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 7. амандман је поднела народни посланик Вјерица Радета.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 8. амандман су заједно поднели народни посланици Посланичке групе Демократска странка.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 8. амандман је поднела народни посланик Олена Папуга.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 8. амандман су заједно поднели народни посланици Чедомир Јовановић, Енис Имамовић, Наташа Мићић, Жарко Кораћ, Ненад Милић и Бајро Гегич.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 9. амандман су заједно поднели народни посланици Посланичке групе Демократска странка.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 9. амандман су заједно поднели народни посланици Чедомир Јовановић, Енис Имамовић, Наташа Мићић, Жарко Кораћ, Ненад Милић и Бајро Гегић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 10. амандман су заједно поднели народни посланици Чедомир Јовановић, Енис Имамовић, Наташа Мићић, Жарко Кораћ, Ненад Милић и Бајро Гегић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 11. амандман је поднео Одбор за људска и мањинска права и равноправност полова.

Одбор за уставна питања и законодавство сматра да је амандман у складу с Уставом и правним системом Републике Србије, те молим представника предлагача да се изјасни о овом амандману.

Реч има министар господин Ружић.

БРАНКО РУЖИЋ: Захваљујем, председавајући.

Прихватам овај амандман.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем, господине министре.

Констатујем да је прихватањем амандмана овај амандман постао саставни део Предлога закона.

На члан 11. амандман су заједно поднели народни посланици Чедомир Јовановић, Енис Имамовић, Наташа Мићић, Жарко Кораћ, Ненад Милић и Бајро Гегић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 11. амандман су заједно поднели народни посланици Посланичке групе Социјалдемократска странка.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 11. амандман су заједно поднели народни посланици Татјана Мацура, Владимир Ђурић, Александар Стевановић, Љупка Михајловска и Ненад Божић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 11. амандман је поднела народни посланик Олена Папуга.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 11. амандман је поднела народни посланик Наташа Јовановић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 12. амандман је поднео Одбор за људска и мањинска права и равноправност полова.

Одбор за уставна питања и законодавство сматра да је амандман у складу с Уставом и правним системом Републике Србије, те молим представника предлагача да се изјасни о овом амандману.

Реч има министар господин Ружић.

БРАНКО РУЖИЋ: Захваљујем, председавајући.

Прихватам овај амандман.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем, господине министре.

Прихватањем амандмана од стране предлагача, констатујем да је овај амандман постао саставни део Предлога закона.

На члан 13. амандман су заједно поднели народни посланици Посланичке групе Демократска странка.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 14. амандман су заједно поднели народни посланици Посланичке групе Демократска странка.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 14. амандман је поднела народни посланик Олена Папуга.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 14. амандман су заједно поднели народни посланици Татјана Мацура, Владимир Ђурић, Александар Стевановић, Љупка Михајловска и Ненад Божић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 14. амандман су заједно поднели народни посланици Чедомир Јовановић, Енис Имамовић, Наташа Мићић, Жарко Кораћ, Ненад Милић и Бајро Гегич.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 15. амандман су заједно поднели народни посланици Посланичке групе Демократска странка.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 16. амандман су заједно поднели народни посланици Посланичке групе Демократска странка.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 16. амандман су заједно поднели народни посланици Чедомир Јовановић, Енис Имамовић, Наташа Мићић, Жарко Кораћ, Ненад Милић и Бајро Гегич.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 18. амандман су заједно поднели народни посланици Муамер Зукорлић и Јахја Фехратовић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 19. амандман су заједно поднели народни посланици Чедомир Јовановић, Енис Имамовић, Наташа Мићић, Жарко Кораћ, Ненад Милић и Бајро Гегич.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 19. амандман су заједно поднели народни посланици Посланичке групе ДС.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 20. амандман су заједно поднели народни посланици Посланичке групе ДС.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 20. амандман су заједно поднели народни посланици Чедомир Јовановић, Енис Имамовић, Наташа Мићић, Жарко Кораћ, Ненад Милић и Бајро Гегич.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 21. амандман су заједно поднели народни посланици Посланичке групе ДС.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 24. амандман су заједно поднели народни посланици Посланичке групе ДС.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 24. амандман, са исправком, поднела је народни посланик Олена Папуга.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 24. амандман су заједно поднели народни посланици Татјана Мацура, Владимир Ђурић, Александар Стевановић, Љупка Михајловска и Ненад Божић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 24. амандман су заједно поднели народни посланици Чедомир Јовановић, Енис Имамовић, Наташа Мићић, Жарко Кораћ, Ненад Милић и Бајро Гегич.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 24. амандман су заједно поднели народни посланици Балинт Пастор, Елвира Ковач, Арпад Фремонд и Золтан Пек.

Влада и Одбор за људска и мањинска права и равноправност полова прихватили су амандман. Одбор за уставна питања и законодавство сматра да је амандман у складу с Уставом и правним системом Републике Србије. Констатујем да је овај амандман постао саставни део Предлога закона.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 25. амандман су заједно поднели народни посланици Посланичке групе ДС.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 27. амандман, са исправком, поднео је народни посланик Миљан Дамјановић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 27. амандман су заједно поднели народни посланици Татјана Мацура, Владимир Ђурић, Александар Стевановић, Љупка Михајловска и Ненад Божић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 29. амандман је поднела народни посланик Олена Папуга.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 30. амандман су заједно поднели народни посланици Посланичке групе ДС.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 35. амандман су заједно поднели народни посланици Чедомир Јовановић, Енис Имамовић, Наташа Мићић, Жарко Кораћ, Ненад Милић и Бајро Гегич.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 40. амандман је поднела народни посланик Олена Папуга.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 40. амандман су заједно поднели народни посланици Татјана Мацура, Владимир Ђурић, Александар Стевановић, Љупка Михајловска и Ненад Божић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 40. амандман су заједно поднели народни посланици Чедомир Јовановић, Енис Имамовић, Наташа Мићић, Жарко Кораћ, Ненад Милић и Бајро Гегић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 41. амандман су заједно поднели народни посланици Чедомир Јовановић, Енис Имамовић, Наташа Мићић, Жарко Кораћ, Ненад Милић и Бајро Гегић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 41. амандман је поднео народни посланик Срето Перић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 41. амандман су заједно поднели народни посланици Посланичке групе ДС.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 41. амандман је поднео народни посланик Милетић Михајловић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 42. амандман су заједно поднели народни посланици Чедомир Јовановић, Енис Имамовић, Наташа Мићић, Жарко Кораћ, Ненад Милић и Бајро Гегић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 42. амандман су заједно поднели народни посланици Посланичке групе ДС.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 43. амандман су заједно поднели народни посланици Посланичке групе ДС.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 43. амандман су заједно поднели народни посланици Чедомир Јовановић, Енис Имамовић, Наташа Мићић, Жарко Кораћ, Ненад Милић и Бајро Гегић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 49. амандман је поднела народни посланик Олена Папуга.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 50. амандман је поднео Одбор за људска и мањинска права и равноправност полова.

Одбор за уставна питања и законодавство сматра да је амандман у складу с Уставом и правним системом Републике Србије.

Молим представника предлагача да се изјасни о амандману.

БРАНКО РУЖИЋ: Прихватимо овај амандман.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Прихватањем овог амандмана, констатујем да је постао саставни део Предлога закона.

На члан 50. амандман је поднела народни посланик Олена Папуга.

Да ли неко жели реч? (Не.)

Пошто смо завршили претрес о свим амандманима, закључујем претрес Предлога закона у појединостима.

Пошто смо обавили претрес Предлога закона у начелу и у појединостима, Народна скупштина ће у дану за гласање одлучивати о Предлогу закона у начелу, појединостима и у целини.

Прелазимо на 7. тачку дневног реда – ПРЕДЛОГ ЗАКОНА О ИЗМЕНАМА И ДОПУНАМА ЗАКОНА О ЗАШТИТИ ПРАВА И СЛОБОДА НАЦИОНАЛНИХ МАЊИНА (претрес у појединостима).

Примили сте амандмане које су на Предлог закона поднели народни посланици.

Примили сте извештаје Одбора за уставна питања и законодавство и Одбора за људска и мањинска права и равноправност полова, као и мишљење Владе о поднетим амандманима.

Пошто је Народна скупштина обавила начелни претрес, сагласно члану 157. став 3. Пословника Народне скупштине, отварам претрес Предлога закона у појединостима.

На наслов Предлога закона амандман је поднела народни посланик Марина Ристић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На наслов Предлога закона амандман је поднео народни посланик Божидар Делић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На наслов Предлога закона амандман је поднео народни посланик Срето Перић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На наслов Предлога закона амандман је поднео народни посланик Филип Стојановић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На наслов Предлога закона амандман је поднео народни посланик Томислав Љубеновић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На наслов Предлога закона амандман је поднео народни посланик Петар Јојић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На наслов Предлога закона амандман је поднела народни посланик Љиљана Михајловић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На наслов Предлога закона амандман је поднела народни посланик Весна Николић Вукајловић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На наслов Предлога закона амандман је поднео народни посланик Момчило Мандић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На наслов Предлога закона амандман је поднела народни посланик Александра Белачић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На наслов Предлога закона амандман је поднела народни посланик Наташа Јовановић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На наслов Предлога закона амандман је поднела народни посланик Вјерица Радета.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На наслов Предлога закона амандман је поднео народни посланик Немања Шаровић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На наслов Предлога закона амандман је поднео народни посланик Миљан Дамјановић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На наслов Предлога закона амандман је поднео народни посланик Александар Шешељ.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На наслов Предлога закона амандман је поднела народни посланик Ружица Николић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На наслов Предлога закона амандман је поднео народни посланик Зоран Деспотовић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На наслов Предлога закона амандман је поднео народни посланик Милорад Мирчић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На наслов Предлога закона амандман је поднео народни посланик Дубравко Бојић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На наслов Предлога закона амандман је поднео народни посланик Никола Савић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 1. амандман је поднела народни посланик Вјерица Радета.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 1. амандман је поднео народни посланик Александар Шешељ.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 1. амандман је поднела народни посланик Наташа Јовановић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 1. амандман су заједно поднели народни посланици Посланичке групе ДС.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 1. амандман је поднео народни посланик Никола Савић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 1. амандман је поднео народни посланик Зоран Деспотовић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 1. амандман је поднео народни посланик Дубравко Бојић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 1. амандман је поднео народни посланик Момчило Мандић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 1. амандман је поднео народни посланик Милорад Мирчић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 1. амандман је поднео народни посланик Миљан Дамјановић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 1. амандман је поднео народни посланик Томислав Љубеновић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 1. амандман је поднела народни посланик Љиљана Михајловић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 1. амандман је поднела народни посланик Ружица Николић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 1. амандман, са исправком, поднео је народни посланик Петар Јојић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 1. амандман је поднео народни посланик Срето Перић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 1. амандман је поднео народни посланик Филип Стојановић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 1. амандман је поднела народни посланик Александра Белачић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 1. амандман је поднео народни посланик Немања Шаровић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 1. амандман је поднео народни посланик Божидар Делић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 1. амандман је поднела народни посланик Весна Николић Вукајловић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 1. амандман је поднела народни посланик Марина Ристић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 2. амандман је поднела народни посланик Вјерица Радета.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 2. амандман је поднела народни посланик Наташа Јовановић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 2. амандман су заједно поднели народни посланици Посланичке групе ДС.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 2. амандман је поднео народни посланик Александар Шешелъ.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 2. амандман је поднео народни посланик Милорад Мирчић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 2. амандман је поднео народни посланик Никола Савић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 2. амандман је поднео народни посланик Зоран Деспотовић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 2. амандман је поднео народни посланик Миљан Дамјановић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 2. амандман је поднео народни посланик Божидар Делић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 2. амандман је поднео народни посланик Немања Шаровић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 2. амандман је поднео народни посланик Момчило Мандић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 2. амандман је поднео народни посланик Петар Јојић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 2. амандман је поднео народни посланик Томислав Љубеновић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 2. амандман је поднела народни посланик Ружица Николић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 2. амандман је поднео народни посланик Дубравко Бојић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 2. амандман је поднела народни посланик Александра Белачић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 2. амандман је поднела народни посланик Марина Ристић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 2. амандман је поднео народни посланик Срето Перић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 2. амандман је поднела народни посланик Весна Николић
Вукајловић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 2. амандман је поднео народни посланик Филип Стојановић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 2. амандман је поднела народни посланик Љиљана Михајловић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 3. амандман је поднео народни посланик Срето Перић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 3. амандман је поднела народни посланик Наташа Јовановић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 3. амандман је поднела народни посланик Вјерица Радета.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 3. амандман је поднео народни посланик Милорад Мирчић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 3. амандман је поднела народни посланик Ружица Николић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 3. амандман је поднео народни посланик Зоран Деспотовић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 3. амандман је поднео народни посланик Александар Шешељ.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 3. амандман је поднео народни посланик Миљан Дамјановић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 3. амандман је поднео народни посланик Немања Шаровић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 3. амандман је поднео народни посланик Божидар Делић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 3. амандман су заједно поднели народни посланици Посланичке групе ДС.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 3. амандман је поднео народни посланик Филип Стојановић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 3. амандман је поднела народни посланик Александра Белачић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 3. амандман је поднела народни посланик Весна Николић Вукајловић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 3. амандман је поднела народни посланик Марина Ристић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 3. амандман је поднео народни посланик Никола Савић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 3. амандман је поднео народни посланик Дубравко Бојић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 3. амандман је поднео народни посланик Томислав Љубеновић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 3. амандман је поднео народни посланик Петар Јојић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 4. амандман је поднела народни посланик Вјерица Радета.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 4. амандман је поднео народни посланик Срето Перић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 4. амандман су заједно поднели народни посланици Балинт Пастор, Елвира Ковач, Арпад Фремонд и Золтан Пек.

Влада и Одбор за људска и мањинска права и равноправност полова прихватили су амандман. Одбор за уставна питања и законодавство сматра да је амандман у складу с Уставом и правним системом Републике Србије. Констатујем да је овај амандман постао саставни део Предлога закона.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 4. амандман је поднела народни посланик Наташа Јовановић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 4. амандман је поднео народни посланик Миљан Дамјановић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 4. амандман је поднео народни посланик Александар Шешељ.

Влада и Одбор за људска и мањинска права и равноправност полова прихватили су амандман. Одбор за уставна питања и законодавство сматра да је амандман у складу с Уставом и правним системом Републике Србије. Констатујем да је амандман постао саставни део Предлога закона.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 4. амандман је поднео народни посланик Милорад Мирчић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 4. амандман је поднео народни посланик Немања Шаровић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 4. амандман је поднео народни посланик Никола Савић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 4. амандман је поднео народни посланик Божидар Делић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 4. амандман су заједно поднели народни посланици Александра Чабраја, Зоран Живковић, Мариника Тепић, Јован Јовановић и Соња Павловић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 4. амандман је поднела народни посланик Љиљана Михајловић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 4. амандман је поднео народни посланик Петар Јојић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 4. амандман је поднео народни посланик Томислав Љубеновић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 4. амандман је поднео народни посланик Зоран Деспотовић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 4. амандман је поднела народни посланик Ружица Николић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 4. амандман је поднео народни посланик Дубравко Бојић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 4. амандман су заједно поднели народни посланици Посланичке групе Демократска странка.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 4. амандман је поднео народни посланик Момчило Мандић.

Влада и Одбор за људска и мањинска права и равноправност полова прихватили су амандман. Одбор за уставна питања и законодавство сматра да је амандман у складу с Уставом и правним системом Републике Србије. Констатујем да је амандман постао саставни део Предлога закона.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 4. амандман је поднела народни посланик Весна Николић Вукајловић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 4. амандман је поднела народни посланик Марина Ристић.

Влада и Одбор за људска и мањинска права и равноправност полова прихватили су амандман. Одбор за уставна питања и законодавство сматра да је амандман у складу с Уставом и правним системом Републике Србије. Констатујем да је амандман постао саставни део Предлога закона.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 4. амандман је поднео народни посланик Филип Стојановић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 4. амандман је поднела народни посланик Александра Белачић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 5. амандман су заједно поднели народни посланици Посланичке групе Демократска странка.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 5. амандман су заједно поднели народни посланици Александра Чабраја, Зоран Живковић, Мариника Тепић, Јован Јовановић и Соња Павловић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 5. амандман, са исправком, заједно су поднели народни посланици Балинт Пастор, Елвира Ковач, Арпад Фремонд и Золтан Пек.

Влада и Одбор за људска и мањинска права и равноправност полова прихватили су амандман. Одбор за уставна питања и законодавство сматра да је амандман у складу с Уставом и правним системом Републике Србије. Констатујем да је амандман постао саставни део Предлога закона.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 6. амандман су заједно поднели народни посланици Посланичке групе Демократска странка.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 7. амандман су заједно поднели народни посланици Посланичке групе Демократска странка.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 8. амандман су заједно поднели народни посланици Посланичке групе Демократска странка.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 10. амандман су заједно поднели народни посланици Посланичке групе Демократска странка.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 10. амандман су заједно поднели народни посланици Балинт Пастор, Елвира Ковач, Арпад Фремонд и Золтан Пек.

Влада и Одбор за људска и мањинска права и равноправност полова прихватили су амандман. Одбор за уставна питања и законодавство сматра да је амандман у складу с Уставом и правним системом Републике Србије. Констатујем да је амандман постао саставни део Предлога закона.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 10. амандман је поднела народни посланик Олена Папуга.

Влада и Одбор за људска и мањинска права и равноправност полова прихватили су амандман. Одбор за уставна питања и законодавство сматра да је амандман у складу с Уставом и правним системом Републике Србије. Констатујем да је амандман постао саставни део Предлога закона.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 10. амандман су заједно поднели народни посланици Татјана Мацура, Владимир Ђурић, Александар Стевановић, Љупка Михајловска и Ненад Божић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 10. амандман су заједно поднели народни посланици Посланичке групе Самостални посланици.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 11. амандман су заједно поднели народни посланици Посланичке групе Демократска странка.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 11. амандман су заједно поднели народни посланици Посланичке групе Самостални посланици.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 12. амандман су заједно поднели народни посланици Посланичке групе Демократска странка.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 13. амандман су заједно поднели народни посланици Посланичке групе Демократска странка.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 14. амандман су заједно поднели народни посланици Посланичке групе Демократска странка.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 15. амандман су заједно поднели народни посланици Посланичке групе Демократска странка.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 16. амандман су заједно поднели народни посланици Балинт Пастор, Елвира Ковач, Арпад Фремонд и Золтан Пек.

Влада и Одбор за људска и мањинска права и равноправност полова прихватили су амандман. Одбор за уставна питања и законодавство сматра да је амандман у складу с Уставом и правним системом Републике Србије. Констатујем да је амандман постао саставни део Предлога закона.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 16. амандман су заједно поднели народни посланици Посланичке групе Демократска странка.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 17. амандман су заједно поднели народни посланици Посланичке групе Демократска странка.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 18. амандман су заједно поднели народни посланици Посланичке групе Демократска странка.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 18. амандман су заједно поднели народни посланици Посланичке групе Самостални посланици.

Влада и Одбор за људска и мањинска права и равноправност полова прихватили су амандман. Одбор за уставна питања и законодавство сматра да је амандман у складу с Уставом и правним системом Републике Србије. Констатујем да је амандман постао саставни део Предлога закона.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 19. амандман су заједно поднели народни посланици Посланичке групе Демократска странка.

Да ли неко жели реч? (Не.)

Пошто смо завршили претрес о свим амандманима, закључујем претрес Предлога закона у појединостима.

Пошто смо обавили претрес Предлога закона у начелу и у појединостима, Народна скупштина ће у дану за гласање одлучивати о Предлогу закона у начелу, појединостима и у целини.

Прелазимо на 8. тачку дневног реда – ПРЕДЛОГ ЗАКОНА О ИЗМЕНАМА И ДОПУНАМА ЗАКОНА О СЛУЖБЕНОЈ УПОТРЕБИ ЈЕЗИКА И ПИСАМА (претрес у појединостима).

Примили сте амандмане које су на Предлог закона о изменама и допунама Закона о службеној употреби језика и писама поднели народни посланици.

Примили сте извештаје Одбора за уставна питања и законодавство и Одбора за правосуђе, државну управу и локалну самоуправу, као и мишљење Владе о поднетим амандманима.

Пошто је Народна скупштина обавила начелни претрес, сагласно члану 157. став 3. Пословника Народне скупштине отварам претрес Предлога закона у појединостима.

На члан 1. амандман је поднела народни посланик Вјерица Радета.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 1. амандман је поднела народни посланик Олена Папуга.

Влада и Одбор за правосуђе, државну управу и локалну самоуправу прихватили су амандман. Одбор за уставна питања и законодавство сматра да је амандман у складу с Уставом и правним системом Републике Србије. Констатујем да је амандман постао саставни део Предлога закона.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 1. амандман су заједно поднели народни посланици Посланичке групе Демократска странка.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 1. амандман су заједно поднели народни посланици Татјана Мацура, Владимир Ђурић, Александар Стевановић, Љупка Михајловска и Ненад Божић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 1. амандман су заједно поднели народни посланици Посланичке групе Самостални посланици.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 2. амандман је поднела народни посланик Наташа Јовановић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 2. амандман је поднела народни посланик Ружица Николић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

Пошто смо завршили претрес о свим амандманима, закључујем претрес Предлога закона у појединостима.

Пошто смо обавили претрес Предлога закона у начелу и у појединостима, Народна скупштина ће у дану за гласање одлучивати о Предлогу закона у начелу, појединостима и целини.

Прелазимо на 9. тачку дневног реда – ПРЕДЛОГ ЗАКОНА О ИЗМЕНАМА И ДОПУНАМА ЗАКОНА О ТЕРИТОРИЈАЛНОЈ ОРГАНИЗАЦИЈИ РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ (претрес у појединостима).

Примили сте амандмане које су на Предлог закона поднели народни посланици.

Примили сте извештаје Одбора за уставна питања и законодавство и Одбора за правосуђе, државну управу и локалну самоуправу, као и мишљење предлагача, народних посланика Студенке Ковачевић, Милетића Михајловића, Дарка Лакетића и Дејана Раденковића о поднетим амандманима.

Одбор за уставна питања и законодавство, на основу члана 163. став 2. Пословника Народне скупштине, одбацио је као непотпун амандман на члан 20. који је поднела народни посланик Љибушка Лакатош. Одбачени амандман не може бити предмет расправе и о њему се не гласа.

Пошто је Народна скупштина обавила начелни претрес, сагласно члану 157. став 3. Пословника Народне скупштине отвара претрес Предлога закона у појединостима.

На члан 1. амандман је поднела народни посланик Вјерица Радета.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 1. амандман је поднела народни посланик Љибушка Лакатош.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 2. амандман је поднео народни посланик Срето Перић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

Пошто смо завршили претрес о свим амандманима, закључујем претрес Предлога закона у појединостима.

Пошто смо обавили претрес Предлога закона у начелу и у појединостима, Народна скупштина ће у дану за гласање одлучивати о Предлогу закона у начелу, појединостима и целини.

Поштовани народни посланици, сагласно члану 87. став 5. Пословника Народне скупштине, одређујем среду, 20. јун 2018. године, са почетком у 10 часова као дан за гласање о тачкама 1–9. дневног реда Седмог ванредног заседања Народне скупштине Републике Србије у Једанаестом сазиву. Захваљујем.

(Седница је прекинута у 20.15 часова.)